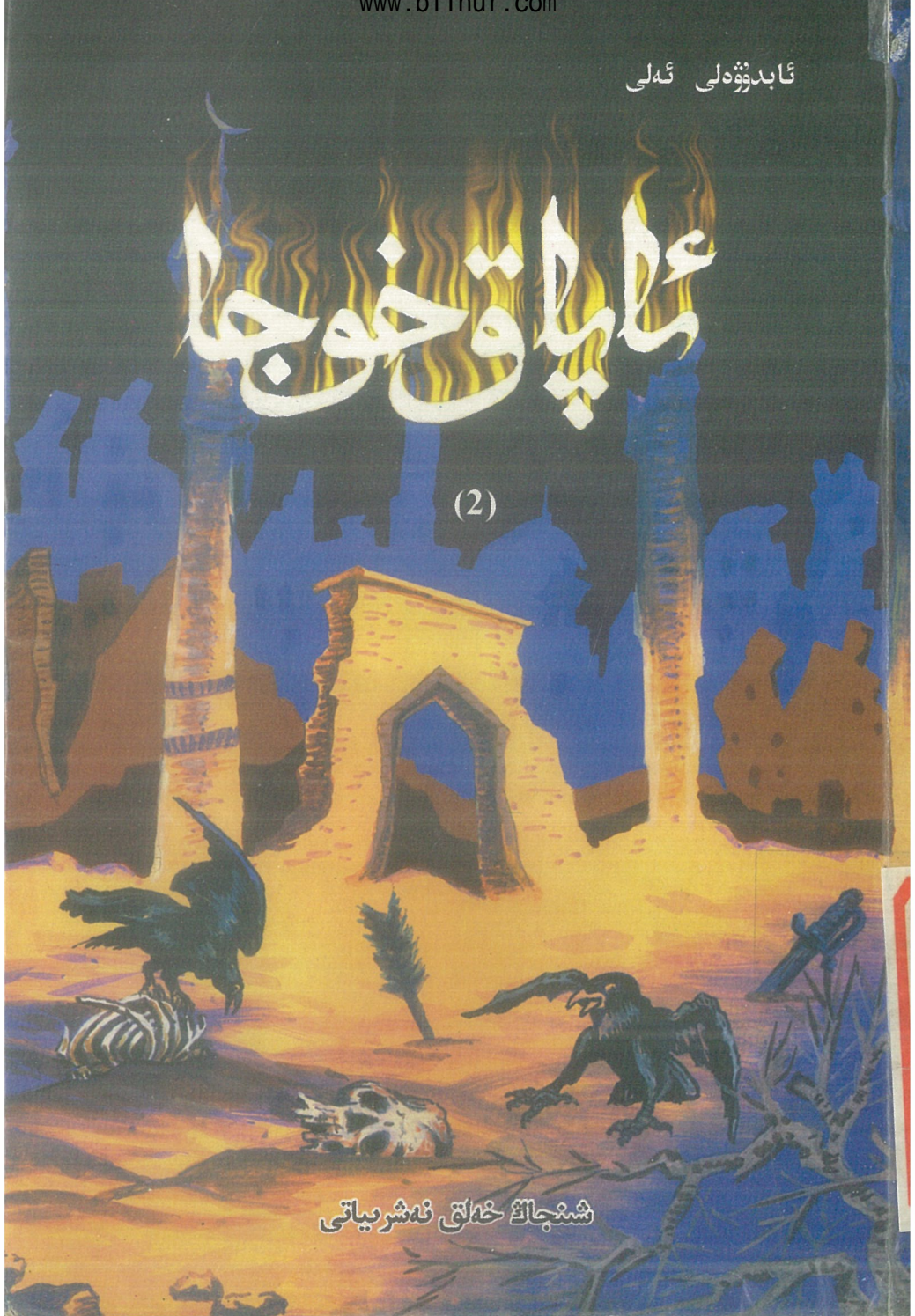

ئاپاق خوجا

(2)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئەسئۇل مۇھەررىرى : جىلىل مۇھەممەت
ئۇنۋانى لايىھىلىگۈچى : جالالىدىن بەھرام
ئەسئۇل كوررىكتورى : ھەبىبۇللا ئېلى

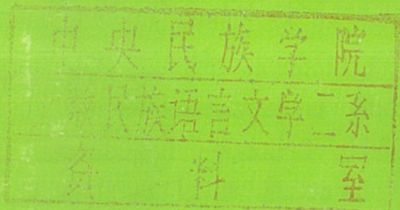
Билнур
Билнур
Билнур

ئابدۇۋەلى ئەلى

ئاپلاقوجا

(تارىخى رومان)

(2)

少数民族语言文学文献信息资料中心

S0018565

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

سەككىزىنچى باب

بۇ يولدا شاھ مەشرەپمۇ ماڭغان

ئۇرغىلى بولماس خوجىنى،
تېلىغىلى بولماس خوجىنى.
مۇسۇلماننى خار قىلغان،
خۇدا ئۇرسۇن خوجىنى.

— ئۇيغۇر خەلق تارىخىي قوشاقلرى

1683 - يىلى (توڭگۇز يىلى) 8 - ئاينىڭ 6 -

كۈنى. ئۇلار بۇ قىزنى ئېلىپ كېلىشكەندە تاڭ سۈزۈلەي دەپ قالغانىدى. ئۇلار ئاپاق خوجىنىڭ قەشقەردىكى ئوردىسى ئاقسارايىنىڭ ئالدىدا ئاتتىن چۈشۈپ قولىدىكى ئولجىسىنى نۆۋكەرلىرىگە تۇتقۇزدى - دە، ئوردىنىڭ قۇيما دەرۋازىسىنى گۈمبۈرلىتىپ ئۇرۇشقا باشلىدى. كۈنگىرىنىڭ ئۈگەكلىرى ئارىسىدىن جېسەكچىنىڭ بېشى كۆرۈندى ۋە:

— كىم بۇ بىمەھەل كېلىپ، خان خوجامنى بىزەۋىتە قىلغان؟ — دەپ قەھرىلىك ۋارقىرىغان ئاۋاز ئاڭلاندى.
— بىز، موللا باقى بىلەن موللا ساقى، تېز ئىشىكنى ئاچ، كىشىلەر ئويغانماستا ئوردىغا كىرىۋېلىشىمىز كېرەك!

بۇ موللا باقى بىلەن موللا ساقى ئاپاق خوجا نەدە بولسا ھەمىشە ئۇنىڭ ئەتراپىدا، بولۇپمۇ كېچىلىرى ئۇنىڭ يېنىدا تەييار تۇراتتى. ئەمما، ئۇلا ئۆزلىرىنى باشقىلارنىڭ كۆز - قولىدىن ئەپچىللىك بىلەن يوشۇرۇشنىمۇ بىلەتتى. بۇ ئىككىسى ۋەھشىيلىك، ياۋۇزلۇق ۋە خۇنخورلۇقنىڭ جانلىق مىسالى بولغاچقا، كىشىلەر: «موللا باقى بىلەن موللا ساقىنىڭ يەتتە ئاتىسى جالات، يەتتە ئانىسى يالماۋۇز» دەپ تەرىپلەشەتتى. ئۇلارنىڭ ۋەھىيلىك ئىسمىنى ئاڭلىغان ھەرقانداق بىر ئادەم تىترىمەي قالمايتتى. ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ بارلىق سىرلىق، قانلىق ئىشلىرىنى شۇلارنىڭ قولى ئارقىلىق بەجا كەلتۈرەتتى. شۇنداق خوجىنىمۇ شۇ ئىككىسىنىڭ قولى بىلەن ئۆلتۈرگەندى. جېسەكچى ئاقسارايىنىڭ دەۋازىسىنىڭ يان ئىشىكىنى ئېچىپ ئۇلارنى ئاقسارايىنىڭ دەۋازىسىدىن ئىچىگە كىرگۈزۈۋەتكەندىن كېيىن يەنە ئىشىكىنى ئىچىدىن تاقىۋالدى. تاڭ ئاتتى، يۇلتۇزلار شاھى ئاسماننىڭ يېشىل رەڭلىك سەھراسىدا ئېتىنىڭ تىزگىنىنى سىلكىدى. سۈبھى ئوۋچىسى ئاتلىنىپ چىقىپ، ئۇپۇق ئەتراپىغا قىزىل كاماننى سۈردى. شەرق تەرەپتە شەپەق قىزى قىزىرىپ جۇلالىنىپ، ئۆز جامالى بىلەن بېقىش قىلدى. پەلەك يولۇسى — قۇياش شەپەق جاڭگىلى ئىچىدىن ئېتىلىپ چىقىپ، جاھاننى بويىسۇندۇرۇش ئۈچۈن جەۋلابازلىق قىلدى. كائىنات كۈيچىسى قوشلار چىمەنزىرلىق ئىچىنى نەغمە - ناۋا بىلەن توشقۇزۇپ، پۈتكۈل ئالەمگە ئۆز ساداسىنى ياڭراتتى. باغۇ - بوستان نەزمىچىلىرى ئىستىراھەت ياستۇقىغا باش قويۇپ، پاراغەت ئىچىدە بەزمە تۈزۈشتى. نەرگىس گۈلى كۆزەتچى، سابا ئەلچىسى بۇلبۇل قىزىل گۈل پىراقىدا مەستخۇش بولۇپ يىقىلدى...

ئاپاق خوجىنىڭ ھەرىمىنىڭ ئالدىدىكى باغۇ ئېرەمنىڭ

دەرۋازىسى ئۈستىگە ئورنىتىلغان ھەيۋەتلىك قۇببە ئاستىدا ھەرەمگە كىرىدىغان ياسىداق چوڭ ئىشىك نەقىشلىرى بىلەن ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىپ تۇراتتى. ھەرەمنىڭ چوڭ ئىشىكىگە ئۈچ قاتار قىزىل مىستىن ئالتۇن تاسمىلار قېقىلغان، ئىشىك ئالدىدا چىرايلىق بىر ئايۋانچە بار ئىدى. ئېرەم باغدا سېرىق ياغدەك قايناپ پىشقان سايۋا، قىز قىزلىرىنىڭ مەڭزىدەك قىزىرىپ پىشقان مۇناقى ئۈزۈملەر كۆزنى قاماشتۇرغۇدەك سەرخىل ئىدى. مەرمەر تاش يېپىتىلغان يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە بىر تۈپتە نەچچە خىل مېۋە بىرىدىغان دەرەخلەر ئادەمنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىپ تۇراتتى. دەرەخ شاخلىرىدا چۈرۈقلىشىپ سايىرىشىۋاتقان تۈرلۈك - تۈمەن قۇشلارنىڭ يېقىملىق ئاۋازلىرى، گۈلدىن - گۈلگە ئۇچۇپ قونۇپ يۈرگەن رەڭگارەڭ كېپىنەكلەر كىشىگە خۇددى چەننەتۈل رىزۋانغا كىرىپ قالغاندەك تۇيغۇ بېرەتتى.

ئەتىگەندە باغنىڭ ھاۋاسى تازا سالقىن بولۇپ، كىشىگە ھۇزۇر بېغىشلايتتى. ئېرەم باغقا ئەش شاپتۇل، يارما شاپتۇل، توغاج، جىنەستە، گىلاس، ئۈرۈك، ئالۇچا، ياڭاق، پىستە، بادام، ئەينۇلا، ئىشقىلىپ دۇنيادىكى مېۋىلەرنىڭ ھەممە تۈرىدىن دېگۈدەك تاللاپ ئۆز قاتارى بىلەن تىكىلگەنىدى. باغدا يەنە گۈلزارلىق بىنا قىلىنغان بولۇپ، بارلىق گۈللەرنىڭ ھەممىسى خىلى - خىلى بىلەن، تۈر - تۈرى بىلەن ئۆستۈرۈلگەنىدى. بۇ گۈللەر ئۆزىنىڭ چېچەكلىرىگە مەستخۇش بولۇشۇپ، مەيىن سەھەر شامىلىدا گىرەلىشىپ سۆيۈشۈپ تۇراتتى. ئىشچان باغۋەننىڭ تۇجۇپىلەپ ئەجىر قىلىشى ئارقىسىدا گويىكى قول بىلەن تىزىلغان گۈلدەستىلەردەك ئېرەم باغقا گۈزەللىك بېغىشلايتتى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى ھېلىقى قىزنى يېتىلەپ ئۇدۇل

ئاپاق خوجىنىڭ شاھىنىشىغا قاراپ ماڭدى. ئۇلار گۈلزارلىق ئوتتۇرىسىدىكى سۈزۈك كۆل بويىغا يېتىپ كەلگەندە، ئېرەم باغنىڭ باغۋىنى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇ بىر ياش يىگىت ئىدى.

— ھە، سوپىلىرىم، يول بولسۇن! كىم بۇ؟ — دەپ سورىدى موللا باقى بىلەن موللا ساقىدىن.

مۇرشىدىتىن^① ئەپقېچىپ كەلگەن ئولجا، خان خوجامغا سۇنىدىغان تارتۇقىمىز بۇ، — دەپ كۆرەڭلىگەن ھالدا جاۋاب بەردى موللا باقى. ئاندىن ھېلىقى قىزنىڭ بېشىنى ئوراپ قويغان پوتىنى يېشىۋەتتى ۋە باغۋەن يىگىتنىڭ قولىغا: — قانداق، يارامدۇ؟ — دەپ شۇئىرلىدى.

— نېمە قىلاتتىڭلار بۇ بىچارە قىزنى ئەپقېچىپ كېلىپ؟ ئاتا - ئانىسى ئۈچۈن بۇنىڭدىن دەھشەتلىك قايغۇ بولۇشى مۇمكىنمۇ؟

— ئەسلىدە بىزمۇ شۇنداق ئويلىغان، ئەمما بۇ قىز ئەسلىدە خان خوجامنىڭ ھەرەمخانىسىنى بېزەيدىغان ھۆسن نازۇك ئىكەن ئەمەسمۇ؟

باغۋەن يىگىت قىزغا سىنچىلاپ قارىدى. ئۇنىڭ كۆزى قىزنىڭ كۆزى بىلەن ئۇچراشتى. قىز دەرھال ئويلىپ كۆزىنى يىگىتتىن ئەپقاچتى - دە، يەرگە قارىۋىدى. باغۋەن يىگىتنىڭ يۈرىكى «جىغ» قىلىپ قالدى: «ھەقىقەتەن ساھىبجامال ئىكەن» دەپ ئويلىدى ئۇ ۋە يۈرىكى ئېچىشقاندەك بولدى - دە، كەينىگە ئىختىيارسىز بىر - ئىككى قەدەم چېكىنىپ كەتتى.

— ئۇنىڭسىزمۇ خان خوجامنىڭ ھەرىمىدە ساھىبجاماللار ئېشىپ - ئېشىپ تۇرۇپتىغۇ؟ — دېدى باغۋەن يىگىت ئۇلارغا. — قويۇڭا بۇ گېپىڭىزنى، سىز قىز ئېلىپ قېچىپ

① مۇرشىد - ھازىرقى نامى مۇش. قەشقەر توقۇزاق ناھىيىسىنىڭ بىر يېزىسى.

كۆرمىگەن. شۇڭا، بۇ ئىشنىڭ لەززىتىنى بىلمەيسىز، — دەدى موللا باقى موللا ساقىغا كۆزىنى قىسىپ قويۇپ، — پېرىم كېچىدە بىراۋنىڭ قورۇق تېمىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ، ئۆزۈم بارىڭى ئاستىدا مامۇق تۆشەك ئۈستىدە ياتقان سۈمبۈل چاچلىق نازىنى مامۇق تۆشەكلىرى بىلەن قوشۇپلا كۆتۈرۈپ ئېلىپ قېچىش — نېمىدېگەن ھۇزۇرلۇق ئىش — ھە!

— شۇ ئەمەسمۇ؟ — دەپ ئارىغا قىستۇرۇلدى ساقى، — خۇددى باشقىلارنىڭ بېغىدىن گۈل ئۈزۈپ قاچقاندەك پەيزى بولىدۇ. بىز سۇپا ئالدىغا كەلگەندە، بۇ نازىن بىر خىلدا يېنىك تىنىپ توشقان ئۇيقۇسىنى ئۇخلاپ ياتقان ئىكەن. ئۇنىڭ كۆتۈرۈلۈپ چىققان ئىككى چىلگە كۆكسىنى كۆرۈپ مەھلىيا بولۇپ تۇرۇپ قالدۇق، دەڭا!، نېرىراقتا دادىسى بىلەن ئانىسى ياتقان ئىكەن. موللا باقى پۈت — قولىنى تۇتتى، مەن ئاغزىنى تاڭدىم — دە، كۆتۈرۈپلا يۈگۈردۈق. بەئەينى پاختىدەك يۇمشاق، توزغاقتەك يېنىك ئىكەن ئەمەسمۇ؟ بىز ئۇنى كۆتۈرۈپ قورۇقتىن چىققاندىن كېيىن ئاتنىڭ ئالدىغا ئۆتكۈردۈق — تە، ئاتلارنى بولۇشىغا قويۇپ بەردۈق.

— ئۇلار تۇيۇپ قالمىدىمۇ؟

— تۇيۇشىنغۇ تۇيدى. ئەمما، ئۇلار تۇيۇپ قالغاندا، بىز ئاللىقاچان تۆت — بەش يول ئۇزاپ كەتكەندۇق. ئۇلار ئارقىمىزدىن قوغلاپ يېتەلمىدى. تاڭغا يېقىن شەھەرگە يېتىپ كەلدۇق. تېخى باياتىن ئاقسارايىنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدۇق. مېنىڭ مۇشۇنىڭ بىلەن ئالتىنچى قېتىم قىز ئېلىپ قېچىشىم بۇ. پۇنداق ئىشنىڭ كەيپى باشقىچە بولىدۇ دەڭا! سىز بۇنى ئۇقمايسىز.

— قويۇپ بېرىڭلار بۇ بىچارە قىزنى، ھەممىمىز مۇسۇلمان ئەمەسمۇ؟ — دەپ يېلىندى باغۋەن يىگىت ئۇلارغا، — ئۆيىگە كەتسۇن، بولمىسا ئۇۋالغا قالسىلەر!

— قېنى ئويلاپ كۆرەيلى، خوش ئەمەسە! . . . دەپ
ئۇلار قىزنى يېتىلەپ شاھىنىشىغا كىرىپ كېتىشتى. باغۋەن
يىگىت يۈرىكى ئېچىشقان ھالدا ئۇلارنىڭ كەينىدىن قاراپ قالدى. . .

* * *

شاھىنىشىن، ئاپاق خوجا مەرمەر تەخت ئۈستىدە چوڭقۇر
ئويغا پاتقان ھالدا ئولتۇراتتى. ئىككى تەرىپىدە ئۇنىڭ ئەقتاب -
غەۋسىلىرىدىن بولغان خوجىلار، ئىشانلار ئۆرە تۇرۇشقانىدى.
تەخت كەينىگە — ئىران نۇسخىسىدا ئىشلەنگەن، قۇرئاندىكى
ئايەتلەر بىلەن بېزەلگەن يىپەك مەھپۇز گىلەم ئېسىلغان تامدا
جۇڭغارىيە قالماقلىرىنىڭ چوڭى غالداننىڭ ئاپاق خوجىنى قەشقەر
خانى قىلىپ تەيىنلىگەنلىك ئېرىشاتنامىسى بىلەن ئۇ بەرگەن
مىسران قىلىچ ئېسىقلىق ئىدى.

يېقىنقى ۋاقىتلاردىن بۇيان، ئىسھاقىيىچى خوجىلار قەشقەر
ئەتراپىدا مۇرىت - مۇخلىسلىرىنى قۇتىرىتىپ، بىر مۇنچە
پاراكەندىچىلىكلەرنى تېرىپ، ئۇنىڭغا زادىلا ئاراملىق
بەرمەيۋاتقانىدى.

بۇنىڭدىن بەش كۈن ئىلگىرى ئۇنىڭ خۇپىيلىرى يەتكۈزگەن
بىر خەۋەردە: «خوجا ئابدۇللا نەرەپدارلىرى مۇرىشىد ۋە ئاقلىنىگەر
ئەتراپلىرىدا مۇرىشىد - مۇخلىسلىرىنى يىغىپ مەخپىي يىغىن
ئۆتكۈزدى. خوجا ئابدۇللاننىڭ مۇھىم بىر ئادىمى تا ھازىرغىچە
شۇ يەردە تۇرۇۋاتىدۇ» دېيىلگەنىدى. ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ
ياراملىق سۇپىلىرىدىن بولغان موللا باقى بىلەن موللا ساقىنى
ھېلىقى خوجا ئابدۇللا نەرەپدارىنى يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈشكە
ئەۋەتكەنىدى. ئەمما، ئۇلار كەتكەنگە بەش كۈن بولغان بولسىمۇ،
نېمىشىقىدۇر تا ھازىرغا قەدەر خەۋەر كەلمەيۋاتقانىدى. ئاپاق خوجا
جىلە بولغىنىدىن خۇددى دايقا چۈشكەن ماياقتەك بىر ئورنىدا جىم

ئولتۇرالمىي قالغانىدى.

ئۇ ئاق يېشماق، چېقىر كۆز، ئۆسكىلەڭ قېنىق قارا قاشلىق، ساقىلى تەكشى قىرقلانغان، كۆزلىرىدىن گاھ ياۋۇزلۇق، گاھ شەھۋەتخورلۇق چىقىپ تۇرىدىغان، بېشىغا ئاق سەللە ئورالغان ئۇچلۇق كۇلاھ، ئۈستىگە ئاق نون كىيگەن، ئوتتۇرا بوي، يېشى ئەللىكلەردىن ئاشقان كېلىشكەن، گورەنلىك بىر ئادەم ئىدى.

ئۇ تىت - تىت بولۇپ ئولتۇراتتى، سوپىلاردىن بىرى موللا باقى بىلەن موللا ساقىنىڭ شاھىنىشىن سىرتىدا كۈتۈپ تۇرۇشقانلىقىنى خەۋەر قىلدى. ئاپاق خوجا ئۇلارغا كىرىشكە ئىجازەت بەردى.

— قۇتبىل ئەقتابى^① جانابى ئالىيلىرى، ئۆزلىرى ئاللاھدەك راخمانى، ھەزرىتى ئىلىياستەك^② باقى بولغايدا، پاك نۇرلىرى پەرىشتىلەرنىڭ شەبىستانىنى مۇنۇۋۇر قىلغاي! — دەپ تەزىم قىلىشتى موللا باقى ۋە موللا ساقى. ئۇلارنىڭ بېشى يەرگە تېگەيلا دەپ قالغانىدى.

— نېمانچە كېچىكىپ كەتتىڭلار؟ مېنىڭ تاپشۇرۇقۇم ئورۇندالدىمۇ؟ — دەپ چالۋاقاپ سوئال سورىدى ئاپاق خوجا ئارقا - ئارقىدىن، — سەنلەرنى بىرەر نېمىنى چاپسانراق قىلغۇزۇشقا قارىغاندا، قونۇر ئېشەكنى يورغىلاپ چېپىشقا مەجبۇرلاش ئاسانراق!

— ئانەزىتىمگە مەلۇم بولغايدىكى، — دەپدى موللا باقى، — مۇرشىد - مۇخلىسلارنى خان خوجامغا زاكات - دىيەك تاپشۇرماسلىققا قۇتراتقان ئەھلى بىدئەتلەرنى^③ ھەلقۇم تىخ

① قۇتبىل ئەقتاب — ئاپاق خوجىنىڭ ھۆرمەت ناملىرىدىن بىرى، «ئاللانىڭ دۇنياغا مىڭ يىلدا بىر قېتىم كېلىدىغان شۈبھىسىز ۋاسىتىچىسى» دېگەن مەنىدە.
② يەنى ئىلىياش پەيغەمبەر. رىۋايەتلەردە ئۇ خىزىر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئابىھاياتنى ئىزدەپ تېپىپ چىككەنلىكتىن مەڭگۈ باقى قالغان دېيىلىدۇ.
③ بۇ يەردە «ئىسماقىيە تەرەپدارلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ» دېيىلىدۇ.

قىلدۇق. ئەمما تۆت كۈنگىچە پايلاپ قول سېلىشقا ئەپلىك پۇرسەتنى زادى تاپالماي، ئاخىر جۈمە كۈنى كېچىدىلا ئاندىن قول سېلىپ ئىشنى پاك - پاكىز جۈندىدۇق. ئۇنىڭدىن باشقا، مۇرشىد، ئاقلىنەر ① قورۇقلىرىدىن خان خوجامغا زاكات - دىيەك تاپشۇرۇشتا سەرگەشتىلىك ② قىلغان مۇرتەدلەردىن بۇ يىلقى زاكات - دىيەكلەرنى تولۇق يىغۋالغاندىن باشقا، كېلەر ئۈچ يىللىق زاكات - دىيەكلەرنىمۇ ئالدىن يىغۋالدۇق.

— ئوبدان قىلىپسىلەر، — دېدى ئاپاق خوجا مەمنۇن بولغىنىدىن تەخت ئۈستىدە ئېسىغلىق تۇرغان قالماق قىلىچىغا قاراپ قويۇپ، — جاھىل مۇرتەدلەر توپىنى تەربىيەلەپ ئاقارتماق ئۈچۈن تىخ، قىلىچ، سوتا - سەبەندە لازىمدۇر. چۈنكى، بىزنىڭ بۇ خەلقىمىز قالماق خوجامنىڭ شەپقەت ۋە مەرھەمەتتىنلىك قەدرىنى بىلمەيدۇ!

— بەرھەق، بەرھەق! — دەپ ئاپاق خوجىنىڭ سۆزىنى تەستىقلىدى ئاغچى ئىشان ③، — بۇ ئەھلى بىدئەتلەر سائەتەن بىسائەتەن زىيارە قىلىشىپ، پەقىرلەر باشتىن خالىي بولماي كەلگەنلىكتىن، قەشقەر مۇزاپىتىدە ئارانلىقتا خەزىنىگە قىرىق تۈمەن تەڭگە توختىدىلە! ④ . . . قالماق خوجامغا تۆلىنىدىغان يۈز مىڭ تەڭگە، يۈز مىڭ خامنىڭ بىر قىسمىنىلا تەييارلىيالىدۇق! — مۈلكىي قەشقەرىيە سەلتەنتى بىزكىم ئەقتابى قۇتتىبىلغا قارار تاپقاندىن بۇيان، — دېدى ئاپاق خوجا ئەيىنلىرىغا قاراپ، — ھەمىشە مەسنۇى شېرىق ئوقۇپ، رەئىيەگە تەرىقەت، مەرىپەت، شەرىئەت بابىدا شېكەردەك سۆزلەرنى چېچىپ، ئالدىن بەندىلىرىمىزگە دىيانەت، ئىنساپ - تەۋپىق، ئىمان،

لەنگەر يېزىسى، ھازىر قەشقەر توققۇزاق ناھىيىسىگە قارايدۇ.

① باش تارتقان، دېگەن مەنىدە.
 ② ئاپاق خوجىنىڭ ئوليان - سېلىق مۇئەككىلى. «تارىخى ئادىبىيە»، قوليازما.
 ③ «تەزكىرەئى ھەزرىتى»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988 - يىلى نەشرى. ئەسلىسى.
 ④ «كېيىنكى زاماندا مىڭ تەڭگە مىڭ تون مۇدەس بولۇپ قالدىلەر.» 51 - بەت.

شۈكۈرى - قانائەت تىلەپ كەلمەكتىمىز. ئېسىل خۇي - پەيلىمىز بىلەن ئۇلارنى ساھىب كامال قىلىپ، ياخشى ئىستىقبالغا باشلىدۇق! ①

— ھەزرىتى پىرىمىز ۋەلىيۇلانىڭ مۇبارەك قەدەملىرى يەتكەن يەردىن تاڭلا مەھشەرگىچە بەرىكەت كەتمىگەي، باسقان مۇبارەك ئىزلىرىدىن خۇشبۇيۇق ئارتۇچ ② ئۈنۈپ چىققاي، مىنگەن ئاتلىرى يۈز ياشتىن ئاشقاي، تۇتۇپ قويغان ھەر ياغاچلىرى چىنار بولۇپ كۆكلىگەي، مۇبارەك قوللىرىنى شىلتىگەن تەرەپتە يورۇقلۇق پەيدا بولغاي، غەزەپ قىلغاندا پەر-زىمىن تەۋرەپ كەتكەي! — دەپ گۈرۈلدەشتى خوجا - ئىشانلار. ئۇلارنىڭ تەنتەنىسىدىن پۈتۈن شاھنىش تەۋرەپ لەرزىگە كېلىپ كەتتى.

— ئاپتاپ مەسەللىك ھەزرىتى قۇتبىل ئەقتابى جانابى ئالىيلىرى، — دەپ تەزىم قىلىشتى موللا باقى بىلەن موللا ساقى يەنە، — بىز يارىماسلارنىڭ ھەزرىتىمگە بىر تارتۇقى بار ئىدى. ئۈمىد قىلىمىزكى، مەقبۇل ئەتسىلە، بىز مۇرشىد - مۇخلىسلارنىڭ كۆڭلىنى يەردىن ئاسمانغا كۆتۈرىدىلا!

— مۇرشىد - مۇخلىسلىرىمىزنىڭ ياخشى كۆڭلىنى ھەرگىز يەردە قويماسمىز، — دېدى ئاپاق خوجا، — چۈنكى، پىرىم ئەزەم ③: «سوۋغات بەرمەكمۇ، سوۋغات قوبۇل قىلىپ ئالماقمۇ چەكسىز ساۋاپ ئىش» دېگەن. قېنى، ئۇ قانداق تارتۇقكىن؟ — گۈزەل باغى ئېرەمنىڭ يىگانە بىر باكىر گۈلىنى، — دەپ سۆزلىدى سىرلىق ئاۋاز بىلەن موللا باقى، — تەقدىر شامىلى سىلى ھەزرىتىمگە توغرا قىلىپتىكەن. ئول گۈزەلنى تەرىپلەشكە تىلىمىز گال، ئەقلىمىز لال، ئول پەرى پەيكارى

① «تەزكىرە ئى پىرىران»، قوليازما.
 ② ئىسرىق سېلىشتا ئىشلىتىدىغان ئارچا دەرىخى.
 ③ مەخدۇم ئەزەمنىڭ ھۆرمەت نامى.

پەقەت سىلىنىڭ ھەرەملىرىنى بېزەشكىلا لايىق!
بۇ چاغدا، موللا ساقى ھېلىقى تۇتقۇن قىزنى شاھىنىشىغا
ئېلىپ كىردى. شاھىنىشىدىكى خوجا - ئىشانلار بۇ چاغدا بويىنى
قىز تەرەپكە خۇددى قاقىردەك سوزۇپ قاراشقا باشلىدى.

ئاپاق خوجا تەختتىن سەل كۆتۈرۈلۈپ ئالدىغا ئېگىشتى ۋە
خۇددى ياخشى ئولجىغا قىزىققانداك ياكى ئېسىل جاۋاھىراتنى
تاماشا قىلغانداك، شەھۋەتخور چېقىر كۆزلىرى بىلەن قىزنىڭ
بېشىدىن ئايىغىغا قەدەر سەپىلىپ چىقتى - دە:

— پەرىلەر گۈلخانسىنىڭ گۈزەل گۈلى ئىكەنغۇ، — دېدى
موللا باقىغا، — ھەقىقەتەن كۆزۈڭلار مال تونۇيدىكەن.
مەنۇنمىز، مەنۇنمىز! خۇددى بىزگە بىر مەملىكەتنى تەقدىم
قىلغاندىنمۇ زىيادە مەنۇنمىز! ئول گۈزەلنى چۆچۈتۈۋەتمەي،
چوڭ ئايىمغا تاپشۇرۇپ بېرىڭلار. ئۇنىڭغا ئىلمى تەربىيۇتتىن
ئوبدان تەربىيەت قىلسۇن! ...

ئاندىن ئولپان - سېلىق مۇئەككىلى ئاغچى ئىشانغا قاراپ:
— بۇ يىلقى ئىلىبالىققا تارتۇققا ئەۋەتىلىدىغان توققۇز يۈز
غالچا چوكان، توققۇز يۈز غالچا يىگىت ۋە ئولپان ماتالار مۇھەببىيار
قىلىندىمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئانھەزىرتىمگە مەلۇم بولغايكى، توققۇز يۈز غالچا
چوكان، توققۇز يۈز غالچا يىگىت تەببىيار بولدى. ئەمما، يۈز مىڭ
خامدىن ئاران ئاتىشىش مىڭنى تەببىيار قىلالىدۇق. بۈگۈن -
ئەتىنىڭ ئىچىدە بۇ ئولپانلار مۇزداۋان ئارقىلىق ئىلىبالىققا يولغا
سېلىنماقچى، — دەپ مەلۇم قىلدى ئاغچى ئىشان.

موللا باقى نۆۋكەرگە قىزنى ئېلىپ چىقىپ كېتىشىنى شەرەت
قىلدى. بۇ چاغدا موللا باقى بىلەن موللا ساقىنىڭ ئايىغى ئاستىغا
ئىككى ھەمىيان ئالتۇن جىرىڭلاپ چۈشتى... *

*

*

*

باغۋەن يىگىتىنىڭ ھەرەمخانا تېمىنىڭ ئاستىدىكى كىچىككىنە ھۇجرىسىدىن كۈندىكىدەك ئاڭلىنىدىغان غەزەل بىلەن تەمبۇر ئاۋازى ئاڭلانماس بولۇپ قالدى.

بۈگۈن ئۇنىڭ قايغۇسى ئىچىگە پاتماي قالغانىدى. ئۇ ھېلىقى كۈنى موللا باقى بىلەن موللا ساقى ئېلىپ كەلگەن تۇنقۇن قىزنى كۆرگەندىن بۇيان، ئۇنىڭ قەلبىنى بىر ئوت — ئىشقى ئوتى ئاپەتكە ئوخشاش ئۆرتىمەكتە ئىدى. ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى تاكى سۆڭەك — سۆڭەكلىرىگىچە ھېلىقى قىزنىڭ ھەسرەتىدە ئىز تىراپقا چۈشۈپ قالغانىدى. قىز ئۇنىڭ نەزىرىدە قول سۇنسا يەتمەيدىغان كۆكتىكى يۇلتۇز ئىدى. قىز ئۇنىڭغا ئەبەدىي مەنسۇپ ئەمەس ئىدى. ئەمما، ئىشقى ئوتى — ئەقىل بىلەن مەنتىقىغە قاچان بويسۇنغان بار؟ «ھەقىقىي ئاشىقلار، — دەپ ئويلايتتى ئۇ، — ئىشقى دەردىنى شېرىن شەربەتتەك سۈمۈرۈپ لەززەتلىنەلەي-دۇ!»

گاھىدا، ئۇ قىزنىڭ ئىشقى ھەسرەتىدە يۈرىكى سىقىلىپ ناخۇش بولۇپ قالاتتى. بۇنداق چاغدا ئۇ ھەزرەتتىكى خانقادا پەيدا بولاتتى — دە، سوپى — قەلەندەرلەرنىڭ زىكرى — سۆھبىتىگە داخىل بولاتتى. بۇ ھەمىنەشەن^① سوپىلار چىلىمىنىڭ ئوتخانىسىغا مۇشتتەك بەگنى سېلىپ چوغلانغانىدى — دە، چىلىمنى خورلاپ — خورلاپ دۈت بېرەتتى. بۇ چاغدا چىلىمدىن گويىكى دەريادىن تۇمان كۆتۈرۈلگەندەك تۈتۈن تۈرۈلۈپ — تۈرۈلۈپ كۆتۈرۈلەتتى. ئاندىن ئۇلار ئاتەش دانىنى يەرگە قاقاتتى. ھېلىقى باغۋەن يىگىت بولسا، قولغا تەمبۇرنى ئېلىپ قەلبىدىكى ئوتلۇق پىغانىنى بىراقلا تۆككىلى تۇراتتى:

① ھەمىنەشەن — ھەسۇھىت.

كۆرمەسەم بىردەم سېنى تەندە بۇ جاننى نە قىلاي،
قالغان ئىبراھىمدەك^① ئول ئەسكى دۇكاننى نە قىلاي
ھەم بېھىش ھۆر - غىلمان، كەۋسەرىڭنى نە قىلاي،
يەتتە ئەفلاك، سەككىز ئۇچماغى^② سېنىڭسىز نە قىلاي،
بۇ سەبەبدىن ياد ئېتەرگە تىلغا ئىمان كەلمەدى.

تەشەنلەپ قالدىم غەمىڭدە مېھرىبانىم قايدا سەن،
ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپ يۈرۈپمەن جانۇ - جانىم قايدا سەن،
ئىزدەسەم يوقتۇر ماكانى لامەكانىم قايدە سەن،
مەھرىمى رازى دىلىم، ئارامى جانىم قايدە سەن،
كۆرمەيىن ھەسرەتدە كەتكۈمدۇر سىتەمخۇ كەلمەدى.

قولدىكى تەمبۇرىنى تەڭكەش قىلىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇغان
باغۋەن يېڭىنىڭ ئەسلى ئىسمى بابا رەھىم بولۇپ، قەشقەر
دىيارىدا شاھ مەشرەپ^③ دەپ مەشھۇر ئىدى.
شاھ مەشرەپ پەرغانىدە موللا ۋەلى خوجەندى دېگەن بىر
ئولما ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلدى. ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ئىسمى بىبى
خاۋەر ئىدى.

ئۇ مەكتەپ يېشىغا توشقاندىن كېيىن دادىسى ئۇنى
نەمەنگاندىكى ناھايىتى ئابروۋىلۇق كاتتا ئۇستاز موللا بازار ئاخۇن
دېگەن كىشىگە ئوقۇشقا بەردى. شاھ مەشرەپ ناھايىتى زېرەك،
ئەقىللىق بولغانلىقتىن، تېزلا خەت - ساۋاتى چىقىپ، ھاپىز -
نازىملارنىڭ غەزەللىرىنى ئوقۇپ يادلاپ بولدى. ئۇ

① ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام. ئۇ ئەرەبلەرنىڭ ئىجدادى ئىكەن. رىۋايەتتە 175 يىل ياشىغان دېيىلىدۇ. كەئبىنى شۇ يىنا قىلغان ئىكەن.
② يەتتە ئەفلاك، سەككىز ئۇچماغ - يەتتە ئاسمان، سەككىز جەننەت.
③ شاھ مەشرەپ (1634 - 1711) - موللا رەھىم بابا دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۆزبېكىستاننىڭ نەمەنگان دېگەن يېرىدىن، مەشھۇر سۈبى شائىر.

يىگىرمىلىكلەرگە كىرگەندە «مەھدى»، «زىندى» دېگەن تەخەللۇسلار بىلەن نەزمە - غەزەل يازىدىغان بولدى. كېيىنكى چاغدا مەشرىقتىكى مۈلكىي تۈركىستان ۋە مۈلكىي قەشقەرىيىدە، مەغربىتىكى مۈلكىي ئەجەم ۋە شام ئەللىرىدە «شاھ مەشرەپ» دېگەن ئىسىم بىلەن تونۇلدى.

خۇددى ئۇلۇغ ھەكىم ئىبنى سىنا: «مەن ئۇلۇغ بولغاندا، سىغدۇرالمىدى ھەم كەڭ شەھەر، قىممىتىم ئاشقاندا بۇ ئۆمرۈم خېرىدارسىز ئۆتەر» دېگەندەك، ئانا يۇرت بولغان شۇنچە كەڭ نەمەنگان شاھ مەشرەپنى سىغدۇرمىدى. ئۇ پايانسىز پەرغانە ۋادىسىغا پاتىدى. بۇ يەردە كۆپ تەقىرىز - تەقىپكە ئۇچراپ، سىقىلغان ئوت يۈرەك شائىر شاھ مەشرەپ نۆۋقىران يىڭىتلىك مەزگىلىدە سۆيۈملۈك ئاتا - ئانىسىنى ۋە ئۇستازىنى تاشلاپ، نەمەنگاننى تەرك ئەتتى - دە، كۆپ مۈشكۈلاتلارنى يېڭىپ، ئۇزاقتىن بېرى بىر كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىپ تەلپۈنگەن مۈلكىي قەشقەرىيىگە قاراپ يولغا چىقتى.

شۇ چاغدا مۈلكىي تۈركىستاندىكى پەرغانە ۋادىسىدىن قەشقەر ۋادىسىغا تەڭرىتاغلىرىنىڭ تېرەك داۋان دېگەن ئېغىزى ئارقىلىق ئۆتكىلى بولىدىغان ئىككى يول بار ئىدى. بۇ يولنىڭ بىرى قەشقەر - ئەنجان يولى، يەنە بىرى قەشقەر - نارىن يولى ئىدى. قەشقەر ۋادىسى بىلەن پەرغانە ۋادىسىنى تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان بۇ قەدىمكى يوللار ئۇيغۇرلار تارىخىدا تۆت ئەسىر داۋام قىلغان قارا خانىلار سۇلالىسىنىڭ قىشلىق پايتەختى قەشقەر بىلەن يازلىق پايتەختى بالاساغۇننى تۇتاشتۇرۇپ تۇراتتى. بۇ يولنىڭ ئومۇمىي ئۇزۇنلۇقى 937 يول بولۇپ، ئاتلىق ماڭغاندا توپتوغرا 23 كۈن كېتەتتى.

قەشقەردىن يولغا چىققان ئادەم سەمەن^①، ئاق لەڭگەر^②،
 مۇنار^③، ئەنجان مەھەللىسى^④، ئاقتاش ئېقىن^⑤، مىڭ
 يول قورغىنى^⑥، كارۋانقۇل سېپى^⑦ ۋە ئوتتۇرا بۇلاق^⑧
 قاتارلىق ئۆتەڭ - مەنزىلەرنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن ھازىرقى
 ئۇلۇغچات ناھىيىسى تەۋەسىدىكى غانجۇغان، قىرغىز
 قەبرىستانلىقى، قۇزغۇن دەريا كېچىكى، قىزىلتۆي تېغى،
 قىزىلتۆي داۋىنى، قىزىلتۆي قورغۇشۇن كېنى، يولچى يۇرت
 تېغى، بالۇغچات جىلغىسى، مارالتوقاي، ئوقسالۇر قورغىنى،
 مەشرەپ قورغىنى^⑨، شور بۇلاق، توغراقلىق ساز سېپى، سېرىق
 قومۇش، كونا ئۇلۇغچات^⑩ قورغىنى، ئاقباش دەريا كېچىكى،
 ناغرا چالدى قورغىنى، يىغىن^⑪، يىغىن سېپى، ئىتتىك ساي،
 قارابەل، سىمخانى، سار بۇلاق ۋە ئەركەشتام^⑫، ھازىرقى
 قىرغىزىستان تەۋەسىدىكى تونگۇز بۇرۇن، قىزىل دەريا بويى،
 مەشرەپ غارى^⑬، ئىككىزەك ئېغىزى، زاكات قورۇلى،
 قاپقا^⑭، كولداما دەرياسى، سۈگەت دەرياسى، تاش ئۆي،
 تېرەكداۋان، كامار، سار كۈچۈك، سوپى قورغان، دەرۋازا
 تاغلىرى، كۆلەڭگۈ توقاي، تارغالىق سېپى، تاتۇك قىشلىقى،
 يېڭىئېرىق، قىزىل قورغان، گۈلچا قورغىنى، جىلسۇ،
 توققۇز بۇلاق، چىگرىجىك داۋىنى، تالدىقورغان، لەڭگەر، ساي
 كېچىك، باشبۇلاق، ھادى شەيخ، ئوش^⑮ قاتارلىق مەنزىل -
 ئۆتەڭلەرنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن ئاندىن ئەنجانغا يېتىپ
 باراتتى.

① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮
 ① يەر ناملىرى، ھەممىسى توققۇزاق ناھىيىسى تەۋەسىدە.
 ② شاھ مەشرەپ قەشقەرگە كېلىدىغاندا، مۇشۇ يەردە ئاغرىپ قالغان.
 ③ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا: «كەڭساي» دېگەن مەنىدە. بىش يولنىڭ قوشۇلۇش ئورنى،
 دېگەن مەنىدە.
 ④ بىش يولنىڭ قوشۇلۇش ئورنى، دېگەن مەنىدە.
 ⑤ قەدىمكى ئەركەشتام دۆلىتىنىڭ ئورنى، ھازىر قىرغىزىستان تەۋەسىدە.
 ⑥ شاھ مەشرەپ ئىستىقامەت قىلغان غار. كېيىن تاۋلىگاھقا ئايلانغان.
 ⑦ يەنى تۆمۈر قاپقا — قەدىمكى مەشھۇر ئۆتكەلنىڭ بىرى.
 ⑧ قىرغىزىستان جۇمھۇرىيىتىدىكى ئوش ئوبلاستىنىڭ مەركىزى.

ئەنجان^① — مەشھۇر پەرغانە ۋادىسىنىڭ شەرقىي جەنۇبىي قىسمىغا جايلاشقان بولۇپ، مەغرب بىلەن مەشرىقى تۇتاشتۇرۇپ تۇرغان مەشھۇر قەدىمكى يىپەك يولى^② مۇشۇ يەرگە كەلگەندە يەنە بىرنەچچە تارامغا بۆلۈنەتتى — دە، رىم، غەزىنە، پىشاۋۇر قاتارلىق جايلار بىلەن تۇتاشتى.

ئەنجاندىن غەربىي جەنۇب تەرەپكە قاراپ ماڭغاندا، پەرغانە ۋادىسىدىكى قوقەن، گۈلىستان، بۇخارا، خىۋە قاتارلىق جايلارغا بارغىلى بولاتتى؛ غەربىي شىمال تەرەپكە قاراپ ماڭسا، نەمەنگان، تاشكەنت قاتارلىق شەھەرلەرگە بارغىلى بولاتتى؛ شەرقىي شىمالغا قاراپ ماڭسا قىرغىزىستاندىكى بىشكەك، بالاساغۇن ۋە قازاقىستاندىكى ئالماتا، ئاقسۇ قاتارلىق جايلارغا بارغىلى بولاتتى؛ شەرقتە قاراپ ماڭسا، قەشقەرىيەگە يېتىپ بارغىلى بولاتتى.

* * *

شاھ مەشرەپ نەمەنگاندىن يولغا چىقىپ ساقمۇ — ساق ئاتىش كۈندىن كېيىن قەشقەرگە يېتىپ كەلدى. قەدىمكىلەر: «يول ئازابى گۆر ئازابى» دەپ بىكارغا ئېيتىمغانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ غەزەللىرىدە يۇرتىدىن ئايرىلىپ سەرسانلىقتا چەككەن تۈرلۈك رىيازەتلىرىنى مۇنداق دەپ ئىزھار قىلدى:

نەمەنگان شەھرىدىن كەتسەم مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ،
غېرىبلىق شەھرىدە يۈرسەم مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟
مۇھەببەت شەرىپتىن ئىچتىم قازاندەك قاينابان تاشتى،
بۇ پانى دۇنيادىن كەچتىم مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟

① ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ تەۋەسىدە.
② بىزى مەنبەلەردە: «كارۋان بۇيۇك»، «برونزا يولى» دېيىلىدۇ.

تۈشۈيدۇر باشمە سەۋدەدە مۇزى ئىشقىدىن غوغۇغا،
 ئۆزىگە ئەيلەدى شەيدا مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟
 تۇرارغا تاقىتىم يوقتۇر، يۈرەرگە ھالىتىم يوقتۇر،
 يۈرەكتە ئىشق ئوتى كۆيدۈر مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟
 قارارىم يوق تۇراي دېسەم، نەمەنگاندا يۈرەي دېسەم،
 جاھاننى سەيىر قىلىپ كەزسەم مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟
 بۇ مەسكەن زار مەشرەپنىڭ كىشى ھالىنى بىلمەيدۇ،
 بۇ يەردىن باش ئېلىپ كەتسەم مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟

شاھ مەشرەپ قەشقەرگە كېلىپلا ھەممىلا يەردە قازاننىڭ
 قۇلىقىنىڭ تۆت ئىكەنلىكىنى كۆردى. كوچىلاردا قولدا قەۋەت
 ھالقىلىق ساپايە، كۆپ پۇتاق كۆزلۈك سوتا - سەبەندە ①
 كۆتۈرۈۋالغان خوجا مېرزاپلار ھاكىملىق قىلىشاتتى. يېنىغا
 تىكىشى يوق يوغان يەنجە - كاشكۈل ئېسىۋالغان بەتقىلىق
 قەلەندەرلەر يۈرۈشەتتى. قەشقەر خەلقى باشلىرىغا ئۇچلۇق
 كۇلاھۇ - سەللە، ئۇچىسىغا يەڭسىز، ياقىسىز جەندە - تون
 كېيىۋالغان رەھىمسىز، ئۆكتەم، ئەسەبىي، نادان، بۇلاڭچى
 سوپى - ئىشانلارنىڭ زورلۇق - زۇمبۇلۇقلىرى ئاستىدا جان
 تالىشاتتى.

شاھ مەشرەپ ھەممىلا يەردە زۇلۇم - سىتەمنىڭ ئەۋج
 ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئەھلى مۇسۇلمان
 قىياپىتىگە كىرىۋېلىپ، خالاپىقىنى ئازغۇنلۇق، زالالت ۋە
 جاھالەتكە باشلاۋاتقان جاھىل، ئىپلاس سوپى - ئىشانلار ئىتنىڭ
 قۇرتىدەك مېغىلدىشىپ يۈرۈشەتتى.

ئاپاق خوجا مۈلكىي قەشقەرىيىدە پىرنىڭ قولى بىلەن
 مۇرشىد - مۇخلىسلارنى تۇتۇش، خوجا - ئىشانلارنىڭ قولى

① ساقچى كالتىكى

بىلەن يۇرتنى تۇنۇشتەك بىر قاتار ئىستىبات تۈزۈملەرنى يولغا قويۇپ، ھاكىمىيەتنى خوجىلارنىڭ قولىغا مەركەزلەشتۈرگەنىدى.

يۇرت، مەھەللە - كويلارغا سويى - ئىشانلاردىن خوجا ئاقساقال، خوجا ئامان، خوجا پاشىپ، خوجا مىرشاپ تەيىنلىگەنىدى. خۇپىيە - چېقىمچىلارنىڭ دەستىدىن ئەركىن - ئازادە تىنغىلى بولمايتتى.

شاھ مەشرەپ قەشقەر كوچىلىرىدا تەمتىرەپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئوردا ئالدىدا بىرمۇنچە ئادەملەرنىڭ توپلىشىۋالغانلىقىنى كۆردى. ئادەتتە ئىككى - ئۈچ ئادەمنىڭ بىر يەردە پاراڭلىشىپ تۇرۇشى تەقىپ قىلىنىدىغان قەشقەردە بۇ غەلىتە بىر ھالەت ھېسابلىناتتى. شۇڭا، ئۇ ئىتتىك بېرىپ قارىسا، بىر خوجا مىرشاپ قولىدىكى پۇتاقلىق سوتا - سەبەندە بىلەن بىر پەقىر ئادەمنى ھەدەپ ئۇرغىلى تۇرۇپتۇ. شاھ مەشرەپ بېرىپلا ھېلىقى خوجا مىرشاپنىڭ قولىنى تۇتۇۋالدى:

— تەقىسر، ئاچچىقلىرىغا ھاي بەرسىلە، بۇنداق ئۇرۇشلىرىغا ئۇ گاداي بەرداشلىق بېرەلمەيدىغاندەك قىلىدۇ. خوجا مىرشاپ بىر قاراپلا شاھ مەشرەپنىڭ ماكانسىز ئىكەنلىكىنى بىلدى - دە:

— ھوي تېجىمەل، نېمە ئادەمسەن؟ نېمە كارىڭ سېنىڭ؟ — دەپ چالۋاقتى.

— مېنىڭغۇ كارىم يوق ئىدى، — دېدى شاھ مەشرەپ كۈلۈپ تۇرۇپ، — بىراق، قارىسام تەخسىر، ئۆزلىرى يامان ھېرىپ كەتتىلە، شۇڭا، پىچكى ئارام ئېلىۋالارمىكىن دەپ قوللىرىنى كۆتۈرۈپ تۇرۇشۇم. سوراپ باقسام بولامدىكىن، تەقىسر، بۇ كىشىنىڭ گۇناھى نېمىدۇر؟

— بۇ مۇرتەد ھارام بولۇپ قالغان گۆشنى يېدى. بۇنىڭدىن چوڭ گۇناھى - كېيىر بولامدىكىن؟

— راست شۇنداق قىلىدىلامۇ ئاكا؟ بۇ نېمە

ۋەجىدىندۇر؟ — دەپ سورىدى شاھ مەشرەپ ھېلىقى تاپاق يېگۈچىدىن.

— خوجام، قايلىسىلا، مېنىڭ چۆچۈرىدەك بەش بالام بار. نەچچە كۈن بولدى، يەيلى دەسەك يېڭىلى يوق، ئىچەيلى دەسەك، ئىچكىلى يوق ئاچ قالدۇق، ساق بىر يىل بولدى بىر چىشلەم گۆش يېيىشكە قادىر بولالمىدۇق. بالا — چاقىلىرىم گۆش يەيمىز، دەپ تولا يىغلاپ بېشىمنى ئوچاق ئېتىۋەتتى. تۈنۈگۈن تۆشۈك دەرۋازىدىكى مەدىكار بازىرىدا سارغىيىپ ئولتۇرسام، ھەزرىتى خان خوجامنىڭ ئىككى سوپىسى پۇراپ قاپتۇ، دەپ بىر قوينىڭ گۆشىنى تۈمەن بويىدىكى سۆگەتلىككە كۆمگىلى تۇرۇپتۇ. ئۇلار كەتكىچە قاراپ تۇردۇم، ئاندىن كۆمگەن يەردىن گۆشنى ئېچىپ ئېلىپ ئۆيگە ئەپكەلدىم. قازانغا سېلىپ پىشۇرۇپ ئەمدى يەيلى دەپ ئولتۇرساق، بۇ ئۇلۇغ پاشىپ خوجام نەدىن ئوقتىكى، مېنى ھارام گۆش يەپسەن دەپ تۈتۈپ، ھەزرىتى خان خوجامنىڭ ئالدىغا سۆرەپ ماڭدى. مەن: «رەھىم قىلىسىلا، جېنىم خوجام» دەپ شۇنچە يالۋۇرساممۇ سوتا — سەبەندە بىلەن باش — كۆزلىرىمگە ئۇرۇپ بەك ئازابلان كەتتى، — دەپدى ئۇ زار — زار قاقشاپ.

— پاشىپ خوجام، — دەپدى شاھ مەشرەپ، — شەپقەتلىرىنىڭ دەرۋازىسىنى كەڭ ئېچىپ بۇ بىچارە ئادەمنى بىر قويۇۋەتكەن بولسىلا، سەككىز ئۇچماققا چىققاندىنمۇ ئارتۇق ساۋاپ تاپقان بولاتتىلە.

— ھوي جۇلدۇر كېيەن، سەن ئۆزۈڭ كىم بولسەن؟ قايلا، ماۋۇ تېجىمەننىڭ ماڭا ئەقىل ئۆگىتىپ كەتكىنىنى؟ — دەپدى خوجا مىرشاپ شاھ مەشرەپكە گۈلىيىپ.

— مەن نەمەنگاندىن ھەزرىتى قۇتبىل ئەقتابى ئاپاق خوجا پىرىمگە شەيدا بولۇپ كەلگەن دەرۋىش سوپى شاھ مەشرەپ دېگەن بولسەن. ئەگەر قورساق ئالدىراتمىغان بولسا ئىدى، ئول پەقىر

كشى كۆمۈلگەن گۆشنى يېمەس ئىدى. سىلى تەقسىر خوجامۇ ئاۋارە بولۇپ ئۇنى ھەزرىتى خان خوجامنىڭ ئالدىغا سۈرەپ يۈرمىگەن بولاتتىلە.

باياتىن ئەتراپتا تاماشا كۆرۈپ تۇرغانلار ئەمدى بۇ چاغدا خوجا مىرشاپنىڭ خوجا پەرھىزلىرىنى قوغداش ئۈچۈن چاپا چەككەنلىكىنى ھەدەپ ماختاشقىلى تۇردى. نىمە قىلىنغان گۆشنىڭ توپۇقىدىن پۇۋلەپ يەل بەرسە سېمىز كۆرۈنگەندەك، خالايقنىڭ ماختىشىنى ئاڭلاپ كېرىلىپ كەتكەن خوجا مىرشاپمۇ خېلىلا يۈمشاپ ھېلىقى پەقىر كىشىنى قويۇپ بەردى ۋە يەنە بىرەر بىتەلەينى تۇتماق بولۇپ گۈزەرگە كەتتى.

خوجا مىرشاپنىڭ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن ھېلىقى پەقىر كىشى ئەتراپىغا بىر قارىۋەتتى - دە، ئىككى قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ پەقەت ئۆزىلا ئاڭلىغۇدەك قىلىپ ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا دۇئا قىلىپ كەتتى. پەقەت ئۇنىڭ: «... پىرلەرنىڭ غەزىپىدىن، تار زاماننىڭ خەتىرىدىن، كۈندۈزى كەلگەن قازادىن، كېچىنىڭ بالاسىدىن، قۇرۇق سۆز - قۇرۇق تۆھمەتتىن، زەخمەتلىك سوئال - سوراقتىن، سۆڭىكى يوق جازادىن، ئىگىسىز ئەلەمدىن، كۆزى ياماننىڭ كۆزىدىن، ئىچى ياماننىڭ ئىچىدىن، تىلى ياماننىڭ تىلىدىن، دىلى ياماننىڭ دىلىدىن، ئىمانسىزنىڭ دۇئاسىدىن، ئوتى ياماننىڭ ئوتىدىن، لەنەتلىكنىڭ رەھىمىتىدىن، نەپسى بالا ئىشاندىن، بالاخور سويىدىن، خۇنخورنىڭ كۈلكىسىدىن، ئائىنىسەپ خوجىدىن، دىيانەتسىز قازىدىن، ئاغرىق - سىلاقتىن پاناھ بېرىڭ خۇدايىم!...» دەۋاتقان تىلاۋىتىلا شاھ مەشرەپنىڭ قولىغا كىرىپ قالدى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى مۇرشىد دېگەن يەردىن ئەپچىپ كەلگەن ھېلىقى تۇتقۇن قىزنىڭ ئىسمى قەدرىيە ئىدى. ئۇ ئەنجان مەھەللىلىك تۇردى ئاخۇن خەتتاب دېگەننىڭ قىزى ئىدى. ئانىسى ئۇنى قەدىر كېچىسى تەۋەللۇت قىلغانلىقى ئۈچۈن، دادىسى قىزىنىڭ ئىسمىنى قەدرىيە دەپ قويغانىدى. ئۇ كىچىكىدىنلا دادىسىنىڭ قولىدا ئوقۇپ خەت ساۋادىنى چىقاردى ۋە دادىسىدىن خەتتاتلىقنى ئۆگەندى. كېيىن خىرقىتىنىڭ^① «مۇھەببەتنامە ۋە مېھنەتكام» دېگەن داستانىنى خەتتى تەلىق^② قىلىپ ئىككى نۇسخا باشتىن - ئاياغ كۆچۈرۈپ چىققانىدى.

ئاپاق خوجىنىڭ ھەرەمخانىسىدىكى خىزمەتكارلار قەدرىيىنى پېشىندۈرگەندىن كېيىن ھامامدا ئۇنىڭ بەدىنىنى تازا ئىشقىلاپ - ئۇۋۇلاپ پاكىز يۇيۇپ، بەدىنىگە گۈل مايلىرىنى سۈرتۈشتى، ئاندىن ئۇنى باشتىن - ئاياغ يېڭى ئۈستىۋاش بىلەن كىيىندۈرۈشتى. ئارقىدىن ئۇنى يېتىلەپ چوڭ بىر ياسىداق خانىنىڭ ئىچىگە ئېلىپ كىرىشتى.

خانىدا ئاپاق خوجىنىڭ چوڭ ئاغچىسى — چىنار خېنىم ئولتۇراتتى. ئۇ مەكتىلىك ھادى بەگ دېگەننىڭ قىزى بولۇپ، ئاپاق خوجا ئۇنى 34 يېشىدا ئەمىرىگە ئالغانىدى.

ئۇ تەجرىبىلىك نەزىرى بىلەن قىزغا باشتىن - ئاياغ سىنچىلاپ قاراپ چىقتى ۋە قىزنىڭ بېشىدىكى قەلئە ياغلىقىنى قوللىنىپ ئۇچىدا تۈزەشتۈرۈپ قويدى - دە:

— ئىسىملىرى كىم؟ — دەپ سورىدى ساختا مۇلايىملىق بىلەن.

— قەدرىيە، — دەپ ئاستا جاۋاب بەردى قىز يەرگە قاراپ.

① يەنى مۇھەببەت ئىسىم خوجانقۇلى. قەشقەر بىخەشەھەر باغچى يېزىسىلىق. ئۇ مىلادى 1634 - يىلى تۇغۇلۇپ، 1724 - يىلى ۋاپات بولغان. ئاپاق خوجىنىڭ ئوردىسىدا باغۇن، چىراغچى، گاۋايىچى بولغان مەشھۇر سۈپى شائىر. ② ھۆنىختە ئۇسۇخلىرى. ئادەتتە شېئىر دىۋانلىرىنى كۆچۈرۈشتە ئىشلىتىلىدۇ.

— سەھرادىنمۇ سىلى خېنىم؟

— ھەئە.

— ئولتۇرسىلا، تارتىنمىسىلا، قېنى مېنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئولتۇرسىلا، — دېدى چىنار خېنىم ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ، ئاندىن:

— ھەزرىتىم قاچانكى سىلنى خالاپ كۆڭلى تارتقىچە سىلى مېنىڭ قېشىمدا تۇرىدىلا، ئۇقتىلىمۇ؟ مېنىڭ بۇ گېپىمنى ئەسلىرىدىن چىقىرىپ قويىمىسىلا. مۇبادا، ئالدىراپ كېتىدىغان بولسىلا، ئۆلگەنلىرى شۇ! ...

قەدرىيىنىڭ ھۆسننىڭ چىرايلىقلىقىنى باشقىلاردىن ئاڭلىغان چىنار خېنىم ئۇ ھەرەمگە كەلتۈرۈلۈپ ئۇزاق ئۆتمەي ئۆز يېنىغا چاقىرتقاندى. ئۇنى كۆرۈپلا دەرھال ئۆزىنىڭ خاس خىزمەتكارلىرى قاتارىغا قوشۇۋالدى.

چىنار خېنىم ئاپاق خوجىنىڭ چوڭ خوتۇنى بولۇش سۈپىتى بىلەن خوجىسىنىڭ ئالاھىدە ئېتىبارغا ئېرىشكەن خانىم ئىدى. ئۇ پۇرسەت بولسىلا شۇر ئەڭگىز^① سۆزلەرنى ئېيتىپ، خوجىسىنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇۋالغانىدى. شۇڭا ئۇ خوجىسىنى ھەر ۋاقىت، ھەر جايدا ئۆز قولىدا ئوينىتىشقا تىرىشاتتى. ئۇ ياش، ياكى چىرايلىق قىز - چوكانلارنىڭ ئاپاق خوجىغا يولۇقۇپ قېلىشىدىن تولمۇ قورقاتتى. چۈنكى، مۇبادا ئېھتىياتسىزلىق قىلىنسا، باشقىلار بۇنداق مەرتىۋىلىك ئورۇنغا چىقىۋالغان بولمايتتىمۇ. ...

* * *

شۇنداق قىلىپ، قەدرىيە ئاپاق خوجىنىڭ چاڭگىلىدىن

① خۇلقى پاراڭ، دېگەن مەنىدە

ۋاقتىنچە بولسىمۇ قۇتۇلۇپ قالدى. ئەمما، بۇنىڭلىق بىلەن ئۇنىڭ قارا بەختى تېخى خالاس تاپقىنى يوق ئىدى. ئۇ ھەمىشە ۋەھىم ئىلىكىدە ياشايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلى زادى خۇش بولۇپ باقمايتتى. دەككە - دۈككە ئىچىدە ئىزتىراپقا چۆككىنى چۆككەندى. ئۇ مۇرشىدىتىكى سۆيۈملىك ئاتا - ئانىسى، ئۇرۇغ - تۇغقانلىرى ۋە دوست - يارەنلىرىنى ئەسلەپ سېغىناتتى. ئەمما، ئاپاق خوجىنىڭ بۇ تاغدەك ئېگىز تام، ئۆگەك - كۈنگىرلىك ھەرىمى ئۇنىڭ ئۈچۈن پانى دۇنيادىكى دوزىخى قەپەز ئىدى. بۇ يەردىن قانات ياساپمۇ ئۇچۇپ چىقىپ كېتىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

ئۇ ھەرەمنىڭ ئەركىسىز، زېرىكىشلىك تۇرمۇشىغا زادىلا كۆنەلمىدى. تاقەتسىزلىك ئۇنى ھېلىدىن - ھېلىغا قىيناپ، يۈرىكىنى ئېزەتتى. ئۇنىڭ ئىچى پۇشۇپ زادى چىدىيالمىغاندا، قولىغا دۇتارنى ئالاتتى - دە، بىر - ئىككى پەدە چېلىپ يۈرىكىدىكى دەرد - ئەلەملىرىنى باساتتى.

بۈگۈن چىنار خېنىم يوق ئىدى. قەدرىيە باغ ئارىلىغا ئىچ پۇشۇقىنى چىقىرىپ كېلىش ئۈچۈن كۆل بويىغا قاراپ ماڭدى.

ئاپاق خوجىنىڭ ھەرىمىدە ئۇنىڭ رەسمىي نىكاھىدىكى خوتۇن - توقاللىرىدىن باشقا يەنە ھەرقايسى يۇرت - ئايمىقلارنىڭ چوڭلىرى ئۇنىڭغا دۇئا قىلغۇزغان قىز - چوكانلار ۋە باشقا تائىپە خەلقىدىن بولغان قىز - چوكانلارمۇ بار ئىدى. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئالتۇن سېسىك دېگەن بىر موڭغۇل قىزىمۇ بار ئىدى. ئۇ ھازىر ئالتۇنخان دەپ ئاتىلاتتى. بۇ خوتۇننى ئاپاق خوجا ئېلىپاللىققا - قالماقلارنىڭ چوڭى غالداننىڭ ئالدىغا پاناھلىق تىلەپ قېچىپ بارغاندا ئۆز ئەمرىگە ئالغانىدى. ئۇ غالداننىڭ لامچاپ تەيجى دېگەن ئەقىلدارنىڭ قىزى ئىدى. ھەرەمدىكىلەر ئۇنى «قالماق ئايىم» دەپمۇ ئاتايتتى. قالماق ئايىم قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن تېزلا

ن
شە
پ
ى
'
پ
ك
ى
ش
لا
'
'
پ
چ
پ
ى
ئى
پە
دا
ر
—
پ
ن
«
لا

ئۆزلىشىپ كەتتى. ئۇ ئادەتتە: «ئوتۇننىڭ ياخشىسى قامغاق، خوتۇننىڭ ياخشىسى قالماق، ئاتاڭدىن ئۇدۇم قالغان، خوتۇنغا ① خوتۇن ئالماق» دېگەن ناخشىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى. ئاۋۇ بادام قاپاق خېنىم تەتەي پاشا دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ ئاپاق خوجا سۇجۇدا مۇھاجىر بولۇپ تۇرغاندا، شۇ يەردىكى تۇڭگانلارنىڭ خۇپىيە سۈلۈكىنىڭ ئىمامى ئۇنىڭغا قول بېرىپ مۇرىد بولغاندا دۇئا قىلدۇرغان تۇڭگان قىزى ئىدى؛ ئۆلەنلىرى بىلەن باشقىلارنى كۈلدۈرۈپ يۈرىدىغان قىچاق ئايىمنىڭ ئىسمى گۈلپەش ئىدى. ئۇنى ئاپاق خوجا قىرغىزلارنىڭ ئارىسىدا سۈلۈك تەرغىباتىنى ئېلىپ بېرىۋاتقاندا، بۇرۇت قەبىلىسىنىڭ ئاقساقىلى ئامانباي ئۇنىڭغا دۇئا قىلدۇرغانىدى...

ئاپاق خوجا ھەرىمىنىڭ تۇتقۇنلىرى بولغان بۇ قىز - چوكانلار ئادەتتە ھەرەمخانىنىڭ باشقا - باشقا خانىلىرىدا تۇرۇشىمۇ ئەمما ئۇلارنىڭ دەردى بىر بولغاچقا، چىنار خېنىم بولمىغان چاغدا كۆل بويىدىكى سۈپىدا ئولتۇرۇشۇپ ھەمدەردلىشەتتى ياكى دۇتار - تەمبۇر چېلىشىپ ئىچ پۇشۇقلىرىنى چىقىرىشاتتى.

بۈگۈنمۇ كۆل بويىدا قىز - چوكان كېنىزەكلەر كۆپ ئىدى. ئۇلارنىڭ ئاۋازى بىلەن دۇتارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ قەدرىيە ئۇدۇل كۆل بويىغا قاراپ ماڭدى.

— كەل، يېنىمىزغا كېلىپ ئولتۇر، — دېيىشىپ قارشى ئالدى ئۇلار بۇ تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان قەدرىيەنى كۆرۈپ .

— قېنى، قەدرىيەخان، دۇتارنى قولۇڭغا ئال - دە، بىر سايرىتىۋېتە خېنىم! بىزنىڭ دەردلىك كۆڭلىمىز ئېچىلىپ قالسا ئەھجەب ئەمەس! — دېدى كېنىزەكلەردىن غۇنچىخان دۇتارنى

① خوتۇنغا - موڭغۇل تىلىدا «ئۇيغۇرغا» دېگەنلىك بولىدۇ.

ئۇنىڭغا ئۆزىنى تۇرۇپ.
قەدرىيە دەردلىك كۈلۈپ قويدى - دە، دۇتارنى ئۇنىڭ
قولىدىن ئالدى ۋە ناخشىغا تەڭكەش قىلىپ چېلىشقا
باشلىدى:

چەكمە دوستۇم تارىمنى،
ئەلگە يايما زارىمنى.
چۈشۈمدىمۇ كۆرمىدىم،
كۆڭلۈمدىكى يارىمنى.

بېرىپ ئېيتىڭ تورغايلار،
بۇ غېرىب كىمنى پايلار؟
مەندەك كۆيگەنمۇ مەجنۇن،
شۇنچە يىل، شۇنچە ئايلار.

.....

— ئاھ، يارايسەن دوستۇم، — دەپ چاۋاك چېلىپ كەتتى
غۇنچىخان، — ھەممىمىزنىڭ كۆڭلىدىكى دەرت -
پىغانلىرىمىزنى ناخشاڭغا قېتىپ، ئىچ پۇشۇغىمىزنى بىر
چىقاردىڭ!

— يەنە بىرنى، يەنە! — دەپ چۇقان كۆتۈردى باشقا
كېنىزەكلەر.

— تىنچ! جىم تۇرۇڭلار. شورى قۇرۇغۇرلار! — دېدى
قىپچاق ئايىم، — ھېلىقى باغۋەن يىگىت يەنە تەمبۈر بىلەن
غەزەل ئوقۇۋاتىدۇ، ئاڭلاڭچۇ!

كېنىزەكلەر جىم بولۇشتى. ھەرەمباغ تەرەپتىن تەمبۈر
بىلەن تەڭكەش قىلىپ ئېيتىلغان غەزەل ئاڭلاندى.

بىخ
بېر
ئار
سۇ
يىگ

شا
بول
بەر
قىپ
بول

سا
سا
بول
بول
باڭ

باڭ

باغۋەن يىگىتنىڭ غەزىلىنى ئاڭلىغان كېنىزەكلەر خوش ۋە بخۇد بولۇشۇپ ئورنىدىن تۇرۇشۇپ كەتتى. ئۇلار يۈگۈرۈشۈپ بېرىپ كۈنگىرىلىك تام ئۈستىگە چىقىشتى ۋە ئۆگەكنىڭ ئارىلىرىدىن بويۇنلىرىنى سوزۇشۇپ قاراشتى. ھەرەمباغدىكى سۈزۈك كۆل بويىدىكى مەجنۇن تالغا يۆلىنىپ ھېلىقى باغۋەن يىگىت غەزەل ئوقۇۋاتقانىدى.

— كىم بۇ، دەپ سورىدى قەدرىيە قىپچاق ئايمىدىن.
— ھە، بىر كۆرۈپلا شەيدا بولۇپ قالدىڭمۇ؟ ئۇ نەمەنگانلىق شاھ مەشرەپ دېگەن غەزەلخانمىش. ھازىر ئىرمەمباغدا باغۋەن بولۇپ ئىشلەيدىكەن. راست، ئۇ قايسى كۈنى مېۋە سۈنۈپ بەرگىلى ھەرەمگە كىرىپتىكەن تېخى، — دەپ جاۋاب بەردى قىپچاق ئايمى.

قەدرىيە بۇ باغۋەن يىگىتنىڭ ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇۋالماقچى بولغان ھېلىقى يىگىت ئىكەنلىكىنى بىلگەنىدى.

* * *

بۈگۈنكى جۈمە نامىزىغا ئاپاق خوجا ئۆزى ئىماملىق قىلدى. سان - ساناقسىز تەقۋادار نامازخانلار جامەنىڭ ئىچى ۋە سىرتىدا سانجاق - سانجاق تۇرۇشۇپ كەتكەنىدى. ئۇلار پەرھىز، سۈننىتى بولۇپ جەمئىي ئون رەكئەت بىلەن جۈمە نامىزىنى ئۆتەپ بولغاندىن كېيىن ئاپاق خوجا مۇنبەردە جامەئەتكە تەبلىغ ئېيتىشقا باشلىدى.

— ئەششەيخۇبىقاۋ مېھرىكەننەبىبۇبى ئۆممەتەھۇ^①، — دەپ باشلىدى ئۇ تەبلىغىنى، — پىرلارنىڭ جەزەبى تەجەللىياتى^②

① «پىر دېمەك — پەيغەمبەر دېمەك. مۇرت دېمەك — پەيغەمبەرنىڭ ئۆممەتلىرى دېمەكتۇر. ئالادىن پەيغەمبەرگە قانداق ۋەھى كەلگەن بولسا، ئەۋلىياغىمۇ شۇنداق ۋەھى كېلىدۇ.»

② جەزەبى تەجەللىياتى — غايىبىنى بىلىش قۇدرىتى.

ئەرۋاھى قۇددۇسنى كۆرسىتىپ، ئىنىس - جىنلارغا سىر - ئەسرايىنى بىلدۈرىدۇ؛ پەيكىرى بەھرى مۇردىدىن ئۆتكۈزۈپ، بېشىنى ئەرشتىكى سۈرەيىدىن زېمىندىكى تەھتى ئەسراغچە تاماشا قىلدۇرۇپ^①، خۇدانىڭ ئاپتېپىنىڭ نۇرى بىلەن مۇنەۋۋەر قىلىدۇ!

— ئاللا ھۈممە! ئاللا ھوم! — دەپ جەررە سوقتى سوپىلار جامەنىڭ تۆت ئەتراپىدىن.

— قانداق ئاللا بىزگە شۇنداق كۈچ - قۇدرەت ئاتا قىلغانكى، — دەپ سوپىلارنىڭ جەرسىدىن ئۆزۈلۈپ قالغان تەبلىغىنى داۋاملاشتۇردى ئاپاق خوجا، — مۇبادا، بىز ھازىرنىڭ ئۆزىدە مۇرىتلىرىمىزنىڭ شەھىدانلىقىغا بېرىپ ھەممە شەھىدلەرنى تىرىل دەيدىغان بولساق، ھازىرلا تىرىلىدۇ! ئەۋلىيا خۇدانى تەلەپ قىلىپ تاپقان كىشىدۇر!

— ئى ھەزرىتى مۇردىل ھىدايتۇللا قۇتبىل ئەقتابى پىرىم، — دەپ لوقما تاشلىدى گۇپياچى سوپىلاردىن بىرى، — خۇدانى قانداق قىلغاندا تەلەپ قىلىپ تاپقىلى بولىدۇ؟

— ئەۋلىيا - پىر ئۈچۈن شاراب - نەشىن بولۇش كېرەك، نۇشىنى شاراب^② قىلغاندىن كېيىن مەستى - مۇستەغرىق بولۇر. مەستى - مۇستەغرىق بولغان كىشى جەررە - سۆھبەت قۇرۇر. جەررە سۆھبەتتە مەستى - مۇستەغرىق بولغانلار تەلەپ قىلىشى كېرەك. تەلەپ قىلغانىكەن، ئەلۋەتتە خۇدانى تاپىدۇ. دېمەك، خۇدانى تاپمەن دەپ ئالەمدىن مۇشۇنداق مەستى - مۇستەغرىق پېتى كەتكەن بەندە مەھشەرگاھتىمۇ ئالانىڭ مۇبارەك جامالىنى كۆرۈش ئۈچۈن گۆرىدىن مەستى - مۇستەغرىق پېتى قوپىدۇ! ...

① «بېشىنى ئاسماننىڭ تەككىگە، ئايغىنى يەرنىڭ تەككىگە يەتكۈزۈپ ساياھەت قىلدۇرۇپ»

② نۇشىنى شاراب قىلىش - ھاراق - شاراب ئىستېمال قىلىش.

تەبلىغ ئاڭلاپ تۇرغانلارنىڭ ئىچىدە شاھ مەشرەپمۇ بار ئىدى. ئۇ ئاپاق خوجىنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ يېنىدىكى بىر بۇرادىرىنىڭ قولىغا: «پاھ، كەيپى قىيامەتكىچە يېتىدىغان بۇنداق كۈچلۈك شارابنىڭ ھەر بىر پىيالىسىنى مىڭ تەڭگىگە سېتىۋالسىمۇ ئەرزىدۇ!» دەپ پىچىرلىدى. ھېلىقى بۇرادىرى بۇ گەپنى ئاڭلاپ كۈلۈپ تاشلاشتىن ئۆزىنى ئاران - ئاران تۇتۇۋالدى. — نىھايەت، خۇدانى تاپقان ئىكەنمىز، بىز بىلەن خۇدانىڭ ئارىلىقىدا نېمە پەرق بولسۇن! ...

— ئاللاھ ھەق، خان خوجام ھەق!

— ھەرقانداق مۇرىد ھەممىدىن ئاۋۋال ئۆز نەپسىنى يېڭىۋالسۇن! سەۋر - تاقەت قىلسۇن! ئۆز قىسمىتىگە شۈكرى - قانائەت قىلسۇن! ھىدايەت ئىزدەيمەن دەيدىكەن، رىيازەت چېكىشتىن قورقسۇن! ھەرقانداق مۇرىت ئۆز جېنىنى قىينىسا، ئاللا ئۇنداق بەندىنىڭ ئۇ دۇنيالىقىنى بېرىدۇ، سۈيلىقىنىڭ يولى شۇ. ئاشۇنداق قىلمىغانلار سوپى بولالمايدۇ. شۇڭا، ئۈممەتلىرىم، ئېسىڭلاردا بولغايكى، زىنھار مۇشۇ يولنى تەرك ئېتىپ، قەلەندەرچىلىك ئۈدۈمىنى تاشلىغۇچى بولماڭلار! ...

بۇ سۆزلەردىن تەسىرلىنىپ بىرنەچچە ئادەم يىقىلىپ چۈشتى. ئۇلارنىڭ ئاغزىدىن بۇزۇلداپ كۆپۈك چىقىۋاتاتتى. — ھەدىس شېرىقتە شۇنداق دېيىلگەن، — دەدى ئاپاق خوجا تەبلىغنى داۋاملاشتۇرۇپ، — «مېنىڭ ئەسھابلىرىم نۇھ پەيغەمبەرنىڭ كېمىسىگە ئوخشايدۇ. ھەرقانداق كىشى مېنىڭ ئەسھابلىرىمگە ئەگەشسە ئامان قالىدۇ. كىمكى مېنىڭ ئەسھابلىرىمگە قارشى تۇرسا، ئۇنداقلار ھالاك بولىدۇ!» قەدىمكى زاماندا، ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قوۋمى سەرگەشتىلىك قىلىشىپ چوڭ يەپ - چوڭ ئىچىپ، خامۇش - پارامۇش بولغانلىقتىن، خۇدا توپان سۈيىنى ئەۋەتىپ ئۇلارنى سۇغا

باستۇرۇپ جازالغاندى؛ شەيخ نەجمىدىن كۇبرا^① دېگەننىڭ زامانىسىدا ھېلاكو^② دېگەن خاقان لەشكەر باشلاپ كېلىپ، نەجمىدىن كۇبرا باشلىق يەتمىش مىڭ ئادەمنى قەتلى قىلىۋەتكەن. بۇ نېمە ۋەجدىندۇر؟ بۇلار ياخشى يەپ - ياخشى كىيىپ، خۇدانى ئۇتۇغانلىقتىن بولغان ئاقسۆھەتتۇر. ھېلاكو خاقان دۇنيادىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈستىگە مۇسەللەت^③ بولۇپ ئازغىنا 12 يىل ئىچىدە، پانى ئالەمدە راھەت - پاراغەت كۆرۈشنى ئىزدىگەن خالايتىقلارنى ئۆلتۈرۈپ، خانىۋەيران قىلىپ، كۆرگەن راھەت - پاراغەتلىرىنى بۇرۇنلىرىدىن چىقاردىلەر؛ سەئىدىيە خەلقىمۇ ياخشى يەپ ياخشى كىيىپ، ئاسايىشلىق ئىچىدە راھەت - پاراغەت سۈرۈپ، نەپسىنى سەمىرتكەنلىكتىن، ئاللاتائالا قالماقلىرىنى مۈلكى قەشقەرىيە خەلقىنىڭ ئۈستىگە مۇسەللەت قىلدىلەر. شۇڭا، ھەرقانداق كىشى ئۆي - روزىغارىدىن، بالا - چاقىسىدىن، ۋىسال - دۆلىتىدىن، خوتۇن نېمىتىدىن، دۇنيا راھىتىدىن دىلىنى تەرك ئېتىپ، بىزگە يىغلاپ ئىقتىدا قىلىپ، يۈرىكىنى كاۋاپ ئەتسە، ئاخىرەتتە راھەت - پاراغەتتە ئۆتۈر. ئاللا كاپىرلارغا بۇ دۇنيالىقنى بەرگەن، بىز ئەھلى مۇسۇلمانلارغا ئۇ دۇنيالىق باقى راھەتنى بەرگەن. ھەرقايسىڭلارنى ئۆلگەندە جەننەتۈل رىزۋان، رەۋزەئى ماكاندا ھۆر - غىلمانلار قۇچاق ئېچىپ كۈتۈپ تۇرۇر. سىلەر ئۆلگەندە جەننەتنىڭ نېمەتلىرىدىن توغۇچە بەھرىمەن بولغايىسىلەر! مۇبادا، ھازىرقى كۈنۈڭلارغا رازى بولمىساڭلار، خۇدا ئۈستۈڭلارغا قالماقلاردىنمۇ زور بالايىئاپەتنى مۇسەللەت قىلۇر! . . .

① يەنى ئەبۇل جانابى ئەھمەت بىننى ئۆمەر ئەلەيھىۋەنەي. خارەزىيلىك مەشھۇر سۈبى شائىر. ئۇ ئىلمى مۇنازىرىلەردىكى تاتىقلىقى بىلەن «ئىتتە مەنۇلكۇبرا» دەپ شۆھرەت قازانغان. ئۇ ھېلاكو تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن بولماستىن، مىلادى 1219 - يىلى چىڭگىزخان قوشۇنلىرى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن.

② ھېلاكو - چىڭگىزخاننىڭ نەۋرىسى. مىلادى 1257 - يىلى قۇرۇلغان ئىلخانىيە دۆلىتىنىڭ قۇرغۇچىسى.

③ مۇسەللەت - غالىب كېلىش دېگەن مەنىدە.

— ھەق - ئاللا ھەق! ھەق - خان خوجام ھەق! ھەزرىتى قۇتبىل ئەقتابى ئاپاق خان خوجامغا ئىسلامغا ئىگە - مۇئەككەل بولۇش نېسىپ بولغان ۋە نېسىپتۇر! — دەپ ئالتاغىل توۋلاشقان بىر نوپ بەگى سويپىلارنىڭ چوقان - سۈرەنلىرى ئىچىدە ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ ئۆزۈندىن - ئۆزۈنغا سوزۇلغان تەبلىغىنى ئاخىر تاماملاپ، مۇنبەردىن چۈشتى. نامازخانلار راھەت ھېس قىلىشتى. چۈنكى، ئۇزاق ئۆرە تۇرغانلىقتىن پۇتلىرى ئاغرىپ سىرقىراپ كەتكەن نامازخانلار ئۈچۈن تەبلىغىنىڭ ئاخىر تۈگىگەنلىكى ئەلۋەتتە بىر خىل راھەت - پاراغەت ھېسابلىناتتى.

* * *

ئاپاق خوجا مۈلكى قەشقەرىيىدە ئۆزىنى مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ 27 - ئەۋلاد نەۋرىسى دەپ ئېلان قىلغانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ شەجەرى نەسەبلىرى ئۈستىدە توختالغاندا:

— مۇھەممەت پەيغەمبەردىن كېيىن بىرىنچى يۈز^① دە تۆت چاھار يار^② بار، — دېگەندى ئۇ، — ئىككىنچى يۈزدە داۋۇد تائىد^③، ئۈچىنچى يۈزدە زۇلنۇن مەسىرى^④، تۆتىنچى يۈزدە ئەبۇل ھەسەن ھەرەكانى، بەشىنچى يۈزدە ئابدۇلقادىر جىلانى^⑤، ئالتىنچى يۈزدە مەۋلانە جالالىددىن رۇمى^⑥، يەتتىنچى يۈزدە

① ئىسلام كالىندارى بويىچە ھىجرى 1 - ئەسىر. تۆۋەندىمۇ شۇنداق مۇھەممەت پەيغەمبەردىن كېيىنكى تۆت خەلىپە — ھەزرىتى ئابابەكرى، ھەزرىتى ئۆمەر، ھەزرىتى ئوسمان ۋە ھەزرىتى ئەلىلەرنى كۆرسىتىدۇ.
 ② ئابۇ داۋۇد تائىد (816 - 840) — ئىسلام ئالىمى. زامىرىلارنىڭ پىرى. ھەدىسشۇناس، كۆفەدە تۇغۇلۇپ باغدادتا ياشىغان.
 ③ زۇلنۇن مەسىرى (796 - 861) — سويپىلارنىڭ مەشھۇر ۋەكىلى. مىسىردا تۇغۇلغان. مۇرتىزىلچىلەر تەرىپىدىن تەقىپ قىلىنىپ، قەمەردەكى جىزادا ئۆلتۈرگەن.
 ④ ئابدۇلقادىر جىلانى (1077 - 1166) — ئىرانلىق مەشھۇر ئىشان.
 ⑤ مەۋلانە جالالىددىن رۇمى (1207 - 1274) — ئىرانلىق مەشھۇر ئىشان. ئۇنىڭ 30 مىڭ مىسىرالىق «دىۋانى ئەشۋارى»، 47 مىڭ مىسىرالىق «مەسنەۋى شېرىق» دېگەن ئەسەرلىرى بار.

ك
پ
س
ش
ك
ۈ
پ
نى
ن
يە
ت
ئالا
ت
-
نيا
پ
اللا
ئۇ
ندە
باق
بن
غا
ور
بويى
رەت
يىلى
انىيە

خوجا باھاۋىددىن نەقىشەندى^①، سەككىزىنچى يۈزدە مەۋلانە ياقۇپ چەرخى، توققۇزىنچى يۈزدە خوجا ئەھرار ئەبەيدۇللا^②، ئونىنچى يۈزدە ھەزرىتى ئىمام رەببىنى، ئون بىرىنچى يۈزدە مەخدۇم ئەزەم^③ ۋە ئون ئىككىنچى يۈزدە بىز كىم مۇرىدىل ھىدايتۇللا قۇتبىل ئەقتابى ھەزرىتى ئافاققا ئىسلامغا ئىگە — مۇئەككەل بولۇش نېسىپ بولغان!

ئاپاق خوجىنىڭ مۇرىشىد — مۇخلىسلىرى بولغان تەلۋە ئىشان — سوپىلارمۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممەتلىرىنىڭ ئارىسىدا ئىككى مۇجەدىتلىك^④ پەقەت ھەزرىتى قۇتبىل ئەقتابى ئافاق خان خوجامغىلا مەنسۇپ بولغان. ئون يۈزلۈك بىلەن بىر يۈزلۈكنى ئۆز ھاياتىدا جەمئىي قىلماق بۇ زاتتىن باشقا كىشىگە مۇيەسسەر بولمىغان. ئۇ بەرھەق ۋەلىيۇللاھدۇر!» دەپ ئۇنى ماختاپ كۆككە ئۇچۇرۇشتى.

ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى ئورنىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، ئۇ قەشقەرىيىدە يولغا قويغان روھانىيەت بىلەن سەلتەنەت بىرلەشتۈرۈلگەن ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىدە مۇرىشىد — مۇخلىسلىرىنى تۆت تەبىقە — تۆت رۇتبىگە بۆلۈپ تەشكىللىدى. بۇ رۇتبىنىڭ ئەڭ ئۈستىدە ئۆزى — قۇتبىل ئەقتابى ئافاق خان خوجام ۋەكىللىكىدىكى خوجىلار تۇراتتى؛ ئۇنىڭ ئاستىدا غەۋسىيە تەبىقىسى تۇراتتى؛ ئۈچىنچى رۇتبىدە ئىشان، مۇرىشىد، ئارىق تەبىقىسى بار ئىدى؛ تۆتىنچى رۇتبىدە خەلىپىلەر تەبىقىسى بار ئىدى.

- ① خوجا مەھمەت باھاۋىددىن نەقىشەندى (1318 - 1389) — بۇخارالىق مەشھۇر نەققاش، «تەرىقەت نەقىشەندى» سۆلۈكىنىڭ يېرى.
- ② 15 - ئەسىردە ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشىغان چوڭ ئىشان. ئۇ ئالىم ۋە سۇلتان مىرزا ئۇلۇغبەگنى ئۆلتۈرۈشنى پىلانلىغان.
- ③ مەخدۇم ئەزەم — خوجا مەھمەت بىننى سەئىد جالالىددىن كامىنى. ئۇ — ئاپاق خوجىنىڭ بۇزۇقكار بوۋىسى.
- ④ مۇجەددىت — يېڭىلىقنى باشلىغۇچى، يېڭى ئەسىرگە باشلىغۇچى دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ.

قۇتبىل ئەقتابىلەر تەبىقىسى — ئاپاق خوجا ۋەكىللىكىدىكى پۈتكۈل تەييارلاپ قورچاق دۆلەت ماشىنىسىنىڭ ئەڭ ئۈستىدىكى خوجىلار رۇتبىسى بولۇپ، ئاپاق خوجىنىڭ تەلىماتى بويىچە، ئۇلار ئاللا تەرىپىدىن پانى ئالەمدىكى بەندىلەر ئۈستىگە مۇئەككەل قىلىنغان ۋەلىيلەر ئىدى. شۇڭا، ئۇلار ھەر مىڭ يىلدا بىر قېتىم دۇنياغا ئاپىرىدە بولىدۇ، دەپ قارىلاتتى. غەۋسىيە تەبىقىسى — ئاپاق خوجىنىڭ تەلىماتى بويىچە ئۇلار مۇسۇلمان مۆمىنلەرنىڭ داد - پەريادىغا يەتكۈچىلەر. ئۇلار غەۋسىل ئەزەمنىڭ بىۋاسىتە ۋەكىللىرىدۇر. شۇڭا، ئۇلار ھەر يۈز يىلدا بىر قېتىم دۇنياغا كېلىدۇ، دەپ قارىلاتتى. ئىشان، مۇرشىد، ئارىق تەبىقىسى — ئاپاق خوجىنىڭ تەلىماتى بويىچە، ئاللا قارا خەلقىنى ئاقارتىپ ھىدايەتكە باشلاش ۋەزىپىسىنى بىۋاسىتە ئۇلارنىڭ زىمىنىسىگە ئارتقان دەپ قارالغاچقا، بۇ تەبىقىدىكىلەر ھەر قايسى جايلاردا سوپىسى - ئىشانلىق پائالىيەتنى قانات يايدۇرۇشقا رەھبەرلىك قىلىدىغان خەلىپىلەرنى تەربىيەلەشكە ۋە ئۇلارغا ئېرىشاتمامە تارقىتىشقا مەسئۇل ئىدى.

خەلىپىلەر تەبىقىسى — خوجا - ئىشانلارنىڭ ھەر قايسى جايلاردىكى ۋەكىل - مۇئەككەللىرى بولۇپ، مۇرشىد - سوپىلارنى قوبۇل قىلىش، تەرەققىي قىلدۇرۇشقا مەسئۇل ئىدى. شۇنداق قىلىپ، ئاپاق خوجا ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە بۇرنى توتىم قىلغان ئوغۇزخان، كېيىن ئىسلامغا كىرگەن سۇلتان سۇتۇق بۇغرا قاراخان ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇد قەشقەرى، ئەھمەت يۈكەنكى، سۇلتان سەئىدىخان، سۇلتان ئابدۇرەشىدخان، مەلىكە ئاماننىسا، يۈسۈپ قەدىرخان، ئەلىشىر نەۋائى ۋەكىللىكىدىكى مەشھۇر سىياسىئونلىرى، گەدىب - ئالىملىرى بىلەن دۇنياغا تونۇلغان ئۇيغۇر جەمئىيەتنى پۈتۈنلەي ئۆزىنىڭ سىياسىي مۇددىئاسى بويىچە تەتۈر ئايلىنىدىغان غايەت

ۋالانە
لا²،
بۇزدە
دىل
۴ —

تەلۋە
ك
رتى
ئون
لماق
ئۇ
ككە

سى
يەت
دە

لۇپ
بىل
تى؛
بىدە
بىدە

شەھۇر
مىرزا
ئاپاق
لەرنى

زور چاققا ئايلاندۇردى. ھالبۇكى، بۇ تۆت تەبىقە — بۇ غايەت زور چاقنىڭ تەنۇر ئايلىنىشىنى كاپالەتلەندۈرىدىغان بۇرما — ئەرگۈللىرى ئىدى!

دېمەك، بۇ لەنەتگەردى، كاززاپ، خالجىر خوجىلارنىڭ كاساپىتى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتى توپ — توغرا ئۈچ يۈز يىل كەينىگە سۈرۈلۈپ كەتتى! مەخدۇم ئەزەمنىڭ بۇ يارىماس ئەۋلادلىرى ئۆزلىرىنىڭ بۇ جىنايەتلىرى ئۈچۈن ئەۋلادلار ئالدىدا، تارىخ ئالدىدا مەڭگۈ جاۋابكارلىققا تارتىلغۇسى!

*

*

*

ئۇلارنى قەشقەر شەھىرىدىن ئوتتۇز يەتتە يول غەربكە جايلاشقان ئاق لەنگەر دېگەن يەردىن تۇتۇپ كېلىشتى. بۇ ئىش قەدىرىيە ئاپاق خوجىنىڭ ھەرىمىگە كەلتۈرۈلۈپ ئۈچ يىل ئۆتكەندىن كېيىن يۈز بەردى.

ئەسلىدە، قەدىرىيە تۇتقۇن قىلىنىپ ھەرەمگە قامالغان بىرىنچى كۈندىن باشلاپلا ئېگىز تام بىلەن مەھكەم قورشالغان بۇ زىندانى ھەرەمدىن قېچىپ كېتىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ كەلگەنىدى. شاھ مەشرەپ بىلەن تونۇشقاندىن كېيىن ئۇنىڭ بۇ ئىرادىسى تېخىمۇ كۈچەيدى. ھەرەمنىڭ ئېگىز قورۇق تېمى بۇ ئىككى ياشنىڭ دىل رىشتىسىنىڭ ئۆلىنىشىغا ھەرگىز توسالغۇ بولالمىدى.

قەدىرىيە شاھ مەشرەپ بىلەن تونۇشقاندىن كېيىن باشقىچە بىر ئادەمگە ئايلاندى. ئۇ بۇرۇنقى دەرد — ئەلەملەر ئىلكىدىن ئاجراپ، ئۆزىنى ئەركىن — ئازادە تۇتىدىغان، ھەمراھلىرىغا كۈلۈپ چىراي ئاچىدىغان بولدى. ئۇ پۇرسەت تاپسىلا ھەرەمنىڭ ئېگىز قورۇق تېمى ئۈستىگە چىقىپ، ئۈگەكلەرنىڭ ئارىسىدىن ھەرەمباغقا قارايدىغان، شاھ مەشرەپنىڭ تەمبۈرگە تەڭكەش

قىلىپ ئېيتقان غەزەللىرىنى ئاڭلايدىغان بولدى.
 شاھ مەشرەپمۇ قىزنىڭ ھەر قېتىم ئېگىز تام ئۈستىدە
 تۇرۇپ ئۇنىڭغا نازلىق بېقىشى بىلەن سەۋر ھوشىنى يوقىتىپ
 قويدىغان بولدى. قىزنىڭ ھەر بىر بېقىشى بىلەن ئۇنىڭ دىل
 خامىنىغا ئوت چۈشۈپ، ئۇنى كۆيدۈرۈپ، ئاشىقى بىقارار قىلىپ
 قوياتتى. شۇڭا، يىگىت ھەر قېتىم پەرىشان بولۇپ، جۈنۈنلۈك
 مەيداندا پات - پات شەيدالىق ناغرىسىنى ساداغا كەلتۈرىدىغان
 بولۇپ قالدى. ئۇ قولغا تەمبۈرنى ئالسلا گوياكى
 چۆچەكلەردىكى بۇلبۇلگويا سايرىغاندا ئاغزىدىن دەستە - دەستە
 گۈللەر ئېتىلىپ چىققانداك، ئۇنىڭمۇ تىلىدىن قەدرىيىگە ئاتاپ
 ئوقۇغان غەزەللىرى ئارقا - ئارقىدىن چىقىۋېرتتى:

رۇخسارىڭ گۈزەل بىسىيار، نەزەرىڭ ئېتىكى بەك تار،
 قىسقا ئېتىك باغۋەنسىن، ھۆسنوڭ بېغى بىر گۈلزار.
 كىم قىلسا تاماشا گەر ۋەسلىڭ بېغى بەزمىسىدە،
 كۆز ھەرىكىتىدىن يۇمغاي كىرىپكىلىرىنى ھەر بار.

ئۇردى ئىشقىڭ پەنجىسى، يىرتىلدى تەقۋالىق تونۇم،
 بىر نەزەرگە كەتتى قولدىن بىر ئەسىرلىك ئائەتىم!

شاھ مەشرەپ ھەرەمباغدىكى گۈللەرنى پەرۋىش قىلغاندىن
 باشقا يەنە، باغنىڭ يېڭى پىشقان مېۋىلىرىنى ھەپتىدە ئۈچ قېتىم
 ھەرەمدىكىلەرگە يەتكۈزۈپ تۇرۇشقا مەسئۇل قىلىنغانىدى. ئۇ
 ھەر قېتىم ھەرەمگە مېۋە سۈنۈپ بەرگىلى كىرگەندە، ئۆزىنىڭ
 قىزىق لەتىپىلىرى بىلەن كېنىزەكلەرنى كۈلدۈرۈپ خۇش -
 بىخۇد قىلاتتى. شۇڭا، ھەرەمدىكى كېنىزەكلەرمۇ ئۇنىڭغا بەك

نايەت
ما -

نىڭ
وغرا
ئۇ بۇ
دلار

رىكە

ئۈچ

غان

غان

كۈپ

بۇ

بۇ

الغۇ

سچە

دىن

رىغا

نىڭ

دىن

شەش

ئامراق بۇلۇپ كەتكەندى.

قىپچاق ئايىم قەدرىيەنىڭ شاھ مەشرەپكە كۆيۈپ - پىشىپ يۈرگەنلىكىدىن خەۋەردار ئىدى. شۇڭا، شاھ مەشرەپ ھەر قېتىم ھەرەمگە مېۋە سۇنۇپ بېرىش ئۈچۈن كىرگەندە، بىر ئامال قىلىپ قەدرىيەنى چىنار خېنىمنىڭ خانىسىدىن چاقىرتىپ چىقاتتى - دە، ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ دىدارلىشىۋېلىشىغا پۇرسەت تۇغدۇرۇپ بېرەتتى.

بىر كۈنى، كېنىزەكلەردىن غۇنچىخان شوخلۇق قىلىپ: — ئەي مەشرەپ ئاكا، سەن قىزلار توغرىلىق بىر غەزەل ئوقۇپ بەرگىنە، — دەپ تۇرۇۋالدى. مەشرەپمۇ ئۇنىڭ تەلىپىگە ماقۇل بولدى - دە، بۇ بەختسىزلىرگە ئاناپ مۇنۇ غەزىلىنى ئوقۇدى:

كاكۇلۇڭ مۇئەببەردۇر جان ئىچىدە جانان قىز،
يۈزلەرنىڭمۇ ئەختەردۇر ياكى ماھى تابان قىز.
بىر كۆرۈپ سېنى جانان قالمىدى مېنىڭ ھالىم،
تەڭ بولۇپدۇر ئەھۋالىم بىلمەدىڭكى نادان قىز.
ئىشلارنىڭ مىسالدىر يۈزلەرنىڭ ئىرۇرچۇن گۈل،
بارچە ئەل ساڭادۇر قۇل خىزمىتىڭدە پەرمان قىز.
ئاي يۈزۈڭنى كۆرگەندە لەپلەرنىڭنى سۈرگەندە،
مەشرەپنىڭ قىلۇر خەندە لەئىلى شەكەر ئەفشان قىز.
بىر باقىپ كۆز ئۇچىدىن تەنغە كەتۈردى جان قىز،
ئايلىنىپ يۈز ئۆرگىلىپ قىلدى يۈرەكنى قان قىز.
كۈندە مىڭ دەرد ئوقىن ئاتتى بۇ ھەزىن جاشىغا،
بىرىگە ئەيمەلدى لەپلەردىن دەرمان قىز.
يۈزىگە پەردە تۈتۈپ شەمئى ئۆزە پانۇس كەبى،
يۈز تۈمەن زوھد ئېلىنى ئەيلىدى سەرگەردان قىز.
زالمۇ ھەم قاتلىۇ خۇنخۇار ئېرۇر بىشەپقەت،

يار ئىلە ئەغيارنى ئالدىدە بىلۇر يەكسان قىز.
 ئىشقىدا ئاھىم ئوتى ئۇچقىنىدۇر ئاي ئىلە كۈن،
 كىم دېگەيلەر بۇ شەرەر كۆزلەرى ئول چولپان قىز.
 بۇ فەلەك خۇابى ئۆزە قىلمە گۇمان ئەختەر دەپ،
 سەدەپ ھۈسنىگە تولدۇردى دۇررى مارجان قىز.
 ئەسلى گۈلزار ئارا بۇلبۇلدەك ئىرۇر ئەي مەشرەپ،
 شەكەرىن خەندەبىلە نۇتتى ھىندىستان قىز.

بىپ
 تىم
 بىپ
 دە،
 ۋپ
 پ:
 زەل

شاھ مەشرەپنىڭ بۇ غەزىلى كېنىزەكلەرگە بەك يېقىپ
 كەتكەنلىكتىن، خۇشال بولۇشۇپ چاۋاك چېلىشىپ كەتتى.
 ئەمما، قەدرىيە ھەممىسىدىنمۇ بەكرەك خۇش - مەستخۇش بولۇپ
 كەتكەنىدى...

بۇ

بىر كۈنى قەدرىيە چوڭ خانىمنىڭ خانىسىدا ئالىملارنى
 ۋازىلارغا تىزىۋاتقاندى. توساتتىن بىر ئالما ئۇنىڭ قولىدىن
 دومىلاپ كېتىپ يېرىلىپ ئىككى پارچە بولۇپ كەتتى. ئۇ
 ھولۇققىنىدىن چىنار خېنىمغا قارىۋىدى، ھېلىمۇ ياخشى، چىنار
 خېنىم دىققەت قىلمىدى. ئەسلىدە بۇ ئالىمنىڭ ئىچى ئويۇپ
 ئېلىۋېتىلگەن بولۇپ، ئىچىگە خەت سېلىپ قويۇلغان ئىكەن.
 قەدرىيە ئالىمنىڭ ئىچىدىكى خەتنى ئېلىپلا مەيدىسىگە
 يوشۇرۇۋالدى...

،
 ،
 ز.
 ز.
 ز.
 نا،

ئاخشىمى، قەدرىيە شامنىڭ يورۇقىدا ھېلىقى خەتنى
 ئوقۇماقچى بولۇپ قولغا ئالدى. بۇ خەت شاھ مەشرەپنىڭ ئۇنىڭغا
 يازغان خېتى ئىدى:

«ئەي گۈزەل مەھبۇب، — دەپ باشلانغاندى ئۇنىڭ
 خېتى، — جاھان ئارا پەرىمۇسەن ياكى ئاسماندىن چۈشكەن
 پەرىشتىمۇ؟ دىدارىڭنى بىر كۆرۈش مەن ئۈچۈن پەرھىز بولۇپ

بىز.

قالدى. مەن بىر غېرىپ، ئەسلىدە ئىشقى غوۋغاسىدىن بىخەۋەر، تۇرمۇش ھادىسىلىرىنىڭ ياخشى - يامىنىدىن غاپىل، بۇ رىياكار زاماندىن سۆسەندەك ئازاد ئىدىم. قاچانكى تەقدىر ئاۋۋال سېنى ماڭا ئۇچراشتۇردى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن تەقدىرنىڭ قولى ياقامدىن تۇتۇپ سېنىڭ دىلرەبالىق ساھىلىڭغا سۆرەپ كېلىپ، ئىشقى زەنجىرىڭنى بوينۇمغا سالدى. ئەمدى مەن تۇرمۇشنىڭ غەم - قايغۇ ۋە شادمانلىق دېگەنلىرىنىڭ قايسىسىنىڭ سالمىقى چوڭ ئىكەنلىكىنى بىلمىدىم. ئىشقىلىپ، قانداقلا بولسۇن، تەڭرى ئۈچۈن بولسۇمۇ، مەندەك بىر ئاشىققا رەھىم قىلىپ ۋىسال تاپقۇزغايىسەن!

ئەي گۈزەل مەھبۇب، خوجاڭ قىرانلىق يېشىدىن كېيىنلىك يېشىغا ئۇلاشتى. ئۇ سېنىڭدەك پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيە خەلقى دىدارىنى بىر كۆرۈشكە تەلپۈنىدىغان گۈزەل مەلىكىگە رەھىم - شەپقەت قىلمىدى. بەد مۇقام سۆزلەر بىلەن جۇدالىقنى ئىختىيار قىلىپ، «ئۆزۈمۈ يېمەي، ئۆزگىگىمۇ يېگۈزمەي، دۆلىتىڭنى خار، ئىشقى نېمىتىڭنى زار قىلدى. ئۇنداق رىياكار ئادەم سېنىڭدەك پەرى - پەيكارىغا نالايىقتۇر. شۇڭا، قەدىمكىلەر بۇنداق ئادەملەر ھەققىدە مۇنداق يېزىپ قالدۇرۇشقانىدى:

قېرىلار يانى تارتار، ئوق ئاتالماس،
ئەگەر ئاتقان بىلەن ھەرگىز قاتالماس.
قاشىدا ياتسا ناگاھ نازىنىن قىز،
كېچە تاڭ ئاتقۇچە بىر سۆز قاتالماس^①.

مانا مېنى كۆرۈۋاتىسەن، تازا يىگىتلىك ۋايىغا يەتكەن،
ۋۇجۇدۇمدىن كۈچ - قۇۋۋەت ئۇرغۇپ، ئېشىپ - تېشىپ تۇرغان

① ئىبن سىنا: «رۇبائىيلار»

بىر نەۋقىرانمەن. ئۇزاقتىن بېرى، سېنىڭ ھۆسن - جامالىڭنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈش ئىستىكىدىلا، ئاشۇ لەنەتكەردى خوجاڭنىڭ ئىشىكىنى ئۆزۈمگە ماكان تۇتقانمەن. تەڭرى - تائالاغا مىڭ قەترە شۈكرى! قانداقلا بولسۇن، شۇنچە مېھنەت تارتقىنىمغا يارىشا ۋىسال دۆلىتىڭگىمۇ مۇيەسسەر بولۇۋاتىمەن. قالغان ئۆمرۈمدە ئەمدى بەندىلىك ھالقىسىنى قۇلقىمغا سېلىپ، ۋاپادارلىق كەسپىنى بېلىمگە باغلاپ، جان - دىلىم بىلەن خىزمىتىڭنى قىلسام دېگەن ئۈمىدىمەن! ...»

قەدرىيە خەتنى ئوقۇپ شۇ يەرگە كەلگەندە، چىنار خېنىم ئۇنى چاقىرىپ قالدى. ئۇ خەتنى ئىتتىك يوشۇرۇپ قويۇپ، خانىمىنىڭ يېنىغا چىقتى...

* * *

— خېنىم، بۇ يىگىت ساڭا راستتىنلا ئاشقى شەيدا بولۇپتۇ، — دېدى قىپچاق ئايىم قەدرىيەنىڭ ھېلىقى خەت توغرىسىدا سۆزلەپ بەرگەنلىرىنى ئاڭلاپ، — ئۇنىڭغا ئىشەنسەڭ بولغۇدەك. مەنغۇ باھارىم خازان بولغان بىر بەختسىزمەن. سەن بولساڭمۇ ئاران كەلگەن بەخت قۇشۇڭنى ئۇچۇرۇۋەتمىگىن. بۇ ھەرەمى زىنداندىن قېچىپ كەت! ئۇ يىگىت بىلەن يىراققا — مەلىئۇن خوجىنىڭ قولى يەتمەيدىغان چۆللەرگە، قىرلارغا باش ئېلىپ چىقىپ كېتىڭلار!

— مەنمۇ مۇشۇنداق ئويلىغان. ئەمما، بۇ ئېگىز تام بىلەن قورشالغان ھەرەمدىن قانداق چىقىپ كېتىشىمنى ئويلىسام بېشىم قېتىپ، ئامالسىز قېلىۋاتىمەن.

— قايغۇرما، سىڭلىم، جاھاندا ئىنسان قىلالمايدىغان ئىش يوق! بۇنىڭمۇ ئامالى بولۇپ قالار! ...»

*

*

*

شاھ مەشرەپ قەدرىيەنىڭ جاۋاب خېتىنى ساقمۇ ساق ئىككى جۈمەدىن كېيىن تاپشۇرۇۋالدى. بۇ خەتنى بىر قېرى ئايى ① ئالغاچ چىققاندى.

«... مەن ئۇزاقتىن بېرى سىزنىڭ ۋىسال ئوتىڭىزدا كۆيۈپ - پىشتىم، - دەپ يازغاندى قەدرىيە خېتىدە، - مېنى بۇ پانى دوزاقتىن پەقەت سىزلا قۇتۇلدۇرۇپ بەختلىك قىلالايدىغانلىقىڭىزغا كۆزۈم يەتتى...»

خەتتە ئۇ ئۆزىنىڭ ھەرەمدىن قانداق قىلىپ قېچىپ چىقىدىغانلىقىنى تەپسىلىي چۈشەندۈرگەندىن كېيىن: «بۇ ئىشنى ئۆلىمۇ مەخپىي تۇتىشىمىز لازىمدۇر. ئەگەر باشقىلاردىن بۇ زالىمنىڭ قولىغا خەۋەر يېتىپ قالسا، سىزنى ئۆلتۈرىدۇ، مېنى بولسا زەڭگى سويىلىرىدىن بىرىگە نىكاھلاپ بېرىدۇ. ئەمما، بۇ كۈننى كۆرگەندىن كۆرە، ئۆلگىنىم ياخشىراق!» دەپ ئالاھىدە تاپىلىغاندى.

شاھ مەشرەپ قەدرىيەنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن ئۇنى ئەسىرەلىكتىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىشقا قەتئىي بەل باغلىدى ۋە بۇ مەقسەتنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن تەييارلىق كۆرۈشكە باشلىدى...

بۇ ئاخىرقى باھار پەسلى ئىدى. ھەرەمباغدىكى گىلاسار قىزىرىپ پىشىپ كەتكەندى.

بىر كۈنى گۈگۈم چۈشكەن ۋاقىت ئىدى. مۇشۇنداق بىر بىمەھەل ۋاقىتتا، ھەرەمدىن «چىنار خېنىمنىڭ كۆڭلى گىلاس تارتىپ قاپتۇ. قوقان گىلاسدىن تاللاپ بىر پەنتۇس ئۈزۈپ

① ئايى - ھەرەمخانىدا ئىشلەيدىغان قېرى ئايال خىزمەتكار.

ئىچكىرىسىگە سۈنۈپ بەرسۇن! » دەپ خەۋەر چىقىپ قالدى.
 گىلاس بەك تۈجۈپىلەشنى تەلەپ قىلىدىغان مېۋە ئىدى.
 ئۈزگەندە بەك چىڭ تارتىۋەتسە، بېغىدىن ئۈزۈلۈپ كېتىپ
 قالاتتى. مىجىقلىۋەتسىمۇ بولمايتتى. شۇڭا، شاھ مەشرەپ بىر
 پەتنۇس گىلاسىنى كۆز باغلانغان مەھەلدە ئاران ئۈزۈپ بولالدى.
 ئۇ ھەرەمدىن قايتىپ چىققاندا قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەنىدى.
 ئۇنىڭ بىلەن بىللە قولدا پەتنۇس كۆتۈرگەن بىر قېرى ئايمۇ
 بار ئىدى.

ككى
 غاچ
 زدا
 ېنى
 ك

— ھەي توختا! بۇ كىم؟ نەگە ماڭدىڭ؟ — دەپ ئۇلارنىڭ
 ئالدىنى توستى ھەرەمنىڭ ئىشىكىگە قارايدىغان بىر ئاхта سويى،
 شاھ مەشرەپ ئۇنى تونۇيتتى. شۇڭا:
 — چاقماق سوپۇم، بۇ چوڭ خانىمنىڭ ئاشخانىسىدا
 ئىشلەيدىغان قوزىخان ئانىكام ئەمەسمۇ؟ تونۇيالماي قاپتىلا - دە،
 بايامقى گىلاس چوڭ خانىمغا بەك تېتىپ كېتىپتىكەن، يەنە بىر
 پەتنۇس بۇيرۇدى ۋە بۇ ئانىكامنى مەن بىلەن بىللە ئەۋەتتى.
 ھېلىقى ئاхта سويى پەرەنجىلىك قېرى ئايىغا سىنچىلاپ
 قاراپمۇ بىرەر شۈبھىلىك ئەھۋالنى بايقىالمىدى - دە:
 — تېز چىقىپ، تېز يېنىپ كىر! — دەپى ۋە ئۇلارغا
 ئىشكىنى ئېچىپ بەردى...

ىپ
 ىنى
 بۇ
 ۋ،
 ۋ،
 دەپ
 ىن
 ىدى
 شكە

* * *

ئاپاق خوجا باغۇ ھەرەمگە قارايدىغان باغۋەن شاھ مەشرەپنىڭ
 ئۆزىنىڭ ھەرىمىدىكى بىر چۆرە قىزنى ئېلىپ قاچقانلىقىنى
 ئاڭلاپ قاتتىق غەزەپلەندى. ئۇ موللا باقى بىلەن موللا ساقىلارغا
 ئۇ ئىككىسىنى شاھىنىشىغا ئېلىپ كىرىشنى بۇيرۇدى.
 جالات سوپىلار بۇ ئىككىسىنى تەخىرسىزلا تەخت ئالدىغا
 توغرا قىلدى.

لار
 ىر
 لىس
 ۈپ

— ئى مۇخلىس، سەن ئۆلۈمدىن، زۇلۇمدىن ۋە بىزنىڭ ھەيۋىتىمىزدىن قورقىدىڭمۇ؟ — دەپ قەھر قىلدى ئاپاق خوجا، — بىزنىڭ پاك ھەرەمخانمىزغا نامۇبارەك ئايغىڭنى قويۇپسەن. مۇشۇنداق يىگىتلىكنى ساڭا ئاللا بېرىپتۇ. سەن ئەمدى بۇ يىگىتلىكىڭگە ئەپسۇسلانمامسەن؟ سەن بىزگە قول بەرگەنسەن، سەن بىزنى پىر تۇتۇپ، ئۆزۈڭگە مۇرەببە قىلغانسەن. ئەمما، بىزگە خىيانەت كۆزۈڭ بىلەن قارىدىڭ. بىز سېنى ئۆلتۈرۈپ، ئۆلۈكۈڭنى ئوتتا كۆيدۈرسەكمۇ، گۇناھىڭ تۈگىمەيدۇ!

— ئەي پىر، سەن بۈگۈن خانسەن! بىراق، — دەپ سۆزلىدى شاھ مەشرەپ ئاپاق خوجىغا تەزىممۇ قىلماستىن، — بىراق، ئەتە گادايسەن. مەن بىر خۇدادىن قورقىمەن، بەندىدىن قورقىماسمەن. مەن بۇ دۇنيادا سەن بىلەن ھېسابلاشمايمەن. خۇدا بۇيرۇسا، قىيامەت كۈنى ئاللاننىڭ ئادالەت دىۋانىدا ئولتۇرۇپ، رەببىمنىڭ شاپائەتخانىسىدا ھازىر بولغاندا، ئاندىن سەن خۇنرىز بىلەن ھېسابلىشىپ، بوينۇڭدىكى قەرزىمنى ئالىمەن! ھازىر ئۆلتۈرەمسەن، ئاسامسەن، ئىختىيار ئۆزۈڭنىڭ!

— ئەي جانابى قوتىبىل ئەقتابى ئالەمىن، — دېدى ئاپاق خوجىنىڭ ئەكابر — ئەشرەبلىرىدىن بىرى بولغان زىيائىددىن خوجا، — ھەزرەتلىرىنىڭ دۆلەتلىرى ۋە ئادالەتلىك كۈنلىرىنىڭ مەمۇرچىلىقىدا خاراب دۇنيا ئاۋات بولدى. سۇندۇك بۈركۈت ئوۋىسىدا تۇخۇم تۇغدى. قوي بۆرە بىلەن دوستلۇق ئورناتتى. مانا مۇشۇنداق ئاسايىش زامانىدا، ئول نەپرەتلىك جۈلدۈر كېپەن شاھ مەشرەپ ھەزرىتىمنىڭ نومۇس ئۆيىدىن رەسۋالىق تۆشەكنى تېشىپ، ھەزرىتىمنى مالا مەت ئوقىغا نىشانە قىلىپ تۇتۇپ بەردى.

— شۇنداق، كىشىلەر نامىنى ئاتاشقىمۇ ھارلىنىدىغان مۇشۇنداق بىر گاداينىڭ دەستىدىن، — دېدى ئاپاق خوجا

ئاچچىقىدىن يېرىلىپ كەتكۈدەك بولۇپ، — نومۇس شېشىمىز ئەمدى ئاھانەت تېشىغا تېگىپ پارە - پارە بولدى. نامىمىز سېسىدى. ئەگەر ئامال قىلمىساق، بۇ ۋىلايەتتە باش كۆتۈرۈپ يۈرمەك، مۇرشىد - مۇخلىسلىرىمىز بىلەن مۇناسىۋەت قىلمىقىمىز بەكمۇ مۈشكۈل بولۇر. ئۇلارنىڭ ئالدىدا يۈزىمىزنى قانداقمۇ كۆتۈرۈپ يۈرۈرمىز؟ شۇڭا، بۇ بەتناملارنى يۈيۈپ، نامىمىزنى ئاقلىمىساق بولمايدۇ. بىراق، ئۇل بەتتەختنى ئۆلتۈرسەك، كىيىنكىلەرگە خۇنخور، دەپ دەستەك بولۇپ بېرىمىز. مۇبادا ئۆلتۈرمىسەك، نومۇسىمىز پايىمال بولىدۇ! ... مىراخورنى چاقىرىڭلار! ...

* * *

ئاپاق خوجىنىڭ مىراخورى مەتتام سوپى ئۆمرىدە ئىككى مېڭدەك ئايغىرنى پىچىپ ئاختا قىلغان تەجرىبىلىك مىراخور ئىدى. موللا باقى بىلەن موللا ساقى شاھ مەشرەپنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىردى. ئۇ شاھ مەشرەپنى ئاتنى ئاختا قىلىدىغان ياغاچ سۈپىغا ئوڭدا يانتقۇزۇشنى بۇيرۇدى. جاللات سوپىلار ئۇنىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، پۈت - قولىنى ياغاچ سۈپىغا تېگىپ مىدىرلىيالماس قىلىپ يەند قىلىپ قويدى.

مىراخور مەتتام سوپى خالىتىسىدىن ئات ئاختا قىلىدىغان جابدۇق - ئەسۋابلىرىنى چىقاردى - دە، «بىر بىلەن ئويناشقاننىڭ جازاسىمۇ» دەپ شاھ مەشرەپنىڭ ئىككى چۆلدۈرىنىڭ تېرىسىنى ئۆستۈرۈپ بىلەن تىلدى ۋە بىر جۈپ تېشىنى قىسماق قومۇچ بىلەن قىسىپ تۇرۇپ، «ياپىرىم!» دەپ بىرلا تولغاپ تارتىۋىدى، ئۇنىڭ ئىككى تال تېشى قولىغا

نىڭ
ئاپاق
ئىنى
سەن
قول
رەببە
بىز
ھىڭ

دەپ

دىدىن
خۇدا
ۋاپ،
نرىز
ازىر

ئاپاق
دىدىن
نىڭ
كۈت
تى.

پەن
نىنى
تۈپ

غان
خوجا

سۇغۇرۇلۇپ چىقتى.

شاھ مەشرەپ بىرلا ۋارقىراپ ھوشىدىن كەتتى...

*

*

*

ئاپاق خوجىنىڭ پەرمانى بويىچە قاچقۇن چۆرە قىز قەدرىيەگە ھەرەمدىن قاچقانلىق گۇناھى ئۈچۈن تۇنجۇق جازاسى بېرىلدى. جازا جۈمە كۈنى چۈشتىن ئىلگىرى، پۈتۈن ھەرەمدىكى كېنىزەك - ئايىملارنىڭ كۆز ئالدىدىلا ئىجرا قىلىندى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى قاچقۇن چۆرە قىز - قەدرىيەنىڭ قوللىرىنى ئالدىغا قىلىپ باغلىدى - دە، ئۇنى سۈزۈك كۆل بويىدىكى شاخلىرى سۇغا ساڭگىلاپ تۇرغان مەجنۇن تالنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى.

موللا ساقى قەدرىيەنىڭ ئىككى پۈتىدىن باغلىغان ئارغامچىنى مەجنۇنتالنىڭ يوغان شېخىدىن ئارتىلدۇرۇپ بىر ئۈچىنى موللا باقىغا تۇتقۇزدى. ئاندىن ئىككىسى بىرلىكتە كۈچەپ تارتىشقا باشلىدى. قەدرىيەنىڭ پۈتىغا باغلانغان ئارغامچا تۈزلىنىپ چىڭ تارتىلىشىغىلا قەدرىيە گۈپ قىلىپ يۈزىچىلا يىقىلدى. ئارغامچا بارغانسېرى چىڭ تارتىلدى. قەدرىيەنىڭ پۈتى ئاسمانغا، بېشى يەرگە قاراپ ساڭگىلىغان پېتى يەردىن كۆتۈرۈلدى. موللا ساقى بىلەن موللا باقىلار ئەمدى ئارغامچىنى ئاستا - ئاستا قويۇپ بېرىشكە باشلىدى...

دەسلەپتە قىزنىڭ سۈمبۈل چاچلىرى خۇددى گۈل بەرگىلىرىدەك يېپىلىپ سۇ يۈزىنى قاپلىدى. قىزنىڭ ماڭلىيى سۇغا تېگىپ، ئاندىن پۈتۈن بېشى بويىچە سۇغا چۆكۈشكە

باشلىدى.

قىز تاكى ئاغزى سۇغا چىلاشقانغا قەدەر بىر ئېغىزمۇ يالۋۇرمىدى، يىغلىمىدى ۋە ياكى ۋارقىرمىدى. سۇ قىزنىڭ كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان كۆكسىگە كەلگەندە، موللا باقى بىلەن موللا ساقى ئارغامچىنى قويۇپ بېرىشنى توختاتتى - دە، مەجنۇنتالنىڭ غولىغا ئوراپ باغلاپ قويۇپ، چەتكە چىقىپ قىزنىڭ سۇ ئىچىدە بويۇقۇپ ئېچىنىشلىق جان تالىشىشنى ھۇزۇرلىنىپ تاماشا قىلىشقا باشلىدى.

سۇنىڭ ئىچىدە نەپىسى بوغۇلغان بىچارە قەدرىيە جان - جەھلى بىلەن يۇلقۇناتتى، ھېلىدىن - ھېلىغا بېشىنى، گەۋدىسىنى سۇدىن تارتىۋېلىشقا ئۇرۇناتتى. بىراق، ئۇنىڭ بۇ تىرىشچانلىقلىرى ئۇنىڭ ماغدۇرىنىڭ كېتىشى بىلەن تامامەن بىكارغا چىقاتتى... ئاخىر، ھالسىزلىنىپ ماغدۇرىدىن كەتكەن قىز بېشى، گەۋدىسى سۇغا چىلاشقان پېتىچە جىمىپ قالدى...

نەزمە

خىزمىتىڭدىكى ھوقۇقسىز قۇلغا،
قەھرىڭنى چېچىپ، قىلما دەپسەندە.
قىيامەت كۈنى قۇل ئازاد بولۇپ،
شەرمەندە بولۇر خوجا كىشەندە.

— شەيخ سەئىدى

گە
ى.
كى

—

نى
نۇن

غان
بىر

كتە
امچا

چىلا
پۈتى

دىن
ىنى

گۈل

لىيى

شكە

ياسىنىشقان، توغاج بىلەن شاپتۇل جىلۋىگەر نازىنىندەك قىزىرىشىپ پىشقان، قىزىل سايۋا بىلەن ئانار بولسا ھەشقىپچەكتەك چىرماشقان، كەڭ كەتكەن پېشىل چىمەنزاردىن كۆك ئاسمان ھەسەت قىلىپ نالە قىلغان، بۇلبۇل دىلىنى ئۆزىگە تارتقۇچى گۈللەر يىغىلىشىدا ياڭراق نەغمىسىنى چالغان، قەلەندەر تەبىئەت كاككۇك نىل رەڭ كىيىم بىلەن ھاياجاندا ئۇسۇل باشلىغان بىر گۈزەل بەھىش كېرەم ئىدى.

بەشكېرەم باغلىرىنى ئارىلاپ ئاقىدىغان بەشكېرەم ئېقىنىنى بويلاپ بەشتوغراق مەھەللىسى جايلاشقان بولۇپ، مېڭىش تەسكە توختايدىغان چوڭ يول قۇرۇق ئاپئاق شور بوزلۇق ئارىسىدىن كېسىپ ئۆتۈپ، قاقاس دالا بىلەن تۇتىشىپ كېتەتتى. ئۇ كەڭ، تۇتۇق يەر يۈزىنى ئىككى پارچىغا بۆلۈپ تاشلىغان بولۇپ، خۇددى ئوتتۇرىدىن ئايرىلغان چاچ يارمىسىغا ئوخشاش يىراقلاشقان سېرى ئىنچىكىلەپ، ئاسماننىڭ ئەڭ يىراق چېتىگە بېرىپ ئاندىن كۆزدىن يىتەتتى. بۇ بىچارە سىزىق بەزىدە كۈنچىقىش تەرەپكە، بەزىدە كۈنپېتىش تەرەپكە قاراپ ئەگرى - بۈگرى تولغىشىپ ئالغا سوزۇلاتتى. بەزىدە ئاخىرقى چەككە يەتتى دەپ قارىغان بۇ يول يەنە يەرگە يىقىلغان قۇرۇق، قاقشال توغراقنىڭ ئاستىدىن چىقاتتى ياكى يامغۇر سۈيىدىن ھاسىل بولغان كىچىك ئېقىن - شاخابچىلارنىڭ قۇرۇپ قالغان ئىزىنىڭ نېرىقى چېتىدىن جان تالاشقان پېتى ئۆمىلەپ چىقاتتى.

يولدا بويىغا تاقاق سېلىنغان، پۈت - قوللىرى زەنجىر - كىشىن بىلەن بەند قىلىنغان بىر توپ ئالباتلار^① قولغا نەيزە قىلىچ، قامچا - سوتا تۇتقان قالماق چېرىكلىرى بىلەن سۈيى چېرىكلەرنىڭ نازارىتىدە ئاستا كېلىشىۋاتاتتى. ئادەملەرنىڭ ئايىغىدىن پۇرقىراپ كۆتۈرۈلگەن توپا - چاڭ دەستىدىن

① ئالباتلار — چۇڭغار قالماقلىرى جەنۇبىي شىنجاڭنى ئىستېلا قىلغاندا، ئىلبالىققا ھەيدەپ ماڭغان قۇللانىڭ نامى، ھاشارچىلار دېگەن مەنىدە.

ھېچنەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئۈستىگە يۈك بولاقلىرى ئارتىلغان 200 قاتار تۈگىدىن ① تەركىب تاپقان زور بىر كارۋان بىر خىل سۈرئەت بىلەن ئاستا ئىلگىرىلەپ كېلىۋاتاتتى. تۈگە كارۋانى ئارقىسىدىن ئالدىغا بىردىن قەشقەرلىق قىز - چوكاننى مىندۈرۈۋالغان بىرەر مىڭدەك ئاتلىق قالماق چېرىكلىرى كېلىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن قوللىرى ئارغامچا بىلەن چېتىلغان، بويىغا ئاچا ياغاچ قىستۇرۇلغان يەنە بىرەر مىڭدەك قەشقەرلىق نەۋقىران يىگىتلەر كەلمەكتە ئىدى. ئۇلارمۇ قالماق چېرىكلىرى بىلەن سوپى چېرىكلەرنىڭ نازارىتىدە كېلىۋاتقانىدى. «شۇلۇن! شۇلۇن!» ② دەپ ۋارقىرىغان ئاۋاز بىلەن تەڭ قالماقلارنىڭ قولىدىكى قامچىلىرى ئۇلارنىڭ باشلىرىغا تارسىلداپ تېگەتتى. ئادەملەرنىڭ ئاغرىق زەربىسىگە چىدىيالماي زارلانغان، نالە قىلغان ئاۋازلىرى ھېلىدىن - ھېلىغا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. بۇلار «غالچا چوكان»، «غالچا يىگىت» ③ دەپ ئاتالغانلار ئىدى.

ئالباتلار، غالچا چوكان، غالچا يىگىتلەر ۋە شۇنىڭدەك ھەددى - ھېسابسىز دەپنى - دۇنيا ئارتىلغان تۈگىلەردىن تەركىب تاپقان بۇ غايەت زور كارۋان، مۈلكى قەشقەرىيە خانى ئاپاق خوجىنىڭ ئىلبالىققا - جۇڭغارلارنىڭ چوڭى غالدان بوشوكتو خانغا ئەۋەتكەن يىللىق ئولپان - تارتۇقلىرىنى ئېلىپ كېتىۋاتقان بولۇپ، بۇ ۋەجەلەر ئالدىنقى يېرىم يىل ئىچىدە مۈلكى قەشقەرىيەنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن قالماق قارا خانلىرىنىڭ ④

① قاتار تۈگە - كارۋاندىكى تۈگىلەرنىڭ بىرلىكى. ئادەتتە بىر قاتار تۈگە 12 تۈگىدىن تەركىب تاپاتتى.
 ② مۇڭغۇلچە سۆز: «تىز، تىز ماڭ!» دېگەن مەنىدە.
 ③ «غالچا چوكان»، «غالچا يىگىت» - ئاپاق خوجا ئىستىبداتلىقى مەزگىلىدە جەنۇبىي شىنجاڭدىن قالماقلارغا قۇل قىلىپ بېرىلگەن قىز - چوكان ۋە ياش يىگىتلەرنىڭ نامى.
 ④ قارا خان - جۇڭغارلارنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ھەرقايسى جايلارغا ئەۋەتىلگەن باشقا قىزىنىڭ نامى. مەزكۇر تۈرىدىغانلىرى «شاھنە»، چوڭ شەھەردە تۈرىدىغانلىرى «شۈكەم»، كىچىك شەھەردە تۈرىدىغانلىرى «قارا خان» دەپ ئاتىلاتتى.

نازار
قايس
«غىت
غىت
دەپ
بولۇ
ئەر
تۈگ
مېڭ
ۋە
قوڭ
قوش
تۈگ
ناھا
كۆت
ياسا
يېتى
ۋە
پۇپۇ
بىز
يېر
ئار
ئاپا

تىگە
بايقان
بلەپ
ردىن
اتلىق
لىرى
(يەنە
دى .
نىدە
ئاۋاز
ك
سىگە
پىلغا
دەپ
ئىدەك
كەپ
ئاپاق
وكتو
انقان
سى
ماڭ ④
ۋىدىن
جەنۇبىي
ئەرنىڭ
ئىتلەن
ئىھەردە
ئىلاتتى .

نازارىتى ئاستىدا مەجبۇرەن يىغىۋېلىنغانىدى .
ئالبات دەپ ئاتالغان بۇ بەندىلەر ئاپاق خوجا ۋە ئۇنىڭ ھەر -
قايسى جايلىرىدىكى مەمۇرلىرى تەرىپىدىن «غېرىب بەچچە» ،
«غىتمەك سوپى» ، «دەرد بۇۋى» ، «كۆز بۇۋىسى» ، «لالما خوتۇن»
دەپ قارىلانغانلار ۋە «قارا مۇسۇلمان» ① دېيىلگەن كىشىلەر
بولۇپ ، ئەمەلىيەتتە بولسا ، ئۇلار ئالۋان - سېلىق تۆلىيەلمىگەن
ئەر - ئايال يوقسۇل ، نامرات ئۇيغۇرلار ئىدى .

قاتار - قاتار تۈگىلەر ئۆز قاتارىنىڭ بېشىدىكى قول
تۈگىسىنىڭ باشلامچىلىقىدا سالماق قەدەم تاشلاپ بىر خىل
مېڭىپ كېتىشىپ باراتتى . ھەربىر قاتارنىڭ ئاخىرىدىكى چوڭ
ۋە قاۋۇل تۈگىنىڭ بويىغا زىل قوڭغۇراق ئېسىلغانىدى .
قوڭغۇراقنىڭ زىل ئاۋازى ئادەملەرنىڭ نالە - پەزىدىلىرى بىلەن
قوشۇلۇپ زېمىننىڭ كۆكىسىنى توختاۋسىز يارا قىلماقتا ئىدى .
تۈگىلەرنىڭ چوم ۋە بەللىكلىرى ، باستۇرغا - قۇمچىلىرى
ناھايىتى ئېسىل ياسالغانىدى . تۈگىلەرنىڭ گېرەنباغ ۋە
كۆتەكلىرىمۇ گۈللۈك ، نەقىشلىك قىلىپ چىرايلىق
ياسالغانىدى .

كارۋان قاتارىدا ھەربىر تەرەپتە بىردىن ئىككى سوپى
يېتىلەپ ماڭغان ، جازا - يەلپۈشلىرى چوڭ موۋۇتتىن ، نوختا
ۋە بوينىدىكى پۈپۈكلىرى مەشۇت يىپەكتىن ئىشلەنگەن ،
پۈپۈكلىرىگە قاتار - قاتار جەرس - قوڭغۇراقلارنى ئېسىپ
بېزىگەن توققۇز تۈگە ، ئېگەر - جابدۇقلىرى تامامەن ئالتۇندىن
يېرىم چەمبەزدەك قىلىپ بېزەپ نەقىشلىگەن توققۇز بەدەخشان
ئارغىمىقى بار ئىدى . بۇ توققۇز تۈگە بىلەن توققۇز ئارغىماق
ئاپاق خوجىنىڭ جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ چوڭى - غالىدان

① ئاپاق خوجا تەرىپىدىن «قارا تاغلىق» دەپ تەقىب ئاستىغا ئېلىنغانلارنىڭ ئورتاق نامى .

بوشوكتو خانغا ئەۋەتكەن شەخسى تارتۇقى ئىدى.

بۇ 200 قاتار تۈگىگە تاي - تېيى بىلەن شاڭ - ماتالار، ئالتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان كەسسە - كەمەر، تىردان، يۈگەن، قوشقۇن، پۇشتان قاتارلىق ئات جابدۇقلىرى، موي ۋە مەخەلدىن ياسالغان چېدىر ئۆيلەر، كىمخاب، تەتىللا، تاۋار، بەقەسەم، شايى، ئەدرەس، بىنارەس، چىت - چەكمەن، شانتۇا، سەرگەز، خەسە يەكتەك، يولۋاس تېرىسى، يىلپىز تېرىسى، قۇندۇز - بۇلغۇن، سۈلەيسۈن تېرىلىرى ۋە تۈلكە تېرىسىدىن تىكىلگەن تويۇق كۆرپە، ئۇرۇشتا كىيىدىغان زىرپە ساۋۇت، زىرپە باشناق، جىبىيە تون، رۇمچە نىمچە ۋە تەلپەك - تۇماق قاچىلانغان خەرۋار - خەرۋار^① ساندۇقلار، تېڭىق - تېڭىق ۋە قاپ - قاپ تەڭگە - تىللا، مىشكاپ - مىشكاپ ئاق ئۇن ۋە پاختە كلىنىڭ قىزىل گۈرۈچى ئارتىلغانىدى.

ئىلبالىققا ھەيدەپ مېڭىلغان بۇ ئالباتلار ئىچىدە ئالتۇن - كۈمۈشتىن جابدۇقلارنى ياسايدىغان زەرگەرلەر، شاپ - قىلىچ، ئۆزەڭگە ياسايدىغان تۆمۈرچىلەر، كاتتا توپ - زەمبىرەك، چاچما ئوق قۇيىدىغان قازانچىلار، كىمخاب تون، تەتىللا چاپان، چىت - چەكمەن ۋە خەسە يەكتەكلەرنى تىكىدىغان خىيىياتلار، جۇۋا، جىبىيە تون، شىم - چاپان، تۇماق، تەلپەك تىكىدىغان پۈستىندۈز - جۇۋىچىلار، كەسسە كەمەر، تىردان - پۇشتان، ئۆزەڭگە - قوشقۇن بېغى تىكىدىغان ۋە يۈگەن - ئېغىز - دورۇقلارنى، مەسە - كالاچ، ئۆتۈك، باشماقلارنى تىكىدىغان موزدۇز - ساراچلار ۋە شۇنىڭدەك ياغاچچى، قونداقچى، ئوقچى، مىخگەر، قۇيىمىگەر، شۈستىگەر، ئىلمەدۈز، زەردۈز، چېدىرچى، خىمىگەر قاتارلىق ھەممە ئەھلى كەسىپ ۋە ھەممە ئەھلى ھۈنەرۋەنلەر بار ئىدى.

① خەرۋار - ئېغىرلىق ئۆلچىسى، بىر ئېشەكلىك يۈك دېگەنلىك بولىدۇ.

بوشوكتو
ماتا
قەشقە
قولدى
تارتۇق
بوشو
يىغىر
قىلىش
باشچى
شۈكە
قالما
ئۆز
شاھ
مىڭ
ئالۇ
بېك
بۇغدا
پۇل
مىڭ
ئالما
گۈ
بىل

ئاپاق خوجا جۇڭغارىيە قالماقلىرىنىڭ خاقانى — غالدان بوشوكتوغا يىلىغا 60 مىڭ سەر تەڭگە ۋە 60 مىڭ دانە خام - ماتا ئولپان - سېلىق تاپشۇرۇش شەرتى بىلەن مۈلكىي قەشقەرىيەنىڭ تەختى - بەختى، ئىقبال - سائادىتىنى سەئىدىيەلەر قولىدىن قالماق خوجايىنلىرىنىڭ ياردىمى ئاستىدا تارتىۋالغانىدى، شۇنداقلا جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ خاقانى غالدان بوشوكتو بۇ ئولپان - سېلىقلارنى ۋاقتى - قەرەلىدە تولۇق يىغىپ، جۇڭغارىيىگە ماڭدۇرۇپ تۇرۇش ئىشىغا نازارەتچىلىك قىلىش ئۈچۈن ئاپاق خوجىنىڭ ئالدىغا قالماق شاھنەسى باشچىلىقىدا 3000 كىشىلىك ھەر دەرىجىلىك قاراخان - شۈكەملەرنى باسقاق قىلىپ مۈلكىي قەشقەرىيىگە ئەۋەتكەنىدى. ئاپاق خوجا تەرىپىدىن قونتاجى^① دەپ ھۆرمەتلەنگەن قالماق شاھنەسىنىڭ ئىسمى زەڭگى بولۇپ، ئاپاق خوجا ئۇنىڭغا ئۆز ھەرىمىگە يېقىن جايدىن بىر قورۇ سالدۇرۇپ بەرگەندى ۋە شاھ مەشرەپنى ئۇنىڭغا مۇلازىم قىلىپ بەلگىلىگەندى^②.

«غالدان بوشوكتوخان مۈلكىي قەشقەرىيىدىن يىلىغا 40 مىڭ 898 پاتمان بۇغداي، 1463 چارەك پاختا، 365 چارەك زەپە ئالۋان - سېلىق يىغىپ بېرىشنى ئاپاق خوجىغا قارامىن قىلىپ بېكىتىپ بەرگەندى. شۇ چاغلاردا قالماقلارنىڭ قاراخانلىرى بۇغداينىڭ ھەر پاتمىنى تۆت تەڭگە، پاختىنىڭ چارىكىنى 48 پۇل، زەپەنىڭ ھەر چارىكىنى 32 پۇل ھېسابلاپ، جەمئىي 21 مىڭ سەر تەڭگە يىغىۋالاتتى؛ ئۇلارنىڭ مال - چارۋىدىن ئالدىدىغان زاكات بېجى 20 مىڭ سەر تەڭگىدىن ئېشىپ كېتەتتى؛ گۈمرۈك - ئۆتكەل بېجى ئۈچۈن ئوندىن بىرىنى، چەت ئەللەر بىلەن بولىدىغان سودىدىن ئېلىنىدىغان باج ئۈچۈن يىگىرمىدىن

① قونتاجى — «خان تەبىجى» دېگەن سۆزنىڭ بۇزۇپ ئېيتىلىشى. خان تەبىجى غالداننىڭ قېشىدىكى ۋەزىر - ۋۆزۈرلىرىغا بېرىلىدىغان بىر خىل مەرتەۋە نامى.
② بۇ چاغدا شاھ مەشرەپ تېخى ئىلىبالىققا ئەۋەتمىگەنىدى.

بىرىنى باجغا ھېسابلاپ، 20 مىڭ تەڭگىدىن كۆپرەك پۇل يىغىۋالاتتى. ①»

«جۇڭغارلار مۇسۇلمانلاردىن ئالدىغان ھەر خىل باج - سېلىقلار ئۈچۈن دەسلەپتە نورما - چەك بەلگىلەپ بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما بۇنداق ئولپان - سېلىقلارنى يىلدىن - يىلغا ئېغىرلاشتۇرۇپ ماڭغاچقا، مۇسۇلمانلار چىدىيالمايدىغان ھالەتكە چۈشۈپ قېلىشتى. ئىلبالىققا توشۇلىدىغان ئولپان - تارتۇقلارنىڭ مىقدارى خۇددى شاخقا قونغان قۇشقاچتەك كۆپەيسە كۆپەيدىكى، زادىلا ئازايمىدى. قەشقەر، يەكەن، ئاقسۇ، خوتەن قاتارلىق تۆت چوڭ شەھەرگە قاراخان قىلىپ ئەۋەتىلگەن جۇڭغار شۈكەملىرى مۇسۇلمانلارنىڭ پۈتۈن مال - بىساتىنى، ياخشى ئات - كالىسىنى، چىرايلىق خوتۇن - قىزلىرىنى، مىلىتىق - قىلىچلىرىنى خالىغىنىچە تارتىۋالاتتى. ئۇلارنىڭ زۇلۇم - سىتەملىرىدىن مۇسۇلمانلار ياشىيالمايدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى. ②»

جۇڭغارلار مۈلكىي قەشقەرىيە خەلقىگە تولمۇ ئېغىر ئالۋان سېلىپ، مەجبۇرىي ئولپان ئالاتتى. قالماقلار ھەتتا ئاھالىنى بۇلاپ - تالايتتى. خاقانىي چىن چەنلۇڭنىڭ ③ زامانىدا شىنجاڭغا كېلىپ ئەمەل تۇتقان مانجۇ مەنەسەپدارى نىمچا ④ يازغان: «غەربىي يۇرتتا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىم» دېگەن كىتابىنىڭ يەتتىنچى جىلىدىدا ئۆزىنىڭ غەربىي يۇرتتا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىغا ئاساسەن جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ مۇسۇلمان ئاھالىسى ئۈستىدە ئىقتىسادىي جەھەتتە

① «جۇڭغارلارنى تىنچىتىشقا ئائىت خاتىرىلەردىن قىسقارتىلمىلار»، خەنزۇچە نەشرى، 75 - جىلد، 34 - ، 35 - بەتلەرگە قارالسۇن.
② «مۇسۇلمانلار يۇرتىنىڭ خەرىتىلىك تەزكىرىسى»، 4 - جىلد: «ئولپان - سېلىق»
③ خاقانىي چىن چەنلۇڭ - ئىسمى ئىسنىڭزۇ خۇڭلى بولۇپ، 1736 - يىلىدىن 1795 - يىلىغىچە مانجۇ سەلتەنىتىنىڭ تەختىدە ئولتۇرغان.
④ چۈنچۈن چىشىي دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ بۇ كىتابنى مىلادى 1777 - يىلى يازغان. پۈتۈن كىتاب جەمئىي سەككىز جىلد، 40 مىڭ خەت ئىدى.

يۈرگۈزگەن دەھشەتلىك ئېكسپىلاتاتسىيىسى بىلەن سىياسىي جەھەتتە يۈرگۈزگەن ئېچىنىشلىق مىللىي زۇلۇملارنى مۇنداق دەپ ئەينەن تەسۋىرلىگەندى:

«... ھەر يىلى كۈز پەسلىدە، قالماقلار مۇسۇلمانلار يۇرتىغا شاھنە - قاراخان ئەۋەتىپ ئولپان - سېلىق يىغانتى. بىر ئەر كەنى بىر تۈتۈن ھېسابلايتتى ۋە ھەر بىر بازاردا بىر تەپكىدىن شاك - ماتا ئولپان ئالاتتى ياكى بىرنەچچە پارچە ئەلتېرە، ياكى سۈلەيسۈن تېرىسى ئالاتتى. ئالۋان - سېلىققا دەپ يىغىۋېلىنىدىغان ئاشلىق سامان - قوغانلىرىنىڭ يېرىم ھەسسسى بويىچە ھېسابلىنىپ، ئوندىن بىرى ئاشلىق بېجى سۈپىتىدە يىغىۋېلىناتتى؛ مۇسۇلمانلار قاراخانلارنى ئالاھىدە مېھمان قىلىمسا، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئېچىش ئۈچۈن قىز - چوكان تېپىپ بەرمەيدىغان بولسا، كۆرگۈلۈكنى كۆرسىتەتتى. قاراخانلار سەللا ئاچچىقى كېلىپ قالسا، قولغا چىققانلىكى مال - بىساتنى ئېلىپ كېتىۋېرەتتى. مۇسۇلمانلارنىڭ مال - ۋەجىنى كۆمۈپ ساقلايدىغانلىقى شۇنىڭدىن قالغان ئادەت ئىدى.»

«مۇسۇلمانلار قالماقلارنىڭ زۇلۇمىدىن ئۆزىنى ھىمايە قىلىش ئۈچۈن، تېمىنىڭ قېلىنلىقى تۆت گەز كېلىدىغان ئېگىز قورغان - قەلئەلەرنى ياساپ ئەھيا قىلىشقاندى. قالماقلار پۇقرالارنى دائىم دېگۈدەك بۇلاپ - تالاپ، قىز - چوكانلىرىنى ئاياغ ئاستى قىلىپ، ئوت - خەسنى ئورغاندەك قىرىپ - چېپىپ زادى بۇلجۇتمىدى. مۇسۇلمانلارنىڭ بايلىرى كۈنگىرلىك ئېگىز قەلئەلەرنى ياسىتىپ ئىچىگە بېكىنىۋالدى. قالماقلار مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدىكى يامانراقلىرىنى ئۆلتۈردى. ئۇنىڭ سۈرىقىنى قىلىدىغان ئادەم چىقىمىدى. مۇسۇلمانلار قالماقلارنى كۆرسە خۇددى مۇشۇكىتىن قورققان چاشقاندەك بولۇپ كېتىشەتتى...»^①

① چۈنئۈەن چىشىي: «غەربىي يۇرتتا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىم»، 7 - جىلد.

ك پۇل

باچ -

ەرگەن

يىلغا

ئالتەكە

ان -

اپەيسە

خوتەن

ۋىڭغار

اخشى

بق -

م -

شۈپ

ئالۋان

لىنى

دا

ان:

نىڭ

ن -

سى

ھەتتە

سى،

ان -

176

غان.

ئاپاق خوجا زالىم قالماق شاھنە - قاراخانلىرىنىڭ ئالدىدا بىچارە ئىدى، «لەببەي» دەپ قۇللۇق بىلدۈرەتتى. قالماقلارنىڭ ئىما - ئىشارەت، لەۋز - تەلەپپۇزغا قاراپ ئىش قىلاتتى. ئەۋرىشىم بەللىرى خۇددى قارماققا ئوخشاش ئېگىلىپ - تىترەپ تۇراتتى، قولى تىرەپ تىزلىنىپ ھۆرمەت بىلدۈرەتتى. قاپاققا قاراپ ئۆڭ - چىراي ئېلىپ، قالماق خوجىلىرىنىڭ نىجىس تاپىنىغا باش قويۇپ، ئەمرىگە دەل، ئىشارىتىگە باپ تۇرۇشنى ئۆزىگە زاكا ئادەت قىلغانىدى. ئۇ ئۆز خەلقىگە جاللاتلىق، قالماققا قۇللۇق قىلىشنى كەسپىي بەرىكەت، مەئىشتىدىكى نېمەت - پاراغەت دەپ بىلەتتى.

ئۇ جۇڭغارلارنىڭ چىدىغۇسىز ئېغىر ئالۋان - سېلىقلىرى، زۇلۇم - سىتەملىرى ۋە تۈرلۈك ئىنسانىيەت قەيلىپىدىن چىققان ۋەجدانىي خورلۇقلىرىغا قارشى تۇرغان ئۇيغۇر خەلقىنى «قارا مۇسۇلمان» دەپ دۇئايى - بەند قىلىپ تاشلايتتى.

«... ھەزرىتى ئەزىزان ئافاق خان پادىشاھ ئالىيلىرى (خۇدا نۇرلۇق قىلسۇن ئۇنىڭ تەۋەرۈك قەبرىسىنى!) زامانلىرى 16 يىل ئون ئاي، 8000 تۈن، 204 تولۇنئاي ۋاقتى ھېسابى بىرلە قارار تاپقان ئىكەنلەر... ئۇ زاتنىڭ ۋاقىتلىرىگە شاھىد ۋە ۋۈزەر كائىبلىق قىلغانلار ئول ۋاقت - زاماندا 11 غازات، 18 لەك^① قەتلى ناماز^②، 200 ۋاقىئەت بولغان دەپ يازىپتۇلەر...»^③

دېمەك، بۇ خاتىرىدىن جۇڭغارلار ئاپاق خوجىنى مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ تەختىگە يۆلەپ چىقارغان مەزگىللەردە ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ 11 قېتىم چوڭ قىرغىنچىلىق يۈز بەرگەنلىكىنى، 180 مىڭ تەندۇرۇس، بېجىرىم، ياراملىق ئەركەكنىڭ

① 18 لەك - 180 مىڭ
 ② جەڭدە ئۆلگەن ۋە ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈش
 ③ سۇلتان باي ھاجىم: «بوزقۇم ئەۋلىيا»، قولىيازما، مەزكۇر سۇلتان باي ھاجىم قاغىلىق ناھىيىسى ئازغاشلىق، 1929 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئۆلتۈرۈۋا
 ئاپاق خ
 كۆتۈرۈۋا
 ئۇ
 تەختىگە
 مۇسۇلمە
 ئۇدۇلۇ
 نەۋقىرا
 ئالبات
 قارىغان
 قۇم،
 پەيدۇڭ
 قېتىم
 مەكتە
 قەتلىم
 ئاتاپ

ياسىد
 مۈلكە
 ئولتۇ
 بېشى
 ئەتلى
 بولۇ

ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى، جۇڭغارلارغا ۋە ئۇنىڭ قورچىقى بولغان ئاپاق خوجىغا قارشى 200 قېتىمدىن كۆپرەك ئىسيان كۆتۈرۈلگەنلىكىنى چۈشىنىۋېلىش مۇمكىن.

(ئۇنىڭدىن باشقا، ئاپاق خوجا قەشقەرىيە سەلتەنتىنىڭ تەختىگە چىقىشنىڭ ئالدى - كەينىدە، پەيلى يامان «قارا مۇسۇلمان» سوپىلارغا قارشى مەھەللىۋى غازاتلارنى قوزغاپ، ئۇدۇللۇق قولغا چۈشكەنلەردىن ئىش - ئەمگەككە ياراملىق نەۋقىران، ھۆنەرۋەن - كاسىپلارنى تاللاپ جۇڭغار قالماقلىرىغا ئالبات قىلىپ ئىشقا سېلىپ بەرگەندىن تاشقىرى، يارقىسىز دەپ قارىغان 3000 دەك ئادەمنى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ، بالا قۇم، قۇمقۇسار، ئاقتالا، يۈزقۇم، چىقىرما، تەلۋىلە، لالمىلا، پەيدۇڭ، قىزىل، كورۋات قاتارلىق جايلارغا ھەيدەپ بېرىپ 11 قېتىم تاش بوران قىلىپ، ئېچىنىشلىق ھالدا ئۆلتۈرگەندى.

مەكت، يەكەن، قاغىلىق، پوسكام ۋە يېڭىسار خەلقى ئادەملەر قەتلىئام قىلىنغان بۇ جايلارنى تارىختىن بۇيان «شەھىدان» دەپ ئاتاپ كېلىشمەكتە.

ئالدىدا
رنىڭ
انتى.
ترەپ
قاپاققا
جىس
ۋىنى
سقى
كى
رى،
مىقان
«قارا
لىرى
لىرى
سابى
اھىد
ات،
دەپ

* * *

ئاپاق خان خوجىنىڭ ئوردىسى.

شاھىنىشىندىكى مەرمەر تەختنىڭ ئوڭ تەرىپىگە يەنە بىر ياسىداق تەخت قويۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭدا جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ مۈلكى قەشقەرىيەدىكى شاھنەسى - قونتاجى زەڭگى ئۆلتۈراتتى. شاھىنىشىنىڭ ئىچى تىنچ بولۇشىغا قارىماي، ئۇ بېشىغا كالوۋتۇنلۇق قالماقچە بۆك، ئۇچىسىغا كەشتىلىك ختاي ئەتلىسىدىن تىكىلگەن يان ئىزمىلىك نىمچە - تون كىيگەن بولۇپ، بېلىنى ختايچە كەمەر بىلەن باغلىۋالغانىدى.

ئۇ باياتىن ئىلىبالىققا - جۇڭغار خانى غالىدان بوشوكتوغا

كىي
ى -
نى،
ڭ
ماجىم

ئەۋەتىلىدىغان بۇ يىللىق ئولپان - تارتۇق بىلەن ئالبات، غالىچ
 چوكان ۋە غالىچا يىگىتنىڭ تىز توشماي كېچىكىسى
 كېتىۋاتقانلىقىدىن كايىپ چېچىلىپ ئولتۇرغانىدى.
 — مېنىڭ مەملىكىتىمدە، ئادەملەرنىڭ ئەڭ يارىماسلىرىدىن
 بولغان كالتە پەم قارا مۇسۇلمانلارنىڭ قۇتراتقۇلۇق قىلىشى
 تۈپەيلىدىن، — دەپ ھەدەپ چۈشەندۈرۈۋاتاتتى ئاپاق خوجا قالماق
 شاھنەسگە ئەمما بۇ جاھىل قالماق زادىلا گەپ
 يېمەيۋاتقاندى، — سەلتەنتىم تەۋەلىكىدىكى ئەۋلادتىن -
 ئەۋلادقىچە ئىنائەت دائىرىسىدىن چىقىمىغان بىر تۈركۈم ئاھالە
 غەلىيان كۆتۈردى. ئۇلار يۇرت - ئايماقلارنى بۇلاپ - تالاپ،
 ئاھالىنى پاراكەندە قىلدى. يۇرت - ئايماقلارنى قوغداش،
 پۇقرايى - بەندىلەرنى ھىمايە قىلىش، يولدىن ئازغان ئازمالارنى
 جازالاش ئەلۋەتتە بىز كىم قۇتتىبىل ئەقتابى ئەۋلىيائى ئەزەمنىڭ
 زىممىسىگە چۈشكەن ۋەلەھەم بۇرچىمىزدۇر. شۇڭا، ئول
 ئازمىلارنى تىنچىتىش ئۈچۈن مەستۇر سوپى لەشكەر باشىنىڭ
 قوماندانلىقىدا ناھايىتى ئاۋۇن سوپى لەشكەرلەرنى جىھادقا
 ئەۋەتتۇق. بۇنداق ئىشتا نۇسرەت ۋە زەپەر پەقەت ئىلاھى
 ياردەم — قالماق خوجامىلارنىڭ ياردىمىگە ۋە قالماق خوجامىنىڭ
 ئىرادىسىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان ۋەلى بەرھەق — بىزگىلا
 مەنسۇپ ئىدى! ئاقىۋەت، بىدئەت قارا مۇسۇلمان ئازمالار غالىب
 قوشۇنىمىزنىڭ ئاياغ ئاستىدا زەبىد بولىدىلەر، خاندانىمىزنىڭ
 دوستى، ھىمايىچىسى، يۆلەنچۈكى ۋە خەيرىخاھى بولغان قالماق
 پادىشاھى ئەزەم غالىدان بېشەۋكەتى قارا خان بىلەن بولغان
 مۇناسىۋىتىمىز تېخىمۇ مۇستەھكەملەندى. ئەمدى، ئىلىبالىققا —
 غالىدان قارا خاننىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتىلىدىغان ئالۋان - تارتۇق،
 ئالبات، غالىچا چوكان ۋە غالىچا يىگىتكە كەلسەك، خۇدا بۇيرۇسا،
 ئۈنمۇ سىلى — شاھنە جانابلىرى دېگەن مۆھلەت قەرەلىدە تەييار
 قىلىپ بولۇرمىز!

ن، غالىچ كىسى
قالماق شاھنەسى — زەڭگى ئاپاق خان خوجىنىڭ بۇ سۆزىنى
ئاڭلاپ رازى بولغاندەك قىلىپ بېشىنى لىڭشىتىپ قويدى. ئۇنىڭ
باياتىن تۇتۇلۇپ قارىيىپ كەتكەن چىرايى ئەمدى ئېچىلىشقا
باشلىدى.

قىلىشى
ا قالماق
گەپ
تىن -
ئاھالە
تالاپ،
داش،
مالارنى
مەنىڭ
ئول
شىنىڭ
— ھادقا
سلاھى
امنىڭ
گىلا
غالىب
زىنىڭ
نالماق
ولغان
نقا —
توق،
ۋسا،
ئەييار

بۇ قوش قىياپەتلىك، قوش نىيەتلىك، قوش ماكانلىق،
قوش كۆلەڭگىلىك ئاپاق خوجا ئۆز تايانچلىرىدىن بولغان قالماق
شاھنەسى ۋە قاراخانلار ئالدىدا ئېشەك قىياپىتىدە كۆرۈنسە،
پۇقرا - پەقىرلەر ئالدىدا بۆرە قىياپىتىدە كۆرۈنەتتى. ئاللا تائالا
بۇ قىلچىمۇ ۋىجدان تايانچىسى يوق ۋە ھەق - ئادالەت مىزانىنى
بىلمەيدىغان، پەۋقۇلئاددە مەنەسەپخۇمار ئاپاق خوجىغا ئۆز
قوۋمىنى ئېزىش ئۈچۈن ئىككى ئالەملىك زېرەكلىك ۋە دانالىق
خىسلىتىنى ئاتا قىلغانىدى.

قالماق شاھنەسىنىڭ چىرايىنىڭ ئېچىلغانلىقىنى كۆرۈپ،
ئاپاق خوجىنىڭمۇ پاراكەندە كۆڭلى ئورنىغا چۈشتى — دە، موللا
باقى بىلەن موللا ساقىغا ئىشارەت قىلدى. ئۇ ئىككىسى
شاھىنىشىدىن چىقىپ ھايال شىماستىنلا بىر ئېسىل قارچىغىنى
كۆتۈرۈپ كىرىشتى، قارچىغىنىڭ كۆز قېپىنى ئېلىۋېتىپتى،
بۇنداق ھەيۋەتلىك سورۇننى تېخى كۆرۈپ باقمىغان بۇ سەھرا
قارچىغىسى ئارامسىزلىنىپ، موللا باقىنىڭ قولىدىن ئۇچۇپ
كېتىشكە ئىنتىلىپ ھەدەپ يۇلقۇندى.

— ئى ھۆرمەتلىك قالماق خوجام، — دېدى ئاپاق خوجا
زەڭگىنىڭ ئالدىغا يورغىلاپ كېلىپ، — بۇ قارچىغا ئىقلىمدا
يېگانە قارچىغىدۇر. ئۇنىڭ كۆزى قايسى ئوۋغا چۈشسە، شۇنى
تەخىرسىزلا باسۇرۇق قىلىۋىلەر. بىز بۇنداق قارچۇغىدىن 20 نى
تەييارلىدۇق. بۇ بارچۇقتىن ئالۋانغا كەلگەن قارچۇغىدۇر. بىز
قوللىرى قالغان ئولپان - تارتۇقنى تەييارلاپ بولغۇچە، سىلى
قارچىغا قۇشلاپ، مۇبارەك كۆڭۈللىرىنى ئېچىپ تۇرغايلا.
سىلىنىڭ كۆڭۈل ئارامى بىز ئۈچۈن تۈگىمەس - پۈتمەس شان

ۋە نشاندۇر!

قالماق شاھنەسى موللا باقىنىڭ قولىدىكى قارچىغىنى كۆرۈپ پۈتۈنلەي باشقا بىر ئادەمگە ئۆزگەردى — دە، يېنىدىكى شاھ مەشرەپكە دەرھال ئاتنى توقۇپ تەييارلاشنى بۇيرۇدى ۋە موللا باقىنىڭ قولىدىكى قارچىغىنى ئالماقچى بولۇپ قولىنى سوزدى.

باياتىن موللا باقىنىڭ قولىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كېتىشكە ئۈمىتلىپ، يۇلقۇنۇپ پالاقلاۋاتقان قۇش ئاپاق خوجىنىڭ خوجىسىنىڭ قولىغا قونۇپ ئولتۇرۇشتەك بۇنداق خۇدايىسى ئىززەتنى بىلمىدىمۇ — قانداق، قالماق شاھنەسى قولىنى ئۈزۈتىشىغىلا پۇرىدە ئۇچۇپ شاھىنىڭ ئىچىدىن چىقىپ كەتتى.

— دەرۋازىنى تاقاڭلار! شەھەرنىڭ قوۋۇق — دەرۋازىلىرىنى ئېتىڭلار! — دەپ ۋارقىراپ كەتتى ئاپاق خوجا. ئۇ قىممەتلىك سوۋغىسىنىڭ قالماق شاھنەسىنىڭ قولىدىن چىقىپ كەتكىنىگە ھەممىدىن بەكرەك پايىپتەك بولۇۋاتاتتى، — قارچىغىنى دەرھال تۇتۇش! بولمىسا، ھەممەڭ كۆرگۈلۈكۈڭنى كۆرۈشىسەن! ئاپاق خوجىنىڭ سۆزلىرىنى بىر چەتتە تۇرۇپ ئاڭلىغان شاھ مەشرەپ بېشىنى چايقاپ قويدى — دە:

— شەھەرنىڭ دەرۋازىسىنىڭ ئېتىرسەن، ئەمما خەلقنىڭ ئاغزىنى قانداق ئېتىرسەن؟ — دەپ غودۇڭشۇپ قويدى. ئەمما، ئۇنىڭ بۇ تەئەددىنى ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىقىپ كېتىۋاتقان بىر-ئىككى مۇلازىمىدىن باشقا ھېچكىم ئاڭلىمىدى.

* * *

ئاپاق خوجا شاھ مەشرەپنى ئاختا قىلدۇرۇۋەتكەندىن كېيىن شاھ مەشرەپ بۇ خورلۇققا زادى چىدىيالمىدى — دە، قەشقەردىن

چىققان
شا
ئۇزاق
قىلىش
دۆڭنى
بە
كېتىپ
غەزەلە
ئوقۇۋا
ئەتىگە
تۈردى
ئاچچىق
جاۋابە
سەن
قىلىپ
بۇزغان
بىرگە
ھەيدە
مەشرەپ

چىققان پىتى خوتەنگە سەپەر قىلدى. شاھ مەشرەپ قەدىمكى چىن ماچىن - خوتەن دىيارىغا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئىمام جەئفىرى سادىق^① نىڭ مازارگاھىنى تاۋاپ قىلىش ئۈچۈن، «ئىمام جەئفىرى سادىق يۈرگەن يول» دېيىلگەن دۆڭنى بويلاپ يولغا چىقتى.

بىر كۈنى ئەتىگەندە، شاھ مەشرەپ ئىلچى سەھراسىدا كېتىپ باراتتى. بىر دېھقان قوش ھەيدەۋېتىپ ئۆزىنىڭ غەزەللىرىنى بۇزۇپ، سۆزلىرىنى ئويان - بويان ئالماشتۇرۇپ ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھېلىقى دېھقان ئەتىگەندىن بېرى ھەيدىگەن يەرلەرنى دەسسەپ پىتىغداپ بۇزغىلى تۇردى.

— ئەي قەلەندەر! — دەپ ۋارقىردى ھېلىقى دېھقان ئاچچىقى كېلىپ، — مېنىڭ ئەمگىكىمنى نېمىشقا بۇزىسەن؟ — ئەي دېھقان، — دېدىكى شاھ مەشرەپ ئۇنىڭغا جاۋابەن، — سەن ھېلى ئوقۇغان غەزەل مېنىڭ سۆزلىرىم ئىدى. سەن ئۇنى توغرا ئوقۇماستىن، ئۇ يەردىن بىر، بۇ يەردىن بىر قىلىپ بۇزۇپ ئوقۇدۇڭ. سەن مېنىڭ غەزەللىرىمنى بۇزغاندىكىن، مەنمۇ سەن ھەيدىگەن يەرنى بۇزسام بولمامدىكەن؟ بىرگە بىر دېگەن شۇ!

بۇ گەپنى ئاڭلىغان دېھقان لام - جىم دېمەستىن قوشنى ھەيدەۋەردى...
«ۋادەرخا، مەندىن كېيىن قالسا، — دەپ ئويلىدى شاھ مەشرەپ، — مېنىڭ سۆزلىرىممۇ بۇزۇلۇپ، تاققا - تۇققا بولۇپ

① ئىمام جەئفىرى سادىق (مىلادى 702، 765 - يىللىرى) — ئەھمىيەتلىك ئىمامىيە تەرەپدارلىرىنىڭ 6 - ئەۋلاد ئىمامى. ياش ۋاقتىدا تەبىئىي، ھەدىس قاتارلىق دىنىي ئەقىدىلەرنى چوڭقۇر ئۆگەنگەن، شۇنداقلا خىمىيە، ئالگېبرا ۋە باشقا تەبىئىي پەنلەرنى تىرىشىپ ئۆگىنىپ، چوڭقۇر تەتقىق قىلىپ، «جەبىر»، «جەئفىر» دېگەن نام بىلەن شۆھرەت قازانغان. كېيىن مەدىنە مۇنەۋۋەردە ۋاپات بولغان. لېكىن، شىنجاڭدىكى تەرىقىتچىلەر ئۇنى خوتەندىكى غازاتتا شېھىت بولغان دەيدۇ ۋە ھازىرقى نىسبە ناھىيىسىدىكى ئىمام جەئفىرى سادىق مازىرىنى شۇنىڭ قەبرىگاھى، دەپ ئۇلۇغلايدۇ.

غىنى
نىدىكى
دى ۋە
قولنى
بتىشكە
نىڭ
ايى
نى
چىقىپ

مىرىنى
ەتلىك
ئىنىگە
ەرھال
!

قىنىڭ
،
بىر-

پىيىن
ردىن

خار بولغۇدەك. ئۇنىڭدىن كۆرە، غەزەللىرىمنى يازغان بويلاپ
 دەپتەرلىرىمۇ مەن بىلەن بىللە كۆيۈ كەتسۇن!»
 ئۆزىنىڭ غەزەل^۳ يازغان دەپتەرلىرىنى كۆيدۈرمەككە ئىرادە تەمتە
 قىلىپ بەل باغلىغان شاھ مەشرەپ مۇنداق دەپ ئىدا قىلدى: تارتقا

ئوۋچ
 بۇزۇ
 خۇداپ
 كردد
 ۋە ك
 قورپ
 سادى
 ئوست
 شېب
 توغر
 شېخ
 تولى
 كۆتۈ
 تېگ
 شاھ
 كۆر
 جەد
 مۇخ

يارنىڭ كويىدا ئۆلگەن بارمۇكىن،
 بىر ئۆلۈپ ئىككى تىرىلگەن بارمۇكىن.
 ۋەسلىنى ئىزدەپ جاھاننى جەرخ ئۇرۇپ،
 تەلمۈرۈپ يوللاردا قالغان بارمۇكىن.
 قەتل قىلماققا يەنە كىم تەڭلەشىپ،
 يالبارىپ بوينىنى سۇنغان بارمۇكىن.
 شاھبازى لا ماكان سۇلتانى ئىشقى،
 تىل ئۇرۇپ دالبايىنى قاققان بارمۇكىن.
 ئول مەجازى شاھىلەر تەبلىن قاقىپ،
 سەلتەنەت تەختىگە مىنگەن بارمۇكىن.
 نەچچە يىل ئافاق خوجام خىزمىتىدە،
 بۇ خوتەن دەشتىنى كەزگەن بارمۇكىن.
 مەن كەبى رەسۋايى تەرسا بولۇپ،
 بوينىغا زۇننار ئاسقان بارمۇكىن.
 ئول قىيامەت مەھشەرىدە داد ئېيتىپ،
 ئاھ ئۇرۇپ مەھشەرنى بۇزغان بارمۇكىن.
 داد ئېتەر مەشرەپ خۇدا يولىدا،
 ئول زامان دادىغا يەتكەن بارمۇكىن.

شاھ مەشرەپ ئۇلۇغلار ھەققىدىكى جەڭنامە - رىۋايەتلەرنى،
 ئىمام جەئفىرى سادىق مازارى ھەققىدىكى رىۋايەتلەرنى كۆپ
 ئاڭلىغانىدى. شۇڭا، ئۇ ئۇلۇغلارغا بولغان ساداقەتمەنلىكىنى
 ئىپادىلەش ئۈچۈن ھېرىپ - چارچىغىنىغا قارىماستىن، دۆڭنى

يازغان بويلاپ كېتىپ بېرىپ، ئېزىپ يولدىن چەتلىپ كېتىپ قالدى. توغراقلىقتا يا بىرەر ئادەمنى يا يولنى تاپالماي تېنەپ - ئىرادە ئىزدەپ قالغان شاھ مەشرەپ ئۆزىنىڭ بۇ پانى دوزاختىكى ئىرادە ئىزدەپ تارتقان دەرد - ئەلەم، رەنجۇ - خورلۇقلىرىنى ئەسلەپ، زامانە ئوۋچىسىنىڭ مالاھەت ئوقلىرى تەرىپىدىن زىدە بولغان كۆڭلى بۇزۇلدى - دە، ئېسىلىپ ئۆلۈۋالماقچى بولۇپ، ئۇ: «ئەي خۇدايا پاك پەرۋەردىگارا، ئەھدە سەمەدا مەلەكا پادىشاھا كرىدىگارا، ئەگەر مېنىڭ ساڭا قىلغان تائەت - ئىبادەتلىرىمنىڭ ۋە كۆزۈمدىن ئاققان قانلىق ياشلىرىمنىڭ سېنىڭ دەرگاھىڭدا قۇربى بولسا، يا جېنىمنى ئال، يا بولمىسا، ئىمام جەئفىرى سادىقنىڭ نام - نىشانىنى ئاشكارا قىل!» دېگىنىچە، توغراقنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، پوتىسىنى ھالقى قىلىپ توغراقنىڭ بىر شېخىغا ئىلدى - دە، ھالقىنى بويىغا سېلىپ، ئۆزىنى توغراقنىڭ ئۈستىدىن يەرگە ئاتتى. لېكىن، توغراقنىڭ ھېلىقى شېخىنىڭ تۈۋىدىن توغرىغا قايناپ چىقىۋېرىپ، شاخنىڭ تەڭدىن تولىسى چىرىپ كەتكەنىكەن، شاھ مەشرەپنىڭ ئېغىرلىقىنى كۆتۈرەلمىگەن شاخ سۈنۈپ كېتىپ، شاھ مەشرەپنىڭ پۈتى يەرگە تېگىپ قالدى. بۇنى خۇدادىن كەلگەن كارامەت دەپ چۈشەنگەن شاھ مەشرەپ توغراقنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئەتراپقا قارىدى. كۆردىكى، يىراقتا بىر دۆڭ چوقچىيىپ تۇراتتى. «مانا ئىمامى جەئفىرى سادىقنىڭ نامۇ - نىشانى ئايان بولدى» دەپ، مۇنۇ مۇخەممەسنى ئوقۇغىنىچە دۆڭگە قاراپ يۈگۈردى:

.....
 ھۆسنىڭگە ئەگەر زار بولۇپ كەلدى مەشرەپ،
 بارسامكى ئىمامنىڭ يولىغە دىن ئىلە مەزھەپ.
 ئول جەئفىرى سادىق بېرۇر بىزگە بۇ مەنسەپ،
 تەۋاق ئەتمەك ئۈچۈن جەئفىرى سادىقنى بۇ مەشرەپ،

رنى،
 كۆپ
 كىنى
 ۋىنى

ياشمىنى خوتەن دەشتى ئارا پۇر گوھەر ئەتتىم .

.....

شاھ مەشرەپ ھېلىقى دۆڭنىڭ ئۈستىگە يېتىپ بېرىپ
بىر تال خادىنى تۇغ - شەددە قىلىپ يەرگە قادىدى . شۇنىڭدىن
باشلاپ، بۇ دۆڭنى ئىمامى جەئىفرى سادىقنىڭ مازارى دەپ تاۋاپ
قىلغۇچىلار كۆپىيىپ، بۇ دۆڭگە بىر خادا، ھېچ بولمىسا بىر
تال ياغاچ ياكى بىر تال قىرلىق تاشنى تىكلەش ئادىتى
كېيىنكىلەرگە ئۇدۇم بولۇپ قالدى .

شاھ مەشرەپ ئۆزىنى ئاسقان ھېلىقى توغراق تاۋاپچىلار بۇ
دۆڭگە چىقىشتىن ئىلگىرى تاۋاپ قىلىپ ئۆتىدىغان جايدا
ئايلىنىپ قالدى . شۇنىڭدىن كېيىن خەلق ئارىسىدا:
«ناھەقچىلىققا ئۇچرىغان كىشىلەر ياكى زالىملاردىن ئۆچىنى
ئېلىشقا قۇربى يەتمىگەن پەقىرلەر مۇشۇ توغراق تۈۋىگە كېلىپ،
شېخىغا ئېسىلىپ خۇداغا نالە قىلسا، ھاجىتى راۋا بولارمىش»
دېگەن رىۋايەت كەڭ تارقالدى . . .

* * *

6 - ئاينىڭ ئاخىرلىرى، قالماق شاھىنى بەلگىلەپ بەرگەن
سۈرۈك - مۆھلەتتىن ئۈچ كۈن ئىلگىرى، ئاپاق خوجىنىڭ
مۇئەككەل سويىلىرى بىز يۇقىرىقىدا بايان قىلىپ ئۆتكەن 2000
دەك ئەر - ئايال ئالبات ۋە توققۇز يۈز غالچا چوكان، توققۇز
يۈز غالچا يىگىتنى كىشەنلەپ، بويۇنلىرىغا تاقاق، ئاچا سېلىپ
تەييار قىلدى . ئەتىسى، ئولپان - تارتۇقلار ئارتىلغان 2000
دەك تۆگە ۋە مىڭدىن ئارتۇق ئاتلىق قالماق چېرىكى ھەربىرىسى
بىردىن غالچا چوكانى ئېتىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ يولغا چىقتى .

قالغان
چېرىك
چىقتى

ئاپاق
ئەنسىد
ئۈچۈر
تۈرۈۋە
قىلىد

يېنىد
بۈتتە
تارتتۇ
ئىش
قارىد
ئولپ
ھەپتە
!

شاھ
ئىلا
ئېلا
مەدە
غالا
لاز

قالغان ئالبات ۋە غالچا يىگىتمۇ قالماق چېرىكلىرى بىلەن سوپى
چېرىكلەرنىڭ قوراللىق نازارىتىدە ئىلىبالىققا قاراپ يولغا
چىقتى.

دوئا بىلەن تەخت، دوئا بىلەن بەختنى تاپقان بەتئىيەت
ئاپاق خوجا شاھ مەشرەپنىڭ ئۆتكۈر پىكىرلىك مۇھاكىمىلىرىدىن
ئەنسىرەپ قالغانىدى. شۇڭا، ئۇنىمۇ ئۆزىدىن يىراق تۇتۇش
ئۈچۈن، خوتەندىن چاقىرتىپ كېلىپ ئۆزىنىڭ ئىلىبالىققا
تۇرۇشلۇق شەخسى ۋەكىلى سۈپىتىدە قاراخان زەڭگىگە ھەمراھ
قىلىپ ئىلىبالىققا يولغا سېلىۋەتتى.

ئاپاق خوجا ئۇلارنى يولغا سېلىپ بولغاندىن كېيىن، خېلى
يېنىكلەپ قالغاندەك بولدى. «ئەمدى، لىخاساغا —
بۇتپەرەستلەرنىڭ چوڭى دالاي لاماغا ئەۋەتىدىغان ئولپان —
تارتۇقنى تېزىرەك يولغا سېلىش كېرەك» دەپ ئويلايتتى ئۇ. بۇ
ئىش ئىلىبالىققا ئەۋەتىدىغان ئولپان — تارتۇقلارنى تەييارلاشقا
قارىغاندا كۆپ ئوڭايغا توختايتتى. چۈنكى دالاي لاماغا ئەۋەتىدىغان
ئولپان — تارتۇقلارنى ئېلىپ ماڭىدىغان دۈم تېڭىقلار
ھەپسەتتىكىدە ساماندىك يېتىپتۇ! ئۇنىڭدىن نېمە غەم قىلغۇلۇق؟
! . . .

* * *

ئاتلىق قالماق چېرىكلىرىنىڭ باش تەرىپىدە قالماق
شاھنەسى قاراخان زەڭگىمۇ ئاتلىق كېتىپ باراتتى. ئۇ بۇ قېتىم
ئىلىبالىققا بېرىپ غالدان بوشوكتو بىلەن مۈلكىي قەشقەرىيىدىن
ئېلىنغان ئالۋان — سېلىقلارنى يەنىمۇ كۆپەيتىش ئىشىنى
مەسلىھەتلەشمەكچى ئىدى. شۇڭا، ئۇ ئات ئۈستىدە كېتىۋېتىپ
غالدان بىلەن كۆرۈشكەندە نېمىلەرنى دەپ، نېمىلەرنى دېمەسلىك
لازىملىقىنى كۆڭلىگە تىزماقتا ئىدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن شاھ

بېرىپ
نىڭدىن
تاۋاپ
سا بر
تى

لار بۇ
جايدا
دا:
چىنى
لىپ،
مىش»

رگەن
نىڭ
2000
ققۇز
ېلىپ
2001
رسى
تى.

مەشرەپ پىيادە كېتىپ باراتتى.

بۇ يەر شاھ مەشرەپ كېتىۋېتىپ، تۇيۇقسىز رەھمەتلىك ئۇستازى ئەزىزە ئەزىزە مولا بازار ئاخۇنىنى ئەسلەپ قالدى، «ئۆمۈر پەلەكمە، — زە دېگەندى ئۇ رەھمەتلىك ئۇستاز، — قانات كېرىپ ئۇچۇۋاتقان قىسمەت لاجىنى ھەر ئۇچۇشىدا تۈرلۈك يېڭى ئويۇنلارنى سەجدە كۆرسىتىدۇ.» ئۇ ئۆزىنىڭ بېشىغا كەلگەن قىسمەت دوراپ كۈلپەتلىرىنى ئەسلەپ، ئۇستازىنىڭ بۇ گېپىنىڭ تولىمۇ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى.

كارۋان كۈن قايرىلغان مەھەلدە بەشتوغراق دائىرىسىگە كىردى. يول بىر قەدىمكى قەبرىستانلىق يېنىدىن ئۆتەتتى. كېتىۋاتقان ئالباتلار تۇيۇقسىزدىن جىم بولۇشتى — دە، باشلىرىنى سېلىپ مېڭىشتى.

ئورما ئىدى؛ ئۇيغۇر — ئىنۇ خوتۇن كۈن يامىرىكېچەنە؟! ① — دەپ سورىدى قالماق شاھنەسى كەينىدىن كېلىۋاتقان شاھ مەشرەپتىن.

قىلەم بەدەر ۋالىدە، بۇ يەردە خەلقىمىزنىڭ جىگەر پارىلىرى — تەۋەرۈك كېتىشكەن، — دەپ چۈشەندۈردى شاھ مەشرەپ ھېلىقى قەبرىستانلىقنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ، — شۇڭا، ئۇلار ياتقان تۇپراق بېشىدىن ئات چاپتۇرۇپ توپا تۈزۈتۈپ ئۆتۈش يامان چوڭ گۇناھ بولىدۇ! بۇنى ھەربىر ئۇيغۇر ئەھلى ئۇنتۇپ قېلىش تىرىكلىكتىكى ئۆلۈكتۈر، دەپ ھېسابلايدۇ!

قىتئە قالماق شاھنەسى شاھ مەشرەپنىڭ چۈشەندۈرۈشىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— مېن، مېن! ② — دەپ قالماق چېرىكلىرىگە ئاتتىن چۈشۈشكە بۇيرۇق بەردى ۋە:

— ھەربىرىڭلار بېشىڭلارنى ئېگىپ، سۈكۈتتە مېڭىڭلار.

موڭغۇلچە سۆز: «بۇ ئۇيغۇرلار نېمىشقا بۇنداق قىلىشىدۇ؟» مېن، مېن — موڭغۇلچە: «راست، راست» دېگەن مەنىدە.

①
②

بۇ يەر خوتۇنلارنىڭ تېكىلخانسى ① ئىكەن. ئۇلۇغ تۇپراقنى ئۇستازى ئەزىزلەش ھەممە ئىنسان گۇرۇھىنىڭ شەرەپلىك بۇرچىدۇر! دە، — زەڭگى ئاتتىن سەكرەپ چۈشتى — دە، قەبرىگە باش قويۇپ چۈۋاتقان سەجدە قىلىشقا باشلىدى، قالغان قالماق چېرىكلىرىمۇ ئۇنى لارنى دوراپ ھەدەپ باش ئۇرغىلى تۇرۇشتى...

* * *

بەشتوغراقتىكى بۇ قەدىمكى قەبرىستانلىق — «مەتسەلىيكام ئورما خوجام قەبرىستانلىقى» دېگەن قەدىمكى بىر قەبرىستانلىق ئىدى. بۇ قەبرىستانلىق ھەققىدە مۈلكى قەشقەرىيىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت گەڭ تارقالغانىدى: بىبى مەريەم ئىسىملىك بىر كەنجە قىزى بولۇپ، ئۇ ئەلەمدىمۇ، قەلەمدىمۇ تەڭ يېتىشكەن، ئۈستۈن ھەربىي ماھارەت ئىگىلىگەن سەركەردە ئىدى. /تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 302 - يىلى (مىلادى 914 - يىلى) 6 - ئاينىڭ 20 - كۈنى، يېڭىسارنىڭ ساغان دېگەن يېرىدە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مۇسۇلمان ئۇيغۇرلار بىلەن بۇتقا چوقۇنىدىغان بۈتپەرەست ئۇيغۇرلار ئوتتۇرىسىدا قاتتىق ئۇرۇش پارتلايدۇ/.

مۇخۇلجە: «ئۇلۇغ يەر، ئۇلۇغ تۇپراق» دېگەن مەنىدە، موخۇللارنىڭ ئادىتى بويىچە تېكىلخان بار يەرگە كەلگەندە چوقۇم ئاتتىن چۈشۈش كېرەك. سۇلتان سۇتۇق بۇغرا قاراخان — ئۇيغۇرلار تارىخىدىكى مەشھۇر فېئودال سۇلالە - قاراخانىيلارنىڭ 3 - ئەۋلاد خاقانى. ئۇ تەخمىنەن ھىجرىيە 203 - يىلى (مىلادى 876 - يىلى) بالاساغۇندا تۇغۇلغان. مىلادى 893 - يىلى، قاراخانىيلارنىڭ قوشۇنى تالاس ئۈرۈشىدا سامانىيلار تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىنغاندا، ئۇ تاغىسى توغۇلچاق بىلەن بىللە بالاساغۇندىن قەشقەرگە قېچىپ كېلىدۇ، مىلادى 914 - يىلى (ھىجرىيە 302 - يىلى) ئۇ ئەبۇ ناسىر سامانىنىڭ ياردىمى بىلەن سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ، قاراخانىيلارنىڭ تەختىنى تاغىسى توغۇلچاقتىن تارتىۋالىدۇ ۋە قاراخانىيلارنىڭ تەختىگە ئولتۇرۇپ بوغرا قاراخان بولىدۇ. بۇ چاغدا ئۇ ئەبۇ ناسىر سامانىنىڭ دەۋىتى بىلەن ئىسلام دىنىغا ئاللىقاچان كىرىپ بولغانىدى. شۇڭا، ئۇ ئىسلام دىنىنى قاراخانىيلار دەپ ئېلان قىلىپ، بىر قاتار غازاتلارنى قوزغىغان. شۇنىڭدىن كېيىن قاراخانىيلار ئىسلام دۆلەتلىرى مېچىدە تۇنجى تۈركىي تىلىدىكى دۆلەت بولۇپ قالغانىدى.

بۇ قېتىمقى ئۇرۇشتا بۇتپەرەستلەر مۇسۇلمانلارنى
 يېڭىۋالدى ۋە ئۇلارنىڭ نۇرغۇن ئادىمىنى قىرىپ تاشلايدۇ.
 مۇسۇلمانلارنىڭ سەركەردىسى بىبى مەريەم ئۆزىنىڭ سەككىز قىز
 مەھرىمى بىلەن ئۇرۇشا - ئۇرۇشا، جەڭ مەيدانىدىن ئاتۇش
 تەرەپكە قاراپ چېكىنىپ، بەشكېرەمنىڭ بەشتوغراق دېگەن يېرىگە
 كەلگەندە، بۇتپەرەستلەر ئاتقان بىر تال ئوق بىبى مەريەمگە
 تېگىپ كېتىپ، ئاتتىن يىقىلىپ چۈشىدۇ. بۇ دەل ئورما ۋاقتى
 ئىدى.

شۇ چاغلاردا بۇ ئەتراپتىكى ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىغا كىرىپ
 بولغانىدى. ئېتىزلىقتا ئورما ئورۇۋاتقان مەھەممەت سالىھ
 ئىسىملىك بىر ئۇيغۇر دېھقاننى يارىدار سەركەردە بىبى مەريەمنى
 ئۈنچىنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇپ قويدۇ.

بىبى مەريەملەرنى ئارقىسىدىن قوغلاپ كەلگەن
 بۇتپەرەستلەرنىڭ سەردارى بايتاش رەشىت ھېلىقى مۇھەممەد
 سالىھ دېگەن دېھقاندىن:

— سەن يارىلانغان بىر مۇسۇلماننى كۆردۈڭمۇ؟ — دەپ
 سورايدۇ. مۇھەممەد سالىھ:

— بۇ يەرگە كەلمىدى. ئەمما ئۇلارنىڭ ساياتىن مەشھەد^①
 تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى كۆردۈم، — دەپ جاۋاب بېرىدۇ.
 ئەمما، بايتاش رەشىت ئۇنىڭغا ئىشەنمەستىن، يوشۇرۇپ
 قويغان يېرىڭنى دەپ بېرىسەن، دەپ ئۇنى قاتتىق قىينايدۇ.
 ئاخىر ھېلىقى دېھقاننى چېپىپ تاشلايدۇ — دە، مەشھەد تەرەپكە
 قاراپ ئېتىنى چايتۇرغىنىچە كېتىپ قالىدۇ.

ئورمىلىقتىكى باشقا دېھقانلار بۇتپەرەستلەر كەتكەندىن
 كېيىن ھېلىقى يارىدار سەركەردە بىبى مەريەمنى ئۈنچىنىڭ
 ئاستىدىن چىقىرىپ يارىلىرىنى باغلاپ داۋالايدۇ. ئەمما،

① مەشھەد — ئاتۇش شەھىرى سۇنتاغ يېزىسىنىڭ بىر مەھەللىسى.

بۇتپەرەستلەرنىڭ ئاتقان ئوقى زەھەر سۈيىدە سۇغۇرىلغانلىقتىن . زەھەر ئاللىقاچان قىزنىڭ سۆڭىكىگە ئۆتۈپ كەتكەنىدى . شۇڭا ، ئۇنىڭ ئەھۋالى بارغانسېرى يامانلىشىپ كېتىۋاتاتتى . بىبى مەريەم ئۆزىنىڭ ساقىيالمىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ :

— مەن سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزى بىبى مەريەم بولمەن . مەن ئۆلگەندىن كېيىن دادام مېنى مۇشۇ يەرگە دەپنە قىلسۇن ، مېنى قۇتقۇزمەن دەپ ئۆلۈپ كەتكەن بۇ شېھىتىنىمۇ مېنىڭ قەبرەمنىڭ يېنىغا يەرلىككە قويسۇن ! — دەيدۇ — دە ، كۆزى يۈمۈلمەيلا ئالەمدىن ئۆتدۇ . بۇ چاغدا ئۇ ئەمدى 17 ياشقا كىرگەنىدى .

كىشىلەر بۇ باھادىر قىزنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە ئۇنىڭ بىلەن ئورمىچى دېھقان مۇھەممەد سالىھنى مۇشۇ ئېگىزلىققا دەپنە قىلىشىدۇ

كېيىنكى چاغلاردا ، كىشىلەر مۇھەممەد سالىھ دېگەن دېھقاننىڭ تۆھپىسىنى خاتىرىلەش يۈزىدىن ئۇنى ئورما پىرى قىلىپ ، « ئورما خوجام » دەپ ئاتىشىدۇ ۋە بۇ قەبرىستانلىقنى « مەتسەلىيكام ئورما خوجامنىڭ قەبرىستانلىقى » دەپ ئاتىشىدۇ

غالدان بوشۇكتۇ خاننىڭ مۈلكى قەشقەرىيە سەلتەنىتىنىڭ ئۈستىگە ئەۋەتكەن شاھەنسى ، قاراخان زەڭگى قونتاجى ئەمەدبەتتىن 30 لاردىن ئاشقان بولسىمۇ ، ئەمما كۆپ ئۇرۇشقا قاتناشقان ، ئادەملەرنى كۆپ قىرىپ سۆڭىكى قاتقان ، رەھىم - شەپقەت دېگەننى بىلمەيدىغان تاش يۈرەك ، كاداڭ بىر سەركەردە ئىدى .

مىلادى 1680 - يىلى ، جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ چوڭى

لارنى
شلايدۇ .
كىز قىز
ئاتۇش
(يېرىگە
مەريەمگە
ماۋاقتى
كىرىپ
سالىھ
ريەمنى
كەلگەن
ھەممەد
- دەپ
شەھەد
رىدۇ .
ۋرۇپ
ايدۇ .
مەرىپكە
ئەندىن
نىڭ
مەمما ،

غالدان بوشۇكتۇخان مۈلكىي قەشقەرىيىنى تولۇق ئىستېلا قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئازاراقلا ئەسكەر قالدۇرغاندىن باشقا، قالغان لەشكەرلىرىنى چېكىندۈرۈپ كەتتى. ئۇ قەشقەرىيىدە ئاپاق خوجا باشچىلىقىدىكى ئاق تاغلىق خوجىلارنى يۆلەش سىياسىتىنى يولغا قويۇش ئارقىلىق ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى ئۈنۈملۈك يۈرگۈزدى.

ئاپاق خوجا بولسا، غالدان ئارقا - ئارقىدىن قوزغىغان باسقۇنچىلىق ئۇرۇشلىرىنى مۈلكىي قەشقەرىيىدىن مەجبۇرى يىغىۋېلىنغان غايەت زور مىقداردىكى ئولپان - تارتۇق ماددىي ئەشيا بايلىقلار بىلەن ئۈنۈملۈك تەمىنلەپ تۇردى.

غالدان بوشۇكتۇخان دالاي لاما ۋەكىللىكىدىكى تىبەت يۇقىرى قاتلام گۇرۇھىنىڭ سىياسىي، دىنىي جەھەتتىكى قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ قورچىقى بولغان ئاپاق خوجىغا قەشقەرىيىدىن ھەز يىلى يىغىۋېلىنغان ئولپان - تارتۇقلارنىڭ بىر قىسمىنى لىخاساغا - دالاي لاماغا بىۋاسىتە ئەۋەتىپ تۇرۇشنى بۇيرۇدى. ①

بۇ مەزگىلدە، غالدان بوشۇكتۇخان ئۆزىنىڭ ئاساسلىق ئەسكىرىي كۈچىنى قەشقەرىيىدىن يۆتكەپ كېلىپ، خالخە ② موڭغۇللىرىنى ئىستېلا قىلىشقا قاراتقاندى. شۇڭا ئۇ مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى ئۇيغۇرلارنى «ئۆزىنىڭ گۆشىنى ئۆزىنىڭ يېغىدا قورۇش» تەك ئەكسىيەتچى سىياسەت بىلەن باشقۇرۇپ، ئاپاق خوجىنىڭ ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا قول تىقىدى. ئۇنى ئۆزىنىڭ بۇ يەرلەرگە ئەۋەتكەن شاھنەسى باشچىلىقىدىكى ھەر دەرىجىلىك قاراخانىلىرى ۋە ئاز ساندىكى ئەسكىرىي كۈچى بىلەن مەھكەم كونترول قىلىپ تۇردى.

① تاماخ: «X VII ئەسىردىكى خەنزۇلار بىلەن تاڭخىتلارنىڭ مۇناسىۋىتى» خەنزۇچە نەشرى، 36 - بەت.
② خالخە موڭغۇللىرى - تاشقى موڭغۇلىيىنى كۆرسىتىدۇ.

غالدان بوشوكتۇخان ئاپاق خوجىنىڭ مۈلكى قەشقەرىيەدىكى قورچاقلىق ئورنىنى مۇستەھكەملەش ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ مايىللىقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن مىلادى 1678 - يىلى 2 - قېتىملىق تولۇقلانغان «ئەپۇ ئومۇمىيە» پەرمانىنى جاكارلىغانىدى. بۇ پەرماندا: «خوتۇنلارنىڭ دەۋا - دەستىگەر ئىشلىرىغا خوتۇنلارنىڭ مەھكىمە ئى شەرئىسى مەسئۇل بولىدۇ. ئورتاق دەۋا ئىشلىرىدا خوتۇنلارنىڭ قازى - قۇزاتلىرى كېسىم قىلسا بولىدۇ» دېيىلگەنىدى.

غالدان بوشوكتۇخان 2 - قېتىملىق «ئەپۇ ئومۇمىيە» سىنى ئېلان قىلغاندىن كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي، ئاپاق خوجىنىڭ سەمىمىي تەلپىگە بىنائەن، زەڭگى قونتاجى دېگەن قالماق سەرگەردىسىنى قەشقەرگە موڭغۇل ئىستېلاسىنىڭ ئەڭ ئالىي ۋەكىلى - شاھنە قىلىپ تەيىنلىگەنىدى.

ئۆز رەقىبلىرىنى ئۆز خوجىلىرىنىڭ قولى بىلەن تەقىپ قىلىش - ئاق تاغلىق خوجىلار بىلەن قارا تاغلىق خوجىلارنىڭ بىردىنبىر ئوخشاشلىقى بولۇپ ھېساپلىناتتى.

سەئىدىيە خانلىرىنىڭ ئاخىرقىلىرىدىن بولغان ئىسمايىل خان غالدان بوشوكتو باشچىلىقىدىكى موڭغۇل ئىستېلاسىغا قاتتىق قارشىلىق كۆرسىتىش ئارقىلىق جاۋاب بەرگەن بولسىمۇ ئەمما بۇنداق قارشىلىق ئاپاق خوجا باشچىلىقىدىكى ساتقىن خوجىلارنىڭ ئارقا تەرەپتىن بەرگەن ئەجەللىك زەربىسى بىلەن يىمىرىپ تاشلاندى. جۇڭغار قالماقلىرى بىلەن ئاپاق خوجىنىڭ سوپى قوشۇنىنىڭ ئىككى تەرەپتىن قىسىپ ھۇجۇم قىلىشى بىلەن ئاخىر ئىسمايىل خان قوماندانلىقىدىكى سەئىدىيە ئارمىيىسى ئاقسۇ چۆلىدە تەلتۆكۈس تارمار كەلتۈرۈلدى. ئېغىر يارىلانغان ئىسمايىل خان ئەسىرگە چۈشۈپ قالدى.

ئاپاق خوجا ئىسمايىل خاننى جەددى - جەمەتى بىلەن قوشۇپ بىراقلا قىرىپ تاشلىماقچى بولغان بولسىمۇ ئەمما غالدان پۈتۈن

نىلىپ
ئالغان
خوجا
يولغا
لۈك

غىغان
بۇرى
دادىي

سەت
كى
ولغان
بان -
استە

لىق
الخە^②
لكى
پىغدا
ئاپاق
نىڭ
ىلىك
ھكەم

خەنزۇچە

ئاۋۋالقىسى بىر گۇمان بىلەن ئاينىپ قالدۇ. كېيىنكىسى بىر كېچىدىلا ئۆزگىرىپ كېتىدۇ!»

ئاخىر، ئاپاق خوجا ئۆزىگە خاپىچىلىقى ئازراق بولغان تەرەپنى — ئىسمايىل خاننى ئۆلتۈرمەي، ئاقسارايغا — ئۆزىنىڭ تەختى ئاستىدىكى زىندانغا نەزەرىدە قىلىش يولىنى تاللاشقا مەجبۇر بولدى.

/ھەر قانداق بىر ھۆكۈمران ئۈچۈن ئېيتقاندا، مەغلۇپ بولغان رەقىبىلەرگە رەھىم قىلىش — ئۆزىگە كېپەنلىك پېچىش بىلەن باراۋەر ئىدى. نىھايەت، ئاپاق خوجىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس — تە! چۈنكى، ئىسمايىل خان ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ھەر قانداق ۋاقىتتا ئاپاق خوجىنىڭ سەلتەنتى ئۈچۈن ھەلقۇمغا قادىلىدىغان قىلتىرىق ئىدى. بۇنى غالدانمۇ ئېنىق چۈشىنىتتى.

* * *

ئاپاق خوجىنى مۈلكىي قەشقەرىيە سەلتەنتىنىڭ تەختىگە يۆلەپ چىقىرىش ئۈچۈن بولغان قانلىق ئورۇشلار قالماق شاھنەسى زەڭگىنىڭ كۆز ئالدىدىن بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى.

جۇڭغارلار تەڭرىتاغلىرىنىڭ جەنۇبىدىكى كەڭ ئۇيغۇر ئېلىدە سەئىدىيە ئارمىيىسى بىلەن قان كېچىپ جەڭ قىلىشتى. سەئىدىيەلەرمۇ ئۈنچۈۋالا بوش ئادەملەر ئەمەس ئىكەن. بىر ئىلىك يەرنى ئۇلارنىڭ قولىدىن تارتىۋېلىش — ئون قالماق ئەسكىرىنىڭ خۇنىغا باراۋەر كەلدى. سەئىدىيەلەرنىڭ قولىرىدىكى قىلىچلار جۇڭغار چېرىكلىرىنىڭ بېشى ئۈستىدە رەھىمسىزلىك بىلەن ئوينايىتتى...

ئەمما جۇڭغارلارمۇ بۆرىدەك ھۇۋلىشىپ، سەئىدىيەلەر

ئۇنى
مايىل
الدان
سەس،
پۈتۈن
ئەڭ
لاپ،
غان
گەپ
سى
بلىش
بىكى
ئەزىدە
نى
سام،
كىم
شلەپ
اخشى
وقۇم
ەك.
بىرەك
خاننى
نىڭ
لۇقى
يدۇ.

سېپىغا ئات چاپتۇرۇپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ لەشكەرلىرىنى قىرىپ ساينىڭ تېشىدەك ياتقۇزۇۋېتىشكە ئۇرۇناتتى. جەڭدە بەزىلەر ھاي - ھويلىسا، بەزىلەر يىغلايتتى. بەزىلەرنىڭ قېنى چېچىلسا، بەزىلەرنىڭ دوغغىيىپ قوڭى ئېچىلاتتى. بەزىلەرنىڭ بويىنى ئۈزۈلسە، بەزىلەرنىڭ تېنى چۈۋۈلاتتى. ئەيىۋەنناس، شۇنداق قىرغىنچىلىق بولدىكى، ئاقسۇ چۆلىدە قانلاردىن ئېرىق ھاسىل بولدى. جەسەتلەردىن تاغ ياسالدى، ئادەملەرنىڭ كاللىلىرى ھەممىلا يەردە سويىمىدەك دومىلاپ يۈرەتتى.

«بىزغۇ بۇ خەق بىلەن بىر تائىپىدىن ئەمەس، — دەپ ئويلايتتى زەڭگى ئىچىدە، — ئەمما ساغان نويۇن^① بىز قىرىۋەتكەن بۇ خوتۇنلار بىلەن بىر تائىپىدىنغۇ؟ نېمىشقا ئۇ ئۆز تائىپىسىگە ئۆچتۈ؟ رەھىم - شەپقەت قىلمايدىكنا؟ ئەھۋالدىن قارىغاندا، خوتۇنلارنىڭ كۆك تەڭرىسى ئەسلىدىنلا رەھىمسىز، قورسىقى تار، باشقىلارنى كۆرەلمەيدىغان، چاياندەك ھەسەتخور ئوخشايدۇ. بولمىسا، ئۇنىڭ ئەھلى بولغان بۇ ساغان نويۇنلار ئۆز تائىپىسىدىكىلەرنى بۇنداق چاياندەك چاقمىغان، ۋەتەن - يۇرتىنى سويغان پىياز دەك قىلىۋەتمىگەن بولاتتى! . . .»

زەڭگى كىچىك ۋاقتىدا مومىسىدىن ئاڭلىغان مۇنداق بىر ھېكايىنى ئەسلەپ قالدى:

— چاياننىڭ تۇغۇلۇشى باشقا چەرەندىلەرگە ئوخشاش مۇئەييەن ئادەت بويىچە بولمايدۇ، — دېگەندى مومىسى ئۇنىڭغا، — چايان ئانىسىنىڭ قورسىقىدا تۇرەرلەگەن چېغىدىنلا ئانىسىنىڭ ئىچ - قارىنى يەپ، قورسىقىنى يېرىپ چىقىدۇ — دە، چۆل - باياۋانغا كېتىدۇ. كىشىلەر چايان ئۇۋىسىدا پەقەت ئۇنىڭ پوستىنىلا كۆرىدۇ. چايان كىچىك ۋاقتىدا ئاتا - ئانىسىغا ئاشۇنداق مۇئامىلە قىلغانلىقتىن، چوڭ بولغاندا

① ساغان نويۇن — موڭغۇلچە: «ئاپاق خوجا» دېگەنلىك بولىدۇ.

زەھەرلىك بولۇشىنىڭ سەۋەبى ئەنە شۇ! شۇڭا، باشقىلار جاياندىن:

— نېمىشقا قىشتا تالاغا چىقمايسەن؟ — دەپ سورىغاندا، ئۇ:
— يازدا تۈزۈك ھۆرمىتىم بولمىسا، قىشتا چىقىپ نېمە قىلاي! — دەپ جاۋاب بەرگەن ئىكەن...

* * *

مىلادى 1685 - يىلى 7 - ئاينىڭ 25 - كۈنى، يەنى ئالباتلار بىلەن غالچا چوكان، غالچا يىگىتتىن تەشكىل قىلىنغان كارۋان قەشقەردىن يولغا چىقىپ توپ - توغرا ئوتتۇز كۈن بولغاندا ئاقسۇ شەھىرىگە يېتىپ كەلدى.

بۇ شەھەر چاغاتاي ئولۇسىنىڭ يايلىقى بولغان ئاقسۇ دەرياسى ۋادىسى بويىغا جايلاشقان قەدىمكى بىر شەھەر ئىدى. ئاقسۇ دەرياسى ئاقسۇ شەھىرى جايلاشقان تار بوغۇزغا كەلگەندە، ئېقىن بىردىنلا جىددىيلەشتى. شۇڭا، ئاقسۇ شەھىرى تارىختا كۆپ قېتىم سۇ ئاستىدا قېلىپ ئاھالىسى قىرىلىپ كەتكەنىدى.

قالماق شاھنەسى زەڭگى قونتاجى ئاتلىق كېتىۋېتىپ ئاقسۇنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدىكى تۆپىلىككە جايلاشقان قەبرىستانلىقنى كۆرۈپ ھەيران قالدى:

— ھەي باخشى،^① سەن ئېيتىپ باقە، ئاۋۇ دۆڭدىكى زومچەك - زومچەك تۇرغان نېمە ئۇ؟ — دەپ كەينىدىن پىيادە كېلىۋاتقان شاھ مەشرەپتىن سورىدى.

— قەبرىستانلىق، — دەپ جاۋاب بەردى شاھ مەشرەپ.
— نېمىشقا تىرىكلەر پەستە، ئۆلۈكلەر ئېگىزدە بۇ خەقنىڭ؟

① باخشى — موڭغۇلچە: «ئۇستاز، ئەھلى ئىلىم» دېگەنلىك بولىدۇ.

رېپ
زىلەر
لسا،
نى
ىنداق
سل
رى

دەپ
ز
ئۆز
لدىن
ىز،
تخور
ئۆز
تنى
بىر

شاش
مىسى
دىنلا
رېپ
ايان
تىدا
قاندا

— شاھ مەشرەپ قالماق شاھنەسنىڭ سوئالىغا ئۆزى
ئاڭلىغان مۇنداق بىر نەزمە بىلەن جاۋاب بەردى:

ئاقسۇنىڭ كوچالارى رەستە - رەستە،
ئۆلۈكى ئېگىزدەدۇر، تىرىكى پەستە!

قالماق شاھنەسى شاھ مەشرەپنىڭ بۇ ھەزىلىسىنى ئاڭلاپ
كۈلۈپ كەتتى.

ئىككى كۈندىن كېيىن ئۇلار مۇز داۋان يولىنىڭ باشلىنىش
مەنزىلى — تازلەنگەر^① گە يېتىپ كېلىشتى.

قالماق شاھنەسى زەڭگى كارۋاننىڭ بۇ يەردە ئىككى كۈن
دەم ئالىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى ۋە:

— ئالباتلار، قېچىشقا ھەرىكەت قىلماڭلار. كىمكى قاچسا
بوشۇكتۇ خاننىڭ ئادەم كۆچۈرۈش پەرمانىغا قارشىلاشقان
بولدۇ. ئۇنداقلار فارامىن بويىچە تۈتۈپ كېلىنگەن ھامان ئوتقا
تاشلاپ ئۆلتۈرۈلىدۇ! مەن ئىشىنىمەنكى، سىلەر ھەرگىزمۇ ياش
تۇرۇپ ئۆلۈپ كېتىشنى خالىمايسىلەر! — دەپ جاكارلىدى.

* * *

مۇزداۋان يولى — قەدىمكى يول بولۇپ، شۇ چاغلاردا
مۈلكىي قەشقەرىيىدىن ئىلىبالىققا بېرىشتا ئەڭ يېقىن يول
بولغانلىقتىن، ھەر يىلى غالدان بوشۇكتۇ خانغا تاپشۇرۇلىدىغان
ئالۋان - تارتۇق ۋە ئالبات، غالچا چوكان، غالچا يىگىت مۇشۇ
يول ئارقىلىق جۇڭغارىيگە ئەۋەتىلەتتى.

بۇ يول شۇ چاغلاردا 18 ئۆتەڭلىك يول ھېسابلىناتتى. ئەينى

① تازلەنگەر — ئاقسۇ كۆنەشەەر ناھىيىسىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى بىر جايىنىڭ
ئىسمى.

يىللاردىكى دوغلات قەبىلىسىنىڭ تارخانلىقى بولغان تازلەنگەر، ئىشلەمچى، جام، تۈز ئاۋات، بوزدۆڭ، قورغان، چوڭ ئارپا، يىڭى مەھەللە، تۇغ بەلچى، تامغا تاش، مۇزداۋان، توغرا سۇ قاتارلىق مەنزىلەرنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن جۇڭغار جۇڭغارلارنىڭ تەۋەلىكىدىكى خان يايلاق، ئايدىڭ گېر^①، شاتى، ئاقسۇ، سىمىتاش، قاراكۆل قاتارلىق مەنزىلەرنى بېسىپ ئۆتۈپ، تېكەس ۋادىسىغا يەتكىلى بولاتتى.

ئىلىنىڭ يەر تۈزۈلۈشى خۇددى كانايغا ئوخشايدۇ. ئۇنىڭ غەرب تەرىپى تۈز بولغانى ھېسابقا ئالمىغاندا، قالغان ئۈچ تەرىپىنى تاغ ئوراپ تۇرىدۇ. قەدىمدىن تارتىپ داۋان ئېشىپ - تاغ ئارىلاپ ماڭغاندىلا، ئاندىن ئىلىغا بارغىلى بولاتتى. تەڭرىتېغىنىڭ ئىلىغا ئۆتىدىغان تاغ ئېغىزلىرى ناھايىتى كۆپ بولسىمۇ ئەمما بۇ ئېغىزلاردىن ئۆتىدىغان تاغ يوللىرىنىڭ ئىچىدە شىمالىي يول بىلەن جەنۇبىي يوللا ئەڭ ئاساسلىق يول ھېسابلىناتتى.

تەڭرىتاغلىرى قەدىمدىن تارتىپلا يىپەك يولىدىكى تەبىئىي توساق بولۇپ كەلگەنلىكتىن، شىمالدا ئىلىغا پەقەت تەڭرىتاغلىرىنىڭ مۇھىم ئېغىزلىرىدىن بولغان مۆڭكىت داۋىنى، شىننەنخول داۋىنى، كۆنۈرچىن داۋىنى قاتارلىق ئېغىزلار ئارقىلىقلا ئۆتكىلى بولاتتى. شىمالىي يولدىكى مۇھىت داۋان يولىدىن ئىككىسى بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى، قاينۇققا ئۆتكىلى بولىدىغان پىلچى داۋىنى ئىدى. مىلادى 657 - يىلى، تاڭ ئىمپېراتور لۇقنىڭ سۇ دىڭخاڭ قوماندانلىقىدىكى قوشۇنلىرى

ئۆزى

ئىلاپ

نىش

كۈن

اچسا

شقان

ئوقتا

ياش

ى.

لاردا

يول

غان

ۇشۇ

ەينى

اينىڭ

① موڭغۇلچە: «كۈنگەيدىكى ئۆي» دېگەن مەنىدە.

تۈركلەرنىڭ ئاشىناقۇل ئىسيانىنى ① تىنچىتىش ئۈچۈن پىلچى داۋىنى ئارقىلىق تەڭرىتاغلىرىدىن ئۆتۈپ قاينۇق قەلئەسىگە تاجاۋۇز قىلغانىدى ھەمدە نارات ئارقىلىق غەرب تەرەپتىن يېتىپ كەلگەن جەنۇبىي يۈنلىشتىكى تاڭ قوشۇنلىرى بىلەن بىرلىشىپ، قاش دەرياسى ئۇرۇشىنى قوزغاپ، ئاشىناقۇل ئىسيانىنى تىنچىتقانىدى.

كېيىنكى چاغلاردا خاقانى چىن چەنلۇڭ جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ توپىلىگىنى تىنچىتقاندا، مانجۇلارنىڭ جاۋخوي دېگەن سانخۇنى مۇشۇ يول بىلەن ئىلىبالىققا باستۇرۇپ كىرگەنىدى. يەنە بىرى، ئىلىبالىقنىڭ شىمالىدىكى تەبىئىي دەرۋازا - كەڭساي يولى بولۇپ، مانجۇلار زامانىدا تالچى داۋىنى دەپمۇ ئاتالغانىدى.

مىلادى 1218 - يىلى يازدا، چىڭگىزخان نەچچە يۈز مىڭ كىشىلىك ئاتلىق قوشۇنىنى باشلاپ ئىلىبالىق ئارقىلىق تۆت تارامغا بۆلۈنۈپ ماۋراۋۇننەھەرگە باستۇرۇپ كىرگەندە، چىڭگىزخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى چاغاتاي ئۆز قوشۇنلىرىنى باشلاپ كېلىپ كەڭساي يولىنى ياسىغان ۋە 28 ئورۇنغا كۆۋرۈك سېلىپ تاغ يولىنى راۋانلاشتۇرغانىدى. شۇنىڭدىن بېرى، كەڭساي يولى ئىلىنىڭ سىرت بىلەن ئالاقە باغلىشىدىكى مۇھىم ئېغىزغا ئايلاندى.

ئەمدى جەنۇبىي يولغا كەلسەك، ئىلىدىن مۈلكىي قەشقەرىيىگە ئۆتكىلى بولىدىغان ئۈچ تاغ يولى بار ئىدى: بىرى، نارىن داۋىنى ئارقىلىق تەڭرىتېغىدىن ئۆتىدىغان نارىن يولى؛ يەنە بىرى، نارات داۋىنى ئارقىلىق ئۆتىدىغان نارات يولى؛ يەنە بىرى،

① ئاشىناقۇل - غەربىي تۈركلەرنىڭ خاقانى، ئۇ ئىستېمى خاقاننىڭ بەشىنچى ئەۋلادى ئەۋرىسى ئىدى. دەسلەپتە ئۇ تالاستا تۇرغان، كېيىن مىلادى 648 - يىلى تاڭ ئىمپېراتورلۇقىغا تەسلىم بولغان. مىلادى 651 - يىلى ئىسيان كۆتۈرۈپ، مىڭلاقتا (ھازىرقى ئىلى ۋادىسىدا) بارگام قۇرغان. مىلادى 657 - يىلى سۇ دىڭخاڭ قۇماندانلىقىدىكى تاڭ قوشۇنلىرى تەرىپىدىن قاش دەرياسى بويىدا يېڭىلىپ ئەسەرگە چۈشۈپ ئۆلتۈرۈلگەن.

پىلچى
سىگە
يېتىپ
ىلەن
ناقۇل
ئۇغار
ئۇخۇي
رۇپ
سى
اۋىنى

مۇزداۋان يولى. بۇ ئۈچ يولنىڭ ھەممىسىلا ئىلىغا تۇتاشتى.
نارن يولى ① — تۆمۈرتى كۆلىنىڭ يېنىغا بارغاندا شەرقىي
جەنۇبقا بۇرۇلۇپ، نارن داۋىنى ئارقىلىق مۈلكىي قەشقەرىيە
بىلەن تۇتاشتى.

نارات يولى — نارات داۋىنى ئارقىلىق ماڭىدىغان قەدىمكى
كارۋان يولى ئىدى. بۇ يول شەرقتە تۇرپان، توقسۇن، ئالغۇي،
الغۇنتاي، بايىنبۇلاق، نارات ۋە كۈنەسلەردىن ئۆتكەندىن كېيىن
ئىلىغا تۇتاشتى. بۇ يولدا ماڭغاندا شەرقتە يۇقىرىقى جايلارغا
يېتىپ بارغىلى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى جەنۇبقا قاراپ ماڭغاندا
يەنە چالاش ② كۈسەن ③ قاتارلىق جايلارغىمۇ بارغىلى بولاتتى.

ئالغۇي جىلغىسىدىن ئىلىغا بارغىچىلىك يول بويىدا قەدىمكى
ساكلارنىڭ قەبرىستانلىقىنى ئۇچراتقىلى بولاتتى. دېمەك،
بۇنىڭدىن قەدىمكى زاماندىمۇ بوزقىر خەلقىنىڭ مۇشۇ يولدا
توختماي مېڭىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى.

يۇقىرىقى يولنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا شوتاي يولى دېگەن
قەدىمكى بىر يول جايلاشقانىدى. بۇ يول جەنۇبتا ئاقسۇنىڭ
ئونسۇ ④ دېگەن يېرىدىن باشلىنىپ، تەڭرىتاغلىرىنىڭ ئىچىدىكى
مۇزداۋان ئارقىلىق تېكەس ۋادىسىغا تۇتىشىدىغان قەدىمكى
مەشھۇر يول ئىدى. بۇ يول مۇزداۋان ئارقىلىق ئۆتكەچكە، مۇز-
داۋان يولى دەپمۇ ئاتىلاتتى. بۇ يول ئارقىلىق غەربىي جەنۇبقا
قاراپ ماڭغاندا ئىسسىقكۆل ئارقىلىق قەدىمكى سۈيباب شەھىرى ⑤
گە يېتىپ بېرىش مۈمكىن ئىدى؛ شەرقىي شىمالغا قاراپ
ماڭغاندا، سوغۇر داۋان — قەدىمكى قاش يولى ئارقىلىق سۇ ئاسۇ

مىڭ
تۆت
ئىندە،
نى
رۈك
رى،
ھىم
سى
رى،
يەنە
رى،

① نارن يولى — ھازىر دۆلىتىمىز چىگرىسى ئىچىدە ئەمەس.
② چالاش — قارا شەھەرنىڭ تارىختىكى يەنە بىر نامى.
③ كۈسەن — كۈجەننىڭ قەدىمكى نامى.
④ ئونسۇ — ھازىرقى ئاقسۇ كۈنئەھەر ناھىيىسى.
⑤ سۈيباب (سۈيبى ئاڭ) شەھىرى — ھازىرقى نامى توقماق دەپ ئاتىلىدۇ.

ئەۋلاد
نى
ئاق
مىڭلاقتا
دىڭخاڭ
سىرگە

داۋىنىغا چىقىپ ئىلىغا بارغىلى بولاتتى.

مۇزداۋان يولىنىڭ تارىخى نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرىكى ۋاقىتتىن تارتىپلا باشلانغان بولۇپ، تاكى جۇڭغار قالماقلىرى مۈلكىي قەشقەرىيەنى ئۆز تەسەررۇپىغا ئالغانغا قەدەر راۋان بولۇپ كەلگەنىدى. بۇ يولدا قەدىمدىن تارتىپلا يول ئاسرايدىغان، يول ياسايدىغان داۋانچى تۇرغۇزۇلاتتى. ئادەتتە مۇزداۋان يولىنى داۋاملىق ياساپ تۇرىدىغان مەخسۇس 120 تۈتۈن داۋانچى تامغا تاش دېگەن يەردە ماكانلاشقانىدى. ھەر كۈنى بىر گۈزۈپپا داۋانچى گېزەكلىشىپ، داۋان يولىنى ياساپ تۇرۇشقا مەسئۇل ئىدى. ھەر- بىر گۈزۈپپىدا 20 دىن ئادەم بولاتتى. مۇزداۋان يولى ئۆزىنىڭ خەتەرلىكلىكى بىلەن تارىختىن تارتىپ «قازا يولى» دەپ ئاتىلىپ كەلگەنىدى.

مىلادى 1680 - يىلىدىن باشلاپ، ئاپاق خوجا ئۆزىگە بىۋاسىتە قارايدىغان مەخپىي ساقچى ئورگىنى — مەھكىمەئى خۇپىيە دېگەن مۇئەسسەسەنى ئىشقا سېلىپ، جايلاردا ئىسيان كۆتۈرگەن، جەددت دەپ قارالغان كىشىلەرنى، پىرىدىن گۇمانلانغان «ئازمالار» نى «قارا مۇسۇلمان» دەپ قارىلاپ، مەخپىي ياكى ئاشكارا تۇتقۇن قىلىپ ھەپسىگە تاشلىدى. مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، شۇ چاغدا مۈلكىي قەشقەرىيەدە جەمئىي 140 ئورۇندا ھەپسە تېگى ① بار بولۇپ، بۇنىڭغا تاشلانغانلارنىڭ سانى 10 مىڭدىن ئېشىپ كەتكەنىدى. «قونتاچى كاپىر شاھنىڭ لەۋزى - بىشارەتلىرى ئىلاھى ئىرادەت ھەم ھالا ئافاق خاننىڭ خۇدايى ئەپۋۇمۇمىيە ئىلتىپاتى ۋە ئەمرى بىرلە... بۇ گۇناھكارلارنى خۇدالىق تۆت يول ئەجرىگە ھەيدەپ ۋە سېلىپ خاسىيەتلىرى تۆۋبە، پۇشايىمان نىسايىغا يەتكەندە خۇدايى ئازات قىلىپ، پۇقرا قەۋمىگە قوشۇلۇپ كېتىش پەرمانىنى جاكار

① يەرنى كولاپ تېگى كېڭەيتىلىپ ياسالغان زىندان.

قىلىشقان ئىدىلەر...»^①

بۇ مەلۇماتتىكى «خۇدالىق تۆت يول» — قاغىلىق - ئورساڭ - لاداق ئارىلىقىدىكى 36 ئۆتەڭ - مەنزىللىك تاغئارت^② يولى - «ئەجەل يولى» نى، خوتەن - قومبەل ئارىلىقىدىكى «جىن چىغىر يولى»^③ نى، ئاقسۇ - ئىلبالىق ئوتتۇرىسىدىكى 18 ئۆتەڭ - مەنزىللىك «قازا يولى» — مۇزداۋان يولىنى ۋە قەشقەر - نارىن ئارىلىقىدىكى «كارۋان يولى» نى كۆرسىتەتتى. بۇ يوللار ئۆزىنىڭ بېرىپ يېتىدىغان ئاخىرقى مەنزىللىك يىراقلىقى، يولىنىڭ مۇشكۈلۈكى بىلەن شۇ زاماندىلا كىشىلەر تەرىپىدىن «بارسا كەلمەس يول» دەپ ئاتالغانىدى. گەرچە بۇ يوللار بۇرۇنقى زاماندا پۇقرالارغا سېلىق سېلىش، ھۆكۈمەت خىراجەت ئاجرىتىش، كىشىلەرنى ساۋاپقا چاقىرىش، خانلىقتىن تۈزۈم بېكىتىپ ئاسراش قاتارلىق چارىلەر بىلەن ئاسرىلىپ، ياسىلىپ كېلىنگەن بولسىمۇ ئەمما سەئىدىيەلەر زامانىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە يۈز بەرگەن خوجىلار پىتىنىسىدە يۈز بەرگەن ئۇرۇش مالىمانچىلىقلىرى تۈپەيلىدىن ھەم ھۆكۈمەتكىمۇ، ھەم پۇقراغىمۇ پايدىلىق بولغان بۇنداق ساۋاپ ئىشلار پۈتۈنلەي تاشلىنىپ قالدى. قاچانكى ئاپاق خوجا مۈلكىي قەشقەرىيە ھاكىمىيىتىنى سەئىدىيەلەر قولىدىن تارتىۋالدى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۆز خوجىسىغا — جۇڭغار قالماقلىرىغا ھەر يىلى ماڭغۇزۇپ تۇرۇلىدىغان سۈرۈكى قاتتىق، ھەددى ھېسابسىز ئولپان - تارتۇقلارنىڭ ئۆز ۋاقتى - قەرەلىدە بەلگىلەنگەن

① «تەزكىرە ئىپتىدائىي پىرىيان»، قوليازمى.
 ② تاغئارت — كۆكتارت، پىيازلىق دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ دېڭىز يۈزىدىن 6262 مېتىر ئېگىزلىككە جايلاشقان. مەن 1978 - يىلى 8 - ئاينىڭ 15 - كۈنى گېنېرال روزى ھوشۇر بىلەن بىللە تىبەتنىڭ ئالى ۋىلايىتىگە خىزمەتكە كېتىۋېتىپ، بۇ يەردە ئوخشاپ قۇتقۇندىم.
 ③ جىن چىغىر يولى — سانجۇ داۋىنى ئارقىلىق قاغىلىقنىڭ مازار، كۈدە، سۆڭەتلىك (ھازىرقى 30 چاقىرىملىق گازارما)، شەھىدۇللا قاتارلىق جايلارنى بېسىپ ئۆتىدىغان يول. مەن 1978 - يىلى 8 - ئايدا گېنېرال روزى ھوشۇر بىلەن بىللە بۇ يولدا ماڭغانىدىم.

ئورۇنغا يېتىپ بېرىشىغا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن، ھەپسە تېگىدە يېتىۋاتقان ھېلىقى 10 مىڭدىن ئارتۇق گۇناھكارلارنىڭ «گۇناھى بەدەل ئەجرى» ھېسابىغا بۇ يوللارنىڭ داۋاملىق راۋان بولۇپ تۇرۇشىنى قولغا كەلتۈردى. بۇ ھەقتە بەزى ۋىزىدانى ساپ مۇئەرىخلەر مۇنداق دەپ ئەينەن خاتىرە يېزىپ قالدۇرۇشتى: «... قازارى قەدەر ئاپاق خان پادىشاھم زاتى كالا يىلى، بىرىمىڭ توقسان يەتتە ھىجرى جامادىيەل ئاۋۋالدا^① زامان زۇلمى - سەتتىمى ئىلكىدە ھەپسە بىقۇۋۇللىرىدىن بىرىمىڭ قىرىق بىر مۇسۇلمان خوتەنى ھەربىرى بەش چارەكتىن^② كۆچە - دان،^③ بىر يۈدەمە بوخچا، بىر قاپتىن كىشىمىش... دۈم تېڭىق^④ قىلىپ قاتار كارۋان ئىسكەتى بىلەن بىراخمان بۈتپەرەستلەرنىڭ تۇرالغۇ يۇرتلىرىغا يۈز قالماق نازارىتىدە تۇتقۇن سەپەر قىلىنىپ ھەيدەلدىلەر... ئادەملەر بۇنداق سەپەرنى قامچى كۆچ، دەر ئىدىلەر، ئون توققۇز كۈن - تۈندە كاپىر بەل^⑤ مەنزىلىگە ئۇلاشقاندا، بۇلارنىڭ ئەجەل شەرىپىتىدىن ئامان ئاشقانلىرى ئاران قىرىققا تەئىن بولدىلەر...»^⑥

دېمەك، بۇنىڭدىن قىياس قىلىشقا بولىدۇكى، ئۇچىسىغا ئاپاق خوجىنىڭ تىبەت بۈتپەرەستلىرىنىڭ چوڭى، بەشىنچى ئەۋلاد دالاي لاماغا ئەۋەتكەن ئولپان - تارتۇقلىرى ئارتىلىپ، ئات - ئىشەك ئورنىدا ھەيدەپ مېڭىلغان 1041 نەپەر خوتەنلىك تەندۈرۈس ئۇيغۇر مېھنەتكەشلىرى يۈك ئېغىر، يول يىراق،

مىلادى 1685 - يىلى 8 - ئاي.

- ① بىر چارەك - ھازىرقى جىڭ ھېسابىدا تەخمىنەن 20 جىڭغا تەڭ.
 ② تېرىق، بۇغداي، قوناق، گۈرۈچ، ماش، نوقۇت تىپىدىكى دانلىق زىرائەتلەر.
 ③ يۈككى ئادەمنىڭ دۈمىسىگە تېڭىپ كۆتۈرگۈزۈپ ماڭىدىغان ھاشار.
 ④ كاپىر بەل - قەشقەر بىلەن تىبەت چېگراسىدىكى بىر داۋان دېڭىز يۈزىدىن 6094 مېتىر ئېگىزلىككە جايلاشقان. ھازىر ئاجى جەھەت داۋان، دېيىلىدۇ. مەن 1978 - يىلى 8 - ئاينىڭ 24 - كۈنى گېنېرال روزى ھوشۇر بىلەن بىللە تىبەتنىڭ ئالى ۋىلايىتىگە خىزمەتكە كېتىۋاتقىنىمدا، بۇداۋاندا توختاپ ئۆتكەن. شۇ چاغدا داۋاندىكى ئادەم ئۈستىخاتلىرىنىڭ كۆپلۈكىدىن ھەيران قالغانىدىم.
 ⑤ بۇ ھەقتە خوتەنلىك تارىخچى تۇرسۇن قارى كىرىيەۋى تەرىپىدىن 1910 - يىلى كەشمىردە يېزىپ قالدۇرۇلغان تارىخى ئەسەر: «خوتەن» گە قارالسۇن.

①

②

③

④

⑤

⑥

قورساق ئاچ، ئېغىزىمان ئوچۇق يالاك - يوپۇك، كەم ماغدۇر، قارانچۇق ياۋايى، سەپەر رەھىمسىز، ھاۋا سوغۇق، تۈتەك كۆپ بولۇشتەك تەتۈر پەلەك ئاستىدا قىرىلىپ تۆگىگەن. شۇڭا، ئۇيغۇر تارىخچىلىرى 1001 ئادەم قىرىلىپ، ئۆلۈكى ئايدالادا تاشلىنىپ قالغان بۇ كاپىر بەل داۋىنىنى «مىڭگە بىر داۋىنى»، «جەسەت داۋان» دەپ ئاتاشقانىدى. . .

ھۆرمەتلىك كىتابخان، يول - داۋان ھەققىدىكى سۆزلىرىمىزنى ئەمدى مۇشۇ يەردە ئاخىرلاشتۇرۇپ، باشتىكى سۆزىمىزگە كېلەيلى.

* * *

قازارا، قالماق شاھنەسى زەڭگى ئۆزىنىڭ خان چېدىرىدا ئاپاق خوجىنىڭ ئىلىبالىققا نۇرۇشقا ئەۋەتكەن ۋەكىلى شاھ مەشرەپ بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتى.

— سىلەر خوتۇنلارنىڭ بەزى ئوسال قىلىقىڭلاردىن يىرگەندىم! — دەپ سۆز باشلىدى زەڭگى، — سىلەردە: «ئوتتۇرىدا قاڭشار بولمىسا، ئۇ كۆز بۇ كۆزنى يەيدۇ» دېگەن بىر سۆز بار. مۇبادا سىلەر خەقنى بىزدەك ئادەملەر سورىمايدىغان بولسا، بىر - بىرىڭلارنى يەپ تۈگىتىدىكەنسىلەر!

— شاھنە جانابلىرى، قانداق دەيدىنلا؟ — دەپ سورىدى شاھ مەشرەپ ئۇنىڭ گېپىگە قىزىقىپ.

— مەن سىلەرنىڭ يۇرتۇڭلاردا شاھنە بولۇپ تۇرغان مۇشۇ بىرنەچچە يىل ئىچىدە، سىلە خەقنىڭ ھەممە ئىشىڭلارنى ياقىتۇردۇم. ئەمما، سىلەر خەقنىڭ خۇشامەتچىلىك، سۇخەنچىلىك قىلىپ ئادەم چاقىدىغان ئىشىڭلار — نىزە، زادىلا ياقىتۇرمىدىم! ئەسلىدىنمۇ، بوشۇكتۇخاننىڭ سىلەر ئەھلى خوتۇنلاردىن ئولپان - تارتۇق ئېلىشتىن باشقا مەخسىتى يوق

ھەپسە
رنىڭ
راۋان
(ساپ
شتى:
يىلى،
ۋىلى
ق بىر
ان،^③
ق^④

ھەرنىڭ
نىنىپ
، دەر
رىلىگە
ئاران
سىغا
ئەۋلاد
ئات -
ك
راق،

تلەر.
ن 6094
- 1978
نىڭ ئالى
داۋاندىكى
- يىلى

ئىدى. ئەمما، مۇشۇ بىر نەچچە يىل مابەينىدە، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى خۇشامەتچىلەرنىڭ سۇخەنچىلىكىدىن مانا مەن بىكاردىن بىكارغا ئاۋارە بولۇپ ئىلبالىققا — بوشۇكتۇ خاننىڭ ئالدىغا سىلەردىن ئالدىغان ئولپان — تارتۇقنى كۆپەيتىشى مەسلىھەتلەشكىلى كېتىۋاتمەن. ئاراڭلاردىكى خۇشامەتچىلىك بىلەن ھەسەتخورلۇقنى ئۆزىگە كەسپىي مەجبۇرىيەت قىلىشىۋالغانلاردىن گوياكى قېرى تۇرۇپتىن زېرىككەندەك ئەجەبمۇ زېرىكتىم.

— شاھنە جانابلىرى، سىلى ئۈچۈن خۇشامەتچىلىك، چېقىمچىلىقنىڭ نېمە يامىنى بار؟ بىز خەقنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن ئىشلارنى شۇلارنىڭ ياردىمى بىلەنلا ئۇقالايلغۇ؟ — دەپ گەپ تەشتى شاھ مەشرەپ.

— ئوغۇ شۇنداق. ئەمما، — دېدى قالماق شاھنەسى، — سەن خەقنىڭ يول تاللىماي ھەممە ئىشنى چېقىپ كېلىۋېرىدىغىنىڭ يامان — زە، كىچىكلىرىڭ چوڭلىرىڭنى چېقىشىسەن، چوڭلىرىڭ يەنە چوڭلىرىڭنى چېقىشىسەن! زادى چاقىدىغان ئادەم تېپىشالمىساڭ، ھەتتا ئۆزلىرىڭنىڭ ئەھلى ئاياللىرىڭنىمۇ چېقىپ كېلىشىسەن! بىر — بىرىڭلارنى چاقمەن دەپ بىزنىڭ ھۇزۇرىمىزغا قانچە قېتىملاپ كېلىشكەنلىكىڭلارنى ئۆزەڭلارمۇ ئۇنتۇپ قېلىشىسەن! بىز بولساق كۈندە ۋاقىت چىقىرىپ، كەلگەنلەرنىڭ سۆزىنى ئاڭلاشقا مەجبۇر بولىمىز. بەزىدە ئۆزىمىزمۇ بىلەلمەي قېلىپ، مۇكاپات ئورنىغا جازا بېرىپ سالغان ۋاقتىمىز بولغان!

— بۇ گېپىڭىزمۇ خاتا ئەمەس، شاھنە جانابلىرى، — دېدى شاھ مەشرەپ كۈلۈپ تۇرۇپ، — چۈنكى، سىزنىڭ ئالدىڭىزغا كېلىپ ئادەم چاققانلار ھەسەتخور ئادەملەردۇر. ھەسەتخور ئادەملەر خۇدانىڭ نېمەتلىرىدىن قىزغىنىشىدۇ ۋە بىگۇناھ بەندىلەرنى دۈشمەن كۆرسىتىدۇ! پادىشاھقا خىزمەت قىلىشنىڭ

نىڭ
مەن
نىڭ
شنى
نىڭ
يەت
ندەك
ك،
كى
دەپ
،
پ
نى
زادى
لىنى
مەن
لارنى
نت
مىز.
پىرپ
دەپ
ئىزغا
تەخۇر
گۇناھ
نىڭ

ئىككى تەرىپى بولىدۇ: ھەم نان ئۈمىدى، ھەم جان قايغۇسى. چۈنكى، «مۇبادا، قورساق ئالدىراتمىغان بولسا، ھېچبىر قۇش تۇراققا دەسسەمس ئىدى، شۇنداقلا سەيپادنىڭ ئۆزىمۇ تۇراق قۇرماس ئىدى.»

— ناھايىتى توغرا گەپ قىلىدىك، ياخشى! — دەپدى قالماق شاھنەسى، — ئەمما، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا ئۇلارغا ئوخشىمايدىغان ئادەملەرمۇ بارغۇ؟ مەسىلەن، سېنى ئالايلىق، ساغان نويۇن سېنىڭدىن بەك قورقىدىكەن، شۇڭا سېنى ئۆزىدىن يىراق تۇتۇش ئۈچۈن ماڭا قوشۇپ قويدى.

— تامامەن توغرا، مەن ئۇلارغا ئوخشىمايمەن، چۈنكى، ئۇلار ياخشى ئادەملەر ئەمەس! — دەپ جاۋاب بەردى شاھ مەشرەپ، — بىز خەقتە مۇنداق بىر ھىكايەت بار، مۇبادا، شاھنە جانابلىرىنىڭ كۆڭلى خالىسا، ئېيتىپ بېرىشىم مۇمكىن.

— مېنىڭغۇ باشقا ئىشىم يوق، سۆزلە، ئاڭلاپ باقاي، — دەپدى قالماق شاھنەسى قىزىقىپ.

— بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھ ئۆتكەن ئىكەن، — دەپ ھېكايىسىنى باشلىدى شاھ مەشرەپ، — بۇ پادىشاھ ئۆزىنىڭ ۋەزىرلىرىنىڭ ئەقىل - پاراستىنى سىناپ بېقىش ئۈچۈن، ئۇلاردىن ئىمتىھان ئېلىپ كۆرمەكچى بولۇپتۇ — دە، ئۇلارغا: — ماڭا ئۈچ يامان ئادەم تېپىپ كېلىڭلار، تاپالمىغىنىڭلار مەندىن يۈز تىللا مۇكاپات ئالسىلەر، تاپالمىغىنىڭلار يەتمىش كالتەك يەيسىلەر، — دەپتۇ.

بۇ ۋەزىرلەر پايىپتەك بولۇشۇپ كېتىشكەن بولسىمۇ، ئۈچ يامان ئادەمنى زادىلا تاپالماپتۇ. ئەمما، يەنە بىر دانىشمەن ۋەزىر بار ئىكەن. ئۇ ئۈچ يامان ئادەمنى — جاللات، قاسساپ ۋە سەيپادنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا باشلاپ كېلىپتۇ. تاپالمىغانلىرى بولسا، پادىشاھتىن يەتمىش كالتەك ئىنئام ئېلىپتۇ.

— سىلەر ئۈچ يامان ئادەمنىڭ تاپالمىدىڭلار. ئەمدى، بۇ ئۈچ ئادەمنىڭ نېمە ئۈچۈن يامان ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېقىڭلارچۇ تەقسىرلەر! — دەپتۇ پادىشاھ. ئەمما، ھېلىقى ۋەزىرلەر جاۋاب بېرىشەلمەي، بۇتتەك بېزىرىشىپ تۇرۇۋېرىپتۇ. ھېلىقى دانىشمەن ۋەزىر بولسا، ئۆزى تېپىپ كەلگەن ئۈچ يامان ئادەمگە مۇنداق تەبىر بېرىپتۇ:

— جالالتقا پەرمان بولسىلا بولدى. ھەقىمۇ، ناھەقىمۇ سوراپ ئولتۇرمايلا، ئالدىغا كەلگەنلىكى ئادەمنى بوغۇزلاۋېرىدۇ؛ قاسساپ مالنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى سويىدۇ؛ سەيپاد جانئۇرلارنى ئوۋلايدۇ. چىرايلىق قۇشلارنى تور تاشلاپ تۇرۇپ قەپەسكە سولايدۇ، ئۇلارنى گۈزەل ھاياتتىن بەھر ئېلىشقا يول قويمايدۇ. . . .

قالماق شاھنەسى شاھ مەشرەپنىڭ بۇ ھېكايىسىنىڭ مەزمۇنىنىڭ ناھايىتى تىرەن ئىكەنلىكىنى چۈشەندى. دە، ئۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇرلاردىكى ئىنسانىي خىسلەتكە باب تۈرلۈك خۇلق - مىجەز ھەققىدە سۆھبەتلىشىشكە باشلىدى.

— بىلىمىدىكى، — دېدى قالماق شاھنەسى بىر پەس سۈكۈتتە ئولتۇرغاندىن كېيىن، — سەن خەقنىڭ ياخشىلىرىغا ئادەم چېقىشنى نېمە قويدى؟ نويۇنلارنىڭ ئالدىدا ئىككى پۈكلەنپ، ئايغىغا يېقىلىپ يۈرگەندىن كۆرە، ئۆيلىرىڭدە ئولتۇرۇشۇپ قومۇش قەلەملىرىڭ بىلەن نوم - بېتىكلەرنى يېزىشساڭ بولماسمىدى؟ ھېچ بولمىغاندا، سىلەرمۇ ئادەمدەك ياشاڭلار — دە!

— ناھايىتى بەلەن گەپ قىلدىڭىز، شاھنە جانابلىرى، — دېدى شاھ مەشرەپ، — ھەممە ھۆكۈمدارلار سىزدەك بولسا، ئادەم چاقىدىغانلار ئازايغان بولاتتىمكىن — تاڭ! ئەمما، ھۆكۈمدارلارنىڭ كۆپى خۇشامەت پاراڭنى، چېقىمچىلىقنى ئاڭلاشقا ھېرىسمەن كېلىدۇ. ئەمدى ئەھلى ئىلىملەر ئىچىدىكى

ھەسەتخورلارغا كەلسەك، بۇ خۇددى توختام سۇنىڭ ئاقمىغىغا ئوخشاش بىر ئىشتۇر. ئۇلار خۇي - پەيلى تۆۋەن، ھىممەتسىز كىشىلەردۇر. ئۇلار بەستلىك كۆرۈنسىمۇ ئەمما ئۇلارنىڭ كۆز - قارنى خۇددى چاياننىڭ كۆز - قارىنىدەك تار ۋە كىچىك بولغانلىقتىن، كىشىلەر ئۇنداق ئادەملەرنى ئەھلى ئىلىملەر ئارىسىدىكى ئۈستىگە كىتاب ئارتىلغان قېچىرغا ئوخشىتىشىدۇ ۋە ئۇنداقلارنى «قېچىر چايانلار» دەپ ئاتىشىدۇ. مەنمەنلىك، خۇشامەتكۈيلىق، مەنپەئەتپەرەسلىك - ئۇلارنىڭ قان - قېنىغا سىڭىپ كەتكەن بولىدۇ. ئەسلىدە، ئىلىم - ئەڭ ئاۋۋال مەنئى ھۇزۇردىن بەھىر ئېلىش بولۇشى كېرەك ئىدى. ئەمما، بۇ ھەسەتخور باخشى - موللىلار مانا مۇشۇنداق ھۇزۇر - ھالاۋەتتىن مەھرۇم. شۇڭا، ئۇلارنى: «داستىخان يوغان بىر نان يوق، سەللە يوغان ئىمان يوق» دەيمىز. بۇنداق ئادەملەر ياماننى ياخشىغا، ھارامنى ھالالغا چىقىرىشتەك دىيانەتسىزلىكلەرنى قىلىشتىن يانمايدىغان بىر توپ پاسىقلاردۇر. شاھنە جانابلىرى، مۇبادا بىزدىكىگە ئوخشايدىغان مۇشۇنداق ئادەم چۈپرەندىلىرى سىزنىڭ قالماق تائىپىڭىزدە بولغان بولسا، سىز ئۇلارنى ئادەم ھېسابلىغان بولاتتىڭىزمۇ؟

— بىزنىڭ تائىپىمىزدىكىلەر كۆك تەڭرىدىن قورقىدۇ. شۇڭا، بۇنداق قىلساق، تەڭرى ئالدىدا گۇناھكار بولىمىز، دەپ قارايمىز!

شۇ ئەسەندە، خان چېدىرىنىڭ تېغىدا ئادەملەرنىڭ ئوبۇر - توپۇر بولۇشقان ئاۋازلىرى ئاڭلاندى. ئارقىدىنلا ئىككى قالماق ئوۋكسى خان چېدىرىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەلدى:

— نويۇنغا مەلۇم بولغاچكى، بىر ئەر كەك ئالبات بىلەن بىر غالچا چوكان قاچقان ئىكەن، ساقچىلىرىمىز قوغلاپ تۇتۇۋاپتۇ. ئەمرىڭىزنى كۈتىمىز! — دەپ مەلۇم قىلدى.

— فارامېن بويىچە، ئوتقا تاشلاپ ئۆلتۈرۈلسۇن! — دەپ

ئەمىر قىلدى قالماق شاھنەسى باياتىن ئۆزىگە ھەمسۆھبەت بولغان شاھ مەشرەپكە قارايمۇ قويماستىن.

— قۇللۇق، ئەمىرىڭىزنى بەجا كەلتۈرگەيمىز! — دەپ

ھېلىقى ئىككى قالماق نۆۋەتلىك خان چېدىرىدىن چىقىپ كەتتى.

شاھ مەشرەپ قالماق شاھنەسىنى ئىنساپقا، رەھىم -

شەپقەتكە ئۈندەش ئۈچۈن ئاغزىنى ئاچاي دېيىشىگە، ئۇ:

— مېنىڭ بىلەن چىقىپ، جازانىڭ ئىجرا قىلىنىشىنى

كۆرگىڭىز كەلمەمدۇ؟ — دەپ سوراپ قالدى.

شاھ مەشرەپ ئۇنىڭ كەينىدىن چىقىشقا مەجبۇر بولدى.

تالادا قوللىرىنى ئارقىغا قايرىپ، چەمبەرچاس

باغلىۋېتىلگەن بىر قىز بىلەن بىر يىگىت تۇراتتى. ئۇلارنىڭ

ئالدىدا ئىككى يەردە يانتاق دۆۋىلەپ قويۇلغانىدى.

قىز رەڭگى - رۇخسارى تولىمۇ كېلىشكەن، زىبا بويۇق

چىرايلىق بىر قىز ئىدى. بۇ قىزنى قالماق شاھنەسى بىر كۆرۈپلا

تونۇدى. قەشقەردە ئۇ غالچا چوكانلارنى كۆزدىن كەچۈرگەندە،

بۇ قىزنىڭ رەڭگى - رۇخسارىنىڭ باشقا قىز - چوكانلاردىن

ئالاھىدە پەرقلىنىدىغانلىقىغا دىققەت قىلغانىدى. شۇڭا، ئۇنى

يولدا ئالاھىدە قورۇقداپ مېڭىشنى قالماق نۆۋەتلىرىگە تاپىلاپ

قويغانىدى...

ھېلىقى ئالبات يىگىت بولسا، موي - ساقاللىرى ئەمدىلەتنىن

خەت تارتقان، قەددى - قامەتلىك بىر خارەت ① ئىدى.

بىر سوپى سەردار قالماق شاھنەسىنى كۆرۈپ، دەرھال

يەرگە قولىنى تىرەپ پۈكلەندى — دە:

— قاراخان ئالىيلىرىغا سالامدىن سۆڭرە مەلۇم بولغايكى،

چېرىكلىرىمىز ئالدىدا قاچقان ئالتە نەپەر ئالباتنى تۇتالماپتۇ. بۇ

ئىككىسى كىشەننى تولۇق چاقالمىغانىكەن، ئاسانلا تۇتۇۋالدۇق.

① خارەت — ياغاچچى.

پىرىمىزنىڭ قائىدىسى بويىچە ياغ قايناق قىلىشىمىز كېرەك ئىدى. ئەمما... — دېيىشىگە، قالماق شاھنەسى: — ياغنى ئىسراپ قىلىپ قانداق قىلاي دەيسەن! يانتاقتا كۆيدۈرسەڭمۇ ئوخشاشلا كۆيۈۋېرىدۇغۇ؟! — دەپ ئۇنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە تېپىۋەتتى.

قالماق شاھنەسى ھېلىقى تۇتقۇن ئالباتنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇنىڭ باش — ئايىغىغا سىنچىلاپ قاراپ چىققاندىن كېيىن ئاندىن ھېلىقى تۇتقۇن غالچا چوكاننىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە قولى بىلەن ئۇنىڭ ئېڭىكىنى كۆتۈرۈپ ئەركىلەتتى:

— ئاپپاق قىز، ئات — جۈنۈڭ نېمە؟

— چاپامسەن، كۆيدۈرەمسەن، ئىختىيار ئۆزۈڭدە، ئات — جۈنۈمنى سوراپ نېمە قىلىسەن؟

— بۇ قىزنىڭ قولىنى باغلاقتىن ئازاد قىلىڭلار! — دەپ بۇيرۇق بەردى قالماق شاھنەسى نەۋكەرلەرگە.

قالماقلار قىزنىڭ قولىنى بەندىلىكتىن بوشاتتى. قالماق شاھنەسى:

— قىزنى خان چېدىرىغا ئېلىپ كىرىڭلار! — دېدى — دە، ئۆزى خان چېدىرىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى.

نۆۋكەرلەر قىزنى خان چېدىرىغا ئېلىپ كىردى. قالماق شاھنەسى نۆۋكەرلەرگە:

— چىقىپ كېتىڭلار! — دەپ قولىنى سىلكىدى.

خان چېدىرىنىڭ ئىچىدە قالماق شاھنەسى بىلەن ناتىۋان ئۇيغۇر قىزىلا قالدى.

— ھەي قىز، نېمىشقا قاچتىڭ؟ مەن «قاچقانلار كۆيدۈرۈلىدۇ!» دېمەپمىدىم؟

— ئەركىنلىككە ئىنتىلىش — ھەر قانداق ئىنساندا بولىدىغان خىسلەت، — دەپ دادىل جاۋاب بەردى تۇتقۇن قىز، — مۇبادا ئۇنىڭدا ئىنسانىي غۇرۇر بولىدىغان بولسا!

— ماڭا خوتۇن بولۇشقا ماقۇل بولساڭلا، سېنى ئوتتا كۆيدۈرمەيمەن! — دېدى قالماق شاھنەسى خىرقىراپ كۈلۈپ تۇرۇپ، — تىرىك قالسەن — دە، مېنىڭ قوينۇمدا يېتىپ، دۆلەت كۆرسەن! مەن سېنى گۈل قىلىپ چېكەمگە قىسشەنم مۇمكىن!

— سېنىڭ قوينۇڭدا يانغۇچە، گۈلخاننىڭ قوينىدا ياتارمەن! سەندەك ئىمانسىز قالماقنىڭ گۈلى بولغۇچە، يانتاقنىڭ گۈلى بولارمەن!

— ياش چېنىڭغا ئىچىڭ ئاغرىسۇن ھەي نادان قىز! — ئىشىكىڭدە ئىت كەبى يالاق يالاپ خورلۇق ئىچىدە ياشغۇچە، بۇنداق جاننى يانتاقنىڭ ئوتىدا ئۆرتۈۋەتكەن مىڭ ياخشى!

— خەير، ئۆزۈڭگىمۇ قىلىدىڭ، ماڭمۇ قىلىدىڭ! ھوي، قايسىڭلار بار؟ ئېلىپ چىقىپ كېتىڭلار! جازانى دەرھال ئىجرا قىلىڭلار!

ئىككى سوپى چېرىك بىلەن ئىككى قالماق چېرىكى تۇتقۇن قىز بىلەن تۇتقۇن خارەتنى سۆزگىنىچە يانتاق دۆۋىسىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىشتى.

— ئەگەر، مەقسىتىڭ بىزنى ئوتتا كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈش بولسا، — دەپ ۋارقىردى ھېلىقى ياش خارەت، — سۆيگىنىمدىن ئاۋۋال مېنى كۆيدۈرۈش!

— ياق! مېنى ئاۋۋال كۆيدۈرۈش! ھېچ بولمىغاندا مەن ئۆلۈپ بولغۇچە، يىگىتىم بولسىمۇ تىرىك تۇرسۇن! چېرىكلەر ئىككىلىنىپ قېلىشتى.

— ياق، ھەر ئىككىلىسىنى تەڭ ئوتقا تاشلاڭلار! — دەپ بۇيرۇق قىلدى قالماق شاھنەسى.

بىر سوپى چېرىك بىلەن بىر قالماق چېرىكى ھېلىقى ئالبات يىگىت بىلەن غالچا چوكاننىڭ ئەتراپىغا دۆۋىلەنگەن يانتاققا ئوت

ياقتى. قۇرۇق يانتاق گۈپپىدە ئوت ئالدى — دە، چاراسلاپ كۆيگىلى تۇردى.

بۇ پاجىئەگە زادىلا چىداپ تۇرالمىغان شاھ مەشرەپ ئۇلارنى ئوتتىن قۇتقۇزۇپ چىقىش ئۈچۈن ئۆزىنى ئېتىۋىدى، ئىككى قالماق چېرىكى نەيزىلىرىنىڭ ئۈچىنى ئۇنىڭ بېقىنىغا تىرەپ تۇرۇۋالدى. . . .

دۆۋىلەنگەن يانتاقلار راسا پاراسلاپ كۆيۈپ، قىز بىلەن يىگىتنى يالماپ پۈتۈشقا باشلىدى. قىز بىلەن يىگىت ناھايىتى تېزلا پەلەككە كۆتۈرۈلگەن ئوت لاۋىسى ئىچىدە كۆزدىن غايىب بولدى. . . .

شاھ مەشرەپ بۇ زالىملارنىڭ ئىنسان قېلىپىدىن چىققان بۇنداق ۋەھشىلىكلىرىگە شاھىت بولۇپ قېلىشنى زادىلا ئويلاپ باقمىغانىدى. شۇڭا، ئۇ تۇرغان يېرىگىلا تىزلىنىپ چۆكتى — دە، ئىككى قولىنى دۇئاغا ئېگىز كۆتۈرۈپ:

— ئىلاھا پاك پەرۋەردىگارا، ئەھدە سەمەدا مەلەكا پادىشاھا كىردىگارا، ئەگەر مۇسۇلمانلارنىڭ ساڭا قىلغان تائەت — ئەمەللىرىنىڭ ۋە كۆزىدىن ئاققان قان ياشلىرىنىڭ سېنىڭ دەرگاھىڭدا قۇربى يېتىدىغان بولسا، ئۇل خۇنرىزلارنىڭ باشىغا غەزىپىڭدىن قار — بوران ياغدۇرغايسەن. ئەجەل تاشلىرىنى ئۇلارنىڭ شۇم باشلىرىغا ئاتقايسەن! — دەپ زار - زار قاقشىدى. . . .

*

*

*

ئىلىبالتىققا كېتىۋاتقان بۇ غايەت زور كارۋان سېپى ئون كۈندىن كېيىن مۇزداۋاننىڭ تېگىدە پەيدا بولدى. قالماق شاھنەسنىڭ بۇيرۇقى بويىچە 200 قاتار تۆگىدىن تەشكىل قىلىنغان تۆگە كارۋىنى ھەممىنىڭ كەينىدە ماڭىدىغان، ئاتلىق

قالماقلار غالچا چوكانلارنى ئېلىپ ھەممىنىڭ ئالدىدا ماڭىدىغان، قالماق شاھنەسى ۋە پىيادە قالماق چېرىكلىرى غالچا يىگىت ۋە ئالباتلارنى ھەيدەپ ئوتتۇرىدا ماڭىدىغان، سوپى چېرىكلەر كارۋان بىلەن بىللە ماڭىدىغان بولدى. كۈن قايرىلغاندا ئۇلارنىڭ ئالدىنقى يېرىمى مۇزداۋاننىڭ ئۈستىگە چىقىپ بولالدى.

تەڭرىتاغلىرىنىڭ ھەيۋەتلىك ئاقباش چوققىلىرىنى قارا بۇلۇتلار قاپلىۋالغانىدى. كىشىلەر داۋاننىڭ ئۈستىدە تىمىسقىلاپ كېتىپ بارغاندا، ھاۋا بىردىنلا ئۆزگىرىشكە باشلىدى. بىرنەچچە دەقىقىنىڭ ئىچىدىلا ئاسمان بىلەن داۋاننىڭ ئۈستىنى پەرق ئەتكىلى بولماي قالدى. چاقماق قارا بۇلۇتلارنى يىرتىپ تاشلىيالمىۋاتقاندى. ھەيۋەتلىك گۈلدۈرماما داۋاننىڭ باغرىدىكى بۇلۇتلار ئارىسىدا ئېغىنغاندىن كېيىن داۋان ئۈستىدە ياز يامغۇرى شارقىراپ ياغقىلى تۇردى. بىردەمدىن كېيىن قار ئارىلاش يامغۇرغا ئۆزگەردى. شىمال تەرەپتە چېقىلغان چاقماق گويىكى قارا بۇلۇتنىڭ بىر پارچىسىنى يىرتىپ تاشلىۋەتكەندەك بىرمۇنچە يەرنى ئاپئاق قىلىپ يورۇتۇۋەتتى. يامغۇر ئارىلاش چېقىۋاتقان بوران داۋان ئۈستىدە پىيادە ۋە ئاتلىق كېتىۋاتقانلارنى ئاتلىرى بىلەن قوشۇپلا ھاڭغا ئۇچۇرۇۋەتكۈدەك تىترىتەتتى. ئالباتلار تەمتىرەپ نېمە قىلىشنى بىلمەي تۇرۇپ قېلىشىۋىدى، ئالدى تەرەپتىن قالماق شاھنەسىنىڭ «شۇلۇن! شۇلۇن بول!» دەپ توۋۇلغان قەھرىلىك ئاۋازى ئاڭلاندى. قالماق چېرىكلىرىنىڭ قولىدىكى سىم قامچىلار ئالباتلارنىڭ، غالچا چوكان ۋە غالچا يىگىتلەرنىڭ باشلىرىغا تاراسلاپ تەگكىلى تۇردى. ئادەملەر داۋان ئۈستىدە بىر قەدەم - بىر قەدەم ئالغا سىلجىشقا باشلىدى. دەل شۇ چاغدا، كېتىۋاتقان ئادەملەرنىڭ بېشىنىڭ ئۈستىدە يەنە بىر چاقماق دەھشەتلىك چېقىلدى - دە، بىر پارچە ئوت ئۇدۇل قالماق چېرىكلىرىنىڭ سېپىنىڭ ئۈستىگە چۈشتى ۋە ۋال - ۋۇل قىلىپ ئوت چاقناپ كەتتى. كۆيگەن گۆشنىڭ سېسىق

بۇرنا
كېت
كەتتە
ۋارە
دەھنا

ئىش
كەت
كۆر

غال
ئەمە
يوق

پۇرقى ئادەملەرنىڭ بۇرنىغا پۇرىدى، ئادەملەر سەسكىنىپ كېتىشتى! «ۋاي بولمىدى! نوپۇننىڭ بېشىغا چېقىن چۈشۈپ كەتتى! ۋاي، ئادەملەر ھاڭغا دۇمىلاپ كەتتى!» دەپ ۋەھىملىك ۋارقىرىغان ئاۋازلار، ھاڭغا چۈشۈپ كېتىۋاتقان ئادەملەرنىڭ دەھشەتلىك چىرقىراشلىرى ئاڭلاندى...

قارا يامغۇرنىڭ توختىشى ۋە ھاۋانىڭ ئېچىلىشى بىردەملىكلا ئىش ئىدى. شامال قارا بۇلۇتلارنى بىر چەتكە سۈرۈپ ئېلىپ كەتكەندى. داۋان ئۈستىدە كۈن پارقىراپ ئۆز جامالىنى كۆرسەتتى.

قالماق شاھنەسىنىڭ نازارىتىدە كېتىۋاتقان غالچا چوكان، غالچا يىگىتلەر ۋە ئۇلارنى ئېلىپ ماڭغان قالماق چېرىكلىرى ئەمدى داۋان ئۈستىدە كۆرۈنمەيتتى. ئۇلارنى مۇزداۋاننىڭ تېگى يوق تىك قىيالىق ھاڭلىرى يۇتۇپ كەتكەندى^①...

نەزمە

غەم مەنزىلىن ئۆزگە ماكان ئەتكەن بىز،
كۆز ياش تۆكۈپ يۈرەكنى قان ئەتكەن بىز.
ئالەم جاپاسىغا بىز جاپاكەشلەرمىز،
زۇلۇم ئاستىدا ئۆزىنى ناتىۋان ئەتكەن بىز.

— ئوبۇل ھەسەن رۇداكى

① تارىخىي مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، شۇ قېتىمقى قارا - بوراندا جەمئىي 1900 ئادەم ھاڭغا چۈشۈپ كەتكەنى. قالماق شاھنەسى زەڭگىنۇ شۇ قېتىمقى قارا - بوراندا ھاڭغا چۈشۈپ كەتكەنى.

ن
ۋە
ان
ك
قارا
لاپ
چپە
رق
پ
كى
ياز
قار
ماق
دەك
لاش
رنى
ى
دى،
!«
نىڭ
غالچا
اۋان
دەل
بىر
دۈل
ل -
سقى

ئونىنچى باب

ئەل قىساسى مەنەلەھق!

— ئەي زالىم، بۇ كۆك ئاسمان گۈمبىزىدە
كۆرۈنگەنلەرنى يۇلتۇز دەپ ئويلاپ قالما، ئۇ
سېنىڭ بېشىڭغا تەگكۈچى مالا مەت
تاشلىرىدۇر!

1692 - يىلى (مايمۇن يىلى) باش ياز.

مىلادى

قەدىمكى ئاستانە — يەكەن شەھىرىنىڭ يۇقىرى كۈنپېتىش
تەرىپىدە، شەھەردىن تەخمىنەن يىگىرمە چاقىرىم يىراقلىقتا
ئىشقول دەپ ئاتىلىدىغان بىر قەدىمكى يۇرت بار ئىدى. يىلدا بىر
قېتىم ئۆتكۈزۈلىدىغان ۋە بەش ئاي داۋاملىشىدىغان «ئىشقول
سەيلىسى» مانا مۇشۇ يەردە ئۆتكۈزۈلگەچكە، بۇ يۇرت پۈتۈن
قەشقەرىيە ھۇدۇتلىقىدا يىراق - يېقىنغا مەشھۇر ئىدى.

ئادەتتە ھەر يىلى باھار كېلىپ، گۈل - چېچەكلەر ئېچىلىپ
ئۈجمە پىشقاندىن باشلاپ تاكى قارا قوغۇن پىشقانغا قەدەر بولغان
بەش ئاي ئىچىدە ھەر جۈمە كۈنى يۇرت - يۇرتلاردىن سەيلىچىلەر
بۇ جايغا كېلىپ سۇ بويىدىكى سالقىن، ھاۋالىق تال سۆگەتنىڭ
تەنگە راھەت بېرىدىغان سالقىن سايىسى ئاستىدا بەزمە تۈزۈشۈپ

بارائەت ئۆتكۈزۈشەتتى.

يولنىڭ ئىككى تەرىپى بۈك - باراقسان دەل - دەرەخلىك بولۇپ، ئاسمانغا قاراپ تىك ئۆسكەن سۇۋادان تېرەكلەر، سەرۋى قامەتلىك چىنارلار يولغا قويۇق سايە تاشلاپ تۇراتتى. پىيادە، ئېشەكلىك ۋە مەپىلەردە ماڭغان سەيلىچىلەر توپ - توپ بولۇشۇپ، گەپتانلارنىڭ ئېيتىپ بەرگەن قىزىقارلىق چۆچەكلىرىنى ئاڭلىغاچ يول ماڭسا، يەنە بەزىلىرى يول بويىدىكى ئۈجمىگە چىقىشىۋېلىپ، تويغۇچە ئۈجمە يەپ، باش يازنىڭ پەيزىنى سۈرەتتى. يولدا كېلىپ - كېتىپ تۇرغان ھارۋا - مەپىلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيتتى.

بۇ يەر جەننەتنىڭ ئۆزى ئىدى! ھاۋاسى كىشىگە يېقىشلىق بولۇپ، باغلىرىدا مېۋىلىك دەرەخلەر، بۇ باغلارنى ئايلىنىپ ئاقىدىغان ئېرىق - ئۆستەڭلەردىكى زۈمرەتتەك سۈزۈك سۇلار، سۇ بويىدا ھۈپپىدە ئېچىلغان رەڭگارەڭ گۈللەر، قۇشلارنىڭ چۈچۈك سايىراشلىرى سەيلىچىلەرگە باشقىچە زوق بەخش ئېتەتتى. ھەر جۈمە بولىدىغان ئىشقىل سەيلىسىدە بۇ يەر بىردەمدىلا ئادەم دېڭىزغا ئايلىناتتى. ئاشپەزلەر، سامسپەزلەر، قاسساپ، كاۋاپچىلار، زاسۈپپەزلەر ۋە ھەر خىل ئۇششاق يېمەكلىكلەرنى ساتقۇچىلارنىڭ خېرىدار چىلاپ ۋارقىراشقان خىلمۇ خىل ئاۋازلىرى بۇ سەيلىگاھ ئاسمىنى چاڭ كەلتۈرۈپ ياڭراشقا باشلايتتى:

— ماۋۇ بىر مانتا، ئىككى مانتا، ئۈچ مانتا! . . . مانتا، مانتا، ئوتتۇز مانتا! كېلىڭلار، ئوغۇل بالىلار يەيدىغان تاماق بۇ! ئەجەب ئوخشاپتۇ ماۋۇ سامسا، گۆش يەپ، ياغ چاپنا! . . . ساراڭ دۇغ^① يۈرەكنى ياشارتىدىغان ساراڭ دۇغ! . . . غىزا - تاڭاملارنىڭ مەزىلىك پۇراقلىرى سەيلىچىلەرنىڭ

① ساراڭ دۇغ - قىيام، مۇز قېتىق قاتارلىقلار ئارىلاشتۇرۇپ ياسىلىدىغان ئەجەب دۇغ. ئىشقىلنىڭ ساراڭ دۇغى ئاچچىق - چۈچۈكلۈكى بىلەن مەشھۇر ئىدى.

زىدە
، ئۇ
مەت

نەش
قتا
بىر
قول
تۈن

لىپ
لغان
مىلەر
نىڭ
شۈپ

دىماغلىرىنى غىدىقلاپ، ئىشتىھاسىنى ھېلىدىن - ھېلىغا قوزغاپ تۇراتتى...

سەھرالىق غۇنچە بويۇق لىۋەن قىز - چوكانلار مەخسۇس ئىشقىل سەيلىسى ئۈچۈن تەييارلىغان شېرىن - شەرىپەت ئۈجمە ھالۋىلىرىنى تاۋاق - تاۋىقى بىلەن ئالدىغا تىزىشۋېلىپ، ئۆز ئەتراپىغا ھالۋا خۇمارلىرىنى يىغانتى.

باغلاردا قوللاردىكى دۇتار - تەمبۇر ۋە راۋاپلىرىنى زارلىتىپ، يۈرەكنى لەرزىگە سالىدىغان شوخ مۇزىكىلارغا چالغان سازەندىلەر يېقىملىق ئاۋازلىرى بىلەن تەڭكەش قىلىپ غەزەلخانلىق قىلىشسا، ئەتراپتا ئولتۇرغانلار ئۈسسۈلغا چۈشەتتى. دارۋازلار، سېھىرگەرلەر كىشىنى ھەيرانۇ - ھەس قالدۇرىدىغان ئاجايىپ ھۈنەر - ئويۇنلىرى بىلەن سەيلىچىلەرنى ئۆز ئەتراپىغا يىغسا، مەدداھ - ۋائىزلار ئاشىق - مەشۇقلار ھەققىدىكى داستانلارنى، جەڭنامىلەرنى سۆزلەپ، كىشىلەرنى گاھ يىغلىتىپ، گاھ كۈلدۈرەتتى. چايخانلارنىڭ بۈگۈنكىلىرىدە ۋە ئۆستەڭ بويىغا قۇرۇلغان كات - مىسىللەردە چايخور قېرىلار چاي ئىچىشكەچ دەقيانۇسنىڭ ۋاقتىدىن قالغان كونا پاراڭلارغا چۈشۈپ كېتىشەتتى.

خوتۇن - قىزلارمۇ بۇ سەيلىلەرنىڭ سىرتىدا قالمىتتى. چىرايلىق ياسىنىشقان چوكان - سېكىلەكلەر، قىرىق كوكۈللىق زىبا قىزلار باغۇ - ئېرەملەردە ئايرىم سورۇن تۈزۈشۈپ قىرىق قىز ئولتۇرۇشىغا قاتنىشىپ، سەيلىگە ھۆسن قوشاتتى.

پالۋان چېلىشچىلار ئۆز ئارا تۇتۇشۇپ، كۈچ سىنىشاتتى... «مال خىلى بىلەن، ئادەم قاياشى بىلەن» دېگەندەك، خوراز سوقۇشتۇرغۇچىلار، قوچقارۋازلار، ئىتچىلار، كالا سوقۇشتۇرغۇچىلار، كەكلىك، بۇدۇنۋازلار، ئوغرى - قىمارۋازلار ۋە باشقا ھەر كەسىپتىكىلەرمۇ ئۆز تائىپىسى بىلەن كۆڭۈل ئېچىشاتتى. ھېچكىمنىڭ ھېچكىم بىلەن كارى

بولمايتتى. سەيلىچىلەر ئويناپ - كۈلۈپ چارچىغاندا، توپا ئېقىنىغا قانغۇچە سۇغا چۆمۈلۈپ، ئاندىن قۇمغا كۆمۈلۈپ، ئاللاننىڭ نېمىتىدىن، سېخى تەبىئەتنىڭ گۈزەل مۇھىتىدىن قانغۇچە بەھر ئېلىپ ھۈزۈرلىناتتى. قارا قوغۇن پېشقاندا، سەيلىچىلەر بارا - بارا ئازلاپ، بۇ يەر بىلەن خوشلىشاتتى - دە، بىر پەسلىدىن كۆپرەك قاينىغان بۇ سەيلىگاھ ئادەتتىكىدەك قىشنىڭ جىمجىتلىقىغا چۆكەتتى. . . .

بۈگۈن بۇ يىلقى ئىش قول سەيلىسى باشلانغان تۇنجى جۈمە ئىدى. بىراق، يوللاردا كېتىۋاتقانلار سەيلىچىلەر بولماستىن، بەلكى سوپىلارنىڭ نازارىتىدە ھەيدەپ مېڭىلغان توپ - توپ ھاشارچىلار ئىدى. ئادەتتە جۈمە كۈنى قىزىپ كېتىدىغان ئىش قول جامەسىنىڭ ئالدىدىكى كەڭرى سەينا ھازىر چۆللىشىپ بوران ئۆچۈرۈپ تۇراتتى. سوپىلارنىڭ كىشىلەرنى ھاشارغا ھەيدەپ چارقىراشقان ئاۋازلىرى بىلەن بالىلار ۋە ئاياللارنىڭ يىغلىغان ئېچىنىشلىق ئاۋازلىرى ھەممە ياقنى قاپلىغانىدى.

— ئەيىۋەنناس، ئىشتىڭلار ئامۇ - خاس! يۇرت بېگى، مېڭىبېگى، تۈمەن بېگى، مېڭىبېشى، يۈز بېشى، ئون بېشى، كۆك بېشى، قاپ بېشى، چوڭ - كىچىك، ئۇلۇغ - ئۇششاق مۇرشىد - مۇخلىسلار، ئاڭلىمىدىم دېمەڭلار، بۇزۇرۇكىم ئاپاق خان خوجامنىڭ پەرمانىدۇر بۇ! ئون بەش ياشتىن ئاتىشىش باشقىچە بولغان بېجىرىم ئەر، قىران ئوغۇللارنىڭ بەرى بۇزۇرۇكۋار پېشۋا خوجام مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ سەرمازارى ① ۋە باشقا مازارگاھلار، مۇقەددەس قەدەم جاي، قۇتۇبخانلار ھاشىرىغا تەخىرسىز ماڭغاي، قەتئىي ھايالشىمغاي! مۇشۇ جاكارنامىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن يۇقىرىقى ئادەملەر بىردىن

① سەرمازار - قەشقەر ھەزرىتىگە ئاپاق خوجا مازىرىنىڭ بۇرۇقى نامى.

غاپ

ئۇس

جىمە

ئۆز

سى

لغان

پ

ئۇلغا

ھەس

ھەرنى

قلار

رنى

رىدە

ىلار

لارغا

تى.

لىق

رىق

ۈچ

ەن»

لار،

ى -

ىلەن

كارى

كەتمەن، بىردىن زەمبىل، بىردىن قاپ ۋە ئوزۇق - تالقان، قىلىچ - قالقان، چويۇن داڭقان قاتارلىق لازىمەتلىكلەرنىسى ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ كېلىپ، ھەزرەت ياغدۇدىكى مازار خوجام ھاشىرىغا ئىشلەپ قايتقاي! مۇبادا، بۇ مۇبارەك ئىشقا سۇسلۇق قىلىپ، ئىشنى ئاقسانقۇچىلار كۆرۈلسە، قاتتىق جازاغا تارتىلىپ قازا يولى ھاشىرىغا ھەيدەلگەي! ھەرگىز رەھىم - شەپقەت قىلىنمىغاي! ئەيىۋەنناس، ئاڭلىمىدىم دېمەڭلار ئامۇ - خاس! . . .

قەشقەر شەھىرىنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىگە جايلاشقان ياغدۇ دېگەن يەردىكى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ مەقبەرىسى بۇنىڭدىن ئون يىل ئىلگىرى غەزەپلەنگەن ئالىمان تەرىپىدىن كۆيدۈرۈپ تاشلانغاندىن بۇيان، ئاپاق خوجا ئاتىسىنىڭ مازىرىنى يېڭىۋاشتىن ياسىتىش ئۈچۈن ئۇدا بىرنەچچە قېتىم تەمشەلگەن بولسىمۇ ئەمما ئىلىبالىققا ئەۋەتىلىدىغان ئولپان - سېلىقنى ئۆز ۋاقتى - قەرەلىدە تەييار قىلىش ئۈچۈن پايىپتەك بولۇپ زادىلا پۇرسەت چىقماي كەلگەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۆزلىرىنىڭ مەغلۇبىيىتىگە زادىلا تەن بەرمەيۋاتقان قارا تاغلىقلار بىلەن سابىق سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئاقسۆڭەكلىرى ئۆز ئاراتىل بىرىكتۈرۈۋېلىپ، ھېلى ئۇ يەردە توپىلاڭ كۆتۈرسە، ھېلى بۇ يەردە ئاھالىنى قۇرتىپ، ئىش چىقىرىپ، ئاپاق خوجىنىڭ بېشىنى ئوچاق ئېتىۋەتكەنىدى.

نەھايەت، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، قارىغاندا، مۈلكىي قەشقەرىيەدە غەلىيانلارنىڭ قۇيرۇقى ئۈزۈلۈپ جاھان تىنچىغاندەك قىلاتتى. شۇڭا، ئاپاق خوجا چۈشىگە تولا كىرىپ ئارام بەرمەيۋاتقان مەرھۇم ئاتىسى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ روھىنى خوش قىلىش ئۈچۈن، بۇ يىل ئىشقا سەيلىسى باشلانغاندىن تارتىپ كەڭ كۆلەمدە ھاشار تۇتۇپ، سەرمازار، خانىقا، مۇقەددەس قەدەم جاي ۋە قۇتبىخانلار قۇرۇلۇشى قىلىشقا پەرمان چۈشۈردى. بۇ «سەرمازار ھاشىرى» يېزا - قىشلاقلار ئۈچۈن

ئاپتە بولدى! ئاھالە ئارىسىدىكى 16 ياشتىن ئاتمىش ياشقىچە بولغان ئەرلەرنىڭ ھەممىسى ئات - ئۇلاغلىرى بىلەن قوشۇپ ھاشارغا ھەيدەپ كېتىلدى. ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىنىڭ ھەممىسى تېخى سۆڭىكى قاتمىغان ئۆسمۈر ئوغۇللار، قېرى - چۆرىلەر ۋە خوتۇن - قىزلار بىلەن چامبۇل ئېشەكلەرگە قاراشلىق قالدى. يەرلەر تېرىقسىز، بۇغدايلار ئورۇقسىز، خامانلار تېپىكسىز، قوناقلار پەرۋىشسىز قالدى! دېھقانلار قاقشىماقتا ئىدى! يەرلەرمۇ قاقشىماقتا ئىدى!

* * *

بۇ يىلقى تومۇز بالدۇر كىردى، ئېتىزلىقتىكى بۇغدايلار تۇتاش سارغىيىپ پىشىپ كەتكەنىدى. تومۇزنىڭ زەھەردەك ئاپتېپى ھەممە نېمىنى كۆيدۈرمەكتە. يەكەننىڭ تومۇز ئايلىرىدا بولىدىغان تىنچىق ئىسسىق يەر - جاھاننى قىزىتىپ ھامامغا ئايلاندۇرۇۋېتىدۇ. شۇڭا، يەكەندە كىشىلەر بۇنداق ئىسسىقنى «سېرىق ئىسسىق» دەپ ئاتىلاتتى.

ئۇزاقلاردا چاڭ - توزاندىن ھاسىل بولغان ئاقۇچ بۇلۇت يۇقىرى ئۆرلىمەكتە. يىراقتىكى بىر دۆڭنىڭ ئاستىدىكى سوزۇنچاق ئېتىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر چوڭ، بىر كىچىك قارا گاه ئىگىلىپ، گاه كۆتۈرۈلۈپ ئورما ئورۇۋاتقانىدى. بۇ موللا قۇۋان بىلەن ئانىسى مەندىخان ئىدى.

موللا قۇۋانلارنىڭ ئۆيى ئىشقىلنىڭ ئايغىدىكى توپا ئېقىنى بويىغا جايلاشقانىدى. توپا ئېقىنى مەھەللىنىڭ ئايغىدىن ئايلىنىپ ئاقتى. ئىشقىل مەھەللىسى كۈنچىقىش تەرىپى ساسلىق، ئوتتۇرىسى دۆڭرەك بىر مەھەللە ئىدى. ساسلىقنىڭ بويى تېۋىلغىلىق ئىدى. ساسلىقنىڭ ياقىسىغا قەدەر ھەممىلا يەردە كۆك يانتاق ئۆسكەن بولۇپ، ئۇ يەر - بۇ يەردىكى دۆڭخاق

جىگدىلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، باشقا دەل - دەرەخلەر يوق ئىدى.

شاخلىرى كالتە، ئەڭ ئۇزۇن شېخىمۇ بىر غۇلاچتىن ئاشمايدىغان قىسقا غوللۇق تېۋىلغىنىنىڭ قويۇق يېشىل يوپۇرماقلىرى ئۈستى - ئۈستىگە ئۆسۈپ، قاتمۇقات بولۇپ كەتكەندى. يەرگە پۈتۈن كۈچى بىلەن مەھكەم يېپىشقان بۇ ئۆسۈملۈكلەرنى ھەرقانداق كۈچ قومۇرۇپ تاشلىيالماتتى. كىشىلەرمۇ ئۆزى تۇغۇلغان زېمىندىكى تۇپراقنىڭ خۇسۇسىيىتىگە بېقىپ ئۆسۈپ چوڭ بولسا كېرەك. موللا قۇۋان مۇشۇ كۆك يانتاق يېسىپ كەتكەن ئۈنۈمسىز تۇپراقلىق يەردە تۇغۇلۇپ ئۆستى. دادىسى ئارۇۋاخۇن ئۆتكەن يىلقى سەرمازار ھاشىرىدا گۈمبەز ئۆرۈلۈپ چۈشۈپ ئاستىدا قالغانلىقتىن مەڭگۈ ئاكا بولۇپ قالدى. موللا قۇۋان ئون تۆت ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، بويى زادىلا ئۆسمىگەندى، ئۇنىڭ يەلكىلىرى تار، جەينەك - پاقالچاقلىرى خۇددى ساسلىق بويىدا ئۆسىدىغان تېۋىلغىدەك ئىنچىكە ئىدى. تېرىلىرى قورۇلۇپ كەتكەن، سۆڭەكلىرى بۆرتۈپ چىققانىدى. يۈزى قارقۇمچاق، كۈن نۇرى كۆيدۈرگەندەك ئىدى. ئۇنى كۆرگەن ئادەمنىڭ ئېسىگە دەرھال ھېلىقى تېۋىلغا دېگەن چانتال كېلەتتى. ئۇ ھەم پاكار، ھەم جىۋەك ئىدى. مەجەزى تېۋىلغىدەك جاھىل، كەسكىن ۋە قاتتىق ئىدى. ئۇنىڭ لەۋلىرى بوۋاق بالىنىڭ لەۋلىرىدەك قىزىل بولۇپ، بۇ لەۋلەردىن ھەر دائىم بىر خىل مۇلايىملىق، تەبەسسۇم ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. بۇ ئۇنىڭ چۈس ۋە قەيسەر قىياپىتىگە بەكمۇ يارىشاتتى.

موللا قۇۋان ئانىسى بىلەن ئاخىر بۇغدايلىرىنى ئورۇپ بولۇشتى ۋە تىرىشىپ - تىرىشىپ يۈرۈپ، ئاخىرقى بىر باغ ئۈنچىنىمۇ خامانغا توشۇپ بولدى. ئۇلار بۇ ئۈنچىلەرنى تەكشى يېيىتىپ خامان راسلاشقا كىرىشتى، ئۈنچىلەردىن كۆمۈر چېكىشقا

ئوخشايدىغان دىماغنى قورۇيدىغان قاپقارا بىر خىل چاڭ تۈزۈپتتى. ئەتىگەندىن بۇيان تىنماي ئۈنى توشۇغان ۋە بۇ ئۈنچىلەرنى خامانغا تەكشى يېيىتىپ چىققان موللا قۇۋاننىڭ يۈز-كۆزى قاپقارا بولۇپ كىشى تونۇيالمايدىغان ھالغا كېلىپ قالغان، ئۇنىڭ پەقەت ئۈنچىدەك چىشلىرىلا ئاپئاق پارقىراپ تۇراتتى. نىھايەت، ئۇ ئۈنچىلەرنى پايدىلاناشقا تاشلاپمۇ بولدى. ئايغ شۇنچە ئېگىز دۇۋىلەندىكى، خاماننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى موما ياغىچى بۇ ئۈنچىلەر ئارىسىدا كۆمۈلۈپ قالايلا دەپ قالغانىدى.

— ئانا، سەن ھاردۇق ئال، مەن ئىشلەي، — دەپدى موللا قۇۋان ئانىسىغا ئىچى ئاغرىپ .

— ياق قوزام، سەن بەك ھاردىڭ. ئاۋۇ جىگدە سايىسى ئاستىدا جىندەك يېتىپ ھاردۇق ئېلىۋال، ئۈنڭىچىلىك مەن بېرىپ ناشتىلىقنى قىلىپ ئېلىپ كېلەي، — دەپدى ئانىسى مەمدىغان.

* * *

نومۇزنىڭ پىژ - پىژ ئىسسىقىدا موللا قۇۋان شۇنچە كۆپ ئورمىنى بىر ئۆزى يالغۇز دېگۈدەك ئورۇپ تۈگەتتى. كېيىن يەنە خامان ئېتىش-ئۇچۇن ئانىسى بىلەن بىرنەچچە كۈن ئېغىرتاش تولۇقنى سۆرەپ يەرنى چىكىدى. مانا ئەمدى بۇ بىرنەچچە كۈندىن بېرى خامان تېپىۋاتىدۇ. ئۇ ئېغىر مېھنەت ئاستىدا ئورۇقلاپ بىر تېرە، بىر ئۈستىخان بولۇپ قالغانىدى، يۈزلىرى ئاپتاپتا كۆيۈپ، كۆزلىرى بىر يەرلەردە قايىناپ قالغان، قوۋۇزلىرى ئىچىگە كىرىپ كەتكەنىدى.

كۈن چاشگاھ بولدى، موللا قۇۋان ئارام ئالماستىن كىشلەۋەردى. ئاپتاپنىڭ تەپتىدىن ئۇ چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمگەنىدى. ئاچچىق تەر ئۇنىڭ كۆزلىرىگە كىرىپ

ئېچىشتۇرۇۋەتتى بولغاي، ئۇ قولنى يۈزىگە سۈركىدى ۋە قولغا چىققان تەرنى سىلكىپ چۈشۈردى. كۈن نۇرىدا پارىلداپ كەتكەن ئېگىزلىق كۆزىنى قاماشتۇراتتى. موللا قۇۋان ئېگىزغا قويۇۋەتكەن چامبۇل ئېشىكىگە بىر - ئىككى قېتىم قاراپ قويدى. ئېشەكنىڭ ئەتراپىدا بىزەڭ چۈنلەر، نەشتەرلىك كۆكۈيۈنلەر غۇڭۇلدېشىپ ئۇچۇپ يۈرۈشەتتى. موللا قۇۋان كۆكۈيۈنلەرنىڭ ئاچچىق چېقىشىغا چىدىيالمىي تولىغىنىپ كېتىۋاتقان بىچارە ئېشەككە ئۇزاق قاراپ تۇردى. ئەيگە ئېشەك ئاخىر چىدىيالماستىن ئېگىزغا ئېغىناپ بىر - ئىككى دومىلىدى - دە، ئورنىدىن تۇرۇپ، ئالدى پۇتغا بېشىنى سۈركەشكە باشلىدى.

موللا قۇۋان كۈنگە قاراپ بېقىپ، ۋاقىتنىڭ بىر يەرگە بېرىپ قالغانلىقىنى سېزىپ، ئېشەكنى يېتىلەپ كېلىپ ماڭا جاپادا تولۇققا قاتتى ۋە ئېشەكنىڭ ئۈستىدىكى يېغىردىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ ئېشەككە مىندى - دە، مومىنى ئايلىغان ھالدا ئۈنچىلەرنى پايخانىلاشقا باشلىدى. ئەيگە ئېشەك دەسلەپتە ئۈنچىنى يېرىپ ماڭالمىي، پات - پات ئىزىدا تۇرۇۋالاتتى. ئاخىر، موللا قۇۋان ئېشەكتىن چۈشۈشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ ئېشەك بىلەن مېڭىپ ئۈنچىنى بىللە پايخانىلاشقا باشلىدى. ئۇ ئېشەك بىلەن بىر كەملەرگىچە ئۈنچىگە پېتىپ ئېگىز - پەس دەسسەپ يۈرۈپ پايخانىلىغاندىن كېيىن ئۈنچىلەر سەل بېسىلغاندەك قىلدى. مانا ياغاچ تولۇق ئۈنچىلەرنىڭ ئۈستىدە شىتىر - شىتىر قىلىپ يېنىك ئايلىنىشقا باشلىدى.

چۈشكە يېقىن خاماندىكى ئۈنچىلەر خېلى ئوبدانلا يۈمشىدى، سېلىنغان ئاياقنىڭ قارىسى كېتىپ، سامان ئاقىرىشقا باشلىدى. ئايلىنىۋاتقان تولۇقنىڭ كەينىدىن ئۇششاق، ئالتۇنسىمان توزان كۆتۈرۈلۈپ، موللا قۇۋاننىڭ بۇرنىنى ھەدەپ ئېچىشتۇرغىلى تۇردى. شۇ ئەسنادا، يانتاقلىقنىڭ كەينىدىن بىرسىنىڭ بېشى كۆرۈندى. بىر ئازدىن كېيىن موللا قۇۋان مەھەللە تەرەپتىن

كېلىۋاتقان كىشىنىڭ ئانىسى ئىكەنلىكىنى جەزملەشتۈردى.
ئانىسى قارا تەرگە چۆمۈلگەن، ئۇ ئىككى قولىدا تاماق
سېلىنغان ئاپقۇر بىلەن سوغۇق چاي قاچىلانغان خۇمرىنى
كۆتۈرگەن بولۇپ، قوللىرى يەرگە تەگكۈدەك دەرىجىدە
سوزۇلغانىدى.

مەمىدىخان قولىدىكى خۇمرا بىلەن تاماق سېلىنغان ئاپقۇرنى
ھېلىقى دوغغاق جىگدە تۈۋىگە قويۇپ قويغاندىن كېيىن ئىتتىك
بېرىپ ئوغلىنىڭ قولىدىن ياغاچ ئارىنى ئالدى ۋە:
— قانداق بولدى قوزام، پايخانلاپ بولاي دېدىڭمۇ؟ — دەپ
سوردى.

— ھەئە، ھەممىسى پايخانلىنىپ بولدى.
— ئۈنچىلەر قېلىن بولۇپ كەتمىگەندۇ؟
— قېلىن بولۇشىنىڭ بولدى ئەمما يۇمشاپ قالار
دەيمىنا، — دېدى موللا قوۋان خاماندىكى ئاياقتىن كۆزىنى
ئۆزمەي.

— قېنى قوزام، ئارىنى ماڭا بەر، سەن ناشتاڭنى قىلىپ
بولغۇچە، مەن ئورنوڭدا ئىشلەپ تۇراي، — دېدى ئانىسى
مەمىدىخان.

موللا قوۋان قولىدىكى ياغاچ ئارىنى ئانىسىغا بېرىپ، ئۆزى
ئېتىز بېشىدىكى دوغغاق جىگدىنىڭ سايىسىدە ئولتۇرۇپ
داستىخاننى ئاچتى. ئانىسى ئۇنىڭغا بىر ئاپقۇردا قېتىق بىلەن
ئىككى زاغرا ئېلىپ كەلگەنىدى. ئۇ ئاپقۇردىكى قېتىقنى ھىجرغا
بۆلدى — دە، زاغرىدىن بىرنى ئۇششاق ئۇشتۇپ قاچىدىكى
قېتىققا چىلدى، ئۈستىگە قېتىقتىن ئازراق قويۇپ، ياغاچ
قوشۇق بىلەن تەكشى ئىلەشتۈردى — دە، ئىشتىھا بىلەن يېيىشكە
باشلىدى. ئۇ ناشتىسىنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن دوغغاق
جىگدىنىڭ سايىسىدە سەل ئارام ئېلىپ ياتتى. ئۇنىڭ بېشى
سايىدە، بىلىنىڭ تۆۋىنى ئاپتاپتا ئىدى. ئۇ بەكمۇ ھېرىپ

لىغا
كەن
زىغا
دى.
نلەر
نىڭ
چارە
تىن
دىن
رگە
نىڭ
نى
الدا
نى
وللا
لەن
بىر
ۈپ
مانا
بىپ
ى،
ى.
زان
لى
شى
ن

كەتكەچكە، بېشىنى قويۇپلا ئۇخلاپ كەتتى... .

* * *

موللا قۇۋان ئويغانغان چاغدا، بېشىن بولۇپ قالغاندى، ئۆزلىرىنى ئۇۋۇلاپ ئورنىدىن تۇردى ۋە خامانغا يۈرگۈردى. — ئانا، ھاردىگمۇ؟ بىچارە ئانا، سەن بەك ھېرىپ كەتتىڭ. ھە! — دەيدى ئۇ.

— كەل قوزام! — دەپ قايغۇلۇق ھالدا بويىنىنى ئەگدى ئانا، — داداڭ بىچارە ساق - بېجىرىم بولغان بولسا ئىدى، سەنمۇ كىچىك تۇرۇپلا بۇنداق جاپاغا قالمىغان بولاتتىڭ! ...

ئىككى كۈندىن كېيىن خامان سورۇلدى. ئۈچىنچى كۈنى ياخشى يانجىلماي قالغان سامان ئارىلاش چارلار يەنە پايخان قىلىندى. تۆتىنچى كۈنى خامان چەشلەندى. قىپقىزىل بۇغداي دانلىرى خاماننىڭ ئوتتۇرىسىدا دۆۋىلىنىپ پارقىراپ تۇرماقتا ئىدى. موللا قۇۋانلار بۇغدايلارنى تاغلارغا قاچىلاپ ئۆيىگە توشۇيالىمىدى. بۇغداي چەش پېتى خاماننىڭ ئوتتۇرىسىدا چوقچىيىپ تۇراتتى.

زاكاتچىدىن تېخىچە خەۋەر يوق ئىدى. چۈنكى، زاكاتچى كېلىپ چەشنى ئۆلچەپ قالماق خوجام بىلەن ئاپاق خوجامنىڭ ئۆلۈشىنى ئايرىپ بولمىغۇچە، دېھقانلار خاماندىكى چەشنى تاغلارغا قاچىلىيالىمىتى. شۇڭا، موللا قۇۋان نەچچە كېچە پاشىغا تالىنىپ خاماندىكى چەشنى ساقلاپ چىقتى. ئەتىسى ئەتىگەندە زاكاتچى يەنە كەلمىدى. چۈش بولدى، يەنىلا خەۋەر يوق. نامازدىگەرگە يېقىن، سېمىز ئانقا مىنگەن زاكاتچى — ئىسپەندىيار سوپى دورغىلىرىغا ھارۋىسىنى ھەيدەتكۈزۈپ يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭ چىرايى تۇرۇلگەندى. ئۇنىڭ سوغۇق تەلەتنى كۆرگەن

مەمىدىخاننى قورقۇنچ باستى، چۈنكى، مەمىدىخان بۇ سوغ تەلەتنى ئوبدان چۈشەنەتتى.

ئىسغەندىيار سوپى مەمىدىخاننى يېنىغا كېلىشكە ئىشارەت قىلدى ۋە دورغىسىغا:

— بەشتىن ئىككىسى قالماق خوجامنىڭ ھەققىگە، يەنە ئىككىسى ھەزرىتى ئاپاق خوجامنىڭ دۆلەتخانىسىغا، بىرسى ئۆزىگە! — دەپ بۇيرۇدى.

مەمىدىخان زاكاتچى سوپىنىڭ پۇتلىرىغا ئېسىلدى:

— ئۇنداق قىلما، چىرايلىق سوپۇم! بىزگىمۇ ئىچىڭ ئاغرىسۇن! مىڭبىر جاپالاردا ئالغان ئاشلىق بۇ! بىزگىمۇ ئازراق قالدۇر. بولمىسا، بۇ يىل قىشتا ئاچلىقتىن ئۆلىمىز! ئىنساپ قىل، ئاياغلىرىڭغا سۆيەي، چىرايلىق سوپۇم!

— ۋايسىما قېرى! ھەزرىتى ئاپاق خان خوجام ھەققىڭنى قالدۇردىغۇ؟! —

— مېنىڭ ھەققىم ئۈچتىن بىرى ئىدى! — دېدى بىچارە مەمىدىخان زار - زار قاقشاپ.

زاكاتچى ئاتنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ مەمىدىخانغا ئېڭىشتى ۋە ئۇنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە قادىلىپ تۇرۇپ سورىدى:

— سەن تېرىغان يەر قانداق يەر؟

— خېنىيە! ①

— كىمىنىڭ؟

— قالماق خوجامنىڭ!

— سۇ كىمىنىڭ؟

— سۇمۇ قالماق خوجامنىڭ!

— ھەببەللى! شۇنداق ئىكەن، سەن قېرىنىڭ ھەزرىتى

قالماق خان خوجامنىڭ يەر - سۇ ھەققىنى بەرمەي ھەددىڭمىدى؟

① خېنىيە — خانلىق يەر دېگەن مەنىدە، ئاپاق خوجا ھاكىمىيەتنىڭ ئىلكىدىكى يەرلەرنىڭ ئورتاق نامى.

ئۇ
پ
ئىدى
نمۇ
ۋى
خان
داي
اقتا
گە
دا
چى
نىڭ
رغا
غا
ندە
ق
يار
ى
ن

مەمىدىخان سارغىيىپ كەتتى:

— قۇلۇڭ بولاي، چىرايلىق سوپۇم، ئارۇۋاخون ئۆتكەن يىلقى «سەرمازار ھاۋىسى» دا گۈمبەز بېسىۋېلىپ ئاكار بولغاندىن بېرى، پۈتۈن روزىغارىمىز مۇشۇ مۇشتۇمدەك بالىمىزغا قاراشلىق بولۇپ قالدى. بىز غېرىب - غۇرۇلارنىڭ قىشلىق ئۈزۈقىنى قالدۇرۇپ قوي، بولمىسا ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتسەك، ئۇۋالىمىز ساڭا بولىدۇ.

ئەمما ئىسەندىيار سوپى ھەرگىز ئېرىيدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

دورغا چەشنى ئۆلچەشكە باشلىدى. ئىككى چارەكنى جۇڭغار قاراخانغا، ئىككى چارەكنى ئاپاق خوجىنىڭ دۆلەتخانىسىغا، يېرىم چارەكنى بولسا، زاكاتچى سوپىنىڭ تەركە ھەققى ئۈچۈن، ئاخىرقى يېرىم چارەكنى «ھەزرىتى ئاپاق خان خوجامنىڭ ھىممىتى» ئۈچۈن موللا قۇۋانلارغا قالدۇردى. يېڭىدىن تۆكۈلۈۋاتقان بۇغداي دۆۋىلىرى تېزلا زورايغىلى تۇردى. ئەسلىدىكى چەش بولسا بارغانسېرى كىچىكلەپ تۈگەپ كېتىۋاتاتتى.

ئېتىز ياقىسىدىكى دوڭخاق جىگدىنىڭ شېخىدا ئەمدىلەتنى ئۇچۇرتما بولغان بىر قۇشقاچ بالىسى ئۈگىدەپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىدىكى شاختا ئانا قۇشقاچ ھازىرلا بىر ئىش يۈز بېرىدىغاندەك، بالىسىنى خۇددى بىرسى تۇتۇپ كېتىدىغاندەك ئەنسىزلىنىپ تىنماي چىكىلدايتتى.

بىرەر نەرسىگە ئەجىر - تۆھپە قانچە كۆپ سەرپ قىلىنغان بولسا، ئۇ زىيانغا ئۇچرىغاندا، يۈرەكنى شۇنچە كۆپ ئېزىدۇ!

— چىرايلىق سوپۇم، رەھىم قىل! — دەپ زار - زار قاقشاپ كەتتى بىچارە ئانا، — ئىگەكم قالماق خوجامنىڭ تېنىنى سالامەت، ھەزرىتى ئاپاق خان خوجامنىڭ مەرتىۋە - دەرىجىسىنى تېخىمۇ ئۇلۇغ قىلغاي. ھەزرىتى ئاپاق خان خوجام قالماق

خوجاملارنى بۇ يەرگە باشلاپ كەلگەندە: «تار كوچاڭلارغا كىرمەيمىز، نەرسە - كېرەكلىرىڭلارغا تەگمەيمىز، خوتۇن - قىزلىرىڭلارغا چېقىلمايمىز!» دېسە، راست ئوخشايدۇ، دەپ چىنىپتۇپ قالماق خوجاملار بىلەن يىغلاپ كۆرۈشۈپتەكەنمىز. شۇ يىغلىغانچە ھالا بۈگۈنگە قەدەر يىغلاۋاتىمىز! ئۇلۇغ ئاپاق خان خوجامنىڭ ئەمرىگە بويسۇنۇپ، ئۆشەرە - زاكاتقا بارلىق ۋەجۇ - ۋەسلىمىزنى بەردۇق! قانداقمۇ قىلارمىز ئەمدى؟ بىر دەم «ساھىپ جام»، بىر دەم «قوش پۇلى»، بىر دەم «دېپەك پۇلى»، بىر دەم «سامان پۇلى»، بىر دەم «مىراب پۇلى»، بىر دەم «تاناپ پۇلى»، بىر دەم «مۆھۈر ھەقىقى»، بىر دەم «تەركە پۇلى»، بىر دەم «سەرئە»، بىر دەم «ئوتۇن پۇلى»، بىر دەم «يول پۇلى»، بىر دەم «تەرى قارا»، بىر دەم «سەرمازار»، بىر دەم «قەدەم جاي»، بىر دەم «خانىقا»، بىر دەم «قوتبىخانا»... ①، ئاھ، ساناۋەرسەڭ ئايىغى يوق!

مەمىدىخان ئۆزلىرىگە قالدۇرۇلغان بۇغداينىڭ بارغانسېرى ئازلاپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، زاكاتچىغا يالۋۇرۇپ باقتى، قاقشاپ باقتى، ئاخىر ئاڭلىمىغاندىن كېيىن دوۋاغا كۆتۈرىدىغان ئىككى قولىنى ئاسمانغا كۆتۈرۈپ، ئىسپەندىيار سوپىنىمۇ، قالماقلارنىمۇ، ئاپاق خوجىنىمۇ قارغاشقا باشلىدى:

— ئىلاھا پاك پەرۋەردىگارا، ئەھدە سەمەدا مەلەكا پادىشاھ كىردىگارا، ئەگەر مېنىڭ ئوغلۇمنىڭ ۋە مېنىڭ قىلغان تائەت - ئەمەللىرىمنىڭ، كۆزلىرىمدىن ئاققان قان - ياشلىرىمنىڭ سېنىڭ دەرگاھىڭدا قۇربى يېتىدىغان بولسا، شۇ بۇغدايلارنى ھەر قايسىسىغا يېڭىلى نېسىپ قىلمىغايسەن! ھۇ كۇسا سوپى، شۇ قالماق خوجاڭنى، شۇ ئاپاق خوجاڭنى چېكەڭگە تاڭ! مەندىن تارتىۋالغانلىرىڭنى تېۋىپقا خەجلەپ تۈگىتىرسەن! ئىلاھىم، بۇ

① ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتى مۈلكىي قەشقەرىيەدە يولغا قويغان باج - سېلىقلارنىڭ نامى.

تكەن
ناكار
سزغا
ئىلىق
ەك،

مەس

ئىغار
غا،

ۋن،
ك
دىن

دى.
گەپ

تىن

سى
يۈز
دەك

خان

ۋا!

زار

نى

نى

ماق

زاكاتچ
ھەرقاچ
تولۇق
بالغاندا
تولدۇ
فاقشەت
تېخى:
ئىجارە
مۆھۈر
خېنىيە
تەڭگە
تەڭگە
جۇڭغۇ
قۇتبە
تۈگە
قالغا
نېپىيە
ساما
قول
چېنى
قورۇ

بۇغدايلار قارىنىڭغا زۇقۇم، ھەلقۇمىڭغا تىغ بولۇپ قادىلار!
مەمىدىخان ئۆزىنى زادىلا تۇتۇپ تۇرالمىدى، زارلاپ يىغلاشقا
باشلىدى ۋە ئوغلىنى پۈتۈن كۈچى بىلەن قۇچاقلاپ باغرىغا
باستى.

— قانداقمۇ قىلارمىز - ھە! قوللىمىزنى نەگىمۇ سۇنارمىز؟
ئاھ خۇدا، كۆزۈڭ كور بولمىسا، نېمىشقا بىز يوقسۇللارنىڭ
دەردىگە دەرمان بولمايسەن؟! . . .

* * *

سەئىدىيە زامانىسىدا ئوردا تەرىپىدىن سۇ چىقىرىپ ئاۋات
قىلىنغان يەر - زېمىنلار «خېنىيە» دەپ ئاتىلاتتى. ئاپاق خوجا
زامانىسىدا مۇشۇنداق خېنىيە يەرلەر تەۋەسىدىكى يايلاق ۋە
قىشلاقلار شۇ جايدا ئولتۇرۇشلۇق ياكى ئۇنىڭغا يېقىن كەنت -
مەھەللىلەردىكى پۇقرالارغا ئىجارىگە بېرىلىپ، بۇ يەرلەردىن
كىرگەن كىرىم ئاپاق خوجىنىڭ دۆلەتخانىسىغا يىغىۋېلىناتتى.
ئۆزىنى بارچە مۇرشىد - مۇخلىسلىرىنىڭ باشپاناھى، نىجاتكارى
ۋە «قۇتبىل ئەقتاب»، «سۇلتانۇل مۇھەققىقىن» دەپ
ئاتىۋالغان ئاپاق خوجا مۈلكى قەشقەرىيە پۇقرالىرىغا شۇنچىلىك
ئېغىر باج - سېلىقلارنى سالىدىكى، سەئىدىيەلەر زامانىسىدىكى
باج - سېلىقلار ئۇنىڭ ئالدىدا ھېچنەرسە ئەمەس ئىدى. مۈلكى
قەشقەرىيەدىكى مۇنداق كەڭ خېنىيەلەر ئەللىك - ئاتىشىلەر^①
تاناب^② بولۇپ، ئاپاق خوجىنىڭ دۆلەتخانىسىغا بۇ كەڭ يەر -
زېمىنلاردىن يىلىغا بەش - ئالتە يۈز مىڭ تەڭگە كىرىم كىرىپ
تۇراتتى.

ئاپاق خوجا بۇ يۇللارنى ئۆزىنىڭ يۇرت - يۇرتلارغا قويغان

① بىر لەك ئون مىڭغا باراۋەر.
② تاناب - قەدىمكى ئۆلچەم بىرلىكى، تەخمىنەن بىر گېكتارغا تەڭ.

زاكاتچىلىرى ئارقىلىق يىغىۋالاتتى. ھەر يىلى خامان مەزگىلىدە، ھەرقايسى جايلاردىكى زاكاتچىلار «خېنىيەلەرنىڭ ئىجارە ھەققى تۈلۈك تۆلەنمىگەن ئىكەن، بىز تەركە قىلغىلى كەلدۇق» دەپ يالغانلەتن تەھقىقەپ باھانە - سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ، «كېمىنى تۈلدۈرۈپ بېرىسەن» دەپ پۇقرائىي - پەقىرلەرنى زار - زار قاقشىتىپ، نېمىسى بولسا شۇنى دۆلەتخانغا تارتىۋالاتتى. يەنە تېخى: «مەزكۇر زېمىننى مەنكى ھەزرىتى ئاپاق خان خوجا ئىجارىگە بېرىپ، ھەققىنى ئالدىم» دەپ خەت - چەك يېزىپ مۆھۈرلەپ بېرەتتى. كېيىنچە يەنە: «ئىجارە بەرگەن خېنىيەلەرنىڭ مۆھۈر ھەققىنى بەرمىگەن ئىكەنسەن» دەپ بىر تەڭگىگە بىر چاقا^① ئون تەڭگىگە بىر مىسقال، يۈز تەڭگىگە تۆت تەڭگىدىن مۆھۈر ھەققى ئېلىپ، پۇقرادىن لەكىمىڭ - لەكىمىڭ تەڭگەڭ پۇل ئۈندۈرۈۋالاتتى. ھالبۇكى، بۇ پۇللار ھەر يىلى جۇڭغارلارغا تۆلىنىدىغان ئولپان - سېلىققا ۋە سەرمازار، خانىقا، قۇتبىخانا، قاشى - ساراي قۇرۇلۇشىغا سەرپ قىلىنىپ تۈگىتىلەتتى.

* * *

خېلى كۈنلەردىن بۇيان، موللا قۇۋان كەمسۆز بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ بالىلىقى چىقىپ تۇرغان چىرايىدا، قەغەز دەك نېپىزلىشىپ كەتكەن كالىپۇكىدا بىر تامچە قان دىدارى قالمىغان، سامان دەك سارغايغان، ماغدۇرىدىن كەتكەنىدى. بېشىنى ئىككى قولىنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ خىيال سۈرگىنى سۈرگەنىدى. پۈتۈن جېنى ۋە پۈتۈن ھاياتى كۈچى، نەپرىتى ۋە مۇھەببىتى، قورقۇنچى ۋە غەپىرىتى ئۇنىڭ ئاشۇ يوغان كۆزلىرىگە

① بىر چاقا — بىر تىيىن، دېگەن مەنىدە، شۇ چاغلاردا ئەڭ كىچىك پۇل بىرلىكى ئىدى.

توپلانغانىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئارىلاپ - ئارىلاپ يىڭىنىڭ ئۈچىدەك ئۆتكۈر غەزەپ ئۇچقۇنلاپ «لاپ» قىلىپ چاقناپ، «لاپ» قىلىپ ئۆچەتتى. ئۇنىڭدىن قورقمىسا بولمايتتى؛ ئۇنىڭدىن ئەيمىنىش لازىم ئىدى. چۈنكى، ئېتىلىپ كېلىپ ئادەمنى پارچە - پارچە قىلىۋېتىشكە تەييارلانغان قاپلاننىڭ كۆزىدىنمۇ ئاشۇنداق ئۇچقۇن يېنىپ تۇرىدۇ. بۇ ئۇچقۇن نەدىن كەلگەن؟ بەلكىم، يارىلىشىدىن تارتىپ شۇنداق تۇر. ئەڭ توغرىسى، موللا قوۋاننىڭ كۆزلىرىدىكى بۇ غەزەپ ئۇچقۇنى ئۇ چەككەن ئازاب - ئوقۇبەت، جەۋر - جاپالارنىڭ ۋە دەرد - ئەلەملەرنىڭ نەتىجىسى. بۇ ئۇچقۇن ئۇنىڭ كۆزىدە ئۇ ئەمدىلا ئېسىنى تېپىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا پەيدا بولۇشقا باشلىغان. ئۇنىڭدىن بۇرۇن، موللا قوۋاننىڭ مەسۇم كۆزلىرىدە ھەيرانلىق، قىزىقىش، خۇشاللىق نۇرلىرى چاقنايتتى...

*

*

*

مىلادى 1693 - يىلى (توخۇ يىلى). قارا قۇغۇن

پىششىقى.

ئاقسارايىنىڭ پەنجىرىلىك دېرىزىلىرىدىن قۇتبىخانا ئىچىگە قۇياش نۇرى زادىلا چۈشمەيتتى. قۇتبىخانا ئىچىدىكى جىمجىت ھۇجرىلار، ئايلانما يۈلەكلەر نەقىشلىك ۋادەكلەر بىلەن ئىھاتە قىلىنغان بولۇپ، ھۇجرىلادىن ئاشۇ ۋادەكىلىك يۈلەكلەر ئارقىلىق بىر - بىرىگە ئۆتكىلى بولاتتى. ھۇجرىلارنىڭ ئىشىك - دېرىزىلىرىگە، نەقىشلىك ۋادەكلەرگە ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن بولۇپ، قۇياش نۇرىدا ۋالىلداپ پارقىراپ كۆزنى چاقىتاتتى. ھۇجرا - ئۆيلەر گەج بىلەن سىلىق سۇۋالغان بولغاچقا، تاملىرى پارقىراپ، دېرىزىلەر يالىتىراپ تۇراتتى. ئاقساراي سەئىدىيە مېمارچىلىقىنىڭ نادىر ئۆلگىسى بولۇپ، شۇ چاغلاردا، پۈتۈن

مۈلكىي تۈركىستاندا بۇنداق كاتتا ئىمارەت ساناقلىق دېگۈدەكلا ئىدى. ئاپاق خوجا تەختكە ئولتۇرغاندا، ئاقسارايىنى ھەددى ھېسابسىز ئالتۇن - كۈمۈش سەرپ قىلىپ يېڭىۋاشتىن بېزەپ چىققانىدى. ئاقساراي ئىچىدىكى ھۇجرىلار بىلەن بۇ ھۇجرىلارغا كىرىدىغان نەقىشلىك ئىشىكلەرنى ساناپ تۈگەتكىلى بولمايتتى. ئەگەر بىر ئادەم ئۇقۇشماي بۇ ئىمارەت ئىچىگە كىرىپ قالغۇدەك بولسا، ئۆمۈرۋايەت چىقالماي قالاتتى. شۇڭا، ئاپاق خوجا:

— ئەگەر ھۆر - پەرىلەر سەيلە قىلىپ ئول مۇبارەك قۇتبىخانا ئىچىگە كىرىپ قالغۇدەك بولسا، چوقۇم ئېزىپ قېلىپ، كىرگەن يولىنى تاپالماي قالدۇ! — دېگەنىدى. ئۇنىڭ «قۇتبىخانا» دېگىنى مۇشۇ ئاقسارايىنى كۆرسىتەتتى. شۇ چاغلاردا بۇ يەر ئاقساراي دەپ ئاتالماستىن، «قۇتبىخانا» دەپ ئاتىلاتتى. بۈگۈن كەچ قۇتبىخاننىڭ ئىچى چىراغلارنىڭ شولىسىدا خۇددى باھار پەسلىدىكى سۈبھىدەك يورۇپ كەتكەنىدى. خانىنىڭ ئىچى شۇ قەدەر پاكىز ۋە كۆركەم ئىدىكى، گويا جەننەتۈل رىزۋاننىڭ ئۆزى ئىدى. قۇتبىخاننىڭ تاملىرىنىڭ چېتىگە دەرەخ ۋە گۈللەر نەقىشلەنگەن، شاراب تولدۇرۇلغان شېشىلەر تامدىكى ئويۇق - مەرەپلەرگە تىزىپ قويۇلغان، دەرەخ شاخلىرىغا ئۇدۇللاپ ئېسىپ قويۇلغان ئالتۇن قەپەسلەر ئىچىدىكى تۈتى، تۈمۈچۈق، تورغاي، بۇلبۇل، كەكلىك ۋە خوتەن پاختىكى قاتارلىق ھەر خىل - ھەر ياغزا قۇشلار مۇشكى - ئەنبەرنىڭ خۇشبوۋى ھىدى ۋە شامىلارنىڭ شولىسى ئىچىدە خۇددى بوستان ئىچىدە تۇرغاندەك خەندان ئۇرۇشۇپ تىنماي سايرىشاتتى.

قۇتبىخانا ئىچىدىكى شاھ سۇپىلارغا بىساتلار سېلىنغان، ئەتلەس ۋە زەرباب داستىخانلار يېيىلغان، ئەيش - ئىشەرەت لازىمەتلىكلىرى ۋە تۈرلۈك نازۇ - نېمەتلەر مول، سىررە تەييارلانغان بىللۈر مەي شېشىلىرى، كۈمۈش ۋە ئالتۇن تىللادىن، قىممەت باھا تاشلاردىن كۆز قويۇلۇپ ياسالغان ئۇزۇن

نىڭ
ناپ،
سى؛
لىپ
لىڭ
ەدىن
ئەڭ
ئۇ
د -
بىلا
ئىدىن
ق،

غۇن

ىگە

ست

ھاتە

لىق

لىك

گەن

ى.

رى

ىيە.

ئۇن

بويۇنلۇق مەي ئىدىشلىرى تەخلەنگەن، ئاپئاق شاملار تىللا ۋە كۈمۈش شامدانلاردا نۇر چېچىپ تۇرغان، خۇشروي ۋە ئاي سۈپەت شوخ - ئوپىناق سازەندە - بازەندىلەر خۇشناۋا بىلەن مەجلىس ئەھلى ئەتراپىدا قارار تاپقانىدى، نەزەردىن ئۆتكەن ساقىيلار ۋە زەرباب كۇلاھ كىيگەن غۇلاملار، بەللىرىگە قىممەت باھالىق تاشلار بىلەن زىننەتلەنگەن كەمەر تاقىۋالغان مۇلازىملار ھەر يەردەرە خەۋەردار بولۇپ، چەبدەسلىك بىلەن باراۋەر سەپ تۈزۈشۈپ ئاپئاق خوجىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈشمەكتە ئىدى. ئاپئاق خوجا قۇتبىخانا ئىشىكىدە كۆرۈنۈشى بىلەن تەڭ شاھ سۈپىلاردا ئولتۇرۇشقان خوجا - ئىشان، خەلىپە - سوپىلار دەرھال ئورنىدىن تۇرۇشۇپ تەنتەنە قىلىشتى ۋە باشلىرىنى ئېگىپ قول باغلىشىپ ھۆرمەت بىلەن سالام بىلدۈرۈشتى. ئاپئاق خوجا ئۇلارنىڭ سالاملىرىغا بېشىنى بىلىنەر - بىلىنمەس لىڭشىتىپ قويدى - دە، ئۈدۈل بېرىپ تۆردىكى تەخت ئۈستىگە ئولتۇردى ۋە رەئىيەتكە «ئولتۇرۇڭلار» دەپ قولى بىلەن ئىشارەت قىلدى. بۈگۈن ئۇنىڭ كەيپىياتى چاغ ئىدى.

سەۋدەر باشى غۇلاملارغا ئىشارەت قىلىۋىدى، ھەشەمەتلىك لىباسلارنى كىيگەن ئىككى مۇلازىم ئالدىغا چىقتى: بىرىنىڭ قولىدىكى كۈمۈش پەتنۇستا ئالتۇندىن ياسالغان ئىككى جام بار ئىدى. يەنە بىر غۇلام ئالتۇن ياپقۇچلۇق بىر مەرۋايىت كوزىنى كۈمۈش پەتنۇستا ئېلىپ كەلدى. سەۋدەر باشى ئالتۇن جامدىن بىرىگە ھېلىقى كوزىدىكى خۇشپۇراق شەربەتتىن لىق تولدۇرۇپ قويغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن ئۆزى بىر ئوتلام ئىچتى. ئاندىن تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغان ئاپئاق خوجىغا تەۋەزۇلۇق بىلەن تۈتتى. ئاپئاق خوجا ئالتۇن جامدىكى شەربەتنى سۇ بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپ لېۋىنى جامغا تەگكۈزۈپ بىر ئوتلام ئىچتى. بۇ شەربەت ناھايىتىمۇ تاتلىق ۋە خۇشپۇراق بولغاچقا، ئۇنىڭغا بەك تېتىپ كەتتى - دە، يەنە بىر ئوتلاپ:

— بۇ نېمىدۇر؟ ئۇنىڭ نېمە پايدىسى بار؟ — دەپ سورىدى.
 — بۇ شەرىئەتلىك ھاياتدۇر. ئۇ مەخپورلارنىڭ باش ئاغرىقىنى
 تۈگىتىپ، مېڭە ۋە يۈرەكنى قۇۋۋەتلەندۈرىدۇ. ئۇ سەندىل ۋە
 مۇشكىيىد ئەرەقى، تەرەنجۈل، ئانار شەرىپىتى، مۇشكى -
 ئەنبەر قاتارلىقلاردىن ياسالغان، — دەپ جاۋاب بەردى سەۋدەر
 باشى.

ئاپاق خوجا سەۋدەر باشنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن
 تېخىمۇ خاتىرجەم بولدى — دە، ئارقا - ئارقىدىن لىق تولدۇرۇپ
 ئۈچ جام شەرىئەتلىك ھايات ئىچتى ۋە شاھ سوپىلاردا ئولتۇرۇشقان
 مەجلىس ئەھلىگىمۇ ئىچىشكە ئىجازەت بەردى.
 مەجلىس ئەھلى ئىچىدە يەكەننىڭ شەيخۇلىئىسلامى مىرزا
 بارات ئاخۇن ئەلەممۇ بار ئىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئاپاق
 خوجىغا تەزىم قىلغاندىن كېيىن قولغا مەي توشقۇزۇلغان جامنى
 ئېلىپ:

— ھەممە پاساھەتلىك سۆزلەرنىڭ ئۈستۈنى — دەپ تەنتەنە
 بىلەن، — دىن، مەزھەپ، ئولۇس، ئوسۇللارنى ئەھيا
 قىلغۇچى، ئالىي دۆلەت ۋە تەرىقىەتنىڭ بىناسىنى تۈزگۈچى،
 شەرىئەتنىڭ مەرىكە مەيدانىدا ئات چاپتۇرغۇچى، تەرىقىەتنىڭ
 مەيدانىنى تۈزگۈچى پالۋان، ئالەمىي ھەقىقەتنىڭ سۈپىلىرىنى
 يۇقىرى كۆتۈرگۈچى، ساخاۋەتنىڭ، ئەدلۈ - ئادالەتنىڭ خەزىنە
 ئاچقۇچىنى قولدا تۇتقۇچى، مەرىكە مەيدانىدا نام چىقارغۇچى
 ئەۋلىيالارنىڭ ئەڭ پېشىۋاسى، شەرىئەت، تەرىقىەت، ئوسۇلى
 سۈلۈك، ھەقىقەت ۋە ئۈممەتلەرنىڭ تاجى، ئەۋلىيالارنىڭ
 قۇتبىل ئەقتابى جانابى ئالىي ھەزرىتى ھىدايتۇللا ئافاق خان
 خوجىغا خاستۇر. ئول زاتنىڭ ھىدايەت ئاپتىپى جىمىكى
 مۇسۇلمانلارنىڭ پېشىغا باراۋەر چۈشكەندۇر. ئوزات
 يۇلتۇزلىرىنىڭ يورۇقى جىمىكى كىشىنىڭ دىلىنى يورۇتۇۋاتقان،
 شۇنداق ئۇلۇغ كىشىنى بىزگە يەتكۈزگەن ئۇلۇغ ئاللاغا ئەتە -

ئاخشاملارنىڭ ھەممىسىدە شۈكۈر قىلىمىز، ھەمدۇ - سانا ئېيتىمىز! ①

مەجلىس ئەھلىمۇ شەيخۇلئىسلامنىڭ سۆزىنى تەستىقلاپ گويماق گۈرۈلدىشىپ كېتىشتى.

— ئىنشائاللا، شۈكۈرۈللا، ھەمدۇ - سانا ئېيتىمىز!
ئاپاق خوجا ئىككى قولىنى ئېگىز كۆتۈردى. بۇ ئۇنىڭ مەسىلە - مەرۇپ قىلىپ، مەسنۇى شېرىق ئوقۇيدىغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. شۇڭا، مەجلىس ئەھلى دەرھال جىم بولۇشتى. پۈتۈن قۇتبىخانا چىۋىن ئۇچسا ئاڭلانغۇدەك دەرىجىدە جىمجىتلىق ئىچىدە سۈكۈتكە چۆمدى.

ئاپاق خوجا ئادىتى بويىچە ئىنتايىن يېقىملىق قىرائەت ئاھاڭدا مەسىلە - مەرۇپ قىلىشقا باشلىدى:

گۇناھ ئالۋىدە قۇلمەن، قىل شافائەت ئى ئاللا،
غېرىب بىناۋا قۇلمەن، قىل شافائەت ئى ئاللا.
خىجالەتتىن سالىپ باشىم قويغىغە غەرق گۈنەھلەرغە،
كەرەم كۆرگۈز قىلىبان رەھىم شەپقەت ئى ئاللا.

ئۇ مۇناجاتنى قىرائەت قىلىپ بولۇپ، سەل تىنىۋالدى — دە، ئاندىن مەسىلە - مەرۇپنى يەنە داۋاملاشتۇردى:

— ۋەسەد ھەزرا تۆھپەئى تەھىيات ۋە بەرەكات ئەۋلادى
مۇكەررەم ۋە ئەرۋاجى مۇئەززەم نىسارى ۋە ئەسھابى مۇھتەشەم
ۋە ئەتبائى مەھرەملەرى ۋەسەلەرى بىرلە بولغايكىم، ئۇلارنىڭ
ھەربىرلارى ستارە ئەۋج سەۋەرى ۋە سەبىيارە بۇرج مەھتەردىلەر -
كى، «ئەسھابى كەنۇ جومى، بىئەيىھۇم ئىقتەدەيتۇم ئىھە

① «تەزكىرەئى مەدايەت»، قوليازما.

دەيتۇم» بۇلارنىڭ شەئىنلەرىدە ۋارىدۇرلار! ① (ئۇنىڭ كەرەملىك ئەۋلادلىرى، بۈيۈك خوتۇنلىرى، ھەشەمەتلىك ساھابىلىرى ۋە مەرھەملىرىگە يۈز مىڭلىغان دۇئا ۋە سالام تۆھپىلىرى نىسار بولسۇن. ئۇلارنىڭ ھەربىرى يۈكسەكلىك يۇلتۇزلىرىنىڭ سەردارى، ئۇلۇغلۇق سەييارىلىرىنىڭ سەركەردىسىدۇر. «مېنىڭ ساھابىلىرىم يۇلتۇزلارغا ئوخشايدۇ. ئۇلارنىڭ قايسىسىغا ئەگەشسەڭلار يول تاپقىنىڭلار شۇ!» دېگەن ھەدىس شۇلارنىڭ شەئىندە ئېيتىلغان)

ئۇ سەل تىنىۋېلىپ، سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى:
 — بىر غاپىل ۋە ئازغۇن، بەدىكىردار سۈپەت، سىگال دىۋانە بار ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بەنقىلىق نەپسى ئۈچۈن، بىر جامائە خەلقىنى ئۆزىگە تەۋە قىلىش ئۈچۈن بازارغا قاراپ قەدەم قويدى. ئول خاۋارىج دۇنياغا ھېرىسمەن كىشى ئىدى. رىزىقىنى تېپىپ يېيىش ئۈچۈن ئۆستۈمبۇشىغا بىر يېشىل يېپىنچىنى ئارتىپ، بۇ ئىش بىلەن يامان يولغا ئۈندىگۈچى نەپسىنى خۇشال قىلماقچى بولدى. ئۇ بازاردىكى بېھىساب نازۇ - نېمەتلەرنى كۆرۈپ تاقىتى- تاق بولغان ھالدا، رىياكارلىق بىلەن ۋەز - نەسبەتلەرنى قىلدى. ئۇنىڭغا بۇزغۇنچى نەپسى ئەگرىنى تۈز قىلىپ كۆرسەتتى. ئۇ ئاخىر قەلەندەرلىك مىكرىنى ئىشقا سېلىشقا كىرىشتى. گاھ يېقىملىق مەسنىۋى شېرىقتىن سۆزلىسە، گاھ «كەسىپ - كامالەتلىرى» نى كۆز - كۆز قىلاتتى؛ بەزىدە خەلق ئارىسىدا ئۆزىنىڭ «كەسىپ، كارامەت» لىرىنى نەقىل كەلتۈرسە، يەنە بەزىدە ئەقىل ۋە شەرىئەت يوللىرىنى ئىزھار قىلاتتى. ئول سىگال بەتبەشىرە دىۋانە مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن يۈزلەرچە مىكر ۋە ئەپسۇنلارنى ئىشقا سېلىپ، خالاپىقتىن بىر لوقما تاام ۋە ياكى بىر دەرەم پۇلغا ئىگە بولاتتى. كىشىلەرگە ھىيلە - مىكر

① مۇھەممەد سادىق قەشقىرى: «تەزكىرەئى ئەزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988-يىلى 1 - نەشرى. 10 - بەت.

ئىشلىتىپ يۈز قىسمىغا نەپرەڭ ۋە ئويۇنلارنى كۆرسىتىپ، نەپىسنىڭ تىلگىنىنى ئۇلاردىن ئېلىپ يەيتتى. نەشە ۋە مەينىڭ تەسىرى بىلەن ھەرنەپەستە يۈز قىسىم بۇزۇق خىياللارنى سۈرەتتى. كۆڭلىدە مىڭلىغان خام تەمە ۋە بىمەنە نىيەتلەردە بولاتتى. ئۇنىڭغا بىر كۈنى توساتتىنلا بىر مەردانە ۋە ئۇلۇغ كىشى ئۇچراپ قالدى. ئۇ كىشى ناھايىتى كامالەتكە يەتكەن كارامەت ئىگىسى ئىدى. ھېلىقى غاپىل سىگال دىۋانە بۇ ئاقىل كىشىنى كۆرۈشى بىلەنلا يامان ھالەتكە چۈشۈپ قالدى ۋە چىرايىنىڭ ئوڭى ئوچتى. ئول ھەزرىتى ئەزىزان بۇ غاپىلغا:

— ئالدىڭدا ئېرىشكەن نەرسىلىرىڭنى ماڭا ئۇزاتقىن، تاپقان سەدىقلىرىڭنى مەن كۆرۈپ باقاي، — دېدى.

ئۆزىدىن پەس دىۋانە ئۆزىنىڭ تاپقانلىرىنى كۆرسەتمەكچى بولۇپ كاشكۈلىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ ئۇنىڭ ئىچىدە پۈتۈنلەي نىجاسەتلەرنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردى — دە، بۇ خاۋارىجىنىڭ خەستەك جىسمىغا ئوت تۇتاشتى. ئول سۇلتانول مۇھەققىقىن يەردىن بىر ئوچۇم خاك - تۇپراق ئېلىپ خەسس دىۋاننىڭ قولىغا بەردى — دە:

— بۇنىڭ بىلەن كۈن ئۆتكۈزگەيسەن، — دېدى. دىۋانە ئېلىپ قارىسا، ئۇپاك زاتنىڭ بەرگەن توپىسى ئالتۇن، تاشلىرى بولسا گۆھەر، ياقۇت، مەرۋايىتلارغا ئايلىنىپ قاپتۇ. كالتە پەم دىۋانە بۇنىڭغا ھەيران بولۇپ ئالدىغا قارىسا، ئول پاك ئىنسان كۆز ئالدىدىن غايىب بولۇپتۇ. ئۇ ئەقىلسىز سىگال دىۋانە خىجالەتچىلىكتە قالدى. ھەسرەتلىك ئاھ چەكتى. بۇنىڭ قىلچە پايدىسى بولمىدى. ئەي غاپىل مۇخلىسلىرىم، سىلەرگە ئاشۇ كارامەتلەر ئىگىسى بولغان زاتنى شەرىفى ئۇچرىغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭ ئۆز ۋاقتىدا قەدرىنى بىلمىسەڭلار، پۇرسەت ئۆتكەندىن كېيىن پۇشايىمان قىلىپ، نالە - پىغان قىلغان بىلەن پايدا تاپالمىغايىسىلەر. چۈنكى، پۇرسەت ئۆتكۈر قىلچىتۇر!

— يا ئەلھەزەر، يارەببى! — دەپ گۈرۈلدەشتى مەجلىس ئەھلى، ئۇلارنىڭ جور بولۇشىدىن پۈتۈن ئاقساراي لەرزىگە كەلدى...

* * *

ئاپاق خوجا شەربەتىل ھاياتىنىڭ كۈچى بىلەن تازا قايناپ مەسىلە - مەرۇپ قىلىۋاتاتتى، موللا باقى تېز كىرىپ كەلگىنىچە ئۈدۈل شاھسۇپا ئۈستىگە چىقتى ۋە ئېڭىشىپ تۇرۇپ ئۇنىڭ قۇلقىغا بىر نېمىلەرنى شىۋىرلىدى.

— نېمە؟! بۇ... بۇ ئېنىقمۇ؟ — دەپ ۋەھىمە بىلەن ۋارقىردى ئاپاق خوجا.

— ھەزرىتى خوجام پادىشاھىم، ئول خەۋەر ئېنىقتۇر! — دەپ جاۋاب بەردى موللا باقى ئىككى پۈكلىنىپ تۇرۇپ.

ئاپاق خوجا:

— قېنى ئۇ بىزنىڭ بەگلىرىمىز؟ قېنى ئۇ بىزنىڭ باھادىر سوپى چىرىكلىرىمىز؟ قېنى ئۇ بىزنىڭ ھىماچىمىز بولغان قالماق خوجام؟! — دەپ چالۋاقىغىنىچە تەخت ئۈستىدىن تۇرۇپ كەتتى ۋە مەجلىس ئەھلىگە ئىشارەتمۇ قىلماستىن تەخت كەينىدىكى خۇپىيەخانىسىغا قاراپ ئىتتىك ماڭدى...

* * *

ئۆتكەن يىلى يازدا، ئاپاق خوجا قەشقەر ياغدۇدىكى ھەزرىت مازىرىنى قايتىدىن ياساش توغرىسىدا پەرمان چۈشۈرگەندىن بۇيان، يۇرت - ئايمىقلاردىن تۈمەنلىگەن بېجىرىم ئەرلەر «سەرمازار ھاشىرى» غا تۇتۇپ كېتىلدى. بۇ ئىشقا ئاپاق خوجىنىڭ چوڭ ئوغلى يەھيا خوجا مۇئەككەل بولۇپ قەشقەردە

تۇردى. بۇ قۇرۇلۇشقا نەچچە مىڭ ئۇستا - ھۈنەرۋەن ۋە نەچچە تۈمەن مەدەنىيەت بىر يىلدىن كۆپرەك ئىشلىدى ۋە يۈز مىڭلاپ كۈمۈش دەرھەم سەرپ قىلىندى. ئىككى يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت تىرىشچانلىق كۆرسىتىش ئارقىسىدا، قەشقەر شەھىرىنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدىكى ياغدۇدا مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاننىڭ مازىرى - ھەزرەت مازىرى ئاۋۋالقىدىنمۇ ھەيۋەتلىك، ياسىداق بولۇپ پۈتۈپ چىقتى.

بۇ ھەزرەت مازارىنىڭ گۈمبىزى تولمۇ مۇشەققەت ئىچىدە پۈتكەندى! گۈمبەز - پۈتكۈل ھەزرەت مازىرى قۇرۇلۇشىدىكى ئەڭ ھالقىلىق مۇھىم بىر قۇرۇلۇش ھېسابلىناتتى. گۈمبەزنىڭ خىشلىرىنى تۇۋرۇكسىز ھالدا بىر - بىرىگە ياپسالاپ تۇرغۇزۇش كۆپ ھۈنەر تەلەپ قىلىدىغان تولمۇ مۇشەققەتلىك بىر ئىش ئىدى. مەقبەرىنىڭ گۈمبىزى ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ ئۈچ قېتىم ئۆرۈلۈپ چۈشتى. ھەر قېتىمدا بىر مۇنچە ئادەمنىڭ جېنىغا زامان بولدى ۋە بىر مۇنچە ئادەملەرنى كېرەكتىن چىقىرىپ ئاكار قىلدى! ھەزرەت مازىرى ھەقىقەتەنمۇ پۇقرالارنىڭ جېنىغا تۆرەلگەن دەخمىزە، ئاشۇكۈر بىر ئىمارەت ئىدى!

دېمەك، «سەرمازار ھاشىرى» يوقسۇل پۇقرالارنىڭ زېمىنىدىكى ئالۋان - سېلىقنى تېخىمۇ ئېغىرلاشتۇرۇۋەتكەچكە، زۇلۇمغا چىدىيالمىغان بىرنەچچە تۈمەن ھاشارچى دېھقان ئاخىر ئىشقىل سەيلىسىدىن پايدىلىنىپ ئىسيان كۆتۈردى. بۇ چاغدا ئاپاق خوجا سويى چىرىكلىرىنىڭ ئاساسلىق قىسمىنى ئاقسۇدىكى ئاقباش خان ئىسياننى باستۇرۇشقا ئەۋەتۋەتكەن، ئاستانە يەكەندە بىر بۆلۈك ساقچى قىسمىدىن باشقا ھېچقانچىلىك ھەربىي كۈچ قالدۇرمىغانىدى.

ئىشقىلدا كۆتۈرۈلگەن ئىسيان يالقۇنى تېزلا ئەتراپتىكى مەكىت، يېڭىسار، قەشقەر قاتارلىق جايلارغا كېڭىيىپ، پۈتۈن زېمىننى قاپلىغان زور يانغىنغا ئايلاندى. شۇ يىلى جامادىيەل

ئاۋۋالنىڭ ئۈچىنچى كۈنى (جۈمە كۈنى) پولات شەيقاۋۇل باشچىلىقىدىكى ئاتمىش مىڭ قوزغىلاڭچى دېھقان يەكەنگە باستۇرۇپ كىردى ۋە ئاپاق خوجىنىڭ يەكەندىكى ساچقى قىسمىنى پاك - پاكىز يوقاتتى.

ئاقسارايغا ھۇجۇم قىلغان ئىسيانچىلارغا پولات شەيقاۋۇل سەردار ئىدى. ئۇ مىلادى 1682 - يىلى يۈز بەرگەن مۇھەممەت ئىمىن خان ئىسياننىڭمۇ ئاساسلىق تەشكىلاتچىلىرىدىن بىرى ئىدى. مۇھەممەت ئىمىن خان ئاپاق خوجا تەرىپىدىن سۇيقەست بىلەن ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن پولات شەيقاۋۇل يوشۇرۇنۇۋالغانىدى. ئەمما، ئۇ مۇشۇ ئون يىل جەرياندا مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئاپاق خوجىغا قارشى تەرغىبات قوزغاپ، كۈرەشنى بىر مىنۇتمۇ توختاتماي كەلگەنىدى. ئۇ بۇ قېتىمقى ئىشقا سەيلىسى ئىسياننىڭمۇ ئاساسلىق رەھبەرلىرىدىن بىرى ئىدى.

ئىسيانچىلار ئاپاق خوجىنىڭ قۇتبخانسىغا باستۇرۇپ كىرگەندە، ھىيلىگەر، قېرى تۈلكىدىنمۇ قۇۋ ئاپاق خوجا ئۆزىنى دەرھال چەتكە ئېلىپ ئۈلگۈرگەن بولسىمۇ ئەمما ئاقساراي ئىسيانچىلارنىڭ قاتمۇ قات مۇھاسىرىسىدە قالغانلىقتىن، خۇددى «چولمىغا چۈشكەن بېلىق» تەك ھېچبىرگە قاچالماي ئاخىر قولغا چۈشتى!

* * *

ئىسيانچىلار ئاپاق خوجىنىڭ خۇپىيەخانىسىغا باستۇرۇپ كىرگەندە، ئۇ قارشىلىق كۆرسىتىپ قولىدىكى قىلچى بىلەن بىر ئىسيانچىنى چېپىپ تاشلىدى، قانلىق قىلچىنى كۆتۈرۈپ يەنە بىر ئىسيانچىنى چاپماقچى بولغاندا، يەنە بىر ئىسيانچى قولىدىكى ئۇزۇن كالتەك بىلەن بىر ئۇرۇپلا ئاپاق خوجىنىڭ قولىدىكى

بچە
لاپ
مت
ك
ك
داق
دە
كى
ك
لاپ
بىر
ۈچ
ك
پ
غا
ك
ئە،
نر
غدا
كى
ئانە
بى
كى
ۈن
ەل

قىلىچىنى چۈشۈرۈۋەتتى.

ئاپاق خوجا قورققىنىدىن تۇرۇپلا قالدى. مۇشۇ تاپتا ئۇنىڭ ئاغزى گەپكە كەلمەي قالغانىدى:

— سە... لەر - ... كىم - ... كىم بول - ... بولسىلەر؟ بۇ يەر - ... بۇ يەردە نې - ... نېمە ئە - ... ئىشىڭلار بار؟

ئىسيانچىلار ئارىسىدا قولغا قىلىچ ئالغان قامەتلىك بىرەيلەن مەنسىتمەسلىك نەزىرى بىلەن ئاپاق خوجىغا تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى. ئۇ مىيىقىدا بىر كۈلۈپ قويدى — دە، قولىدىكى قىلىچنى ئاپاق خوجىغا شىلتىپ ھەملە قىلدى، ئۇ ئېيتتىكى: — ئەي ئەقىلسىز دۆت ئاپاق، سەن مېنى تونۇيالمايۋا. تامسەن؟! مەن دېگەن سەن تۇتۇش پەرمانى چۈشۈرگەن پولات شەيقاۋۇل دېگەن مەندۇرمەن. بۈگۈن سېنىڭ پەيمانىڭ تولغان كۈندۇر!

— ئى جەۋانمەرد مۇخلىسلىرىم، سىلەرنىڭ غەزىبىڭلار نېمىدۇر؟ ئەگەر مېنىڭ خەزىنەمدە سىلەرگە لايىق نەرسە بولسا، سىلەردىن ئايىم-مىخايىمەن لېكىن مېنى مۇنداق قورقۇتماڭلار! — دېدى ئاپاق خوجا تىترەپ تۇرۇپ. ئۇ مۇشۇ تاپتا خۇددى ئوتقا چۈشكەن قىلدەك تولغىنىپ، تورغا چۈشكەن بېلىقتەك تىپىرلايتتى، گويىكى داۋاسىز ئەلەمگە گىرىپتار بولغان مائەمدار كىشىلەردەك پەرىشان ئىدى.

— ھى، ھى... — دەپ سوغۇق كۈلۈپ قويدى پولات شەيقاۋۇل ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالىدىن يىرگىنىپ، — سەن ھىيلە - مىكىر بىلەن ئەپلاتوننىڭ زەنجىرىنى ئۆزىدىغان، ياۋۇزلۇقتىن يىرتقۇچ بۇرنى مەككار تۈلكىنىڭ ئۇۋىسىغا، قۇترىغان قاۋاننى چۈمۈلە ئۇۋىسىغا يوشۇرۇنۇشقا مەجبۇر قىلالايدىغان، ھەسەلدەك شېرىن تىلىڭ بىلەن شېكەر تىللىق تۇتىنى قىلتاققا چۈشۈرەلەيدىغان ئادەمسەن! بىزنى ئۇزاق يىللاردىن ئالداپ،

ئەر
قال
بىل
زە
ئەق
مەن
كەر
ئالت
باش
قىل
چۈ
بول
خو
ياما
ئاۋ
ئاند
پۇش
ئاپا
تۇر
ئۈچ
بىر
قىل
ھالا
ھايا
قىل

ئەرلىرىمىزنى غالچا، خوتۇن - قىزلىرىمىزنى دېدەك قىلىپ قالماققا تۇتۇپ بەرگەن ئەبلەخقۇ سەن؟!

— سۆزۈڭ توغرا، — دېدى ئاپاق خوجا مۇغەمبەرلىك بىلەن، — مالۇ - دۇنيا ھېرىسى ۋە ئۇلۇغلۇق دەۋاسى ئەقلىمنى زەئىپلەشتۈرۈپتۇ، كۆزۈمنى خىرەلەشتۈرۈپتۇ. نەتىجىدە، ئەقىل ۋۇجۇدۇم، نەپسىم بويىنۇمغا مىنگىشىپ قاپتۇ. تاجۇ - مەنسەپ تەمەنناسى خۇددى تەنناز جۇۋاندەك مىڭبىر نازۇ - كەرەشمىلەر بىلەن ئەقىل كۆزۈمنى كور قىلىپتۇ. كۆزۈمگە ئالتۇن خەزىنە بولۇپ كۆرۈنگەن بۇ يەتتە ئىقلىمنىڭ ئەسلىدە يەتتە باشلىق يالماۋۇز ئىكەنلىكىنى بىلمەپتىمەن!

— ئى خۇدا ئۇرغان تۈزكۈر خوجا، ئەمدى توۋا قىلغىنىڭنىڭ پايدىسى يوقتۇر، — دېدى پولات شەيقاۋۇل، — چۈنكى، سەندىن گۇناھلىرىڭغا توۋا قىلىشنى ئۈمىد قىلىپ بولغىلى بولمايدۇ. چۈنكى، سەن ئائىنىساي، دىيانەتسىز خوجادۇرسەن! تۈزكۈرلەر ئەزەلدىن يىلاندىن تۆرەلگەن بولۇپ، يامانلىقنى ئۆزلىرىگە ھۈنەر - كەسىپ قىلىشقاندۇر. ئۇنداقلار ئاۋۋال ئۆز خەلقىگە، ئۆز ۋەتىنىگە ۋاپاسزلىق قىلىشىدۇ. ئاندىن ھاياسزلىق قىلىشىدۇ!

— ۋەللەھەمكى، مەن بىسىيار خىجالەت مەھزۇنلۇق، پۇشايىمان ئىلكىدە چەكسىز ئىزتىراپ چەكمەكتىمەن، — دېدى ئاپاق خوجا پولات شەيقاۋۇلنىڭ ئايغى ئاستىدىكى يەرنى سۆيۈپ تۇرۇپ، — ھەممە پۇشايىمان - مەھزۇنلۇقۇم ئول نادامەت ئۈچۈندۈركى، ئەسلىدە بىر پۇلغا ئەرزىمەيدىغان پۇچەك دۇنيانىڭ بىردەملىك ئاپتاپتەك مېھرىگە ئالدىنىپتىمەن. خۇددى زىيان قىلىدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ، سىڭمەيدىغان غىزا - تاڭامنى يەپ ھالاكەتكە ئۇچرىغان بىمارغا ئوخشاش، ئىشنى باشقىلارنىڭ ھاياتلىق شېمىنى ئۆچۈرۈشتىن باشلاپ، باشقىلارنى ھالاك قىلىشقا ھەرىكەت قىلىپتىمەن. ماڭا ئوخشاش ئەقلى كوتا،

ئەخمەق خوجىنىڭ بېشىغا ھەر بالالار كەلسە راۋا بولۇر. مەن بۇنى ئۆزۈمنىڭ ئوسال خۇي - پەيلىمدىن دەپ بىلىشىم كېرەك. چۈنكى، ئەل قىساسى مەنلەھق!

— ئى ئاپاق، — دېدى پولات شەيقاۋۇل، — سەن مەخدۇمزا دىلەرگە بىر سائەتمۇ راھەت كۆرسەتمىگەندۇرسەن! ئۇلار بىر - بىرىگە جانلىرىنى پىدا قىلىشتى، سەن ھىيلىگەرلىكتە قۇياش زەررىسىنى چوغ رەڭگىدىكى ئوچاقتىن ئالالايدىغان، مەرۋايىتىنى سەدەپ تېخى قېپىدا پىدا بولمىغان ۋاقىتتا ئوغرىلىيالايدىغان كاززاپ خوجادۇرسەن، سەن ھىيلە - مىكىرلىرىڭ بىلەن باشقىلارنىڭ تىرىكچىلىك كېمىسىنىڭ تېگىنى تېشىپ، نى - نى ئوغلانلارنى ھالاكەت سۈپىدە غەرق قىلىدىڭ. سەن بۇ ئەلگە باشلاپ كەلگەن قالماقلارنىڭ ھەددى ھېسابسىز زۇلۇم - سىتەملىرى دەستىدىن يامان كۈنگە قالغان، تىرىكچىلىك خامىنىغا ئوت كەتكەن، پۈتۈن ئۆمرىدە مۇراد - مەقسەت چىرىغى بىرەر كېچىمۇ يورۇپ باقمىغان، جاپا - مۇشەققەت ئىچىدە يىلىكى قۇرۇپ، ھېچ مادارى قالمىغان بىچارىلەرنىڭ جان تارىسىنى رەھىمسىزلىك بىلەن ئۈزگەندىڭ! ئۇلۇغلار: «بى رەھىمدىل كىشىگە تەڭرىمۇ رەھىم قىلمايدۇ» دېگەندى. ئى نەپرەتلىك ئاپاق، بۇ گۇناھىڭغا قايلدۇرسەنمۇ؟ — قايلدۇرمەن، قايلدۇرمەن! — دەپ ئىتتىك جاۋاب بەردى ئاپاق خوجا پېشانىسىدىكى پۇرچاقتەك - پۇرچاقتەك نەرلىرىنى كىمخاب توننىڭ يېڭى بىلەن سۈرتۈپ تۇرۇپ، شۇ تاپتا ئۇنى سۈر بېسىپ كېتىۋاتقاندى، — سەئىدى ئەختەر باشىم ئۈستىدە قايىم بولغاندا، ھۇما قۇشى باشىمغا سايە تاشلىغاندا، تەن - تېنىم ياپراپ، كىمخاب تونلارغا سىغماي قالدۇرغىدى. قوۋۇرغىلىرىمغا مامۇق تۆشەكلەر پېتىپ ئاغرىتاتتى. ئامەت دۆلدۈلغا مېنىپ، سەلتەنەت ساماسىدا ئۇچۇپ يۈرگىنىمدە، زېمىن ئۈستىگە قانداق قونارمەن، دەپ ئويلىمىغانىكەنمەن!

ۋاقتىكى، ئەيش - ئىشرەتتىن ئۆزۈمنى تارتالمايدىغان خاراكتىرلارنىڭ كۆزىدەك ھىجران پەردىسى قاپلىغان كۆزۈمگە ئول قالماق خوجامنىڭ ئاياغ - ئىزنى كۆھىلۈل جەۋاھىر سۈرمىسىدە تارتقانكەنەن. چۈشەندىمكى، ھايات سەپىرىنىڭ ئۆزى بىر ئىبرەتلىك ساۋاق ئىكەن. دۇنيا ھادىسىلىرى ھەر ۋاقىت يۈز خىل نەپەرەتلىرىنى كۆرسىتىپ تۇرار ئىكەن.

— سەن ئۇ چاغدا تاش يۈرەكلىكىنى ئۆزۈڭگە كەسىپ قىلغاندىڭ، خەلقىمىزنى كۆرگەندىڭ، ھەرقانچە زارلىنىپ، نالە - پەرياد ئەيلىسەڭمۇ، بىزنىڭ ئاھۇ - زارلىرىمىزغا نە قالماق، نە سەن قولاق سېلىشىمىغاندىڭ! بىسىر نەۋجۇۋان - ئوغلان، باكىرقىز - چوكان ھەمىشلىرىمىزنى، خىش - ئەقرەبالىرىمىزنى ئۈستەك ھېسابدا قالماقتا ئەرزانلا غالىچلىققا سېتىۋەتتىڭ! سەنلەر قالماق خوجاڭ بىلەن خەلقىمىزنىڭ تەقدىر تونىنى پىچىشقاندا، ھەتتاكى مۇئامىلە - تىجارەت قىلىشىۋاتقان سودىگەرلەرچىلىكمۇ بولالمىدىڭ. چۈنكى، كىشىلەر بىلەن بولىدىغان مۇئامىلە تىجارەتنىڭ رەسمى شۇكى، ناۋادا بىرنەرسىگە ئون تەڭگە باھا قويۇلدى، دېيىلسە، ئىككى تەرەپ نەرقى - ناۋا ئۈستىدە ئۇزاق تالاشقاندىن كېيىن سانقۇچى ئالتە تەڭگىدىن ئاشۇرۇپ سېتىشنى، ئالغۇچى يەتتە تەڭگىدىن زىيادە ئالماسلىقىنى كۆڭۈللىرىگە پۈككەن بولىدۇ. سەن بولساڭ ئازراقمۇ تالاشماستىنلا مۈلكى قەشقەرىيەنى ئاتىش مىڭ خام ۋە ئاتىش مىڭ تەڭگە بەدىلىگە قالماقتا ئەرزانلا سېتىپ، تاجو - مەنەسەپ سودىسىدا پۈتۈشتۈڭ!

— يا ئەلھەزەر، يا رەببى! — دەپ ئىخىرار قىلدى ئاپاق خوجا دەرھال، — ئەلھال، كۆزۈم غەپلەت ئۇيۇقۇسىدىن ئويغىنىپ، قارايدىغان بولسام، قالماق چېرىكلىرىنى بۇ ئەلگە باشلاپ كېلىپ ئىنتايىن چوڭ سەۋەنلىك سادىر قىلغانكەنەن! بالا - قازا ئۆكۈزۈنى ئەلنىڭ تىرىكچىلىك خامىنىغا

باغلىغىنىمغا، ئەجەل پالتىسىنى ئۆز قولۇم بىلەن ئەلنىڭ
 ھاياتلىق سەرۋىسىگە چاپقانلىقىمغا قاتتىق ئۆكۈنمەن! ئول
 كۈنكى، بۇ مەملىكەتنى قالماق لەشكىرىنىڭ ھىمايىسى بىرلە
 سەئىدىيىلەر قولىدىن سويۇپ ئالىپ، تەختىسى - سەلتەنەتكە
 ئولتۇردۇم. شۇ ۋەجىدىن، مېنى قىيام - قىيامەتكىچە قارا يۈز،
 دەپ بەتنام بىرلە ئاتارلەر^① . . . شۇڭا، تاجاۋۇزچىنى ياشسۇن،
 دەپ مەسنىۋى شېرىق ئوقۇغان، ئەل - يۇرتىنى قالماققا تەقدىم
 قىلىپ يەنە، نەۋجۇۋان - ئوغلان، باكىر قىز - چوكان، خىش -
 ئەقرەبالىرىنى ئۈستەك ھېسابدا قالماققا ئۆتۈپ بەرگەن ماڭا
 ئوخشاش سولامچى خوجىغا ھەرقانداق بالا - قازا كەلسە راۋا
 بولۇر. مەن بۇنى ئۆزۈمنىڭ تۈزكۈرلۈقۇمدىن دەپ بىلىشىم
 كېرەك. چۈنكى، ئەل قىساسى مەنلەھق!

— ئولۇغلار: «يۈز قۇشقاچقا بىر چالما!» دەپتىكەن، —
 دېدى پولات شەيقاۋۇل ئاپاق خوجىنىڭ توۋۋىسىغا پىسەنتمۇ
 قىلماستىن، — قالماقلار مۈلكى قەشقەرىيىنىڭ دەۋران تاجىنى
 سەئىدىيىلەر بېشىدىن سويۇپ ئېلىپ، سېنىڭ بېشىڭغا
 قوندۇرغانىدى. ئەمما، كۆرگەنسەن، ئول تاجۇ - تەختنىڭ
 بىۋاپالىقىنى؟!

— بەرھەق، بەرھەق! — دەپ ماقۇللىدى پولات
 شەيقاۋۇلنىڭ سۆزىنى ئاپاق خوجا دەرھال، — بۇ جاھان
 ھېچكىمگە باقىي بولغان ئەمەس. ئۇ — پايانى يوق چەكسىز
 يىللاردا ئاللانىڭ بەندىلىرىگە بەرگەن ئامانتىدىن باشقا نەرسە
 ئەمەس. شۇڭا، ئۆتۈپ تۇرغان ھەربىر دەقتە ئۆمۈرمۇ ئاللانىڭ
 ئۆز بەندىسىگە سوۋغا قىلغان ئامانتىدۇر!

— ئى خاۋارىج خوجا، — دېدى پولات شەيقاۋۇل، — سەن
 بۇنى بىلمەسەن؟ ئەسلىدە، ئامانەت — بارلىق ياخشى

① مۇھەببەت سادىق قەشقەرى: «تەزكىرەئى ئەمىرنان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988-
 يىلى نەشرى، 57 - 61 - بەت.

سۈپەتلەرنىڭ ئۇلۇغى، دىيانەت — بارلىق ياخشى خۇي - ئەخلاقتىڭ يىلتىزى ئىدى. ئىمان ئامانەت ئارقىلىق كامالەتكە يېتەتتى. بىراق، سەندەك ئىمانى سۇس، دىيانەتسىز، خۇدا ئۇرغان خوجىغا بۇنداق ياخشى پېئىل، ئېسىل خۇي مەنسۇپ بولماپتۇ. ۋەللەھمەكى، تەپەككۈر نەزەرى بىلەن قارىغان ھەرقانداق بىر بەندە شۇنى بىلگەيكى، ئۇنىڭ ئىمانىنىڭ بىر چېتى ئامانەتكە - ساداقەتكە چېتىقلىقتۇر. يەنە بىر چېتى خىيانەتكە باغلانغاندۇر! بەس، سەن ئەسلىدە ئىمانغا چېتىلغان ئامانەتنى ئۆز شەخسىيەتنىڭ ئۈچۈن سەرب قىلغانلىقىڭدىن ئۇ ئالەملىك ۋە بۇ ئالەملىك تۈزكۈر، قارايۈز بولدۇڭ! چۈنكى، خۇدايىستانائالا ھەر بىر بەندىسىگە ئۇنىڭ ھەرقايسى مۇچىلىرىنى تازا قىلىپ بەرگەن بولۇپ، بۇ مۇچىلەر شۇ كىشى ئۈچۈن ئەسلىدە ئامانەت ئىدى. نىھايەت، سەن ئاللانىڭ قۇدرەتلىرىنى كۆرۈشكە بېرىلگەن كۆز بىلەن ناشايان نەرسىلەرگە نەزەر سالدىڭ؛ ھەقتائالانىڭ مۇبارەك كەلىمىلىرىنى، پەيغەمبەر ھەدىسلىرىنى ۋە ئەھلىئىللاھنىڭ نەسىھەتلىرىنى ئىشتىش ئۈچۈن بېرىلگەن قۇلاق بىلەن قالماق خوجاڭنىڭ ئەمر - پەرمانلىرىنى ئاڭلىدىڭ؛ ھەتتا ئاللانىڭ زىكرى - تەسبىھىنى بايان قىلىش ئۈچۈن بېرىلگەن ئاشۇ ئۈچ ئىلىك ئۇپرىماس تىل بىلەن ئاللانىڭ زوسۇلىغا شېرىك كەلتۈرۈپ، يالغان پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىپ چىقتىڭ؛ ھەتتا ئاللانىڭ نامىدىن ئۆز خەلقىڭگە ساخاۋەت قىلىش ئۈچۈن بېرىلگەن بىر جۈپ قول بىلەن مۇسۇلمانلارغا زۇلۇم سالدىڭ. ئۇلارنىڭ قېنىنى تۆكتۈڭ! ئەسلىدە پۇقرالارمۇ خۇدايىتائالانىڭ پادىشاھ ۋە ئەمرلەرگە تاپشۇرغان ئامانەتتى ئىدى. بىراق، سەن ناكەسنىڭ خىيانەتچىلىكى ئارقىسىدا، ئەزكان - دۆلەتكە خارابلىق ۋە قۇسۇر يەتتى.

يولات شەيقاۋۇلنىڭ نەشتەردەك سۆزلىرى ئاپاق خوجىنىڭ يۈرىكىگە ھەر دەقىقىدە بىر ئاچچىق سانجىلاتتى. ئۇ ئۆمرىنىڭ

ساناقلىق مننۇت - دەقىقىلىرىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى سەزدى - دە، ئەلەملىك ئۆكۈنۈش ئىچىدە ئورتىنىپ، زار - زار قاقشىدى:

ئەھدە، سامئەل - مۇناجات،
سەمەدا، كافىئەل - مۇھىمات.
ھېچ پۇشىدە ئەزتۇپىنھان نىست،
ئالەمۇس - سەرى ۋەل - خەفىيات.
ھەر دۇئاكىكى مىكۇنەل بەند،
ئىستەجىپ يامۇجىجەد - دەئۋاد.

(ئى مۇناجاتلارنى ئاڭلىغۇچى يەككە - يېگانە ئاللا، ئى ھاجەتلەرنى راۋا قىلغۇچى ھەممە موھتاج ئاللا، ھېچقانداق نەرسە ساڭا سىر ھەم مەخپىي ئەمەس. سىرلارنى ۋە مەخپىيەتلىكلەرنى بىلگۈچى سەن. ئى مۇشكۈللۈكلەرنى ئىجابەت قىلغۇچى ئاللا، بەندىلىرىڭنىڭ ھەرقانداق مۇشكۈللۈكىنى ئاسان قىلغىسەن!)
— ھەيھات، ھەيھات! — دەپ ئاپاق خوجىنىڭ سۆزىنى ئۈزۈپ تاشلىدى پولات شەيقاۋۇل، — ئى نائىسناپ، دەيۈز خوجا، قايسى يۈزۈڭ، قايسى ئەھۋالنىڭ بىلەن ئاللاغا مۇناجات قىلۇرسەن؟! قادىر ئاللا سېنى شاراپەتلىك قىلىپ سەئىدى ئەختەرنى باشنىڭ ئۈستىدە قايم قىلغۇزمىغانمىدى؟ ھۇما قۇشىنى باشنىڭغا سايە قىلىپ ئەۋەتمەيمىدى؟ ئىلىم - ئەدەپ، ھەسەب ۋە نەسەب بىلىملىرىنى ساڭا ئاتا قىلىپ، كامالەتكە يەتكۈزۈپ، ئۇلۇغلۇق سەھنىسىدە ھەممىمىزدىن ئۈستۈن كۆتۈرمىگەنمىدى؟ «ئاللا رازى بولىدىغان، ياخشى كۆرىدىغان ئەخلاقى ئۆزلەشتۈرۈڭلار!» دەپ ئاگاھلاندىرمىغانمىدى؟ بىزمۇ: «ئاللاغا ئىتائەت قىلىڭلار، پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىڭلار؛ ئۆزۈڭلاردىن بولغان پادىشاھ ۋە ئەمىرلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنى بويىچە، سېنىڭ ئەمرىڭنى ۋاجىپ دەپ بىلگەن ئەمەسمىدۇق؟! بىراق، سەن نېمىلەرنى قىلدىڭ؟! سەن

ئەدلۇ - ئادالەتنى تەرك ئېتىپ، زۇلۇم - سىتەمنى راۋا كۆردۈڭغۇ؟ زۇلۇم چەككۈچىلەرنىڭ داد - پەريادىغا شەپقەتسىزلىك نەزىرى بىلەن قارىدىڭغۇ؟ غەزەپ تىغىدىن مەجرۇھ بولغانلارنىڭ جاراھىتىگە ئوغا مەلھىمىنى قويدۇڭغۇ؟ جاپا چەككەنلەر جەۋر - سىتەم ئاپتېپىدىن ھارارەت ۋە تەڭلىككە قالسا، ئۇلارنىڭ بېشىغا كۈلپەت نەشتىرىنى ئوردۇڭغۇ؟! بىلەمسەن، مەنپەئەت كۆرمىسىمۇ، ئەدلۇ - ئادالەتنى ھەركىم دوست تۇتىدۇ؛ زەرەر كۆرمىسىمۇ، زۇلۇمنى ھەممە كىشى دۈشمەن سانايدۇ. نۇشرۋان ئادىل ئاتەشپەرەس كاپىر ئىدى؛ ھەججاج ئىسلام يېرىدە تۇغۇلغان، ئىسلامنىڭ ئۇلۇغ پېشۋالىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولغان مۇسۇلمان ئىدى. ئەمما، قاچانكى، نۇشرۋان ھەققىدە سۆز بولسىلا، كىشىلەر تاكى ھازىرغا قەدەر ئۇنى ئادىللىق، ياخشىلىق تەرەپلىرى بىلەن ياد قىلىشىدۇ؛ ۋەللەھەمكى، ھەججاج ھەققىدە سۆز بولسا، ھېلىمۇ ئۇنىڭ زالىملىقى توغرىلىق لەنەت ياغدۇرۇشىدۇ!

*

*

*

پولات شەيقاۋۇل تىلغا ئالغان نۇشرۋان ساسانىيلار سۇلالىسىدىن بولۇپ، مىلادى 531 - يىلىدىن مىلادى 579 - يىلىغىچە ياشىغان بىر ئىران پادىشاھىنىڭ نامى ئىدى. ئۇ توغرىسىدىكى مۇنداق بىر ۋەقە قەدىمدىن تارتىپ كىشىلەر ئاغزىدا ھېكايەت قىلىنىپ كېلىنمەكتە ئىدى:

— قەدىمكى زاماندا، ئەجەم پادىشاھلىرى نۇشرۋاننىڭ بىر زىياپىتىگە داخىل بولۇپتۇ. بىر مەھرەم نۇشرۋاننىڭ ئالدىغا ئاش قويماقچى بولۇپ، ئېھتىياتسىزلىقتىن قاچىدىكى ئاشنىڭ بىر قىسمىنى شاھنىڭ ئۈستىگە تۆكۈپ سايپتۇ. نۇشرۋان دەرغەزەپ بولۇپ: «جاللات، بۇ ئەدەپسىزنى بارگاھ ئالدىغا ئېلىپ چىقىپ

بېشىنى ئېلىڭلار!» دەپ پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. مەھرەم ھامان قالغان ئاشنىمۇ شاھنىڭ بېشىغا تۆكۈۋېتىپتۇ. شاھ:
 — ھوي بەتبەخت! بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ بۇ گۇناھ ئۈستىگە گۇناھ قىلغانلىقىڭ ئەمەسمۇ؟ — دەپتىكەن، ھېلىقى مەھرەم:
 — ئى پادشاھ، سېنىڭ ئادالىتىڭ پۈتۈن ئالەمگە ئاڭلانغاندۇر. ئېھتىياتسىزلىقتىن گۇناھ سادىر قىلىپ ئۆلۈمگە ناھەق بۇيرۇلسام، سەن پۈتۈن ئالەمدە يامان ئاتلىق بولۇرسەن. شۇڭا، مەن يەنە قەستەن گۇناھ سادىر قىلدىم. چۈنكى، بۇنداق بولغاندا، سەن يامان ئاتلىق بولمىغايىسەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

نۇشرۋان خۇشال بولۇپ، ھېلىقى مەھرەمگە تەربىيە قىلىپ، ئۆلۈمدىن كەچۈرۈپتۇ. . .

پولات شەيقاۋۇل تىلغا ئالغان ھەججاج تارىختىكى مەشھۇر زالىم ھەججاج يۈسۈپ بولۇپ، ئۇ ئۆمەۋىيىلەر سۇلالىسىدىكى 5-ئەۋلاد خەلىپە، مىلادى 646 - يىلىدىن 705 - يىلىغىچە ياشىغان ئابدۇلمۈلك ئىبنى مەرۋان ئىبنى ھەكىم ئۆمەۋىينىڭ نايىبى ئىدى. ئۇ توغرىلىق مۇنداق بىر ھېكايەت قەدىمدىن تارتىپ ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ كەلمەكتە ئىدى:

ھەججاج مەككە بىلەن مەدىنىگە ئەمىر بولغان مەزگىلدە، بىر كۈنى سەھرادا يالغۇز سەيلە قىلىپ يۈرەتتىكەن، بىر مازارلىققا كەلگەندە، دۇئاسى ئىنتايىن ئىجابەتلىك بىر دەرۋىشنىڭ دەرەخ سايىسىدە دۇئا - تىلاۋەت قىلىپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپتۇ. ھەججاج ھېلىقى دەرۋىشنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— ھوي دەرۋىش! ھەججاج ئۈچۈن ياخشى بىر دۇئا قىلىپ قويساڭچۇ؟ — دەپتۇ. دەرۋىش:

— خۇدانىڭ لەنەتلىرى ھەججاجقا تەگسۇن! ئۇ زالىم، قانخور، خۇدادىن قورقمايدىغان ئەقىلسىزدۇر. خۇدايىنئاللا يەر-

يۈزىنى ئۇ ناپاكتىن پاك ۋە خالىي قىلسۇن! — دەپ دۇئا قىلىپتۇ.

ھەججاج چۆچۈپ:

— خۇدا ھەققى، بۇ قانداق دۇئا؟ — دەپ سورايتىمەن،
دەرۋىش:

— بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ۋە بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ياخشى
دۇئا! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— مېنى تونۇمسەن؟ — دەپ سورايتۇ ھەججاج ھېلىقى
دەرۋىشتىن.

— تونۇمايمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ھېلىقى دەرۋىش.

— ھەججاج دېگەن مەن بولمەن! — دەپتۇ ھەججاج.

— سەنمۇ مېنى تونۇمسەن؟ — دەپ سورايتۇ ھېلىقى
دەرۋىش.

— ياق.

— مەن پالانى كىشىمەنكى، — دەپتۇ ھېلىقى دەرۋىش، —
ھەر ئايدا ئۈچ كۈن ساراڭ بولۇرمەن، مانا بۈگۈن مەن ساراڭ
بولغان كۈنۈمدۇر! . . .

*

*

*

ئاخىر، ئاپاق خوجا ئەينى ۋاقىتتا سەئىدىيەلەرنىڭ
ئاخىرقىلىرىدىن بولغان ئىسمائىل خان نەزەر بەند قىلىنغان
زىندانغا تاشلاندى. بۇ زىندان دەل ئاپاق خوجىنىڭ ئاق سارايدىكى
شاھنىشىغا قويۇلغان ئالتۇن تەختىنىڭ ئاستىغا جايلاشقاندى.
ئۇ ئۆزىنىڭ نۇرغۇن سىياسىي رەقىبلىرىنى مۇشۇ زىندانغا تاشلاپ
يوق قىلغاندى.

ئاپاق خوجا بۇ زىنداننى ياساتقاندا گۇناھكارلارنىڭ قېچىپ
كېتەلمەسلىكى ئۈچۈن، بويىنى تار، ئىچى كەڭ خۇمرا شەكىلدە

بولسۇن، دەپ ئەمىر قىلغانىدى. زىنداننىڭ ئىچى گويىكى زۈلمەت كېچىسىدەك قاراڭغۇ ئىدى. كەمەك ئەييار بولغان تەقدىردىمۇ بۇنداق زىنداندىن قانات ياساپمۇ ئۇچۇپ چىقىپ كېتەلمەيتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئوردىدىكى پۈتۈن ئەۋرەزلەرنىڭ ئاخىرقى ئۇچى مۇشۇ زىندانغا تۇتاشتى. ھاۋا ئالمىشىدىغان تۈڭلۈكى ئېتىپ تاشلانغانلىقتىن، بەتبۇي سېسىقچىلىق دەستىدىن زادىلا چىداش مۇمكىن ئەمەس ئىدى! زىندانغا تاشلانغان ھەرقانداق ئادەم گەندە - نىجاسەتكە چىلىنىپ ئۆلۈشكە مەجبۇر بولاتتى. نىھايەت، ئاخىر ئاپاق خوجىمۇ ئۆزى كولىغان زىندانغا چۈشۈشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ «كىشىگە ئورا كولىساڭ، ئۆزۈڭ چۈشەرسەن!» دېگەن سۆزنىڭ راستلىقىغا مانا ئەمدى چىنىپتۇ. بىراق، ئۇ ئۆز مەغلۇبىيىتىگە ئەزەلدىن زادىلا تەن بېرىپ باققان ئەمەس.

ئاپاق خوجا مانا ئەمدى ئۆز تەقدىرى ئۈستىدە، ئۆزىنىڭ ئىقبال - قىسمىنى ھەققىدە ئەستايىدىل ئويلىنىشقا باشلىدى:

«... مەن بۇزۇكۋار پەدەرىم بىلەن ئول زېمىنغا قەدەم باسقنىمغا ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئاتىشى يىلدەك بوپتۇ، - دەيتى ئۇ خىيالەن، - بۇ ئاتىشى يىل ئىچىدە قىرىق يىلدەك سۈلۈك تەۋرىتىمەن دەپ، مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ سەھرا - قىشلاقلىرىدا تەمتىرەپ يۈرۈپتىمەن. مەن كىرمىگەن ئوي، مەن چىقىمىغان دۆڭ قالماپتۇ. ئاخىر، شېھىتىدۆڭ مۇزاپىتىسى (سۇلتانۇل مۇھەققىقن)، لىق شاراپىتىگە ئائىل بولۇپ، مۇقەددەس ئىشقىيە سۈلۈكىمىزنىڭ پىرئەزەملىك ئېرىشاتنامىسىگە ئېرىشىپتىمەن. كېيىن يەنە بۇ ئەلدىن لالما ئىت كەبى قوغلىنىپ، ماۋزا ئۇننەھر ۋە تۈركىستان سەھراىرىدا تېنەپ - تەمتىرەپ يۈرۈپ ئاخىر تىبەتتىكى بۈتپەرەس كاپىرلانىڭ چوڭى دالاي لاما بۇرھانەھۇ سەللەللەھى ئەلەيھىسسالامدىن نۇسرەت مەدەتكە ئېرىشىپ، قالماق چېرىكلىرىنىڭ زورى بىلەن

بۇ ئەلنى سەئىدىيەلەر قولىدىن سويۇپ ئېلىپ، ئاخىر ئۆز تەسەررۇپىمغا ئاران ئاپتىمەن. ماڭا يىگىرمە يىلدەك مۈلكىي قەشقەرىيە سەلتەنتىنىڭ تەخت ساھىبى بولۇش نېسىپ بولۇپتۇ. بۇ يىگىرمە يىلنىڭ مابەينىدە غالدان قالماق خوجامغا ھەر يىلى ئاتىشىش مىڭ خام، ئاتىشىش تەڭگە ئولپان تۆلەپ تۇرغاندىن باشقا، پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيەنىڭ يىللىق ساپ كىرىمىنىڭ ھەممىسى مېنىڭ تەسەررۇپاتىمغا سەرپ قىلىنىپ سۈرۈۋېتىلدى. مەن كۆرمىگەن راھەت - پاراغەت قالماپتۇ. ھالبۇكى، پانىي ئالەمدىكى بۇ راھەت - پاراغەت باقىي ئالەمدىكى سەككىز ئۇچماغىدەم بولۇش ناتايىن! مېنىڭ تاجۇ - تەخت خاھىشىم ئۈچۈن بۇ ئەل ئاقتاغلىق، قارا تاغلىق بولۇپ كېتىشتى. يېغا - بالالارنىڭ ئايىغى ئۆكسىمدى. ھازىر قارايدىغان بولسام، بىز خوجىلار تەرىپىدىن بۇ زېمىنغا چېچىۋېتىلگەن ئاداۋەتنىڭ ئۇرۇقى بىخ سۈرۈپ ھەر نەرىپكە يىلتىز تارتىپ، تەپرىقچىلىق جاڭگىلىغا ئايلىنىپتۇ. زالىملارنىڭ قىيىن - قىستاقلىرى، زۇلۇم تارتقۇچىلارنىڭ ئاھۇ - زارلىرى، پۇقرالارنىڭ يوپۇرۇلۇشلىرى، سوپى چېرىكىلىرىمىنىڭ ئۇلارنى ياۋۇزلۇق بىلەن جازالاشلىرى، ھەسەتخور موللا، تەمەگەر ئىشانلارنىڭ قاملاشمىغان مۇلايىملىقلىرى، تەلەپكارلارنىڭ بىمەھەل خۇشامەتلىرى، ئەجەل مۇئەككەللىرىنىڭ زورلۇق تىغىدىن ھاياتلىق شېمى ۋاقتىسىز ئۆچۈرۈلگەنلەرنىڭ ھازىدارلىقى، ھەددى ھېسابسىز ئېغىر باج - سېلىقلارنىڭ دەستىدىن بەختى قارا، تونى ئۇزۇن بولغانلارنىڭ دەردلىك پىغانلىرى، تۈگىمەس - پۈتمەس ئالۋان - سېلىقلار دەستىدىن قەددى پۈكۈلگەن خەلقنىڭ نىمجان ھالىتى مېنىڭ ئاپكەللىقىم ۋە تۈزكۈرلۈقۇم تۈپەيلىدىن، نادانلىق شارابى بىلەن مەستۇ - مۇستەغرىق ۋە تەكەببۇرلۇق ھەۋەسلىرى بىلەن ئىنتايىن باشباشتاق بولۇپ كەتكەنلىكىمنىڭ، ئاللاغا، ئاللاننىڭ ئەلچىلىرىگە شەك كەلتۈرگەنلىكىمنىڭ نەتىجىسى ئەمەسمۇ؟

ئەسلىدە بۇ ئەلچىلەرنىڭ ئاجايىباتلىرىنى سېھىرگەرلىك بىلەن ئوخشاش، دەپ بىلمەسلىكىم، پەيغەمبەرلەرنىڭ مۆجىزىلىرىنى «ھىيلە - نەيرەك»، دەپ ئۆز خاھىشىم بىلەن كەمسىتمەسلىكىم كېرەك ئىدى! شۇڭا، مەن ئىككى ئالەملىك بەتبەخت بولۇشقا مۇناسىپ! قۇرئاندا: «ئەنە شۇلار دوزاخ ئەھلىدۇر، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالدۇ،» ① دېگەن ئايەت نازىل بولغان. «بەتبەخت ئانىسىنىڭ قورسىقىدىمۇ يەنىلا بەتبەخت» دېگەن ھەدىس بويىچە بۇ دۇنيادا مەڭگۈلۈك خارۇ - زارلىققا، ئاخىرەتتە، ئەبەدىي دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولسام، مەندەك بەتبەخت خوجىغا راۋا بولۇر، چۈنكى، ئەل قىساسى مەنلەھق!!!»

زىنداندا نىجاسەتلەرگە مەلۇم ياتقان ئاپاق خوجا ھەر قېتىم پۇشايمان ئىلكىدە مۇشۇنداق پۇچۇلانغىنىدا، ئازابلىنىپ غۇنۇجىنىدەك تولغىناتتى. ئۇ ئوقۇغان قايسىبىر كىتابتا مۇنداق دېيىلگەنلىكىنى ئېسىگە ئالدى:

«ھۆكۈمدارلارنىڭ زۇلۇم بولغىسى مەزلۇملارنىڭ سەۋر سەندىلىنى يارسا، مەزلۇملارنىڭ دىلىدىن ئېتىلىپ چىقىدىغان ئوتلۇق پىغان - نادامەتلىرى، ئاھۇ - زارلىرى زۇلۇم كوھىقاپىنى يارىدۇ؛ ئەگەر ھۆكۈمدارلارنىڭ سەلتەنەت گۈرۈزىسى مىسلى تاغ بولسا، خەلقنىڭ قەھرى - غەزىپى قۇياشنىڭ يۈرىكىگە قادالغۇچى مىسلى تىغدۇر!»

ئاپاق خوجا مۇشۇلارنى ئويلاۋېتىپ شەيخ ئەبۇ بەكرى نىشا پۇرى ② ھەققىدىكى مۇنداق بىر رىۋايەتنى ئەسلىپ قالدى:

— بىر كۈنى شەيخ ئەبۇ بەكرى نىشاپۇرى ساياھەت قىلماقچى بولۇپ نىشاپۇر شەھىرىدىن يولغا چىقىپتۇ. ئۇنىڭ شەيخلىق مەرتىۋىسى ئىنتايىن ئۈستۈن بولۇپ، مۇرىد - مۇخلىسلىرى

ھەدد بىلەر يولغا ھەيۋ بىر تەرە ئەلچ بىر نامى بىرل پەللى ئىك ئېرى ئىس ئېھىم گۇنا ئۇچ كەچ تېگ بىلە بۇ ئېسى يىققا ھالا ئار پېت

① «قۇرئان كەرىم»، سۈرە ئال ئىمران، 116 - ئايەت، 66 - بەت.
 ② يەنى ئابدۇللا ئىبنى مۇھەممەد (853 - 935) — ئىراننىڭ نىشاپۇر شەھىرىدە ئۆتكەن مەشھۇر شەيخ، ئەللامە، فىقھ.

ھەددى - ھېسابسىز كۆپ ئىكەن. مەپىلىرى، تۇغ - ئەلەملىرى
 بىلەن گۈرۈھ - گۈرۈھ مۇرىد - مۇخلىسلىرى ئۇنىڭغا ئەگىشىپ
 يولغا چىقىپتۇ. ئۆزىنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ كېلىۋاتقان بۇ
 ھەيۋەتلىك گۈرۈھنىڭ ھەشىمىتىگە قاراپ، شەيخنىڭ كۆڭلىدىن
 بىر بىھۇدە خىيال زاهىر بولۇپ، ئۇنىڭ خىيال - پىكىرىنى ھەر
 تەرەپكە ئېلىپ قېچىشقا باشلاپتۇ. ئۇنىڭ خىيالى تەڭرىنىڭ
 ئەلچىسى مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئۆزىگىچە
 بېرىپ يېتىپتۇ. ئۇنىڭ يادىغا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇراق
 ناملىق تۇلپارغا مىنىپ ئاسماننى سەپىر قىلغانلىقى، ئۇنىڭ
 بىرلىك گۆھىرىدىن تاج بەخش ئېتىلىپ، ۋەھىدەتۇل ۋۇجۇد
 پەللىسى مىراج بولغانلىقى، شۇنداقلا ئۇنىڭغا يۈكسەك ئاسمان
 ئىككى قاش ئارىلىقىدەك يېقىن بولۇپ، ساپلىق ۋە يېقىنلىققا
 ئېرىشكەنلىكى، تەڭرىدىن ئۇنىڭغا خىتاب كېلىپ: «ئەي دوست،
 ئىستىگەن مەقسىتىڭ نېمە؟» دەپ سورالغاندا، ئۇ تەڭرىنىڭ
 ئېھسانىغا ئۆزى خاھلىق قىلىپ، ئاسىي ئۆمەتلىرىنىڭ
 گۇناھىدىن ئۆتۈشنى تىلگەنلىكى كېلىپتۇ - دە، شەيخ: «نېمە
 ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەقەت ئادەملەرنىڭلا گۇناھىنى
 كەچۈرۈشنى سوراش بىلەن كۇپايىلەنگەن بولغىتتى؟» دەپ
 تېڭىرقاپ كېتىۋاتسا، بىر ئېشەك ھاڭراپ كېتىپتۇ، شۇنىڭ
 بىلەن بىللە بۇ ئېشەك «تارت!» قىلىپ ئوسۇرۇپ ساپتۇ. شەيخ
 بۇ بېشارەتتىن چۆچۈپ، خىيال ئىلكىدىن ئويغىنىپ دەرھال
 ئېسىگە كەپتۇ - دە، دەرھال قاقاقلاپ كۈلگىنىدىن يەرگە
 يېقىلىپتۇ، شەيخنىڭ مۇرىت - مۇخلىسلىرى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ
 ھاڭ - تاڭ قېلىشىپ، پاتىپاراق بولۇشۇپ كېتىپتۇ. مۇرىتلار
 ئارىسىدىن بىرى:

— بۇ نېمە ئەھۋالدۇر؟ — دەپ سوراپتۇ سۆزلەشكە

پېتىنىپ.

— ئەي سىر - ئەسرار ئىزدىگۈچى دوستۇم، — دەپتۇ شەيخ

ملەن
 رىنى
 كىم
 ۇشقا
 ئۇلار
 ان.
 بگەن
 تىنە،
 جىغا
 ھەر
 نىپ
 نداق
 سەۋر
 ىغان
 ىنى
 تاغ
 ۇچى
 نشا
 اقچى
 لىق
 ىرى

ھىرىيە

جاۋاب بېرىپ، — قارىسام، سان - ساناقسىز خالايق ماڭا ئەگىشىپ پۈتكۈل دالانى قاپلاپ كېتىشىۋېتىپتۇ. بۇ ئىش تۈپەيلىدىن شۇم نەپسىم كۆڭلۈمگە مۇنداق بىر ۋەسۋەسىنى سالىدى: «ئىككى يولباشچى پېشۋالاردىن شەيخ جونەيدى، شەيخ شېلى، شەيىخ ئوبەيد نۇرى، شەيخ ئەبۇ سەئىد ئەك ماشايىخلاردىن قايسىبىرى پېقىرلىق بوستاندا مۇشۇنچىلىك مەرتىۋە ھەم ھەيۋەت - ھەشەمەتلىك مۇخلىسلار قوشۇنغا ئىگە بولالىغان؟» ھېرىسمەنلىك نەپسىم كۆڭلۈمگە بۇ ۋەسۋەسىنى سالغا ھامان ئۇ ئېشەك مېنىڭ بۇ ئازغۇن، بىھۇدە خىياللىرىمغا دەل ۋاقتىدا ئوسۇرۇق بىلەن جاۋاب بەردى. مەن ئۇنىڭدىن ئۆز خىيالىمغا جاۋاب تاپقانلىقىم ئۈچۈن، بۇ ئازغۇن خىيالارنىڭ تولىمۇ كۈلكىلىك ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتىم! بۇ جاھان ئىككى ئىشىكلىك، ئالتە گۈمبەزلىك ئۆيدۇر. بۇ جاھان ئۆيىنىڭ ئۆلى زۇلۇم - سىتەم تاشلىرىدىن قوپۇرۇلغان. بۇ تاشلار مېھنەت تېغىدىن توشۇلغان. تاملىرىنىڭ خىشلىرىنى مەزلۇملار زۇلۇم قېلىپىدا قويغان، غەم تۇپراقلىرىنى كۆزلىرىنىڭ ھەسرەت سۈيى بىلەن يۇغۇرۇپ لاي قىلغان. بۇ ئىككى ئىشىكلىك جاھان ئۆيى ئىككى قەۋەتتىن تەركىب تاپقان. ئاستىنقى قەۋىتى زۇلمەت كېچىسىدەك قاراڭغۇ بولۇپ، ئۈيەردە نەسلىك قۇزغۇنلىرى بىلەن زۇلمەت شەپەرەڭلىرى ئارام ئالىدۇ؛ ئۈستۈنكى قەۋىتى بولسا، ۋەيرانلىق دەستىدىن ئۈمىدسىزلىك ھوقۇشلىرىغا ئۇۋا، ماتەم لىباسى كىيگەن كەپتەرلەرگە كوۋۇك بولغاندۇر. بۇ ئۆيىنىڭ تۆت بۇلۇڭىدىن «ئەي ئەقىل ئىگىلىرى، ئېھتىيات قىلىڭلار!» دېگەن نالە - پەريادنى ھەمىشە ئاڭلاش مۇمكىن...

ئاپاق خوجا دەرد - ئەلەم ئىچىدە بۇ رىۋايەتنى ئەسلەۋېتىپ، كىچىكىدە ئېسىدە قالغان مۇنداق بىر مەسنەۋىنى ئىختىيارسىز ئوقۇشقا باشلىدى:

پادشاهىم سەن ئىشت، بۇرناغى دەۋرانلار قېنى،
 سىز بىلەنكىم ۋەدە قىلغان شاھى - سۇلتانلار قېنى؟
 ئۇشۇبۇ دۇنيا بىۋەفا سىندۇردى ئول پەيمانەنى،
 نەچچە يىغلاپ زارى قىلغان شەرتى يالغانلار قېنى؟
 سەندەدۇر دەۋران بۇ كۈنكىم سەندىن ئۆزگە كىمدە بار،
 سەندىن ھەم ئىلگەرى ئۆتكەن شاھۇ - سۇلتانلار قېنى؟
 نەچچە مىڭ ھايۇ ھەشەملىك سائىد سەيفۇل مۈلۈك،
 مەلىكە بەدىئۇل - جەمال ئول ئىككى جانانلار قېنى؟!
 ...

* * *

زىنداندىكى ئاپاق خوجىغا كۈندە ئىككى زاغرا بىلەن بىر
 ئىۋرىقتا سۇ بېرىلەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ رىياكارلىقى تۈپەيلىدىن
 مۇشۇ كۈنگە قالدى. ئەمما، ئۇ توۋا قىلغاندەك قىلىسىمۇ،
 ئۆزىنىڭ مەغلۇبىيىتىگە زادىلا تەن بەرگۈسى كەلمەيتتى. ئۇ
 ھىيلە - مىكىرنى شۇنداق پۇختا ئىگىلەپ، ۋايىغا يەتكۈزگەنى،
 ئىبلىس ئۇنىڭ ماكانىدىن لاھەۋال (ئاللاننىڭ قۇدرىتى زور)
 ئوقۇپ ئۆتەتتى؛ ئۇ بارچە ئەييارلاردىن چېچەن ۋە ئۇستا ئىدىكى،
 ھىيلە - مىكىرنى ئۆزىگە ئاتا كەسىپ قىلىپ، ھىيلىگەرلىك
 مەكتىپىدە چازا قۇرۇپ ئولتۇرىدىغان ئىبلىسقا ئوخشاش شەپتان
 ھىيلە - مىكىرى بىلەن كىشىلەرنىڭ سەۋر - تاقىتىنى تالان -
 تاراج قىلىپ، ئۇدۇل ھىيلە - مىكىر دەرسخانسىغا باشلاپ
 ۋەيران قىلىدىغان مەككار ئىدى.

ئاپاق خوجا ھەر ۋاقىت بىر ئېكەك بىلەن بىر خەنجەرنى ئۆز
 يېنىدىن ئايرىماس ئىدى. ئېكەكنى خەنجەرنىڭ غىلىپىدا
 يوشۇرۇپ، خەنجەرنى بولسا، مىسۋاكنىڭ ئىچىدە مەخپىي
 ساقلايتتى، ھەتتا ئۇخلاۋاتقان چېغىدىمۇ بۇ ئىككى نەرسىنى ئۆز
 يېنىدىن زادىلا ئايرىمايتتى. پولات شەپقاۋۇللار ئۇنى تۇتۇپ

ماڭا
 ش
 سى
 نەيخ
 دەك
 ك
 ئىگە
 نى
 سىغا
 ئۆز
 نىڭ
 كى
 ۋلى
 نەت
 لوم
 ۋىي
 ۋىي
 ەت
 لەن
 با،
 تەم
 ۆت
 ئەن

پ،
 سز

باغلىغاندا، ئۇ ئېكەك بىلەن خەنجەرنى ئۇلارغا سەزدۈرمەي زىندان ئىچىگە ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كىرگەندى. «گەرچە مەن بۇ يەردە ئېغىر غولدا - زەنجىرلەرگە بەند قىلىنىپ، بۇنداق ئېغىر پالاكتەك دۇچار بولغان بولساممۇ، - دەپتتى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە، لېكىن مەن بۇ يەردىن قۇتۇلۇپ كېتىشىمنىڭ چارىسىنى قىلىشتىن بىر دەقنىمۇ قول ئۆزۈمەيمەن!»

ئاپاق خوجا ھەر كۈنى ئۆزىگە بېرىلگەن زاغرا بىلەن سۈنى بىر چەتتە قويۇپ خەنجىرى بىلەن يەرنى كولاشقا باشلايتتى، توپىنى ئىۋرىقتىكى سۇ بىلەن لاي ئېتىپ پەلەمپەي ياسىدى. ئېكەك بىلەن زەنجىرلەرنى كېسىپ، نان بىلەن جان ساقلىدى، ئۇسساپ چاڭقاپ كەتسىمۇ، بىر تېمىم سۈنمۇ بەھۋەدە ئىچمەستىن قەيسەرلىك بىلەن تاقەت قىلدى. ئۇ يەتمىش ياشقا كىرىپ قالغان چال بولسىمۇ ئەمما ئۇنىڭدا قىلچىمۇ قېرىلىق ئالامەتلىرى كۆرۈنمەيتتى. ئۇزاق ئۆتمەي پەلەمپەيلەر شۇ يوسۇندا ئاستا - ئاستا ئېگىزلەپ زىنداننىڭ تۈگۈكىگە يەتتى. ئۇ زىنداننىڭ ئېغىزىغا باستۇرۇپ قويغان ئېغىر تاشنىڭ چېتىنى قولدىكى پولات خەنجىرنىڭ ئۇچى بىلەن بىر ئازدىن - بىر ئازدىن چوقۇپ، ئاخىر تۆشۈك ئېچىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدى. بۇ تۆشۈك يوغان ئاخىر ئادەم پاتقۇدەك ھالەتكە كەلدى. ئۇ ئاشۇ تۆشۈكتىن چىقىپ قاچتى...

*

*

*

مىلادى 1694 - يىلى (ئىت يىلى) 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى (پەيشەنبە)، ئۇن نىسبى. ئۇن ئاسمىنى قويۇق قارا بۇلۇتلار بىلەن قاپلانغانىدى. گەرچە تولۇن ئاي تېخى قوتانلىمىغان بولسىمۇ ئەمما قارا بۇلۇتلارنى تېشىپ ئۆتكەن ئاجىز نۇرى بىلەن ئەتراپىنى سۇس يورۇتۇپ تۇراتتى. ئاقساراينىڭ يوغان

سەيناسىنىڭ ھەشەمەتلىك ھالىتى قاراڭغۇلۇق ئىچىگە غەرق بولغان بولۇپ، ئادەتتىكىدەك ھەيۋەتلىك مەنزىرىسىمۇ غۇۋالىشىپ كەتكەنىدى. يىراقتىكى خانىلارنىڭ پەنجىرىلىرىدىن سۇس سارغۇچ چىراغ نۇرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

بۇ — ئىسيانچىلار ئاقسارايىنى ئىگىلىۋالغاندىن كېيىنكى ئاتمىشىنچى كېچە ئىدى. شۇ كېچىسى ئىسيانچىلارنىڭ سەردارلىرىدىن بىرى بولغان پولات شەيقاۋۇل قاراۋۇللارنى تەرەك قىلىش ئۈچۈن قۇتبىخاندىن سىرتقا چىققانىدى. ئۇ تۇيۇقسىز يىراقتا ئاڭلىنىۋاتقان شۈبھىلىك ئاياغ تاۋۇشىنى سېزىپ قالدى. ھېلىقى شۈبھىلىك ئاياغ تاۋۇشى بارغانسېرى يىراقلىماقتا ئىدى. بىردەمدىن كېيىن بولسا، ئاقسارايىنىڭ كەينىدىكى ھەرەمخانا تەرەپتە ئاڭلىنىۋاتاتتى.

— كىم؟! — دەپ توۋلىدى ئۇ قەھرى بىلەن، ھېلىقى ئاياغ تاۋۇشى تېخىمۇ تېزلەشتى. ئەمدى بولسا، يىراقتا بىر قارا ساينىڭ تېز يۈگۈرۈۋاتقانلىقىنى تېخىمۇ ئېنىق كۆرۈش مۇمكىن ئىدى. پولات شەيقاۋۇل ئىككى تاقلاپلا ھېلىقى قارا ساينىگە يېتىشىۋالدى — دە، گەجگىسىدىن قاماللاپ ئوتقىنىچە ئالدىغا بىر تارتىپلا ھېلىقى ئادەمنى خارلىق بىلەن تۇپراققا يىقتىتى. ئۇنىڭغىچىلىك قالغان ساقچىلارمۇ يۈگۈرۈشۈپ يېتىپ كېلىشتى. ئەتراپ ساقچىلارنىڭ قولىدىكى ئوتقاشلارنىڭ شولىسىدا كۈندۈزدەك يورۇپ كەتكەنىدى.

پولات شەيقاۋۇل يەرگە ئېگىلىپ قارىۋىدى، كۆردىكى، ئاپاق خوجا يەردە توپىغا مىلىنىپ يېتىپتۇ. ئۇنىڭ قولىدىكى خەنجىرى قانغا بوياغانىدى.

— ئاپاق خوجا؟! سەن زىنداندا ئەمەسمىڭ؟ بۇ يەرگە قانداق چىقتىڭ؟ — پولات شەيقاۋۇل كۆزىگە زادىلا ئىشەنمەي قالدى.

— ئەي پالۋان، — دېدى ئاپاق خوجا يېلىنىپ تۇرۇپ، —

دان
بۇ
غىر
-
نى
ۋنى
ى،
ى.
ى،
نى
خان
رى
ا -
ڭ
كى
پ،
ناپ
پ
ۋنى
نلار
نان
ەن
نان

مېنىڭ ھېچ مادارم قالمدى. مەن ساڭا زادى نېمە يامانلىق قىلدىم؟ ماڭلا ئېسىلىۋالدىڭغۇ؟ ياشنىپ قالغان ئادەمگە دوزاخ ئازابىنى كۆرسىنىۋاتسىنغۇ؟

پولات شەيقاۋۇل ئاپاق خوجىنىڭ كۆتىگە كېلىشتۈرۈپ ئىككىنى تەپتى. ئاندىن:

— ئەي بەتبەخت مۇناپىق خوجا! سەن ئۆزۈڭنىڭ بۇ ئانا زېمىنىدا دۈشمەنلىك ئۇرۇقىنى تېرىپ، ئاداۋەت دەرىخى ئۆستۈرگەنلىكىڭنى بىلمەسەن؟ ئول مۇبارەك ۋەتەننى ياتلارغا ئوتۇپ بەرگىنىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ سەن نى - نى ئوغلانلارنىڭ ھاياتلىق چىرىغىنى ئۆچۈرۈۋىدىڭغۇ؟ مانا ئەمدى ئەجەل شىرنىڭ پەنجىسىگە چۈشتۈڭ! ئەمدى ئاداۋەت دەرىخىدىن قىساس مېۋىسىنى يېمىگىنىڭنى مەن بىر كۆرەيچۇ؟!

— ئەي رۇستەمى داستان، سەن بەجايىكى پىلتەن رويىنتەن، مەن ئاياغىڭدىكى چۈمۈلە كەبى خار دۈرمەن. مېنىڭ بېشىمنى كەسكەندىن ساڭا نېمە پايدا چىقۇر؟ مېنى ئۆلتۈرمىگىن، مەن ئاتا - بوۋىلىرىڭنىڭ روھ - ئەرۋاھلىرىغا قۇل بولاي، ئۇلارنىڭ مازارىدىكى شەيخلەرنىڭ چاكىرى بولاي! — دەپ زار - زار قاقشاپ يېلىناتتى پولات شەيقاۋۇلنىڭ ئايىقى ئاستىدا ياتقان ئاپاق خوجا.

— ھۇ، ناكەس خوجا، سەن ئاتا - بوۋىلىرىمىزدىن قالغان «قۇرۇتنىڭ داۋاسى قايناقسۇ» دېگەن مەشھۇر بىر تەمسىلنى ئاڭلىمىغانمۇ؟ ئابدۇللاخان، ئىسمايىل خان ھەتتا، ئوت كەتكەن كېچىدە سېنىڭ جاللاتلىرىڭ تەرىپىدىن قەتلى قىلىنغان مۇھەممەت ئىمىن خانلار دەل مۇشۇ ئاددى ھەقىقەتنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويۇشقىنى ئۈچۈن، ھالا بۈگۈن قارا يەر قوينىدا كۆزىگە توپا تىقىلغان ھالدا ياتمامدۇ؟! ئۇلارنىڭ مۇبارەك نەن - جىسمى قۇرۇت - قۇڭغۇزلارغا يەم بولۇپ تۇرمادۇ؟! مەن سېنى ھازىر ئۆلتۈرمەي قويۇپ بەرسەم، جاھاندا بۇ ئىنتايىن

غەلىتە بىر ئىش بولمامدۇ؟! — دەپ غەزەپ بىلەن
ۋارقىرىغىنىچە ئاپاق خوجىنىڭ مەيدىسىگە دەسسەپ تۇرۇپ،
قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ ئۇچتەك ئاقارغان ساقلىنى قاماللاپ
تۇتتى — دە، ئاپاق خوجىنىڭ ئۆزى خەنجىرى بىلەن ئۇنىڭ
بېشىنى قۇچقاچنىڭ بېشىنى كەسكەندەك كېسىپ، جېنىنى
تېنىدىن جۇدا قىلدى...

* * *

ۋادەرىخا، بۇ پەلەك خۇدى بىر ئويۇنچىغا ئوخشايدۇ. بىر
پەستىلا يەتمىش خىل ئويۇن كۆرسىتىدۇ. ئۇ بەزىدە شامال
گاستىدا، بەزىدە تىخ — خەنجەر ئۈستىدە ۋە بەزىدە بولسا،
لەنتىگەردىلەرنىڭ قولىدا ئولتۇرىدۇ. بەزىدە تەخت ۋە تاجى
بەرسە، بەزىدە خارلىق زىندانغا سالىدۇ! بۇ پەلەكنىڭ يوسۇنى
مانا شۇنداق. لېكىن، بۇ پەلەك تۈزكۈر مۇناپىقلارغىمۇ ھېچقاچان
رەھىم قىلغان ئەمەس. زالىملارنىمۇ ھېچقاچان ئاياپ قويغان
ئەمەس! تاشتەك قاتتىق كۆڭۈلمۇ ئۆلۈمدىن قورقىدۇ. بۇ دۇنيا
رەنجۇ — مۇشەققەت سارىيىدۇر. ئۇ بىراۋلارنى كەڭلىكتە تۇتقان
بولسا، بىراۋلارنى تەڭلىكتە قويغاندۇر! ئاخىرىغا كەلگەندە
ھېچكىممۇ ئۆلۈمدىن قېچىپ قۇتۇلالىغان ئەمەس! ...

نەزمە

ئەي باش، سەۋەب سەندە، سەۋەب سەندە، سەۋەب،
ئەي تەن، ئەجەب سەندە، ئەجەب سەندە، ئەجەب.
ئەي دىل، تەلەپ سەندە، تەلەپ سەندە، تەلەپ،
ئەي جان، تەرەپ سەندە، تەرەپ سەندە، تەرەپ.

—جالالىدىن رومى

ئىلىق
بازاخ
رۇپ
ئانا
سى
ارغا
نىڭ
نىڭ
ساس
تەن
نىڭ
سى
رىغا
رى
نىڭ
غان
لى
كەن
غان
بىن
دا
ەك
؟!
بىن

ئۇ
قالد
بولغ
يەكە

قېت
تەخ
ۋۇج
ئاقا

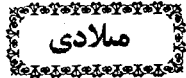
مۆ
سەر
پايد
ھەس
«خ
ياس

ۋە
ئول
قال
بول
كې
ئور
نۇقا
ئول

ئون بىرىنچى باب شېرك پادشاھلار

يىلاننىڭ قۇيرۇقىغا دەسسە-
سەڭ، زەھەردە ئۆلمەكتىن باشقا
ئىشنى كۆرمەيسەن!

— ئۇيغۇرلارنىڭ ئەقلىيە سۆزلىرىدىن

1695 - يىلى (توڭگۇز يىلى) كۈز پەسلى.

ئاپاق خوجا ئۆتكەن يىلى ئىسيانچىلار تەرىپىدىن ھەلقۇم تەغ
قىلىپ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن چوڭ خوجىزادە يەھيا خوجا
ئاتىسىنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە ئۇنىڭ جەستىنى قەشقەر ياغدۇدىكى
ھەزرەت مازىرىغا ئېلىپ كېلىپ، بوۋىسى مۇھەممەت يۈسۈپ
ئىشاننىڭ مەقبەرىسىگە دەپنە قىلدى.

ئاپاق خوجىنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن ئۇنىڭ خوتۇن،
توقاللىرى ۋە بالا - چاقىلىرى ئارىسىدا تەخت تاللىشىش
ماجرالىرى كۆتۈرۈلدى. ئاپاق خوجىنىڭ ئامراق كىچىك خوتۇنى
مۆھتىرەم خېنىم قارا نىيىتى تولىمۇ ئۇرغۇپ تۇرىدىغان بىر
ئايال ئىدى. ئاپاق خوجا ھايات ۋاقتىدا مۆھتىرەم خېنىمدىن
تۇغۇلغان ئوغلى ھەسەن خوجىنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى. شۇڭا،

ئۇ ئۆزىنىڭ چوڭ خوجىزادە يەھيا خوجىنى ۋەلىئەھدىلىكتىن قالدۇرۇپ، ھەسەن خوجىنى تەخت ۋارىسى قىلىپ تاللىماقچى بولغانلىقىنى شەيخۇلئىسلام مىرزا بارات ئاخۇن ئەلەم بىلەن يەكەن ئەمرى مىرزا ئەلىمشاھقا بىرقانچە قېتىم ئېيتقاندى.

— ئول كۈنكى بۇ مەملىكەتنى، — دېگەندى ئۇ بىر قېتىم، — قالماق لەشكەرلىرىنىڭ ھىمايىسى بىرلە ئالىپ، تەخت، سەلتەنەتكە ئولتۇردۇم. ئەلھەمدۇلىللاھكى، بۇ فەرزەندىم ۋۇجۇدى بىرلە بۇ خىجالەتكە تەدارىك ئەيلىدىم^①. قارا يۈزۈم ئاقاردى...

ئاپاق خوجا ئولتۇرۇلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئامراق توقىلى مۆھتىرەم خېنىم چوڭ خوجىزادە يەھيا خوجىنىڭ قەشقەردە سەرمازار قۇرۇلۇشىغا مۇئەككەل بولۇپ تۇرۇۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ھاكىمىيەت ئۆزگىرىشى قىلدى — دە، ئوغلى ھەسەن خوجىنى «ئىشان پادىشاھ» دەپ ئېلان قىلدى ۋە ئۆزىنى «خېنىم پادىشاھ» دەپ ئاتاپ، «ئاپاق خوجا ۋەسىيەتنامىسى» نى ياساپ چىقىپ، رەئىيەتكە جاكارلىدى.

«... پادىشاھلار ئولتۇرغان تەختتە، — دېيىلگەندى بۇ ۋەسىيەتنامىدە، — پادىشاھلاردىن كېيىن شاھزادىلەر ئولتۇرىدۇ. شاھزادە بولسا پادىشاھ بۇ ئالەمدىن كېتەر ۋاقتىدا قالدۇرۇپ كېتىدىغان تەخت ۋارىسىدۇر. قۇياشمۇ غەربكە غايىب بولىدىغان چاغدا، ئاينى ئۆز ئورنىغا ئورۇن باسار قىلىپ قويۇپ كېتىدۇ. ئەگەر باغدىن بىر تۈپ قېرى دەرەخ يوقالسىمۇ، ئۇنىڭ ئورنىدا ياش كۆچەتلەر قېپقالغانلىقتىن، باغنىڭ زىننىتىگە نۇقسان يەتمەيدۇ. شۇڭا، ئى ھەسەن خوجا، بۇ تەختتە سەن ئولتۇرۇپ دەۋران سۈرگەيسەن!...»

بۇ «ۋەسىيەتنامە» بويىچە، 15 ياشلىق ھەسەن خوجا

① مۇلاھ قىلىش دېگەن مەنىدە.

«مەھدىي» نامى بىلەن «پادىشاھ ئىشان بولدى.» مۆھتىرەم خېنىم «خېنىم پادىشاھ» دېگەن نام بىلەن سەلبەنەتنىڭ تىزگىنىنى ئۆز قولىدا تۇتۇپ، چىمىلىق كەينىدە ئولتۇرۇپ ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈشكە باشلىدى^①. ئەمما، بۇنىڭغا ئاپاق خوجىنىڭ مۇرىتلىرى بولغان رەببەت تازا قايىل بولۇپ كەتمىدى. چۈنكى، قەدىمدىن تارتىپ داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ئۇيغۇر سەلتەنەت ئۇدۇمىدىن ئېلىپ ئېيتقاندىمۇ، پادىشاھتىن كېيىن تەختكە چوقۇم پادىشاھنىڭ بەيپىشەسىدىن تۇغۇلغان چوڭ ئوغۇل ۋارىسلىق قىلىشى كېرەك ئىدى. شۇڭا، بۇ قەدىمكى ئۇدۇم بويىچە تەختكە ئاپاق خوجىدىن كېيىن كىچىك خوتۇن مۆھتىرەم خېنىمدىن تۇغۇلغان كىچىك خوجىزادە ھەسەن خوجا ئەمەس، بەلكى ئاپاق خوجىنىڭ مەكتىلىك بەيپىشەسىدىن تۇغۇلغان چوڭ ئوغلى يەھيا خوجا ۋارىسلىق قىلسا دۇرۇس بولغان بولاتتى. خوجىلارنىڭ سەلتەنەت تۈزۈلمىسىدە خوجا - ئىشانلارنىڭ تەرىقەت - سويىلارچە باشقۇرۇش ئېغى ئالاھىدە گەۋدىلەنگەنىدى. شۇڭا، پۈتۈن قەشقەرىيەدە يۇقىرىدىن تۆۋەنگىچە بولغان بارلىق روھانىي ۋە دەھرىي ھاكىمىيەت ھوقۇقى خان - خوجىلارنىڭ ۋە ئۇلارغا قول بېرىپ مۇرىت - مۇخلىس بولغان دەرۋىش - سويىلارنىڭ قولىغا مەركەزلەشكەنىدى. شۇڭا، ئۇلارنىڭ مەرىتۋە - دەرىجىسىمۇ ئەزەلدىن يۇرتدارچىلىق تىزگىنىنى ئۆز قولىدا تۇتۇپ كەلگەن جامائەت مۆتىۋەرلىرىدىن ۋە مەمۇرلاردىن كۆپ ئۈستۈن تۇراتتى. ھەممە جايدا سوپى - ئىشانلارنىڭ باشباشتاقلقى، زۇلۇم - سىتەملىرى ھەددىدىن

① «تارىخىي ئادىبىيە» دېگەن كىتابتا مۇنداق دەپ خاتىرىلەنگەن: «... خېنىم پادىشاھ زامانىدا، شۇنداق خۇنرۇزلىق بولغاندىكى، مۇبادا ئىككى ئادەم ئۆزۈشۈپ كىرسە، ھەر ئىككىسىنىلا ئۆلتۈرۈشكە ئىجازەت بېرەر ئەردىلەر، خېنىم پادىشاھنىڭ بىر سىڭلىسى بولۇپ، زەينەپ خېنىم، دەر ئەردىلەر. بىسىپار ساھىبجامال، تۇغىغان ئەردى. ئۇنى ھەم رەشكىتىن (يەنى كىچۈرگۈنسىز گۇناھكار) دەپ قاپىناق ياغقا تاشلاپ ياغدا كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈردىلەر. ھەممە ئادەم ئۇنىڭدىن ۋەھشە تېناك بولۇپ (ۋەھشىلىكتىن سەمكىنىپ)، ئۇنى جالات خېنىم، دەپ ئاتىدىلەر...»

ئاشقان بولۇپ، تەرىقەت بىلەن سەلتەنەتنى بىرلەشتۈرگەن خوجىلارنىڭ جاھالەتلىك ئىستىبداتلىقى ھۆكۈم سۈرەتتى.

ئاپاق خوجىنىڭ بۇزۇقۇر بوۋىسى مەخدۇم ئەزەم بېكىتكەن ئىشانلىق ئۇدۇمنىڭ مەڭگۈ زىددىيەتلىك كۈرەش چارىسىدىن ھاسىل بولغان بۇنداق ئاقىۋەت نەتىجىسىدە، تەخت ئاپاق خوجىنىڭ مەكتىلىك بەيبىشەسىدىن تۇغۇلغان چوڭ ئوغۇل يەھيا خوجىنىڭ قولىغا قالماي، بەلكى ئۇنىڭ ئۇچتۇرپانلىق توقىلى، ھازىر «خېنىم پادىشاھ» دەپ ئاتىلىدىغان مۆھتىرەم خېنىمدىن تۇغۇلغان كىچىك ئوغۇل ھەسەن خوجىغا قالدى.

ئەينى يىللاردا، مەخدۇم ئەزەم سەئىدىيىلەردىن ھوقۇق تارتىۋېلىش ئۈچۈن، قەشقەرىيە دىيارىدا قوش تارماقلىق خوجا تۈزۈمى، يەنى كۆپ تارماقلىق سۈلۈكچىلىك تاكتىكىسىنى قوللىنىپ، كۆپ سانلىقلارنى قولغا كەلتۈرگەن ۋە ئۆز رەقىبلىرىگە ئەجەللىك زەربە بەرگەندى. بۇنداق كۈرەش تاكتىكىسى ئاخىرقى ھېسابتا ئاپاق خوجا سۈلۈكىدىكى ئاقتاغلىقلارچە كۈرەش چارىسى بىلەن دانىيال خوجا سۈلۈكىدىكى قارا تاغلىقلارچە كۈرەش چارىسىنى بارلىققا كەلتۈرگەندى. «گەرچە، ئۇلار بىردىن بىر مەزھەپ بولغان بولسىمۇ، — دېگەن ئىدى موللا مۇسا سايرامى ئۇلار ھەققىدە، — لېكىن ئۇلار ئىككى پىرقە، ئۈچ سۈلۈك، تۆت مەزھەپ، بەش تائىپىگە بۆلۈنۈپ كېتىشتى. ئۇلار بىر — بىرىگە ھەسەت — ئاداۋەت قىلىشىپ يۈرۈشتى. بىر تائىپە بىر سەيبىدكە ئىناۋەت — ئىتائەت قىلىشىپ، يەنە بىر سەيبىدكە ئىنكار — ئاداۋەت كۆرسىتىشتى. ئۆزلىرىگە ئاقتاغلىق ياكى قارا تاغلىق دەپ ئات قويۇشۇپ، بۇ يۇرتلارنى ۋە يۇرت ئادەملىرىنى قالماقلارغا تەۋە قىلىپ بېرىشتى. ھەتتا بۇنداق يامان ئەقىدە، نالايىق ئىشلارنى ئۆزلىرىگە راۋا ۋە مۇناسىپ كۆرۈپ، بۇ ئىشلارنىڭ يامان ۋە شۇملۇقىنى ئايرىۋالالمىدى. بەلكى، بۇ خىل جاھىل، ۋاپاسىز، مەككەر

سوپلار ئۆزلىرىنىڭ بۇ ناشايان قىلمىشلىرىدىن ھايا ۋە ياكى نومۇس قىلىشمىدى...»

پادشاھ ئىشان ھەسەن خوجا ئىباردىن كېيىن ئانىسى خېنىم پادشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىردى. ئۇ ئاقسارايىنىڭ قىشلىق مېھمانخانىسىدا خاپا بولۇپ ئولتۇراتتى.

ھەسەن خوجا خېنىم پادشاھقا يەھيا خوجا نەرەپدارلىرىنىڭ ئوردىنىڭ ئىچى ۋە سىرتىدا غەلىيان قوزغاپ، سوپى - ئىشانلارنى خېنىم پادشاھقا قارشى قويۇۋاتقانلىقى ئۈستىدە ئەزمىسىنى ئېزىپ ئۇزاق - ئۇزاق شىكايەت قىلدى.

خېنىم پادشاھ ئوغلىنىڭ شىكايەتلىرىنى خوشياقماسلىق نەزىرى بىلەن تىگىشاپ ئولتۇردى. ئاندىن ئۇمۇ ئوغلىغا مۇشۇ تاپتا بېشىنىڭ ئىچىنىمۇ، تېشىنىمۇ قاتۇرۇۋاتقان دەردلىرىنى تۈككىلى تۇردى. گەرچە ئۇ ئاتا قاتلىنىڭ تۇقىلى بولغان بولسىمۇ ئەمما خۇددى ھەدىستە: «سۆھبەت تەسىر قىلىدۇ» دەپ ئېيتىلغىنىدەك، خېنىم پادشاھمۇ ئۆز مۇھىتىغا ۋە ئاپاق خوجا جەمەتىگە خاس بولغان ۋە ئانا سۈتى بىلەن قانغا سىڭگەن مۇناپىقلىقنى ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن ئۆزىگە تولۇق ئۆزلەشتۈرگەنىدى.

— ۋەزىيەت ھازىر خوجا يەھيا پايدىسىغا قاراپ ئۆزگەرمەكتە، — دېدى خېنىم پادشاھ، — گاھى سۈلۈك پىرلىرى، ھەتتا بەزى سەئىدلەر خوجا يەھياغا ئىناۋەت - ئىتائەت قىلىشىپ، بىزلەرگە ئىنكار ۋە ئاداۋەت كۆرسىتىشمەكتە. ئۇ سەل سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى:

— بۇنداق ئەھۋالدا، ئەقىلگە ئەڭ لايىق يول — دۈشمەنلەر ئارىسىنى بۇزۇشتۇر. بىر ئامال قىلىپ، خوجا يەھيا تەرەپدارلىرىنىڭ ئۆملۈكىنى بۇزۇپ تاشلاش كېرەك. شۇنداق

قىلالساڧلا، ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ ئوتىدا ئۆزلىرىنى قورۇيدىغان قىسمەتكە مۇپتىلا قىلىپ قويغىلى بولىدۇ. يەنى دېمەكچىمەنكى، ئىسھاقىيىچى خوجىلارنىڭ قولى بىلەن خوجا يەھياغا ئەجەللىك زەربە بېرىش كېرەك!

ھەسەن مۇرىسنى قىسىپ قويدى ۋە:
— بۇ ئىشنىڭ چارىسىنى قىلىش بىر سىلى ئۆزلىرىڭىلا خاستۇر. بىزلەرنىڭ بۇ ئىشقا ئەقىلىمىز قىسقىلىق قىلىپ قالدۇر، — دېدى. ئەمما ئارقىدىنلا يەنە:

— بىراق، چۈشەنمىدىمكى، سەلتەنەت قىلىچى ئۆزلىرىنىڭ قولىدا تۇرۇپتۇ. خوجا يەھيا خۇددى ئاياغلىرى ئاستىدا چەيلىنىپ يانقان نىمجان چۈمۈلىدەك زەئىپ تۇرسا، يەنە ئۈنىڭدىن ئەندىشە قىلىپ ئولتۇرماقلىرىنىڭ سەۋەبى نېمىدىندۇر؟

— سەن تېخى كىچىك، كۆپ ئىشلارنى بىلمەيسەن، ھاكىمىيەتچىلىك ئىشلىرىغا تېخى خام، — دېدى خېنىم پادىشاھ ئۈنىڭغا كايىپ، — دۈشمەننى ھەقىر ۋە زەئىپ چاغلاپ، ھەرگىز ئۈنىڭدىن غاپىل بولغۇلۇق ئەمەس! قارىماققا خار - زەبۇن كۆرۈنۈپ تۇرۇپ، ئاخىر قەست قىلغان كىشى رەقىبىنىڭ مېڭىسىدىن توتۇن چىقىرالايدۇ. ئىلاھىم، دۈشمەنلىرىمىزنى زەبۇن، سەلتەنەتتىمىزنى ئۇزۇن قىلغايىسەن!

خېنىم پادىشاھ قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ئۇزاققىچە پىچىرلاپ دۇئا قىلدى، ئاندىن ئوغلىغا قاراپ:

— ساڭا قەدىمكىلەردىن قالغان ئىبرەتنامىلەردىن: «قۇشقاچ بىلەن يىلاننىڭ ھېكايىسى» نى ئېيتىپ بېرەي، قۇلاق سېلىپ ئوبدان ئاڭلا ۋە ئېسىڭدە مەھكەم تۇت! — دېدى.
— قۇللۇق، ئانھەزىرتىم! قۇلقىم سىلىدە، مەرھەمەت قىلغايلا.

— بىر ئۆيىنىڭ پېشايۋىنىنى ۋەتەن تۇتۇپ، ئۇۋا سالغان ئىككى قۇشقاچ بار ئىكەن، — دەپ ھېكايىسىنى باشلىدى خېنىم

پادشاھ ، — ئۇلار بالا چىقىرىپتۇ. ھەر كۈنى تالاغا چىقىپ، تاپقان يەملىرىنى ئېلىپ كېلىپ، بالىلىرىنىڭ ئاغزىغا يۈمىشتىپ سالىدىكەن. بىر كۈنى، ئەركەك قۇشقاچ ئوزۇق ئىزدەپ كەچ قايتۇ. قايتىپ كېلىپ قارىسا، چىشىسى بەك ئىزتىراپ بولۇپ، ئۆۋىسىنىڭ ئەتراپىدا ئۆزىنى ھەر تەرەپكە ئۇرۇپ، چىكىلداپ نالە - پەرياد قىلىپ يۈرگۈدەك.

— ھەي خان، ساڭا نېمە بولدى؟ نېمىشقا ئۇنداق پاراكەندە بولسەن؟ — دەپ سورايتۇ ئەركىكى.

— نېمىشقا پاراكەندە بولماي، بىردەم غايىب بولۇپ كەلسەم، يوغان بىر يىلان پەيدا بولۇپ، تېخى قىزىل گۆش بالىلىرىمىزنى يېمەكچى بولۇپ قەست قىلىۋاتقانكەن. شۇنچە زارلاندىم، شۇنچە يالۋۇردۇم ئەمما ئاھىم ئۇ زالىمغا قىلچە تەسىر قىلمىدى. ئۇ ماڭا:

— مېنىڭ قارا كۆڭلۈمنىڭ ئەينىكىگە سېنىڭ ئاھىمىڭنىڭ يېلىدىن ھېچ ئەسەر يەتمەيدۇ، — دېدى. مەن ئۇنىڭغا: — ئېھتىيات قىل، مەن ۋە بالىلىرىمىنىڭ دادىسى سېنىڭ يېنىڭگە چۈشۈپ، ھالاك قىلىش كويىدا بولىمىز! — دېدىم. يىلان مېنىڭ بۇ گەپلىرىمگە كۈلدى ۋە:

— چۈمۈلە قاپلانغا ئۇزىتىپ بەنجى، يەتكۈزەلىگەيمۇ ئۇنىڭغا رەنجى، — دېدى. ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەي، پەرياد قىلسام، دادىمغا يېتىدىغان ھېچ كىشى چىقمىدى. ئاخىر ئۇ زالىم بالىلىرىمىزنى يەپ، چاڭگىلىرىمىزنى ئىگىلەپ يېتىۋالدى، — دەپتۇ چىشى قۇشقاچ.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئەركىكىنىڭ جان خامىنىغا ئوت چۈشۈپتۇ ۋە چېكە مورسىدىن تۈتۈن يېنىپتۇ. شۇ چاغدا، ئۆي ئىگىسى چىراغ ياندۇرماقچى بولۇپ پىلىكىنى ياغقا چىلاپ ئۇچىغا ئوت تۇناشتۇرۇپ چىراغدا قويغان ئىكەن. ئەركەك قۇشقاچ ئۇچۇپ كېلىپ، ئوتلۇق پىلىكىنى تومشۇقى بىلەن چىشلىگىنىچە بېرىپ

يىلان ياتقان چاڭگىغا تاشلاپتۇ. ئۇ زالىم يىلانى ھالاك قىلىشنى ئويلىغان ئىكەن، لېكىن ئۆي ئىگىسى: «ئۆيگە ئوت كېتەرمىكىن» دەپ قورقۇپتۇ — دە، دەرھال قولغا كەتمەننى ئېلىپ ئۆگزىسىگە چىقىپتۇ ۋە چاڭگىنىڭ تۆشۈكىنى چېپىشقا باشلاپتۇ. چاڭگا ئىچىدىكى يىلان ئوتنىڭ قورقۇنچىسىدىن ۋە ئۈستىدىكى شەپە - ھەيۋىتىدىن تۇرالماي، ئۆگزە تەرەپتىكى تۆشۈكتىن بېشىنى چىقارغان ئىكەن، بويىنى كېسىلىپ ئۆلۈپتۇ. . . .

15 ياشلىق پادىشاھ ئىشان — ھەسەن خوجا ئانىسىنىڭ سۆزلەپ بېرىۋاتقىنىنى گاھ چۈشىنىپ، گاھ چۈشەنمەي ھاڭۋېقىپ تۇراتتى.

— سەلتەنەت ۋە سىياسەت تىغىنىڭ مەڭگۈ ئۆز قولىدا بولۇشىنى ئويلايدىغان بىر ھۆكۈمران چوقۇم ھوشيار بولۇشى، سۈبھى ۋاقتىدا ئاگاھتىن غاپىل بولماسلىقى لازىم. شۇنداق قىلغان ھۆكۈمدار بىلەن دۈشمەنلەشكەن ۋە ئاداۋەتلىشىشنى ئىختىيار قىلغان ھەرقانداق بىر رەقىب ئۆلۈمنى مىڭ سىرتماق بىلەن ئۆزىگە تارتقان ۋە تىرىكلىكىنى نەچچە مەنزىل ئۆزىدىن بىرى قوغلىغان بولىدۇ، — دەدى خېنىم پادىشاھ ھېكايىسىنىڭ ئاخىرىدا.

*

*

*

بىر كۈنى يەكەن شەيخۇلىئىسلامى مىرزا بارات ئاخۇن ئەئەلم يەھيا خوجىنى ئاستا بىر خىلۋەتكە تارتىپ ئېلىپ كىردى — دە:

— ئى خوجا يەھيا! مەملىكەتنى تەسەررۇپقا ئالماق قىيىن ئىشتۇر. خېنىم پادىشاھ مەزلۇم، زەئىپ كىشى بولغانلىقتىن، سەلتەنەت ئىشىغا خامدۇر. مۇبادا، ئايال كىشى سەلتەنەت

تەختىدە ئولتۇرسا، بۇ بېشىمىز ھەرگىز ساقايماستۇر. بىر تەرەپتە قىرغىزلار، بىر تەرەپتە قالماقلار بىزلەرنى تەسەرۇپقا ئېلىشقا ھەر ۋاقىت تەييار تۇرۇپتۇ. سىز ئاتا - بوۋىلىرىمىزدىن قالغان خانلىق ئۈدۈمى بويىچە يەكەنگە بېرىپ تەختنى ئىگىلىشىڭىز زۆرۈردۇر. خېنىم پادىشاھ بىلەن ئىشان پادىشاھ قەشقەرگە قايتىپ كېلىپ ھەزرىتى ئاپاق مازىرىدا دۇئاگۈي بولۇپ ئولتۇرسۇنلەر، شۇنداق بولغاندا رەقىبلىرىمىز بىزلەردىن بىرەر ئېۋەن تاپالماس! مەملىكەتمۇ ئاسايىشلىق تاپۇر! — دەپ ئەقىل كۆرسەتتى.

— ھەيھات، ھەيھات! — دېدى ئۇنىڭ بۇ مەسلىھىتىنى تازا خوپ كۆرمىگەن يەھيا خوجا، — بۇنداق قىلسام باشقىلار: «پەدەرنىڭ جەستى تېخى سوۋۇماي تۇرۇپلا شەھەر تالاشقىلى تۇرۇپتۇ!» دەپ مېنى ئەيىبلەسمۇ؟

— سەلتەنەتكە شەرمى - ھايا كېرەك ئەمەستۇر! — دېدى مىرزا بارات ئاخۇن ئەلەم، — شەرمى - ھايانى دېسىڭىز مەملىكەت خاراب بولۇر. نوۋەت قولىدىن كېتۇر، نوۋەت كەتكەندىن كېيىن قىلىنغان پۇشايىمان پايدا بەرمەس. — ئۇنداق بولسا، بۇ ئىشنىڭ ئېيى نېمىدۇر؟ — دەپ سورىدى يەھيا خوجا ئۇنىڭدىن.

— ئاتىڭىزنىڭ قىرىق نەزىرىگە ۋالدىڭىز خېنىم پادىشاھ بىلەن ئىنىڭىز پادىشاھ ئىشاننى چىللايدۇرسىز، مۇبادا، ۋالدىڭىز يەكەندىن ھەزرىتى سەرمازار تامان كەلسە، ئىشنىڭ يېرىمى پۈتۈر. قالغىنىغا يەنە ئازماس ئاللا باردۇر! خاتىرجەم بولۇڭ، بۇ ئىشنى موللا ساقىغا تاپشۇرسىڭىز بولۇر! — دېدى ئۇ.

ئۇلار بۇ ئىشنى مەسلىھەتلەشكەندە، موللا ساقىمۇ شۇ يەردە ئىدى. كېيىن ئۇ بۇ سىردىن خوتۇننى ۋاقىپلاندىرۇپ قويدى. بۇ سىرنى موللا ساقىنىڭ خوتۇنى خېنىم پادىشاھقا يەتكۈزدى.

خېنىم پادشاھ بەنگۇمان بولۇپ، يەھيا خوجىنى ئۆلتۈرۈشنىڭ
پېيىگە چۈشتى... .

يەھيا خوجا ئاتىسى ئاپاق خوجىنىڭ قىرىق نەزىرىسىنى
ياغدۇدىكى ھەزرىتى سەرمازار — مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ
مازىرىدا «قىرىق مىڭ تۈگە، قىرىق مىڭ ئات، قىرىق مىڭ كالا،
قىرىق مىڭ قوتاز، قىرىق مىڭ قوي، قىرىق مىڭ ئۆچكە،
قىرىق مىڭ توخۇ ئۆلتۈرۈپ، قىرىق مىڭ پاتمان گۈرۈچ، قىرىق
مىڭ پاتمان ئاق ئۇن، قىرىق مىڭ پاتمان قوناق ئۇنى، قىرىق
مىڭ پاتمان سۆك بىلەن نەزىر ئېشى ئېتىپ، مۇرشىد -
مۇخلىسلارغا كاتتا نەزىر بەردى...»^①

شۇ كۈنى كەچتە خېنىم پادشاھ پادشاھ ئىشان بىلەن يەھيا
خوجىنى ئاپاق خوجىنىڭ مەقبەرىسى ئالدىغا باشلاپ كەلدى ۋە:
— ئى خوجا يەھيا، — دېدى ئۇ يىغلاپ تۈرۈپ، — سىز
ناشۈكۈر ئازغۇنلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىپ، بىز ئول خوتۇن،
يېتىم ئوغۇلنىڭ بەختىگە قارا ساناپ ئولتۇرۇپسىز. سىزدىن
نەلازىمدۇركى، بىزنى بۇ يەردە قوندۇرۇپ، ئۆزىڭىز شەھەردىكى
ئوردىڭىزدا راھەت - پاراغەت ئىچىدە ھۇزۇرلىنىپ
ياتىپتۇدۇرسىز! مەن مېھمان بولساممۇ، يەنىلا سىزنىڭ
ئىككىنچى ۋالىدىڭىزدۇرمەن. مەن يەكەنگە يانغۇچە ئول
سەرمازاردا بىزىلەر بىلەن بىللە بىرنەچچە كۈن تۇنىمىسىڭىز، بۇ
ئەدەپسىزلىك بولماسمۇ؟ سەلتەنەت سىزدە تۇرسا ۋە ياكى
بىزىلەردە تۇرسا ئوخشاش ئەمەسمۇ؟ سىزىلەرنىڭ قايسى ئاتاڭىزىلەر
پادشاھ بولۇپ كەلگەن؟ بىزىلەرنىڭ ئاتا - بابامىزغا دۇئاگوي
بولۇپ كەلگەن ئەمەسمۇ؟ شۇڭا، سىزنىڭ خانلىق دەۋاسىنى
قىلماغىڭىز بىمەنلىكتۇر! — دەپ يەھيا خوجىنى ئەيىبلىدى.

① موللا ياقۇپ ئىبنى ئۆمەر روزى قەشقەرى: «تەزكىرەئى ھىدايەت»، ھىجرىيە 1300 -
يىلى (مىلادى 1883 - يىلى) كۆچۈرۈلگەن.

— مەن ھەزرەتكە — سىز لەرگە خىزمەتتە بۇلۇرمەنكىمىن، دەپ كاشغەردىن نېرى بارمىغاندىم، — دەيدى يەھيا خوجا ھولۇقۇپ كېتىپ، — مېنىڭ ھەزرىتى سەرمازاردا دۇئاگۈيلىق بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈشتىن باشقا تامايمىمۇ يوق!

— يوق بولسا، ناھايىتى بەلەن گەپ ئىكەن، — دەيدى خېنىم پادىشاھ كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، — ئۇنداق بولسا، مەن خاتىرجەم بولسام بولۇر ئىكەن، كۆڭلىڭىزگە ئالماڭىز، خۇدا خالسا، سىزنىڭ ئورنىڭىزنى ھەممىسىدىن ئۈستۈن قىلۇرمىز! شۇنداق قىلىپ، خېنىم پادىشاھ قەشقەردىكى ئىشلىرىنى تۈگىتىپ پادىشاھ ئىشان — ھەسەن خوجىنى ئېلىپ يەكەنگە قايتتى...

* * *

خېنىم پادىشاھ قاراخان چاغانتاشنى ئاقسارايىنىڭ ھەشەمەتلىك قوبۇلخانىسىدا كۈتۈۋالدى ۋە ئالاھىدە ئىلتىپاتلارنى كۆرسىتىپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ تەختى يېنىدىكى ئالتە پۇتى قۇيما ئالتۇندىن ئىشلەنگەن، ئۈستى پۈتۈنلەي مەرغۇپ تاشلار بىلەن بېزەلگەن، ياسىداق مىز ئۈستىگە ئولتۇرغۇزدى.

خېنىم پادىشاھ بېشىغا قارا جىيەك تۇتۇلغان ئاق يىپەك رومال ئارتىپ، قارامتۇل كۈمۈش رەڭ كىمخايتىن يان ئىزمىلىق نىمچە كىيگەندى. ئۇنىڭ رومال ئۈستىگە كىيگەن زەرباب دوپپىسىدا كۆرگە ئانچە چېلىقمايدىغان شالاڭ مەرۋايىت دانىلىرى چىراغ نۇرىدا ۋالىلداپ تۇراتتى. رومالغا رەڭمۇ رەڭ لەئەل - ياقۇت، مەرۋايىت، قەھرىۋا، ئېسىل ھېقىق مارجانلار ۋە گۆھەرلەر ناھايىتى ماھىرلىق بىلەن قادالغانىدى. قۇلىقىغا ئىككى دانە ئۇزۇن ئالتۇن سىرغا، بويىنىغا رەڭلىك دۈر - مەرۋايىتتىن تىزىپ ياسالغان قىممەت باھا زۇننار ئېسىلغانىدى.

خېنىم پادشاھ بويى زىلۋا، روھىي ھالىتى غەمكىن ئىدى. بۇنداق جاۋاھىراتلار ئارىسىدا گۈزەل خوتۇن - قىزلار ئوتتۇرىسىدا ئولتۇرغان چوڭ سۈپەت نەۋجۇۋان — خېنىم پادشاھنى كۆرگەن جوڭغار قاراخانى چاغاتاش بىردىنلا ھودۇقۇپ قالدى. بۇ چوكاننىڭ ئۇنىڭدا قالدۇرغان تۇنجى تەسىراتى بېجىرىملىك، گۈزەللىكتىن ئىبارەت ئىدى. «بۇ ئەگەر گۈل بولسا، — دەپ ئويلىدى ئۇ ئۆز كۆڭلىدە، — چوقۇم غونچىنىڭ ئىچىدىن چىقتى؛ گۆھەر بولسا، چوقۇم سەدەپنىڭ قېپىدىن ئۆزىنى نامايان قىلدى. ئون تۆت كۈنلۈك تولۇنئاي بولسا، چوقۇم بۇلۇتلارنىڭ پەردىسىنى يېرىپ چىقتى! . . .»

قاراخان چاغاتاشنىڭ سەل ئوڭايسىزلانغانلىقىنى سەزگەن خېنىم پادشاھ خاتىرجەم كۈلۈمسىردى:

— جانابىي قالماق خوجام، سىز بىز تۇل خوتۇن، يېتىم ئوغۇلغا پاسىباندۇرسىز. شۇڭا، خۇددى ئۆز ئۆيىڭىزدىكىدەك بەخىرامان ئولتۇرىڭىز!

— كۆپ تەشەككۈر! سىزلەرنى كۆك تەڭرى ئامان قىلغاي!
قاراخان چاغاتاش ئوتتۇز ياش ئۇچۇرسىدىكى جەسۇر ھەربىي كىشى بولۇپ، كۆپ جەڭلەرنى باشتىن كەچۈرۈپ سۆڭىكى قاتقان، بويىنى بۇقىنىڭ بويىندەك سېمىز ئىدى. ئۈستىدە قارا مەخمەلدىن تىك ياقىلىق كۆك خىتاي شاپىسىدىن تىكىلگەن قالماقچە تون، بېشىدا موغۇلچە قالپاق، يېلىدە رەڭمۇ رەڭ قىممەت باھا تاشلار بىلەن كۆز قويۇپ ياسالغان تاسما كەمەر بولۇپ، قولىدا كۈمۈش ساپلىق قوش تىللىق قامچا بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۆڭىنىڭ قارا، بۇرنىنىڭ پاناق ئىكەنلىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۆزى كېلىشكەن، خۇشچاقچاق ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ بىر جۈپ كۆزىنىڭ ئارىلىقى ناھايىتى كەڭ ئىدى. تۇرقىدىن قارىغاندىمۇ ئۇ خۇشچاقچاق، مېجەزى ئوبدان بىر ئادەمدەك قىلاتتى. لېكىن، ئۇ قىلچىمۇ مادارا قىلمايدىغان، مۇستەھكەم

ئىرادىلىك ئىدى.

چۈمپەردىلىك قىز - جۇۋانلار كۈمۈش پەتنۈستە شاراب كەلتۈرۈشتى. يۈزلىرىدە يۇپقا قارا يىپەك چۈمپەردىلىرى بار بۇ قىز - جۇۋانلارنىڭ چىرايىنى ئېنىق كۆرگىلى بولسىمۇ ئەمما ئۇلارنىڭ خېنە يېقىلغان نازۇك بارماقلىرى، يىپەك نىمچىلەر بىلەن ئورالغان ئىنچىكە بەللىك تولغان بەدەنلىرى ۋە بۆرتۈپ چىققان بىر جۈپ كۆكسى بۇ ئاياللارنىڭ ياش ئىكەنلىكىنى بىلدۈرەتتى.

چاغاتاشنىڭ ئۇلارغا يەۋەتكۈدەك قاراپ قالغانلىقىنى كۆرگەن خېنىم پادىشاھ شوخ كۈلكە بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى - دە، ئۇنىڭغا قارىدى:

— قالماق خوجام، يارىدىمۇ؟ يەكەننىڭ خام يۇتۇپ ئالغۇدەك گۈزەل قىز - چوكانلىرى سىزگە ئىشتىياق باغلاپ، مۇشتاق بولۇۋېتىپتۇ. ئاڭلىساق، سىلىدەك شۇنداق كېلىشكەن ساغلام ۋە شۇنداق جەسۇر باھادىر سەركەردە تا ھازىرغا قەدەر بويتاق ئۆتەرسىز ئىمىش، بۇ راستمۇ؟

— جانابى خېنىم پادىشاھ، بۇ گەپلىرى راست، — دېدى قاراخان چاغاتاش، — ئەمما، بۇ دىياردىن ئۆيلىنىش خىيالىمىز يوقمۇ ئەمەس.

— قالماق خوجام، سىزنىڭ كۆڭلىڭىز خوشلا بولىدىكەن، خانىدانىمىزدىن سىزگە مۇناسىپ گۈزەل ۋە ئەقىللىق قىز - چوكانلار تېپىلىدۇ! — دېدى خېنىم پادىشاھ خۇشامەت بىلەن. چاغاتاش خېنىم پادىشاھنىڭ كۆڭلىدىكى مۇددىئاسىنى چۈشىنەتتى. چۈنكى، مۈلكى قەشقەرىيىدە ئۆيلىنىش ئۇنىڭ تەرەپدارغا ئايلىنىش، دېگەن سۆز ئىدى. قاراخان چاغاتاش خېنىم پادىشاھنىڭ ئۆگەي ئوغلى يەھيا خوجا بىلەن چىقىشالمايتتى. خېنىم پادىشاھمۇ دەل مۇشۇ زىددىيەتتىن پايدىلانماقچى ئىدى. شۇڭا، چاغاتاش ئېنىق ئىپادە بىلدۈرمەي،

خۇپسەنلىك قىلىپ جىم ئولتۇرۇۋالدى.
 خېنىم پادىشاھ قىز - جۇۋانلارغا ئىشارەت قىلىۋىدى، ئۇلار
 شاملارنىڭ ئۈچىنى تۈزەپ بولۇپ، ھەشەمەتلىك قوبۇلخانىدا
 ئۇنىڭ بىلەن جۇڭغار قاراخانى - چاغاتاشنى خالىي قويۇپ،
 كەينىچە مېڭىپ چىقىپ كېتىشتى.
 خېنىم پادىشاھنىڭ گۈزەل رەڭگى - رۇخسارى قالماق
 قاراخانىنىڭ دىققىتىنى ئىختىيارسىز ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالدى.
 بىر پەس سۈكۈتتىن كېيىن خېنىم پادىشاھ ئارىدىكى
 جىمجىتلىقنى بۇزدى:

— قالماق خوجام، سىزلىنى بىمەھەل ئاۋارە قىلدۇق.
 جانابلىرىغا ئۆزىمىزنىڭ ئادەملىرىدىن تولاراق ئىشەنگەنلىكىمىز
 ئۈچۈن، بەزى ئىشلار خۇسۇسىدا سىزلىنىڭ مەسلىھىتىنى
 ئالايلىق دېۋىدۇق، — دېدى خېنىم پادىشاھ چاغاتاشقا ئېڭىشىپ
 تۇرۇپ، مۇشۇ تاپتا ئۇنىڭ جىڭگىلماچ چاچلىرى قاراخانىنىڭ
 يۈزىگە تېگىپ تۇراتتى.

— بۇ ئۇلۇغ مەرھەمەتلىرى ئۈچۈن مەن سىلگە ئالاھىدە
 تەشەككۈر بىلدۈرمىەن! — دېدى چاغاتاش ئورنىدىن تۇرۇپ.
 — يوقسۇ، يوقسۇ، ھەرگىز تۈزۈت قىلمىغايسىز،
 مەرھەمەت قىلىپ ئولتۇرغايسىز، — دېدى قاراخانىنىڭ
 شاپائىتىدىن قاتتىق تەسىرلەنگەن خېنىم پادىشاھ، — بىز گەرچە
 مەرھۇم ھەزرىتى ئەزىزان — ئاپاق خان خوجىنىڭ غۇماسى^① ۋە
 زەئىپ مەزلۇمى بولغان بولساقمۇ ئەمما قالماق خوجاملارنىڭ
 دۇئاسىنىڭ بەرىكەتلىك سەلتەنەت سۈرۈپ كېلىۋاتىمىز، كىچىك
 خوجىزادە — پادىشاھ ئىشان ئۆسۈپ، تەڭرىگە شۈكرى،
 ئەقلى - ھوشىنى تونۇماقتا. بۇ پەرزەنت تولىمۇ رەھىم -
 شەپقەتلىك، مېھرىبان، كارامىتى چەكسىز، ئىلمۇ - ئېرىپان

① غۇما — ئىككىنچى خوتۇن، توقال.

گۈلزاردا گۈلتاجى، رەڭگى - رۇخسارىدا يۈسۈپ سانى ۋە شىجائەتتە دەۋر يەكتاسى بولۇپ تونۇلماقتا. شۇڭا، سىزلىدىن يوشۇرىدىغان ھېچ سىر - ئەسرارىمىز يوق.

خېنىم پادىشاھ ئىنچىكە قاشلىرىنى ئوينىتىپ، سەل توختىۋالغاندىن كېيىن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى.

— كىچىك خوجىزادىمىزنىڭ ئىقبالى ئۈچۈن ھازىردىن باشلاپ يولنى دۇرۇسلاش لازىم، دەپ ئويلايمىز. بىزگە ئايانكى، ھەرقايسى خوجىزادىلەر، بولۇپمۇ چوڭ خوجىزادىنىڭ ئۆز كۆڭلىدە ئارزۇ - ئارمانلىرى باردۇر. ئۇنىڭ ئېتىبارلىق ئادەملەردىن تەربىيىچىلىرى باردۇر. ۋەلەھمكى، چوڭ خوجىزادىنىڭ ئادەملىرى بىزكى تۇل خوتۇن ۋە يېتىم ئوغۇلنىڭ يەكەندە تۇرۇشىغا قارشى. نىھايەت، ئۇلارنىڭ چوڭ خوجىزادىنى مەرھۇم ئەزىزان ئاپاق خان خوجامنىڭ ۋەلىئەھدى سۈپىتىدە يەكەنگە يېتىپ كېلىپ تەختكە - سەلتەنەتكە چىقىشىغا دەۋەت قىلىۋاتقانلىقى بىزگە ئايان بولدى. ئۇنداق بولغاندىكىن، ئوغللىمىز ئۈچۈن مەزلۇمە باشمىزغە ئۆزىمىز قايغۇرمىساق بولماس ئىكەن... بىزلىنىڭ پىكىرىمىز قالماق خوجامغا ئۇقۇلغان بولسا كېرەك؟ — خېنىم پادىشاھ پىسقى - فوجۇر بىلەن تولغان مىكىرلىك تەنناز كۆزلىرىدە قاراخان چاغاتاشقا قارىدى.

— ئى دۇنيادىكى گۈزەللەرنىڭ گۈزىلى، — دېدى قاراخان چاغاتاش قولىدىكى جامنى پىرقىرتىپ تۇرۇپ، شېرىن مەي ئۇنىڭغا خېلى ئوبدانلا تەسىر قىلغاندى، — سىلىنىڭ ناز - ئىشۋىلىرىگە جان - دىلىم ئەسىر، شېرىن سۆزلىرىگە تېنىم پىدا بولغاي، ھەر ۋاقىت سىزلىگە بىرەر ھادىسە يولۇقسا، مەن سىلى ئۈچۈن جېنىمنى تەقدىم قىلىشقا تەيياردۇرمەن. مەن بۇ ۋاقىتقىچە مەرھۇم ساغان خوجا ۋە سىلىنىڭ نان - تۈزلىرىنى يەپ پەرۋىش تېپىپ، دۆلەتلىرىگە شېرىك بولۇپ كېلىۋاتمەن.

شۇڭا، بۇ يولدا ئۆزۈمنى سىلىگە ئاتىشىم ۋاجىپ ۋە زۆرۈردۇر!
 — ۋاي، چىرايلىق قالماق خوجام، مېنى پەقەت سىلىلا
 چۈشىنىدىلا، — دەپ كۈلۈمسىردى خېنىم پادىشاھ ئىككى
 قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، غالدان خوجامغا قانداق قۇل بولغان
 بولسام، سىلى قاراخان خوجامغىمۇ شۇنداق قۇلدۇرمەن! ئەسلىدە
 مۈلكى قەشقەرىيىنىڭ تەخت - سەلتەنىتىدە سىلىدەك جەسۇر،
 ئىرادىلىك، باھادىر ئادەم ئولتۇرسا ئېلىمىز مەڭگۈ ئاسايىشلىق
 تاپقان بولاتتى!

قاراخان چاغاتاش خېنىم پادىشاھنىڭ يەھياخوجىغا كۆڭلى
 قارىلىق قىلىپ، «ماڭا بولمىسا، ئۇنىڭغىمۇ بولمىسۇن!»
 دېگىنىدىن، ئۇلار تالىشىۋاتقان بۇ مەملىكەتنىڭ ئۇلاردىن پەقەت
 بىرىگىلا تەگكىنىدىن كۆرە، قايناتىمۇ قېنى قوشۇلمايدىغان يانقا
 تەگكىنىنى ئەۋزەلرەك كۆرۈۋاتقانلىقىنى سەزدى. چۈنكى، بۇ
 ئەلنىڭ ئادەملىرىنىڭ نەزىرىدە ياتلار ئۇلارنىڭ بۇنچىلىك
 ھەسەتخورلۇقىنى قوزغىيالمىتتى. «مۇبادا، خېنىم پادىشاھقا
 ياردەم قىلىپ ئانا - بالا ئىككىيلەننى يەھيا خوجىدىن كېلىۋاتقان
 خەۋپتىن خالاس قىلالىسام، — دەپ ئويلىدى چاغاتاش، —
 كۈنلەرنىڭ بىرىدە مۈلكى قەشقەرىيىنىڭ تەختىنى تەنھا
 ئىگىلەپ، شاھلىق تاجىسىنى بېشىمغا كىيىپ، سۇلتانلىق
 ناغرىسىنى ئۆز نامىغا ساداغا كىرگۈزۈش قانچىلىك ئىش
 ئىدى؟!»

— ھەببەللى، بۇ گېپىڭىز تولىمۇ ئورۇنلۇق بولدى، —
 دېدى قاراخان چاغاتاش بېشىنى كۆتۈرۈپ مەنلىك كۈلۈمسىرەپ
 تۈرۈپ، — بۇنىڭدىن كېيىن سادىق ئادەملىرىڭىز ئارقىلىق
 ھەرقانداق ئىشلار توغرىسىدا بىر - بىرىمىزنى ئاگاھلاندۇرۇپ
 تۇرمىقىمىز لازىم ۋە كىچىك خوجىزادىنىڭ بەختى ئۈچۈن
 ھازىردىن باشلاپ تەدبىرلەرنى كۆرمىكىمىز زۆرۈر! بۇنىڭ
 ئۈچۈن چوڭ خوجىزادىنىڭ ئوردىدىكى كۆز - قۇلاقلىرىنى تۇتۇپ

يوق قىلماقلىرى ھەممىدىن مۇھىم. ئاندىن قالسا، ئاشكارا پەرمان جاكارلاپ، چوڭ خوجىسىزادىگە «نايىسب دۆلەت» مەرتىۋىسىنى بەرمەكلىك لازىم. قاچانكى، ئول خوجىزادە بۇ مەرتىۋىنى قوبۇل قىلغان پەيتتە، ئۇنىڭ شۇبھى - گۇمانلىرى سۈسلىشىدۇ - دە، شۇ چاغدا قول سېلىپ، ئۇنىڭ ئۇرۇق - ئەۋلادى بىلەن ئەڭ يوق قىلماقلىرى لازىمدۇر! بىزكىم جۇڭغار چېرىكلىرى بۇ ئىشتا سۈكۈت قىلىپ بىتەرەپ تۇرغايىمىز!

— كۆرسەتكەن ئەقىلىڭىزگە بارىكالا، تەشەككۈر، كۆپ تەشەككۈر جانابىي قالماق خوجام! — دەپ خۇشال بولغىنىدىن نايناقشىپ كەتتى خېنىم پادىشاھ، — ھەزرىتى گەزىزان ئاپاق خان خوجامنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن بىز تۇل خاتۇن، يېتىم ئوغۇلنىڭ كۆڭلى ناھايىتى غەمكىندۇر. گەرچە بىزنىڭ ناتىۋان كۆڭلىمىز دەرد - ئەلەمدىن يىلاندىك تولغىنىۋاتقان بولسىمۇ لېكىن سىزلىنىڭ نەسىھەتلىرى خېنىمىزغا راھەتتۇر! . . .

شۇنىڭ بىلەن خېنىم پادىشاھ ھۇزۇرىدىكى قوبۇل تامام بولدى. قارا خان چاغاتاش خېنىم پادىشاھ بىلەن خوشلىشىپ، ئاقسارايدىن چىقىپ كەتتى. . .

*

*

*

ئاق سارايدىكى سالام ۋاقتىدا خېنىم پادىشاھ يەھيا خوجىنى ئالاھىدە قىزغىن مۇئامىلە بىلەن قوبۇل قىلدى ۋە ئۇنى ئۆزىنىڭ نايىب دۆلەت ئۇنۋانى بىلەن تارتۇقلىماقچى بولغانلىقىنى ئىزھار قىلدى.

نايىب دۆلەت - قەشقەرىيىدە شۇ چاغلاردا خېنىم پادىشاھ بىلەن پادىشاھ ئىشاندىن قالسىلا ئۈچىنچى رۇتبىدە تۇرىدىغان ئالىي مەرتىۋە ئىدى.

— سىزلى غايەت تەجرىبىلىك، سەلتەنەت ئىشىدە بىلەرمەن

ئادەم، — دەدى خېنىم پادىشاھ قەتئىيلىك بىلەن، — ئاتىخانلىرى قازا قىلىپ كەتكەندىن كېيىن سەلتەنەت بىز تۇل خاتۇن، يېنىم ئوغۇلغا توغرىلانغان بولسىمۇ ئەمما ھاكىمىيەتچىلىك تەجرىبىمىز كۆپ ئەمەس. ئارىمىزدا ئۆتكەن كۆڭۈل ئاغرىشلارغا ئەمدى خاتىمە بېرەيلىق. شۇڭا، جانابلىرىغا بىز ۋە پادىشاھ ئىشاندىن قالسىلا ئۈچىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان نايىب دۆلەتلىك ئۇنۋانىنى بەرسەكمىكىن، دەيمىز. لېكىن، بىر شەرت بار، — دەپ لېۋىنى چىشلەپ يەھيا خوجىغا تىكىلىپ قارىدى خېنىم پادىشاھ.

— مۆھتىرەم ئاتىخانمىز ۋاقتىسىز قازاغا ئۇچرىغاندىن كېيىن ئوتتۇرىمىزدا بولۇپ ئۆتكەن كۆڭۈلسىزلىكلەرنى، — يەھيا خوجا ئۆزىنى دانىشمەنلەردەك تۇتۇپ، — بىر - بىرىمىزنى چۈشەنمەسلىكنىڭ نەتىجىسى، دەپ بىلىمەن. شۇڭا، بىزلەر ئىچكى سىرلىرىمىزنى بىر - بىرىمىزدىن يوشۇرۇپ، بىر - بىرىمىزنىڭ پېيىدا بولۇپ يۈردۈق. نىھايەت، بۇنى خېنىم پادىشاھ بىلەن پادىشاھ ئىشان جانابىي ئالىيلىرىمۇ ھېس قىلىپتۇ. شۇنداق بولغانىكەن. بىزلەرنىڭ سىرلىرىمىزنى پىنھان تۇتۇپ يۈرۈشىمىزنىڭ ئەمدى ئورنى بولمىسا كېرەك. چۈنكى، خاتالارنى تۈزىتىش - ئەقىللىق ئادەملەرنىڭ ئىشىدۇر. قېنى، جانابىي ئالىيلىرى ئېيتماقچى بولغان شەرت قايسىكىن؟

— دوستانە مۇناسىۋەتتە بولۇپ، ئىسھاقىيىچى كاززاپلارنى ئۇرۇق - يىلتىزىدىن قورۇتۇشتا ھەمكارلىشايلى، — دەدى خېنىم پادىشاھ ئاستا سۆزلەپ، — ھەمكارلىق شۇكى، ھېچقاچان سىزلى ھېچقانداق يەردە بىز تۇل خاتۇن، يېنىم ئوغۇلنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلمىسىلا، بىز خاتۇن كىشى بولساقمۇ، پادىشاھ بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، بىزلەرنىڭ تەدبىر - سىياسەتلىرىمىزگە ھەمىشە قارشى كەلمىسىلە، ئىسھاقىيىچى كاززاپلارغا قارشى تۇرۇشتەك ئورتاق ئىشتا ھەرقانداق

مۈشكۈللۈكنى ھەم جەھەتلىك بىلەن بىللە ھەل قىلايلۇق.
 — ناھايىتى توغرا شەرت، — دېدى يەھيا خوجا خۇشال بولۇپ، — ئەسلىدە ئاۋۋالدىنلا بىز مۇشۇ شەرتكە بويىسۇنۇشمىز لازىم ئىدى. خەير، ئۆتكەن ئىشلارنىڭ كونا خامىنىنى سورۇپ يۈرمەيلۈك.

— ۋەدىگە ۋاپامۇ؟ — دەپ قەتئىي سورىدى خېنىم پادىشاھ.
 — ۋاپاسىزلىقتەك قەبىھ بەتنام يوق، خۇدا بىر، تەرىقەت بىر، سۈلۈك بىر، پىر بىر، سۆز بىر!
 ئىككىنچى كۈنى، يەھيا خوجا خېنىم پادىشاھ ۋە پادىشاھ ئىشاننىڭ رەسمىي يارلىقى بىلەن نايىب دۆلەت بولۇپ تەيىنلەندى...

*

*

*

بىر كۈنى، خېنىم پادىشاھ يەكەن ئەمرى مىرزا ئەلىمشاھ باشلىق ئىشەنچلىك دەپ سانالغان ئەكابر - ئەشرەبلىرىنى مەخپىي يىغىن بار، دەپ ھۇزۇرى مۇبارەككە چاقىرتتى. ئۇلارنى ئۆز ئورۇنلىرىدا ئولتۇرۇشقا پەرمان قىلدى ۋە ئۇلارغا كۆپ ئىلتىپاتلارنى كۆرسىتىپ، شېرىن سۈپەت سۆزلىرى ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە تەسكىن بەرگەندىن كېيىن بۇ ۋەزىر - ۋۇزرا ۋە ئەمرۇل - ئۆمەرلارغا مۇنداق دېدى:

— جۇڭغار خانى پەلەكتەك ھەيۋەت، ھەشەمەتلىك جاھانگىردۇر. ئۇ پۈتۈن موغۇلىستان ۋە مۈلكى قەشقەرىيىنى ئۆزىگە بويىسۇندۇرۇپ، كۈچلۈكلەرنى باش ئەگدۈردى. ئەسىرلەردىن بۇيان، مۈلكى قەشقەرىيىنى ئۆز تەسەررۇپاتىمىزدا تۇتۇپ كېلىۋاتقان بىزدەك قەدىمكى خانىدانمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا قالغىنى يوق. ئەلھال، بۇ قەدەر ھەشەمەت بىلەن كۈچ - قۇدرەتكە ئىگە بولغان جۇڭغار خانىنىڭ بىزگە مۇشۇنچىۋالا ئاتىدارچىلىق

كۆرسىتىرىنى ئويلىمىغاندۇق. جۇڭغارلار بۇ جايلارنى ئۆز تەسەررۇپىغا ئالغاندىن كېيىن دۈشمەنلىشىشنى تاشلاپ، مۇرەببىم، مەرھۇم ھەزرىتى ئەزىزان ئاپاق خان خوجامنىڭ ۋە بىزكىم تۇل خاتۇن، يېتىم ئوغۇلنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ساقلاپ، بۇ يەرلەردە قاراخان تۇرغۇزۇپ، بىزنىڭ بېشىمىزنى سىلىدى. قاراخان بىزگە ئۆز تەختىنىڭ يېنىدىن ئورۇن بەردى. بىلەمسىزلەركىن، ئەگەر ئۇ زۇلۇمنى ئىختىيار قىلغان بولسا، لەشكەرلىرىمىز بىلەن پۇقرالىرىمىزنى ھېسابسىز زىيان - زەخمەتكە ئۇچراتقان بولاتتى. ئەمما، قالماق قاراخانى چاغاتاش جانابلىرى مەرھەمەت يولىنى تۇتۇپ، ياخشىلىق ۋە ساۋاپلىق ئىشلارنى كۆپ قىلدى. بۇ يەردە ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىگىلار ئول جانابنىڭ ياخشىلىقى ۋە ئىلتىپاتىدىن بەھرىمەن بولغانسىزلىرىمىز. بىزكىم مەزلۇمە گەرچە پادىشاھ بولساقمۇ لېكىن قارا خان جانابلىرىنىڭ خىزمەتكارى ھېسابلىنىمىز. شۇڭا، بۇنىڭدىن كېيىن ھەممىمىز يەكدىللىق بىلەن قالماق خوجام چاغاتاش جانابلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشىمىز لازىم. بىز گەرچە قالماق خوجامنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن چوڭ خوجىزادىگە نايىب دۆلەتلىك مەرتىۋىسىنى بەرگەن بولساقمۇ ئەمما ئۇ بىزگە بويۇن تولغىماقتا. ئەلھال، قادىر ئاللا بىزگە ناھايىتى كۆپ ئىلتىپاتلار كۆرسەتمەكتە. بۇنىڭدىن بەكمۇ خۇشال بولماقتىمىز. بىر سىرنى سىلەرگە ئېيتىپ بېرى، ئەمما سىلەر ھېچكىمگە ئېيتماڭلاركى، بۇ سىرنى مۇتلەق مەخپىي تۇنقايسىلەر.

مەجلىس ئەھلىنىڭ ھەممىسى بۇ سىرنى مۇتلەق مەخپىي تۇتۇپ، ھېچكىمگە ئاشكارىلىماسلىق ھەققىدە ئانت - قەسەملەرنى ئىچىشتى. خېنىم پادىشاھ تولىمۇ مەمۇن بولغان ھالدا سۆزىنى سىرلىق داۋاملاشتۇردى:

— ماڭا چوڭ خوجىزادە، نايىب دۆلەتنىڭ يېقىنلىرىدىن

بىرى خەت يېزىپ ئەۋەتتى. بۇ خەتتە: «... خوجا يەھيا بىزگە ناھايىتىمۇ كۆپ زۇلۇم قىلدى. قاتتىق رەنجىگە ئىلىكىمىزدىن ئۇنىڭدىن كۆڭلىمىز قالدى. رايىمىز قايتتى. بۇ ئەھۋالنى سىزكىم خېنىم پادىشاھمۇ ئاڭلىغاندۇرسىز. بۇ خەتنى يېزىشىمىزدىكى مەقسەت، خوجا يەھيا ئەتە - ئۆگۈن سىزنىڭ مۇبارەك ھۇزۇرىڭىزغا بارىدۇ. بۇ ئوبدان پۇرسەتتۇر، شاھىنىش ئەتراپىغا چوماقچى پالۋانلاردىن بۆكتۈرمە قويغايىسىز. قوبۇل ۋاقتىدا ئول تەخت تەمەخورىنى تۇتۇپ، بېشىنى كەسكىيسىز...» دەپ يېزىپتۇ. ھەممەڭلار بۇ ئىش ھەققىدە ئۆزۈڭلارنىڭ قانداق مەسلىھەتلىرى بولسا بېرىڭلار!

— ئى كەرەملىك شاھسانىيە، — دېدى يەكەن ئەمرى مىرزا ئەلىمشاھ ئورنىدىن تۇرۇپ تەزىم قىلغاندىن كېيىن، — سىز ساددا بولماڭىز، «سېرىق ئىتمۇ چىلبۆرىگە ئوخشايدۇ» دېگەننى ئىشىتىمىگەنمۇ؟ ئەگەر قارا خان چاغاتاش بىلەن سەلتەنەتكە شېرىك بولىمەن دەپ، خوجا يەھيانى ئۆلتۈرسىڭىز، ئەجدىھاننىڭ ئېغىزىدىن قۇتۇلۇپ، لەھەڭگە يەم بولغان بولماسىز بۇنىڭغا ئەڭ ياخشىسى، ھېچ ئىككىلەنمەيلا، قالماق قارا خانى چاغاتاشنىمۇ، خوجا يەھيانىمۇ بىللە جەھەننەمگە يوللاپ، ئۇلارنىڭ ھىيلە - مېكىرلىرىدىن ئۆزۈل - كېسىل خالاس بولۇشتۇر. قەدىمكىلەردىن قالغان مۇنداق بىر ئىبىرەتلىك ھېكايە بۇ سۆزۈمگە ئىسپات بولالايدۇ:

— بىر دەريادا نۇرغۇن بېلىق تويى بار ئىكەن. ئۇلار ھەمىشە سۇ تېپىش ئۈچۈن تەشنا بولۇپ يۈرۈشىدىكەن. ئۇلار سۇغا ئېرىشىشنىڭ ئارزۇسىدا: «سۇنىڭ رەڭگى ۋە تەمى قانداق بولىدىغاندۇ؟ ئۇنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشىنى بەكمۇ كۆرگۈمىز بار» دېيىشىپتۇ. ھەممە بېلىقلارنىڭ جىسمى ئاشۇ ئارزۇ - ئارمان ئوتلىرىدا كۆيىدىكەن. لېكىن، ھېچبىرى ئۆزلىرىنى سۇغا ئېرىشكەندەك ھېس قىلىشمايدىكەن. ئاخىر بىر بېلىق ئۆكۈنگەن

ھالدا: «دېڭىز دولقۇنىدا بىر چوڭ باشلىق لەھەڭ بار. ئۈمىدىم شۇكى، ئۇ بىزگە سۇ بار جايىنى ئېيتىپ بېرىپ، بىزنىڭ مۈشكۈللىرىمىزنى ئاسان قىلغۇسى» دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەممە بېلىقلار سۇغا يېتىش ئارزۇسىدا دېڭىز تەرەپكە قاراپ يول ئېلىشىپتۇ. ئۇلار دېڭىز دولقۇنىنىڭ ئەتراپىغا يىغىلغاندىن كېيىن ئۇ يەردىكى پىرقىراۋاتقان پەلەكتەك قاينامنى كۆرۈپ ھەيران قېلىشىپتۇ. بۇ يەردىكى دولقۇن ۋە قايناملارنىڭ كۆتۈرۈشلىرى سەۋەبىدىن بېلىقلار تەرەپ - تەرەپكە بېرىپ چۈشۈپ، بىر - بىرىدىن ئايرىلىپ كېتىشىپتۇ. ئۇلار قورقىنىدىن تال ياپرىقىدەك تىترەشكە باشلاپتۇ. شۇ چاغدا، دېڭىز قاتتىق چايقىلىشقا باشلاپتۇ - دە، بىرىدىنلا بەھەيۋەت بىر لەھەڭ پەيدا بولۇپ، بىر - بىرىدىن جۇدا بولۇشقان ھېلىقى بېلىقلارنىڭ ھەممىسىنى يالماپ يۈتۈپ قورسىقىغا يىغىپتۇ. ھېلىقى بېلىقلار لەھەڭنىڭ قورسىقىغا كىرگەندىن كېيىن ئىلگىرى ئۆزلىرىنى پۈتۈنلەي سۇ ئىچىدە ئۆتكەنلىكىنى ئاندىن ھېس قىلىشىپتۇ ۋە ھەسرەت - نادامەت قىلىشقان بىلەن قىلچە پايدىسى بولماپتۇ، ھەممىسى لەھەڭنىڭ قورسىقىدىكى ئوتقا غىرق بولۇپ، كۆيۈپ كۈل بولۇشۇپتۇ. . .

يىغىن ئەھلى ئارىسىدا يەكەننىڭ شەيخۇلئىسلامى مىرزا بارات ئاخۇن ئەلەممۇ بار ئىدى. ئۇ ھەمىشە خېنىم پادىشاھنىڭ ئوردىسىدىكى مەخپىي ئەھۋاللارنى يەھيا خوجىغا يەتكۈزۈپ تۇراتتى. خېنىم پادىشاھنىڭ قىلغان ۋە قىلماقچى بولغان ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى مەكتۇپ ئارقىلىق يەھيا خوجىغا توختاۋسىز يوللاپ تۇراتتى. خېنىم پادىشاھنىڭ بۇ ئىشتىن خەۋىرى بار بولسىمۇ ئەمما ئۇنىڭغا چىقىلماي كەلگەندى. ئۇ قاراخان چاغاتاش بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن قالماقلارنىڭ خوجا يەھيادىن راىي قېلىشقا باشلىغانلىقىنى سەزدى - دە، كۆڭلىگە ئاجايىپ بىر مەسلىھەت كەلدى. شۇڭا، يەكەن ئەمرى مىرزا

ئەلمشاھنىڭ بايامقى سۆزىنى ئاڭلاپ، بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپلا، باشقا ھېچقانداق ئىپادە بىلدۈرمىدى.

بۇ خەتنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەر تاپقان مىرزا بارات ئاخۇن ئەلەم خېنىم پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىدىكى مەخپىي يىغىنىدىن چىقىپلا يەنە خەت يېزىپ يەھيا خوجىغا ئەۋەتتى. بۇ ۋەقەدىن خەۋەر تاپقان يەھيا خوجا ۋەھىمە ئىچىدە ئىزتىراپقا چۈشۈپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ يا ئىسيان كۆتۈرۈپ، مۇستەقىللىق ناغرىسىنى ئاشكارا چېلىپ چىقالماي، ياكى ئۆزىگە قەست قىلماقچى بولغانلارنى تۇتۇپ يوقىتىشقا پىتىنالماي، ئىككىلىنىپ قالدى. ئاخىر، ئۇنىڭ جاسارىتى سۇسلىشىپ، خېنىم پادىشاھ بىلەن سۆلھلىشىپ، ئۇنىڭ «شاھ سانىيە» لىك ئورنىنى ئېتىراپ قىلىشقا مەجبۇر بولدى ۋە شېرىك پادىشاھ بولۇشقا تەن بەردى. خېنىم پادىشاھمۇ ئۆزىنىڭ ھىيلە - مېكرىسى ئارقىلىق تەختىنى مۇستەھكەملەش مەقسىتىگە ئاخىر يەتتى.

ئۇزاققا قالماي، يەكەننىڭ شەيخۇلىئىسلامى مىرزا بارات ئاخۇن ئەلەم خېنىم پادىشاھ تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن بىرنەچچە ئەسەبىي سىگال دىۋانلەر تەرىپىدىن پالتا بىلەن ۋەھشىيلەرچە چاناپ ئۆلتۈرۈلدى...

*

*

*

بۇ، رامزاننىڭ ئاخىرقى كېچىلىرىدىن بىرى ئىدى. قەشقەر ئاسمىنى قارا بۇلۇتلار ئىلكىدە ئىڭرىماقتا ئىدى. تۆمەن دەرياسىنىڭ قىرغاقلىرى قاراڭغۇلۇق ئىچىگە غەرق بولغان، دەريا يۈزىنىڭ مەنزىرىسىمۇ غۇۋا ئىدى. ئاسمان بىلەن زېمىن، يىراق بىلەن يېقىندىكى مەنزىرىلەر، كۆرگىلى بولىدىغان ۋە كۆرگىلى بولمايدىغان ھەممە نەرسىلەر بۇ زۇلمەت ئىچىدە بىر - بىرى بىلەن گىرەلىشىپ قوشۇلۇپ كەتكەندى. قاراڭغۇلۇق قوزغۇنى

ئۆزىنىڭ قاپقارا قاناتلىرىنى ئاقسارايىنىڭ ئۈستىگە ياپقانىدى. ئادەتتە يىراقتا قارىيىپ كۆرۈنىدىغان ئاخۇنۇمنىڭ يارلىقى قارا بۇلۇتلۇق ئاسمان ئاستىدىكى پاناھلىق ئىچىگە مۆكۈنگەنىدى. تۈمەن دەرياسى چوڭقۇرلۇقتا بىر خىللا ئىڭراپ، قايغۇ دولقۇنلىرى ئىچىدە ئېگىز يار بويىغا ئۇرۇلۇپ ئاقماقتا ئىدى. «گۈلدۈر!» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ، يارنىڭ بىر پارچىسى گۈمۈرۈلۈپ سۇغا چۈشتى — دە، ئارقىدىنلا سۇنىڭ شالاقشىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

ھېيتگاھ جامەسىنىڭ قۇببىسىنىڭ قاپقاراڭغۇ كۆلەڭگىسى يىراقتا چوقچىيىپ قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. ئۇ سالقىن قىياپەتتە ئۆرە تۇرغىنىچە ئۆز بېشىغا قونۇۋالغان قارا قۇزغۇن بىلەن بىللە خىيالغا چۆككەنىدى.

بەزىلەر «ئەل ئۇيقۇغا پاتقاندا، جىمى ياخشىلىق بىلەن جىمى رەزىللىكىمۇ تەڭلا يوقايدۇ!» دېيىشىدۇ. ئەمما، بۇ گەپ تولۇق ئەمەس. ئۇنىڭغا يەنە «جىمى ئادەم بەختكە ئىنتىلىدۇ. ئەمما، بەخت خۇددى رامزان كېچىسىدىكى ئايدەك بۇلۇت كەينىگە مۆكۈنگەن بولىدۇ» دېگەننىمۇ قوشۇپ قويۇش كېرەك.

يەھيا خوجا نايب دۆلەتى مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، خۇددى ئون پىنەك بەڭ چەككەندىنمۇ بەكرەك مەستخۇش بولۇپ كەتتى. شۇڭا، ئۇ بۈگۈن كېچە قوزى ئۇيقۇسىغا غەرق بولۇپ، ھېچنېمىنى سەزمەي ئۇخلاپ ياتاتتى. ھويلا ۋە ئۆگزىدىن گۈرۈسلىگەن ۋە غورۇسلىغان ئاياغ تىۋىشلىرى ئاڭلىنىۋاتاتتى. — خوجىزادەم، بېگىم، ئۇيقۇلىرىنى ئاچسىلا، — دەپ ئۇنى ھەدەپ تۇرتتى ئامراق خوتۇنى ئايىم بىكە. ئەمما، يەھيا خوجا تېخىچىلا قوزى ئۇيقۇسىدىن ئويغانمايۋاتاتتى. ئاخىر ئۇ شېرىن چۈش ئىلكىدىن ئويغىنىپ، ئۆزىنى ھە دەپ تارتقۇشلاۋاتقان خوتۇنىغا، نېمە دەيسەن، دېگەندەك تەئەججۈپ نەزىرى بىلەن قارىدى. شۇ ئەسنادا، ئىشىك تاراقلاپ

ئېچىلدى — دە، ئۆيگە قارا نىقابلىق ئالتە — يەتتە بەستلىك ئادەم باستۇرۇپ كىرىشتى.

— سەنلەر نېمە ئادەم؟ ھاي، قايسىڭ بار! — دەپ ۋارقىردى يەھيا خوجا خىزمەتچىلىرىگە، ئاندىن ئورنىدىن ئىتتىك تۇرۇپ تامدىكى ئېسىقلىق تۇرغان قىلىچى ئالماقچى بولۇۋىدى، نىقابلىقلاردىن ئىككى — ئۈچ ئادەم سەكرەپ كېلىپلا ئۇنىڭ مۇرىسىدىن قاماللاپ تۇتقىنچە كاتتىك ئۈستىگە نىقتاپ بېسىپ تۇرۇۋالدى. قالغانلار يەھيا خوجىنىڭ ئىككى ئوغلىنى ئۇخلاۋاتقان يېرىدىن سۆرەپ چىقىشتى. ئۇنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى ئەھمەت خوجا چوڭ ئانىسىنىڭ سەمەندىكى قورۇقىغا^① كەتكەنلىكتىن، بۈگۈن ئۆيىدە قونمىغانىدى.

— سىلەر كىم بولىسىلەر؟ كىمنىڭ پەرمىنى بىلەن مېنى تۇتماقچى؟ — دەپ سورىدى يەھيا خوجا خىرقىراپ تۇرۇپ، — مەن كىم، بىلەمسىلەر؟ مەن خېنىم پادىشاھنىڭ يارلىقى بىلەن نايىب دۆلەت بولغان خوجا يەھيادۇرمەن! ئىشەنمىسەڭلار مېنى خېنىم پادىشاھنىڭ دەرگاھىغا ئېلىپ بېرىڭلار!

— ناھايىتى توغرا ئېيتتىڭىز، تەقىسىر، بىزمۇ دەل شۇنداق قىلماقچىمىز. نايىب دۆلەت جانابلىرى، — دېيىشتى ئۇلار يەھيا خوجىنى مازاق قىلىپ، — ھازىر سېنى ۋە ئوغۇللىرىڭنى توپتوغرا تەڭرى ئاللاننىڭ دەرگاھىغا ئېلىپ بارماقچىمىز!

— ياق، ياق، مېنى ئۆلتۈرسەڭلار بولمايدۇ. سىلەر يالغان ئېيتىسىلەر، خېنىم پادىشاھ بىلەن ئوتتۇرىمىزدا لەۋز — قەسەم بار، بۇنى سىلەر بىلمەيسىلەر؟

— بىلىمىز، ئوبدان بىلىمىز ۋە بەلكى سېنى ۋە سېنىڭ ئۈچ ئوغلوڭنى تۇتۇپ ئۆلتۈرۈش ھەققىدە خېنىم پادىشاھنىڭ پەرمان بەرگەنلىكىنىمۇ بىلىمىز. قېنى، يەنە بىر ئوغلوڭ؟ يوققۇ

① بەزى مەنبەلەردە: «تۆشۈكتاغدىكى...» دەپ يېزىلغان.

ئۇ لەنتى! — دەپ قەھر قىلدى قارا نىقابلىق ئادەملەرنىڭ ئارىسىدىن بىرى.

يەھيا خوجا نىقابلىق كىشىلەرگە چەكچىيىپ قارىدى ۋە بىردىنلا ئۆگۈپ تاتىرىپ كەتتى. يۇلقۇنۇپ ئورنىدىن تۇرماقچى بولدى. لېكىن، نىقابلىق ئىككى ئادەم ئۇنىڭ يەلكىسىدىن بېسىپ، قوللىرىنى ئامبۇر بىلەن قىسقاندەك تېخىمۇ مەھكەم قىسىپ تۇتتى.

— نومۇسسۇزلار، لەۋزىگە ۋاپا قىلمايدىغان ۋىجدانسىزلار! — دەپ يۇلقۇناتتى يەھيا خوجا، — خۇدانىڭ قەھر — غەزىپىدىن قورقمامسىلەر؟ پىرنىڭ قارغىشىدىن قورقمامسىلەر؟ مەن سەيىدۇرمەن! مەن ھەزرىتى ھىدايتۇللا خوجا مەسئۇلىنىڭ^① پۇشتىمەن!

جانابىي قۇتبىل ئەقتابنىڭ پەرزەنتىمەن! شۇڭا، مېنى ۋە مېنىڭ پەرزەنتلىرىمنى ئۆلتۈرسەڭلار مەڭگۈ دەۋزىخىي بولۇپ كېتىسىلەر! گۆرۈڭلاردا توڭگۇز قۇپىسىلەر! قويۇۋەت مېنى! يوقال ھەممىڭ!

— بۇ ئىش خېنىم پادىشاھ بىلەن پادىشاھ ئىشاننىڭ پەرمانى بويىچە بولۇۋاتىدۇ. تەقدىرگە تەن بېرىش كېرەك، — دېدى نىقابلىقلاردىن بىرى.

— مۆھتىرمە دېگەن ئۇ ئەر سارىڭى جالپقا نېمە بولدى؟ نېمىشقا لەۋزىدە تۇرمايدۇ؟ ھۇ بەتەخت، ناپاك خوتۇن! — دەپ خېنىم پادىشاھنى ھەدەپ قارغىدى يەھيا خوجا.

جاللاتلار يەھيا خوجا بىلەن ئۇنىڭ ئىككى ئوغلىنى كۆتۈرۈپ يەرگە بېسىپ ياتقۇزدى.

— خېنىم پادىشاھنىڭ پەرمانى بويىچە، — دېدى نىقابلىقلاردىن بىرى، — سەن ۋە ئىككى ئوغلوڭ ھەلقۇم تىخ

① ئاپاق خوجىنىڭ ھۆرمەت ناملىرى.

جازاسى بىلەن جازالانمىسىلەر!
 يەھيا خوجا كۈچسىز، دەردلىك ئاۋازى بىلەن: «ئادەم
 بارمۇ؟ قۇتقۇزۇڭلار!» دېيىشىگىلا جاللات قولىدىكى ئىنچىكە
 يېڭىسار پىچىقىنى ئۇنىڭ قولىقىنىڭ ئاستىغا تىقىپ بىر تولغاپلا
 ئۇنىڭ ھەلقۇمىنى ئۈزۈپ تاشلىدى! . . . بىر پەس خىرىلداپ،
 تىپىرلاپ بېقىپ، ئاخىر يەھيا خوجا جىم بولدى ۋە پۈت - قولىنى
 سوزۇپ يېتىپ قالدى.
 ئۇنىڭ ئىككى ئوغلىنىڭ تەقدىرىمۇ خۇددى ئاتىسىنىڭكىدەك
 بولدى. . .

نەزمە

ئەيسۇسكى، باھادا ئوتۇن ھەم ئۇد^① بىر،
 مەرتەۋىدە خەلىل^② بىلەن نەمىرۇد^③ بىر.
 دۆلەتتىن مەست بولغان بىخۇدلار ئۈچۈن،
 ئېشەك ئاۋازىيۇ، كۈيى داۋۇت^④ بىر.

— پۇرپاۋەلى^⑤

① ئۇد — 1. پەنجىتار؛ 2. قىسەت باھالىق خۇشپۇراق دەرەخ.
 خەلىل — يەنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام. خۇدالىق دەۋاسىنى قىلغان نەمىرۇدقا قارشى
 تۇرغاندا، قوتقا تاشلاپ ئۆلتۈرۈلگەن.
 ③ نەمىرۇد — خۇدالىق دەۋاسىنى قىلغان زالىم پادىشاھ.
 ④ داۋۇت ئەلەيھىسسالام — مۇزىكىتلارنىڭ پىرى.
 ⑤ پۇرپاۋەلى — خارەزىملىك پالۋان مەھمۇد (1247 — 1326) نىڭ تەخەللۇمى.
 مەشھۇر شائىر.

5
 س
 ش
 خ
 چ
 ع
 چ
 ي
 ع
 م
 ش

ئون ئىككىنچى باب

جاللات خېنىم

جاھالەت ئەھلى بىلەن قىلما سۆھبەت،
يېتىر ھەردەم بۇ گىشىن جانغا زەخمەت.

— ناسىر خىسراۋ

1696 - يىلى (چاشقان يىلى) 4 - ئاينىڭ

15- كۈنى. يەكەن ئالتۇنلۇقتىكى بىر خانىقادا ئاشىق -
سوپىلارنىڭ سۆھبىتى قىزىپ كەتكەنىدى. بۇ خانىقا - تۈنەكخانغا
شۇ چاغدىكى مۇسۇلمانچىلىق خىسلەت ئۆلچىمى قىلىنىدىغان
خۇدايى ئادەت بويىچە چاڭگا چاچ، سىركە ساقال، جۈل - جۈل
چاپان، چۈلە مەست، قاسماق بەدەن، بەڭگى دىۋانە، كۆكەمە
ئاشىق، ماكانسىز قوڭالتاق، رەزگى رودىپاي، ئەبگاھ دەرۋىش،
چاتاقچى سوپىلاردىن بىرقانچە يۈزى توپلانغانىدى. بۇ سۆھبەتكە
يەنە شۇ چاغلاردا «ئاشىق ھاپىزلارنىڭ شاھى» دەپ ئاتالغان
ئاتاقلىق دەرۋىش سوپى ئاللايارمۇ قاتناشقانىدى. ئۇ بۇ سۆھبەتتە
مۆھتىرەم خېنىمنىڭ قەشقەرىيە سەلتەنتىگە پادىشاھ بولغانلىق
شەرىپىگە بېغىشلاپ يازغان قەسىدىسىنى ئوقۇپ بەردى.

ئاڭلىغۇچىلار تولمۇ مەنئۇن بولۇشۇپ قىقاس - چۇقان

كۆتۈرۈشتى. ئاۋازلار بىر ئاز پەسەيگەندىن كېيىن سوپى ئاللايار يەنە ئورنىدىن تۇردى ۋە:

— مەن ھاياتىمدا ھەزرىتى ئاپاق خان خوجىمىزغا ئاتاپ دىققەتكە سازاۋەر بولغۇدەك نۇرغۇن قەسىدىلەرنى يازغانىدىم. ئەمما، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى تۆۋەندە مەن سىلەرگە ئوقۇپ بېرىدىغان، ياش شائىرە ئىجاد قىلغان مەسنۇنىگە ھېچبىر سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى جاھاندا جۈپتى يوق ئۇ جانان مېنىڭ ئۆمرۈمدە تاپقان پۈتۈن ساۋابلىرىمنىڭ ھەممىسىنى بىر تىيىن قىلىۋەتتى. ھازىر مەن ئۇنىڭ پىراقىدا ئاتەشتەك كۆيمەكتىمەن! — دېدى.

سوپى ئاللايار جاراڭلاپ چىققان ئاۋازى بىلەن ئىشقى-مۇھەببەت ھەققىدە يېزىلغان بۇ ئاجايىپ مەسنۇنى ئاشىق سوپىلارغا ئوقۇپ بەردى. بۇ شېئىردا ھەۋەس بىلەن نازۇكلۇق قوشۇلۇپ كەتكەن ئىككى قەلبنىڭ ئەبەدىي بەختى توغرىسىدىكى ئارزۇ ئاجايىپ ئۈستىلىق بىلەن يوشۇرۇن ئىپادە قىلىنغان بولۇپ، دەررۇ ئاڭلىماققا خۇددى پىر - ئەۋلىياغا ئوقۇلغان ئىشقى - سەۋدا زارىدەك تويۇلاتتى.

سوپى ئاللايار بۇ مەسنۇنى ئوقۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن ئاشىق سوپىلار ئارىسىدا يەنە شاۋقۇن - سۈرەن كۆتۈرۈلدى:

— كىم يازغان؟ ئۇنىڭ ئىسمى نېمە؟ ئىسمى؟
ئۇ يەنە ئورنىدىن تۇردى ۋە سۈكۈت ئەھلىگە قاراپ سۆزلىدى:

— ھەيران قىلىۋاتامسىلەر؟ شۇنداق، كۆرۈۋاتىمەن. ھەيرانۇ - ھەس بولغانلىقىڭلاردىن بارمىقىڭلارنى چىشلەپ قىلىۋاتىسىلەر! بىلەمسىلەر، بۇ مەسنۇنى بىر ياش قىز يازغان. ئۇنىڭ لەپىدە بىر قاراپ قويۇشنى كۆرگەن بولساڭلار ئىدى. ئون پىنەك بەڭ چەككەندىنمۇ بەكرەك مەستخۇش بولۇپ كەتكەن بولاتتىڭلار!

ئاڭلا

لازىم

يىگى

قىز

يىگى

كۆر

خېن

ياز

قىل

ئى

ئى

بول

بول

ئى

خا

ئاسمى! ئاسمىنى دېمەمسەن! — دېگەن چۇقان ئاڭلاندى.

— بۇ شائىرە نامى پۈتۈن قەشقەرىيە ئاسمىنىدا جاراڭلىشى لازىم! ئۇنىڭ ئاسمى زەينەپ بىبى!

بۇ چاغدا سورۇن ئىچىدە ئولتۇرغان 15 ياشلاردىكى بىر يىگىت يىلاندىك تولغىنىپ، «ۋاي» دەپ سالدى.

خام بەگنى تولا چېكىپ، شىركەيپ بولغان سۆھبەت ئەھلى قىزنىڭ نامىنى ئاڭلاپ ھاياسىزلاشقا كۈلۈشتى.

سوپىلارنىڭ ھاياسىز كۈلكە ساداسى ئىچىدە ھېلىقى ياش يىگىت تۈنەكخانىدىن سەزدۈرمەي چىقىپ كەتتى...

* * *

خېنىم پادىشاھ بىر نەۋرە سىڭلىسىنى بىرىنچى قېتىم كۆرۈۋاتقاندىك ئۇنىڭغا سىنچىلاپ قاراپ كەتتى.

— راستتىنلا بۇ مەسنىۋىنى سىز يازدىڭىزمۇ؟

— ھەئە! — دەپ جاۋاب بەردى قىز دادىلىق بىلەن.

— بىز سىز يازغان مەسنىۋىلەرنى ئاڭلىدۇق، — دېدى

خېنىم پادىشاھ ئاستا، — سىز ئىشقا - مۇھەببەت ھەققىدە شېئىر يازدىكىنسىز؟! سىز كىمنى ياخشى كۆرۈشكە جۈرئەت

قىلدىڭىز؟

بۇ قىز سەئىدىيە خانلىرىنىڭ ئاخىرقىلىرىدىن بىرى بولغان

ئىسمايىل خاننىڭ ئامراق قىزى زەينەپ بىبى ئىدى/ ئۇ دادىسى

ئىسمايىل خاندىن ئىككى يېشىدىلا ئايرىلىپ يېتىم قالغان

بولسىمۇ ئەمما ئاق كۆڭۈل ئىنىكئانسىنىڭ قولىدا چوڭ

بولغانىدى. گەرچە ئۇ ھازىر ئاپاق خوجا سارىيىدىكى چىركىنىلىك

ئىچىدە ياشاپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ ئەمما خان ئاتىسى ئىسمايىل

خاننىڭ ساپ دىل، مەرىپەتپەرۋەر، راستچىل، قەيسەر مەجەزىنى

ئۆزىگە ئۆزلەشتۈرگەندى. كېيىن ئۇ ئەتكەسى ① نىڭ قولىدا ئوقۇپ خەت ساۋادىنى چىقاردى، بىلىم ئۆگەندى. ئادەتتە ۋاقتىنى كىتاب ئوقۇش بىلەن ئۆتكۈزدى. ئاستا - ئاستا كۆپ غەزەللەرنى يادقا ئوقۇيالايدىغان بولدى.

— مەن زامانىمىزنىڭ نازىملىرىدىن بولغان بىر يىگىتنى ياخشى كۆرمەن! — دەپ جاۋاب بەردى زەينەپ بىبى. ئۇ بىر نەۋرە ئاچىسى — خېنىم پادىشاھنىڭ ئالدىدا ئۆز سىرىنى يوشۇرۇشنى خوپ كۆرمىگەندى.

— مېنىڭ قۇللىرىمنى ھە! — دەپ غەزەپلىنىپ ۋارقىردى خېنىم پادىشاھ، — سەنمۇ؟ مەن خوجىزادە - شاھزادىلەرگە لايىق، دەپ يۈرگەن سىڭلىمۇ؟! ... ئېيتە، ئۇنىڭ ئىسمى كىم؟!

زەينەپ بىبى ئاپئاق تاتىرىپ كەتتى. ئەمما، ئۇ خاتىرجەم ئىدى.

— خېنىم پادىشاھ، سىلى مېنى ئۆلتۈرۈشلىرى مۇمكىن ئەمما مەن ئۆزۈمنىڭ ياخشى كۆرگەن يىگىتىمنىڭ ئىسمىنى قەتئىي ئېيتمايمەن! — دېدى ئۇ.

— ئىسمى! ئىسمىنى ئېيتىپ بەر دەيمەن؟!

— ياق، ياق! قەتئىي ئېيتمايمەن!

— ھە شۇنداقمۇ؟ ئۇنداق بولسا، سەن ئەڭ ۋەھشىي ئۇسۇلدا قىيىنلىسەن! ئەڭ دەھشەتلىك ئۇسۇلدا ئۆلسەن!

— مەيلى! مۇھەببىتىم، ئېتىقادىم ئۈچۈن مەن ھەرقانداق ئىشقا تەييار!

— سەن... سەن مېنىڭ بېشىمغا چۈشكەن بۇ شەرمەندىچىلىك ئۈچۈن ئەڭ ئېچىنشىلىق ئۆلۈم بىلەن ئۆلتۈرۈلسەن!

① ئەتكەسى - ئۇستازى، تەربىيىچىسى.

خېنىم پادشاھ غەزەپلەنگەنلىكىدىن ھاسىراپ كەتتى. ئۇنىڭ ئادەتتە ئادەمنى مەھلىيا قىلىدىغان چىرايلىق جامالى مۇشۇ تاپتا بۇزۇلۇپ كەتكەنىدى. ئۇ كۆزلىرىدىن ياۋۇزلۇق ئوتلىرىنىڭ شولسى چېچىلىپ تۇرغان يالماۋۇزغا ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇ جالالتىرىغا ۋارقىردى:

— ئاۋۋال مىش قىيىناققا ئېلىنىپ، ئىقرار قىلدۇرۇلسۇن!
ئىقرار كەلمىسە، ئاندىن ياغ قايناققا تاشلانسۇن!
— قۇللۇق! — دەپ تۆت مەلئۇن سۈپەت جالات سۈپى بىچارە قىزنى سۈرىگەن پىتى قىيىناققانغا ئېلىپ چىقىپ كەتتى.
خېنىم پادشاھمۇ زەينەپ بېيىنىڭ ھالىنى تاماشا قىلىش ئۈچۈن كەينىدىن قىيىناققانغا ماڭدى.

ئاپاق خوجا قەشقەرىيە تەختىنى تارتىۋالغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ سىياسىي رەقىبلىرىنىڭ قارشىلىقىنى جىسمانىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن ئەلتۆكۈس بىتچىت قىلىپ تاشلاش ئۈچۈن، شۇ چاغلاردا پۈتكۈل ئىسلام دۇنياسىغا مەلۇم بولغان ۋە تېخى مەلۇم بولمىغان تۈرلۈك قىيىناش، جازالاش ئۇسۇللىرىنى ئەھيا قىلىپ چىققانىدى. بۇنىڭ ئىچىدە پۈتۈن مۈلكىي تۈركىستان، ماۋرائۇننەھر ۋە مۈلكىي ئەجەم يۇرتلىرىغا تونۇشلۇق بولغان خوجا قىيىناقلىرىدىن: دار، تاش بوران، ئەن بەدەن، مىش قىيىناق، ئىت قىيىناق، قوڭ قىيىناق، قىل قىيىناق، بەي قىرقىما، ئۆرە قىيىناق، كۆتەك، دەررە، تۇنجۇق، ئات قۇيرۇق، قاپ قىيىناق، بوغما قول، ئۆركەتتى، زۇقۇم جان، ھەلقۇم تىخ، چۆل قاق، جان ئوغلاق قاتارلىق 30 خىلدىن ئارتۇق ئۆلتۈرۈش جازاسى بار ئىدى.

ئەن بەدەن — بۇ ئادەمنىڭ قول، پۇت، قۇلاق، بۇرۇن قاتارلىق مۇچلىرىنى كېسىپ تاشلايدىغان ياكى ئادەمنىڭ كۆزىنى ئويۇپ، تىلىنى كېسىپ، بۇرنىنى يۇلۇپ، ئەرلىكىنى پىچىپ،

مىدا
نى
رنى
نى
بىر
سى
دى
گە
مى
بەم
من
نى
لدا
اق
بۇ
نەن

ئاختا قىلىپ ناكا قىلىدىغان، ئاياللارنىڭ تۇغۇتىنى قۇرۇتۇپ،
 نىمجان قىلىپ تاشلايدىغان بىر خىل ۋەھشى جازا ئىدى. بۇنداق
 جازاغا مۇپتىلا بولغان ئادەم قىيىنلىق ئاخىر مىڭبىر ئازاب
 ئىچىدە جان تەسەددۇق قىلاتتى.

مىش قىيىنلىق — بۇ ئادەمنى مۈشۈككە تاتلىتىپ،
 مورلىتىپ، چىشلىتىپ ئۆلتۈرىدىغان بىر خىل قىيىنلىق جازاسى
 بولۇپ، گۇناھىنى ئىمىن قىلمىغان ياكى لەۋزىدىن تېنىۋالغان
 ئادەمنىڭ ئىشتىنىنىڭ ئىچىگە ماڭغا كىرگەن چىشى مۈشۈكنى
 سولاپ، ئۈستىدىن خوخا تىكەن بىلەن ساۋاش ئارقىلىق ئادەمنى
 مۈشۈككە تاتلىتىپ، چىشلىتىپ قىيىنلىق سوراق قىلىدىغان بىر
 خىل ۋەھشى جازا ئىدى.

پەي قىرغىما — بۇ ئادەمنىڭ پېيىنى كېسىدىغان جازا
 بولۇپ، پاتتاڭنىڭ پېيىنى كېسىش، پاقالچاقنىڭ پېيىنى
 كېسىش، سۆڭەكنىڭ پېيىنى كېسىش دەپ ئۈچ خىلغا
 بۆلۈنەتتى.

پاتتاڭنىڭ پېيى كېسىۋېتىلگەن ئادەم بېشىنى كۆنۈرەلمەي
 دېمى سىقىلىپ ئۆلەتتى. پاقالچاقنىڭ پېيى كېسىۋېتىلگەن
 ئادەم ئۆرە بولالماي ئۆلەتتى؛ سۆڭەكنىڭ پېيى كېسىۋېتىلگەن
 ئادەم ماڭالمى ئۆلەتتى.

كۆتەك — بۇ ئادەمنىڭ پۈتتە گۇندا - كۆتەك سېلىپ
 قويدىغان بىر خىل جازا ئىدى. كۆتەك — بىر پارچە چىقىر
 ئۈجمە ياكى قارىياغاچ كۆتۈكىنى زەنجىر بىلەن مىخلاپ ئادەمنىڭ
 پۈتتە گۇندا قىلىپ چىتىپ قويدىغان ۋە ياكى كۆتەكنى
 ئوتتۇرىدىن تېشىپ، كامىرىغا ئادەمنىڭ ئىككى پۈتتىنى سېلىپ
 كۆتەكنى مىخلاپ قويۇش ئارقىلىق ئادەمنى بەند قىلىپ قويدىغان
 بىر خىل جازا ئىدى. پۈتتە گۇندا - كۆتەك سېلىنغان ئادەم
 مىدىرلىيالماي قىيىنلىق ئۆلەتتى.

دەررە — بۇ ئىچىگە قۇم ياكى ئۇششاق تاش

تولدۇرۇلغان ياپىلاق كۆن پالاق بولۇپ، غولدا دەپمۇ ئاتىلاتتى. جازالانغۇچىنىڭ غولغا دەررە بىلەن ئۇرۇلغاندا، ئادەتتە ھەرقانداق مەن - مەن دېگەن بوز يىگىتلەرمۇ ئوتتۇز - قىرىق غولدىغا بەرداشلىق بېرەلمەستىن جان تەسەددۇق قىلاتتى.

ئۆرە قىيىناق — بۇ ئادەمنى قىش - قىرودا ياللىق ئايلاق مۇزغا دەسسەستىپ قويدىغان بىر خىل جازا بولۇپ، جازالانغان ئادەم سوغۇقتا ئۆرە تۇرۇۋېرىپ ئاخىر سوغۇقتا قېتىپ قېلىپ ئۆلەتتى.

قىل قىيىناق — بۇ ئادەتتە ئەر كىشىگە قوللىنىلىدىغان بىر خىل جازا بولۇپ، ئەر كىشىنىڭ زەكەرىگە ئات قىلىنى تىقىپ قىيىنايدىغان بىر خىل ۋەھشىي قىيىناق جازاسى ئىدى. بۇنداق جازاغا مۇپتىلا بولغان ئادەم ئون ئۆلۈپ - بىر تىرىلىپ، خۇدادىن ئىتتىكىرەك جېنىمنى ئالساڭ، دەپ تىلەيتتى.

قاپ قىيىناق — بۇ ئادەمنىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ قىيىپاللىق قىلغاندىن كېيىن قىل تاغارغا سېلىپ، ئاندىن ئادەمنى تاغار بىلەن ئېگىزدىن پەسكە قارىتىپ دومىلىتىدىغان ياكى ئاسمانغا ئېتىپ يەرگە تاشلايدىغان بىر خىل جازا ئىدى. بۇنداق جازاغا مۇپتىلا بولغان ئادەم ئاخىردا سۆڭەك - ئۆستىخانلىرى پىقىش - پىقىش بولۇپ كېتىپ، بىر دۆۋە گۆشكە ئايلىنىپ قالاتتى.

قوڭ قىيىناق — بۇ ئادەمنى ئۆرۈك ياغىچىدىن ئۇچلۇق قىلىپ ئۇچلانغان قوزۇققا ئولتۇرغۇزىدىغان بىر خىل جازا بولۇپ، قوزۇققا ئولتۇرغۇزۇلغان ئادەم ئۈچ - تۆت كۈنگىچە يا ئۆلمەي، يا تىرىلمەي، قىيىنىلىپ جان تالىشاتتى — دە، ئاخىر ئېغىر ئازاب ئىچىدە ئۆلۈپ كېتەتتى.

چۆل قاق — بۇ ئادەمنى چۆل - جەزىرىگە ئاپىرىپ پىزغىرىم ئاپتاپتا قاق سېلىپ قۇرۇتۇپ ئۆلتۈرىدىغان بىر خىل جازا ئىدى.

ئات قۇيرۇق — بۇ ئادەمنى ئىككى پۈتىدىن ئىككى ئاساۋ ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا چېتىپ، چېتىنى يېرىپ ئۆلتۈرىدىغان بىر خىل جازا ئىدى.

ياغ قايناق — بۇ ئادەمنى تىرىك پېتى قازاندىكى قايناۋاتقان ياغقا تاشلاپ قورۇپ ئۆلتۈرىدىغان بىر خىل جازا ئىدى.

بوغما قول — بۇ ئادەمنى كۆشۈك ھارۋىغا سېلىپ، بېشىنى قىسماققا ئالغاندىن كېيىن تانا بىلەن قىسماقنى بارغانسېرى چىڭىتىش ئارقىلىق بوغۇپ ئۆلتۈرىدىغان بىر خىل جازا ئىدى.

جان ئوغلاق — بۇ تىرىك ئادەمنى ئوغلاق قىلىپ تارتىپ ئۆلتۈرىدىغان بىر خىل جازا ئىدى. . . .

بەس! ئاپاق خوجىنىڭ بۇنداق «جازا ئىجادىيەتلىرى» ھەققىدە مۇشۇنچىلىكلا توختىلىشقا بولىدۇ! چۈنكى، مۇئەللىپ بۇ سەتىرلەرنى يېزىۋېتىپ تېنى شۈركىنىپ، بۇنىڭ نېرىسىغا يېزىشنى داۋاملاشتۇرالمىي قالدى!

چىشىنى خۇن پىچىقى، مېجەزىنى ئىت پەيلى ئوراپ ۋە چىرماپ تۇرغان بۇ جاللات سويىپلار بىگۇناھلارنى جازالىغاندا چايندەك چېقىپ تۇرىدىغان، زەھەرلىك قوللىرى يىرتقۇچلارنىڭ پەنجە - چىشلىرىغا ئوخشاپ كېتىدىغان، نە ئەقىل، نە دىن، نە شەرم - ھايىا. . . دىن مەھرۇم بولغان بۇ مەلئۇن خوجىلار؛ قىلغان ئىشلىرى خۇددى يالماۋۇزدەك خۇن تۆكۈش، ئىنساننى خارۇ - زار قىلىش، ئەل - يۇرتىدىن تاندۇرۇش ۋە ئۆي - ماكانىنى تۈزدۈرۈشنى ئۆزىگە كەسىپ قىلغان بۇ شەرمەندە ئىشانلار؛ پۈتۈن ۋۇجۇدى پىسقى - فوجۇر بىلەن تولغان، نامەردلىك، رەزىللىك، ۋەھشى قىلمىشلارنى كەشىپ قىلماقنى ئۆزىگە زاكا ئادەت قىلغان بۇ ھايات كۈشەندىلىرى يەنە يېڭى - يېڭى جازا قىيىنچىلىقلىرىنى داۋاملىق ئويلاپ ئىجاد قىلاتتى. . . .

جاللات سوپىلار زەينەپ بېنىنى دارقىرىتىپ سۆرىگەن پېتى قىيناقخانغا ئېلىپ كىردى. بۇ قىيناقخان ئاقسارايىنىڭ تېگىگە جايلاشقان بولۇپ، ئىسمائىل خان دەسلەپتە مۇشۇ يەرگە نەزەربەند قىلىنغانىدى.

جاللاتلار قىزنىڭ كىيىملىرىنىڭ ھەممىسىنى يىرتىپ تاشلاپ، سويغان پىياز دەك يالىڭاچلاپ تاشلىدى. ئاندىن ئۇنى سىم دىن ياسالغان قايىقا سېلىپ، چېتىغا ماڭغا كىرگەن بىر چىشى مۇشۇكىنى سالىدى. ئاندىن قوللىرىغا خوخا تىكەنگە ئوخشاش تىكەنلىك سەبەندىنى ئېلىپ، ھېلىقى مۇشۇكىنى ساۋاشقا باشلىدى. بەدىنىگە تىكەن سانچىلىغان مۇشۇكى بىردىنلا غالجىرلىشىپ، دەھشەتلىك مياڭلاشقا باشلىدى — دە، قىزنىڭ يۇمران بەدىنىنى تاتلاشقا ۋە چىشلەشكە باشلىدى.

قىيناقخاننىڭ ئىچىنى بۇ بىسىر ساھىبجامال، باكىر بىچارە قىزنىڭ ئېچىنىشلىق ئىگىزلىرى بىلەن غالجىر مۇشۇكىنىڭ دەھشەتلىك مياڭلىغان ئاۋازلىرى قاپلىدى.

ئىنسان بىلەن ھايۋاننىڭ ئاۋازلىرى ئارىسىدىن قەبىھ ھايات كۈشەندىلىرى بولغان بۇ جاللات سوپىلارنىڭ خىرقىراپ كۈلگەن زەھەرلىك كۈلكە ئاۋازلىرىمۇ پات - پات ئاڭلىنىپ قالاتتى...

ئاخىر بىچارە قىزنىڭ ئېچىنىشلىق ئىگىزلىرىمۇ، غالجىر مۇشۇكىنىڭ دەھشەتلىك مياڭلاشلىرىمۇ ئاڭلانمىدى. سىم تور قاپنىڭ ئىچىگە بەند قىلىنغان قىزمۇ، مۇشۇكىمۇ ھالسىزلىنىپ ھوشىدىن كېتىشكەندى...

قىز ئۆز ئاشىقىنىڭ ئىسمىنى زادىلا ئاشكارىلىمىدى... قازارا، قىز ئاخىر ھوشىغا كەلدى. بۇ چاغدا جاللات سوپىلار ئۇنى سىم تور قاپنىڭ ئىچىدىن چىقىرىپ ياغ بۇلدۇقلاپ قايىپ تۇرغان داشقازاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىشكەندى. قىز جاللاتلارنى ئىتتىرىۋەتتى — دە، ئاندىن پۈتۈن كۈچىنى

يىغىپ تۇرۇپ مۇنداق ندا قىلدى:

باشىڭ كېتەر دېمەگىل، قورقۇنۇپ مېنى زاھىد،
مۇھەببەت ئەھلىنى ئىستەرەم تا ئاياغىم بار.
زەلىلى ھېچ خەزىنە نەزەرگە كەلمەيدۇ،
جەۋاھىر يوقاتىمەن ئانى سوراغىم بار.^①

— ئەي ئاسىي بەندە، ئۆلۈم ھەلقۇمىدا تۇرۇپمۇ يەنە
«ئىشق-مۇھەببەت» دەپ بىلجىرلايسەنغۇ؟ — دەپ قەھر قىلدى
خېنىم پادىشاھ، — ئېيتە، كېيتساڭ ئەر كىنلىككە چىقسەن!
بولمىسا، قايناق ياغدا قورۇلۇپ، نەسلى ۋەسىلىڭ تۈگەيدۇ!
قىز مەردانىلەرچە قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى:

— ئى شەددات، بىلمەسەن، مېنىڭ يۈرىكىم مۇھەببەت
ئىلكىدىلا ياشنايدۇ. مۇھەببەت ئىلكىدىن ئايرىلسا، ھېلىغۇ
سېنىڭ بۇ پاسىق ئورداك ئىكەن، جەننەتمۇ ماڭا ھارام
بولىدۇ! — دېدى — دە:

نەسلى جاھاندا قالمىدى دېمەڭ، تەلبە زەلىلىنىڭ،
ئۆلگەندىن كېيىن ھەر غەزەلدىن بىر ئوغۇل!^②

دەپ نەزمە ئوقۇغىنىچە قايناۋاتقان ياغقا باتۇرلارچە سەكرىدى.
قازاندىن پاژزىدە قىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىش بىلەن تەڭلا يوغان بىر

① پىشىمىسى: «ئەي سوپى مېنى بېشىڭ كېتىدۇ دەپ قورقۇتما، پۈتۈملا قالىدىكەن
مۇھەببەت ئەھلىنى ئىزدەيمەن. مەن زەلىلى ھېچقانداق خەزىنىنى كۆزگە ئىلمايمەن.

② چۈنكى مەن گۆھەر يوقاتتىم، شۇنى ئىزدەيمەن.»
پىشىمىسى: «نەسلى قالمىدى دېمەڭلار بۇ تەلۋە زەلىلىنىڭ جاھاندا، ئۇ ئۆلگەندىن
كېيىن ھەر غەزەلدىن بىر ئوغۇل تۇرىلىدۇ.»

پارچە ئوت كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ، قىيناقخاننىڭ تۇرۇسىغا تۇناشتى ①

* * *

ھۆرمەتلىك كىتابخان، بىز زەينەپ بىبى پاجىئەسى ھەققىدىكى بۇ سەھىپىنى ھازىرچە مۇشۇ يەردە توختىتىپ تۇرۇپ، خېنىم پادىشاھ ھەققىدە ئاز - تولا مەلۇمات بېرىپ ئۆتۈشنى لازىم تاپتۇق.

مىلادى 1678 - يىلى (ئات يىلى) 10 - ئاينىڭ 24 - كۈنى، ئاپاق خوجا ئىلىدىن باشلاپ چىققان جۇڭغارىيە قالماقلىرى سەئىدىيە خانلىرىنىڭ ئاخىرقىلىرىدىن بىرى بولغان ئىسمائىل خاننىڭ قوشۇنلىرى بىلەن ئاقسۇ چۆلىدە قاتتىق سوقۇشتى. كۈچ سېلىشتۇرمىسىدا ئاسمان - زېمىن پەرق بولغان ئىككى تەرەپنىڭ قاتلىق ئۇرۇشى ئاخىر سەئىدىيە قوشۇنلىرىنىڭ ئۈزۈل - كېسىل بەربات بولۇشى بىلەن نەتىجىلىنىپ، نۇسرەت قوشلىرى ئىسمائىل خان قوشۇنىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ بولغان جۇڭغارلار سېپىدە پەرۋاز قىلدى. ئۇرۇشتا، ئىسمائىل خان ئېغىر يارىلانغانلىقتىن جۇڭغارلارغا ئەسىر چۈشۈپ قالدى ۋە ئاۋۋال يەكەندىكى ئاقسارايىدا نەزەربەند قىلىنىپ، كېيىن جۇڭغارىيىگە ھەيدەپ كېتىلدى.

بۇ چاغدا، ئىسمائىل خاننىڭ ئەڭ كىچىك قىزى زەينەپ بىبى ئەمدىلەتنى ئىككى ياشقا كىرگەن بولۇپ، بىر نەۋرە ئاچىسى، ئاپاق خوجىنىڭ توقىلى — مۆھتىرەم خېنىمنىڭ يېنىدا تۇرۇۋاتقانىدى.

① «بۇرۇم ئەۋلىيا» دېگەن كىتابتا يېزىلىشىچە، داشقازاندىكى قايناق باغقا سەكرىگەن بۇ زەينەپ بىبى شۇ چاغدا 18 ياشتا ئىكەن. ئۇ شائىر زەلىلىگە غايىۋانە ئاشىق بولۇپ، ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى يادلاپ يۈرگەنلىكتىن خېنىم پادىشاھ تەرىپىدىن قايناق باغقا مەجبۇر قىلغانىكەن.

زەينەپ بىبى گەرچە دادىسى ئىسمائىل خاننى ئېسىگە ئالالمىسىمۇ ئەمما ئىنىكئانىسى بىلەن ئەتكەسىدىن دادىسى ئىسمائىل خاننىڭ ئىلىدا — قالماقلار قولىدا تۇتقۇنلۇقتا ياشاپ، كېيىن قالماقلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدى. كىچىك دادىسى مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئۆز ئۆيىدە كۆيۈپ كۈلگە ئايلانغان، تونۇغۇسىز بولۇپ كەتكەن جەستى ئۇنىڭ مەسۇمە قەلبىدە غۇۋا ئىز قالدۇرغانىدى. كېيىن ئۇ بارا - بارا ئۆسۈپ چوڭ بولدى. ئاق - قارىنى پەرق ئېتەلەيدىغان بولغاندا، ئۇ يەنە قالماقلارنىڭ ياردىمى بىلەن دادىسى ئىسمائىل خاندىن تەختنى تارتىۋالغان، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ قاتلى بولغان مەلئۇن ئاپاق خوجىنىڭ ئوردىسىدىكى سان - ساناقسىز قانلىق پاجىئەلەرنىڭ ئۆتمۈشىنى ئاڭلىدى. بەزىلىرىنى بولسا ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى.

دېمەك، بۇنداق پاجىئەلەرنى تولا ئاڭلاپ، تولا كۆرۈپ چوڭ بولغان زەينەپ بىبى قىسمەتنىڭ چاقچىقىدىن تولا ھەيران قالمىدى. چۈنكى ئۇ، «گۈلىستان» دىن مۇنداق بىر نەزمىنى ئوقۇغانىدى:

يىللار چەكسىز، پايانى يوق، ھايات بەك ئۇزۇن،
جاھاندا خەلق بېشىمىزدىن ئۆتمەك ئىستەر.
قولدىن قولغا ئۆتۈپ شاھلىق بىزگە يەتتى،
بىزدىن يەنە باشقا قولغا شۇنداق ئۆتەر!

بۇ ئەسلىدە خىسراۋپەرۋىزنىڭ تاجىغا يېزىلغان نەزمە بولۇپ، ھازىرقى ئەھۋالنى سۈرەتلەپ بېرىشتە بۇنىڭدىن ئوبرازلىقراقىنى تاپقىلى بولمايتتى.

زەينەپ بىبى ئەتكەسىنىڭ قولىدا ساۋاق ئېلىپ، خەت ساۋادىنى چىقارغاندىن كېيىن سوپى ئاللايارنىڭ ۋە خاراباتىنىڭ

ئىسيانكارلىققا تولغان مەسنۇنلىرىنى، غەزەللىرىنى ئوقۇپ بىدىئى بەھر ئالىدىغان بولدى. نەۋائى خەمەسلىرىنى ئۇ قولدىن زادىلا چۈشۈرۈپ باقمىتتى.

ئۇ خۇددى شورلۇق يەردە ئۆسۈپ چېچەكلەپ مېۋە بەرگەن يېمىش دەرىخىدەك، ئۆزىمۇ غەزەل يېزىشنى مەشىق قىلىشقا، قەغەز يۈزىگە ئۈنچە - مەرۋايىتتەك تىزىشقا باشلىدى...

ئاپاق خوجا خان بولغان زاماندا، قەشقەرىيىدە سوپى ئىشانلارنىڭ زىكرى - سۆھبىتى ۋە خوجىلار تەرىپىدىن تەرغىب قىلىنىدىغان خۇدايى ئىلىم غارايىپ، خۇدايى رسالە ۋە خۇدايى نەپەس مۇبارەك دەپ ئاتىلىدىغان خۇراپاتلىقلار تولىمۇ ئەۋج ئېلىپ، كەڭ راۋاجلاندى؛ باشقا ئىلمىي ئىجادىيەت، پۈتۈنچىلىك، قەلەمكەشلىك، دىۋان كىتاب، رسالە ئۇلام - خەت، نەزمە - قوشاق، تارىخ - سالنامە، ئەدەبىيات، جۇغراپىيە، مۇھەندىسە، ئالخىمىيە، ئالجىبىر قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى خوجىلار تەرىپىدىن «كۆپرانلىقى ئايان، جەدىتى بايان» دەپ قارىلىنىپ قاتتىق تەقىب قىلىندى.

كېيىنكىلەر تەرىپىدىن يېزىپ قالدۇرۇلغان «بۇرقۇم ئەۋلىيا» دېگەن كىتابتا يېزىلىشىچە، «... ھەزرىتى ئاپاق خان خانلىق قىلغان زاماندا، خانلىق مەدرىسلەر، مەھكىمەئى شەرىئەلەر، خانلىق، بەگلىك ئوردىلار ۋە مەرىپەتخانىلاردا، ئەللامە، ئۆلىما، قازىكالانلارنىڭ ھويلا - ئاراملىرىدا بۇت - ھەيكەل، كۆي - مۇسقىيۇن، نەققاش، چاپى، ئويما... قاتارلىق مۈلكىي ھاراملارنى پەيدا قىلغۇچى، تارقانقۇچى جاي، ئورۇن ۋە كىشىلەر ئىلكىدىكى (نۇسەندە)، (سەنئەت) لەرنى ۋە دەھرىيلەر دامىدىكى كىتاب - رسالە، شەكىل - يازما، قەلەم قۇيىملىرىنى پاك زېمىندىن تازىلىماق، ئەھلى مۇسۇلمانلارنى ئۇ خىل ئازغۇن ۋە قەلىمىي لەنەت كۆپۈرلەر دامىدىن تازىلىماق،

ساقلاپ قالماق - خۇدا رىزالىقى ئۈچۈن ۋاجىپ قىلىنغان
ئىردى...»

* * *

بۇ يىل يەكەن ۋادىسىدا باھار ھەر يىلقىدىن بالدۇر كەلدى.
تەبىئەتنىڭ مول نېمەتلىك سېخى داستانىنى ھەممە جايغا تەڭ
سېلىنغانىدى. تاڭ شامىلى ۋادىغا زۇمرەتتىن زىلچا -
گىلەملەرنى سالغان بولۇپ، زېمىن ئىنىكئانسى، باھار
بۇلۇتلىرى ئۆزىنىڭ بىسىپار رەھىمىنى ۋە ئوغۇز سۈتى - باھار
يامغۇرى بىلەن زېمىن بۆشۈكىدىكى ئۆسۈملۈك قىزلىرىنى
پەرۋىش قىلمۇتاتتى؛ زېمىن ئەتكەسى - ئىللىق قۇياش ئۆزىنىڭ
سېخى نۇرى بىلەن كائىناتنى ئىسسىتىپ، زېمىن قوينىدىكى
جىمى جانلىقلارنى ئويغانغانىدى. دەرەخلەر نورۇزلۇق كىيىم
بىلەن ياپپىشىل ياپراق تون بىلەن كىيىندۈرۈلگەن، ئۇششاق
بالىلىرىنىڭ شاخ - پۇتاقلىرىنىڭ بېشىغا باھار پەسلىنىڭ قەدەم
تەشرىپ قىلىش مۇناسىۋىتى بىلەن گۈل - چېچەكلەردىن تاجلار
قويۇلغانىدى.

ھەر يىلى ئادىتى بويىچە، بۈگۈن زەينەپ بېسىمۇ باھارنىڭ
يېقىشلىق ھاۋاسىغا قېنىش ئىستىكىدە، ئۆزىنىڭ دوست -
يارەنلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا چاھارباغقا - باھار سەيلىسىگە
چىقتى.

چاھارباغدا رەڭگارەڭ گۈللەر ھۈپپىدە ئېچىلغان، گۈل
شاخلىرىدا بۇلبۇللار خەندان ئۇرۇپ زوق - شوخ بىلەن سايىرىشىپ
تۇراتتى. شائۇتلىار خۇش ئاۋازدا: «مەرھەمەت، مەرھابا» دېگەن
سۆزلەرنى زېرىكمەستىن تەكرارلىشىپ چۈرۈقلىشاتتى.
قىشمۇ - ياز كۆكرىپ، بىر - بىرى بىلەن بوي تالىشىپ
ئۆسكەن سەرۋى دەرەخلىرى، بۈك - باراقسان چىنارلار كۆكۈچ

قۇم تۆكۈلگەن ئەگرى - بۈگرى باغ يوللىرىنىڭ ئىككى تەرىپىدە
سايە تاشلاپ قەد كۆتۈرۈشۈپ تۇراتتى.

چاھارباغنىڭ ئوتتۇرىسىدا قىزىل گۈللەر ئورالغان بىر
شېپاڭ بار ئىدى. سۈزۈك بۇلاق سۈيى شېپاڭنى ئايلىنىپ
شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇراتتى. ئېرىقتىكى سۇ يۈزىنى قىزىل گۈل
بەرگىلىرى قاپلىغانىدى.

باغ ئىچىدە سەيلە قىلىشىۋاتقان قىزلارنىڭ شوخ كۈلكىلىرى
پۈتۈن چاھارباغنى بىر ئالغانىدى. ئۇلار سەيلە قىلىشىۋېتىپمۇ
نېمىلەرنىدۇر تاللىشاتتى. سېخىي تەبىئەتنىڭ بۇ مول
ئىنئاملىرىدىن بەھر ئېلىپ ھۇزۇرلانغان قىزلار مۇشۇ تاپتا زادى
ھارغاندەك ئەمەس ئىدى.

— قىزلار، كېلىڭلار، شېپاڭدا دېمىمىزنى ئالغاچ ئەنجۈ -
مەنىمىزنى داۋاملاشتۇرايلىق، — دېدى زەينەپ بىبى شېپاڭغا
قويۇلغان كۇرستا ئولتۇرۇۋېتىپ.

قىزلار چۇرقىرىشىپ شېپاڭدىكى كۇرسلاردا ئولتۇرۇشتى.
شۇ ئەسنادا دىلارام ئىسىملىك بىر قىز قالغان قىزلارغا شوخلۇق
قىلىپ كۆزىنى قىسىپ قويدى — دە:

— بېگىم، ھارمىغانلا، ماقۇل كۆرسىلە، مېنىڭ سىلگە
بىر مۇشائىرەم بار، — دېدى.

— مەرھابا، تەيياردۇرمەن، — دېدى زەينەپ بىبى جاۋاب
بېرىپ.

دىلارام:

بىناناگاھ كەلدى گۈلنى كۆردى بۆلبۈل،
ئېچىلىپ لەخشە يەڭلىخ، ھەر قىزىل گۈل^①.

① خىرقىتى: «مۇھەببەتنامە ۋە مېھنەتكام»

دەپ مۇشائىرە ئوقۇۋىدى، زەينەپ بېسىمۇ دەرھال:

گىرەلىك غۇنچە مىسلى لەئلى مارجان،
يېزىلغان گۈل كەبى مەشۇقى خەندان! ①
دەپ مۇشائىرە قىلىپ جاۋاب بەردى — دە، ئارقىدىنلا
ئۆزىمۇ بىر مۇشائىرە ئوقۇدى:

ئېنىك ھەر غۇنچەسى چۈن قەددى دىلەپ،
ئېسىدىن ھەر تەرەپ گۈلشەن مۇئەتتەر. ②

دىلارام بۇ مۇشائىرەگە دەرھال جاۋاب تاپالماي، تەمتىرەپ
قالدى — دە، ياردەم قىلىڭلارچۇ، دېگەندەك قىلىپ باشقا
قىزلارغا قاراپ قېلىۋىدى، ئاڭغىچىلىك شىپاخانىنىڭ نېرىقى
چېتىدىكى سەرۋى دەرىخىنىڭ كەينىدىن بىرەيلەننىڭ:

جامالى شۇئەلسى كۆزنى قاماتۇر،
چۈشۈپ ئەكسى سارىغ يۈزنى قىزاتۇر!

دېگەن جاۋابى ئاڭلاندى. قىزلار قارىۋىدىكى، سەرۋى دەرىخىنىڭ
كەينىدىن 22 - 23 ياشلاردا بار، قامەتلىك بىر يىگىت مۇرىسىگە
كەتمەن سالغان ھالدا چىقىپ كېلىۋېتىپتۇ.

يىگىت خانقىزلارغا بېشىنى ئېگىپ سالام بەردى. ناتونۇش
يىگىتنى كۆرۈپ يۈزلىرىنى دەرھال يىپەك رومال كەينىگە
يوشۇرۇشقان بۇ شوخ قىزلارمۇ يىگىتنىڭ سالمىنى ئىلىك ئېلىشىپ،
جاۋابەن باشلىرىنى ئېگىشىپ نازاكت بىلەن سالام قايتۇرۇشتى.

زەينەپ بېبى يىپەك رومال ئاستىدىن بۇ يىگىتكە ئوتلۇق
كۆزلىرى بىلەن نەزەر سالدى. ئۇ يىگىتكە قارىمىغان بولسىمغۇ

① ② خىرقىتى: «مۇھەببەتنامە ۋە مېھنەتكام»

بىر نۆرى ئەمما ئۇ قارىۋىدى، ئەندىكىكىدىن قولىدىكى قىزىل گۈلنىڭ يەرگە چۈشۈپ كەتكىنىنى تۇيىمىدى. قىزلار زەينەپ بېيىنىڭ ئۆزى بەدھال، ئەقلى لال بولۇپ تۇرۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، پىخلىدىشىپ كۈلۈشتى.

يىگىت بۇ چاغدا ئاللىقاچان قىزىل گۈللەر ئارىسىدا كۆزدىن غايىب بولغانىدى. پەقەت يىراقتىن ئۇنىڭ نەزمە ئوقۇغان ئاۋازى كېلىۋاتاتتى:

لەيلىڭ خالىنى كۆرگەچ تەن ئۆيىدە ناتەلۈن كۆڭلۈم،
 قۇشىدۇر كىم قەپەسىدە تەلپۈنۈپ كۆپ ئىزتىراپ ئەيلەر.
 سېنى لەيلىنى رەنادەك ئاجايىپ دىلرەبا دەرلەر،
 مېنى مەجنۇن ھەيراندەك كويۇڭدا بىر گادا دەرلەر. ①

.....

يىگىتنىڭ ئاۋازى بارا - بارا يىراقلىشىپ ئاڭلانمىدى.

يىگىت كەتكەندىن كېيىن خىجىللىق ئىلكىدىن تېخى ھازىرلا ئازاد بولغان قىزلار «يەنە بايقىدەك پۈتۈن چاھارباغنى بېشىغا كىيىشىپ شوخلۇق، تەننازلىق قىلىشقا باشلىدى. ئەمما، زەينەپ بېيى تېخىچىلا: «بۇ يىگىت كىمدۇ؟ نەزمە - غەزەلنى خۇددى زەلىلىدەكلا ئوقۇيدىكەنغۇ؟» دېگەن خىيالىنىڭ ئىلكىدە ئىزتىراپقا چۈشكىنى چۈشكەندى. ئۇ قىزلارنىڭ تالاش - تارتىشلىرىغا ئارىلاشماي ھېلىقى يىگىت ئوقۇغان غەزەلنى كۆڭلىدە مۇتالىيە قىلماقتا ئىدى.

— بېگىم، زەينەپ بېيى، — دەپ ئاستا چاقىردى دىلارام ئۇنى ئەمما زەينەپ بېيى ئۇنىڭ چاقىرغىنىنى ئاڭلىمىدى.

— ھە؟! — دەپ بېشىنى كۆتۈردى ئۇ دىلارامنىڭ

① زەلىلى: «غەزەللەر».

ئىككىنچى قېتىم ئۆز ئىسمىنى چاقىرىغىنىنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كېتىپ.

— بېگىم، دىلەيسە: «قىزىل گۈل ئەسلى ئاق يارىتىلغان ئىكەن، مەن بۇ گەپنى بېگىمدىن ئاڭلىغان» دەيدۇ. بىز ئۇنىڭغا ئىشەنمىدۇق. بۇ گەپ راستمۇ؟

زەينەپ بىبى ئەمدى ئۆزىگە كەلدى. ئۇ قوشۇمىسىنى تۈرۈپ سەل ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:

— شۇنداق، نەۋائى ھەزرەتنىڭ «مەجالسۇن نەفائىس» دېگەن كىتابىدا شۇنداق دېيىلگەن، — دەپ جاۋاب بەردى.

— مەنمۇ ئول ھەزرەتنىڭ كىتابىنى ئوقۇغاندىم، بىراق نېمىشقىدۇر، ئېسىمگە ئاللايۋاتىمەن. نەۋائى ھەزرەت قانداق دېگەن بولغىيتتى — ھە!؟

— نەۋائى ھەزرەتنىڭ دېيىشىچە، — دېدى زەينەپ بىبى ئەستايىدىللىق بىلەن، — ئاللا قىزىل گۈلگە جەننەتتىن ئورۇن بەرگەندە، ئاق رەڭدە ئىكەن. لېكىن، ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قاراپ سالغانلىقتىن، قىزىرىپ كېتىپ، قىزىل بولۇپ قالغانىكەن!

بۇ چاغدا كۈن چاشگاھ بولۇپ قالغانىدى. زەينەپ بىبى كۈنگە قارىۋېتىپ:

— قىزلار، بولدى قىلايلىيا، ھېرىپ قالدىم. سىلەرمۇ ھاردىڭلار، ئەمدى ئوردىغا قايتايلى، كەچ قالساق، خېنىم يادشاھ كايىپ كېتىدۇ، — دېدى.

ئۇلار باغدىن چىققاندا، مەپكەشلەر شاھانە مەپىلەرنى تەييار قىلىشىپ تۇرۇشقانىدى. زەينەپ بىبىلەر مەپىگە چىققاندا، باغنىڭ ئىچىدىن ھېلىقى يىگىت ئوقۇغان غەزەل ئاڭلاندى:

باھارى ئارەزنىڭ تاپتىڭ ئەمدى خەت چىقسۇن،

بى رهڭگى غەرغۇۋانى، ياسىمەن ئەلبەتتە، ئەلبەتتە. ①

باغنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ غەزەل ئوقۇغان بۇ يىگىت ئەسلى يەكەن دىيارلىق مۇھەممەت سىدىق دېگەن يىگىت، بولۇپ شۇ زامانلاردا زەلىلى دېگەن نام بىلەن ئەمدىلەتن تونۇلۇۋاتقان ياش نازىمىلارنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ يەكەندىكى كاتتا بىلىم يۇرتلىرىدا ئوقۇپ بىلىم ئالغان بولۇپ، بەدىئىي ئەدەبىياتقا كىچىكىدىنلا قىزغىن ئىشتىياق باغلىغانىدى. ئۇ ئۇيغۇر ۋە شەرق ئەدەبىياتىنىڭ نامەيەندىلىرى بولغان سەككاكى، جامى، نەۋائى، خىرقىتى قاتارلىق ئۇستازلارنىڭ خەمسە - غەزەللىرىنى پىششىق ئوقۇپ يادلىغانىدى.

ئۇ ئىسمائىل خان زامانىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا تۇغۇلغانىدى. ماھىر مۇغەننەلەر، تالانتلىق شائىر، نازىمىلار توپلانغان يەكەن دىيارى ياش زەلىلىنىڭ يۇمران نازىمىلىق تالانتىنى، مۇغەننەگە بولغان ئىشتىياقنى يېتىلدۈرگۈچى بۆشۈك بولدى. ئۇ ئۆزىنىڭ زېرەكلىكى بىلەن شۇ چاغلاردا «تۈركىي ھۈنەرەست» ② دەپ ئاتالغان ئۇيغۇر تىلىدا نۇرغۇن پاساھەتلىك شېئىر - غەزەللەرنى ئىجاد قىلىپلا قالماستىن، بەلكى «پارسىي شېكەرەست» ③ دەپ ئاتالغان پارس تىلىنىمۇ ھەم «ئەرەبىي ئەسەلەست» ④ دەپ تەرىپلەنگەن ئەرەب تىلىنىمۇ پىششىق، ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئۆزلەشتۈرۈۋالغانىدى.

كېيىن بۇ ئەلدە ئاپاق خوجا يېغىلىقى بولۇپ ئۆتتى، سەئىدىيەلەر دۆلىتى ئاغدۇرۇپ تاشلاندى. جاھاننى خوجىلار زۇلمىتى قاپلاپ، قەشقەر زېمىنىنى ئىشان - سوپىلارنىڭ جاھالەتلىك تەپرىقاتلىرى بېسىپ كەتتى.

① زەلىلى: «غەزەللەر»
 ② «ھۈنەر - سەئەت تىلى بولغان ئۇيغۇر تىلى»
 ③ «شېكەرەك تاللىق پارس تىلى»
 ④ «ھەسەلدەك شېرىن ئەرەب تىلى»

گەرچە، ياش زەلىلى ئۆزىنىڭ قىزغىن، يارقىن ۋە خەلقپەرۋەر، ئاممىباب شېئىر - غەزەللىرى بىلەن تېزلا كىشىلەر ئارىسىدا تونۇلغان بولسىمۇ ئەمما «ئاسمىنى كەڭ، زېمىنى تار، ئىتىلىرى بەگ، ئادىمى خار» بولغان ئاشۇ يىللاردا ياش زەلىلىنىڭ يۈرىكى سىقىلىپ، ئەركىن سوقمىدى. شۇڭا، ئۇنىڭدا مەشھۇر زىيارەتگاھلارنى تاۋاپ قىلىپ، ئۆز كۆڭلىنى بېزەش ئىستىكى تۇغۇلدى. ئۇ «ئاهىنى بەلۋاغ، ئاياغىنى ئۇلاغ قىلىپ»، يەكەنى تەرك ئېتىپ قەشقەرگە كەلدى ۋە ئاپاق خوجىنىڭ ھەزرەتتىكى چاھار بېغىغا قارايدىغان تاغىسى دەرۋىش سوپىنىڭ ياردىمى بىلەن مۇشۇ باغقا باغۋەن بولۇپ ئورۇنلاشتى.

ئەمدى بۇ باغۋەن يىگىتنى بىر كۆرۈپلا ئاشىق بولغان زەينەپ بىبى ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ مۇھەممەت سىدىق ئىكەنلىكىنى، ئۆزى سۆيۈپ ئوقۇيدىغان زەلىلى نامىدىكى نەزمە - غەزەللەرنى مۇشۇ يىگىت يازغانلىقىنى بىلگەنلىكىگە كەلسەك، بۇ كېيىنكى گەپ ئىدى...

*

*

*

زەينەپ بىبى پاجىئەسى پۈتۈن مۈلكى قەشقەرىيىنى زىلزىلىگە كەلتۈردى. بەزى كىشىلەر بۇ پاجىئەنىڭ پۈتۈن تەپسىلاتىغا چىلىك بىلىپ بولغان ئىكەن. باشقىلارنىمۇ بۇ پاجىئەدىن ئۆز ۋاقتىدا خەۋەرلەندۈردى...

شۇنداق قىلىپ، بۇ پاجىئەنىڭ تەسىر قىلىشى بىلەن گۈرۈھ - گۈرۈھ ئادەملەر قاتتىق ھايانغا چۆمدى. پۈتۈن قەشقەر تەۋرىمەكتە ئىدى. ئاق كۆڭۈل كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ زەينەپ بىبى پاجىئەسىگە ئېچىنغانلىقىرىنى باشقىلارغا ئېيتىشىپ، ئىچ- پۇشۇقلىرىنى چىقىرىشتى.

بىسىار ساھىبجامال، باكر شائىرە — زەينەپ بىبى ئۆز مەشۇقىنىڭ نامىنى ئاشكارىلىماي، مۇھەببەت ئۈچۈن ئۆز ئاچىسىنىڭ — خېنىم پادىشاھنىڭ پەرمىنى بويىچە قايناق ياغقا سەكرەپ ئۆلگەنلىكى — ئاياق خوجا سارىيىدا ئۇزاققىچە داۋام قىلىپ كەلگەن بۇ ياۋۇزلۇقنىڭ پۈتۈن پاجىئەلىك مەنزىرىسىنى ئېچىپ تاشلىغانىدى. كىشىلەر مەرىپەت ۋە ئادالەتنىڭ كۈشەندىلىرى بولغان بۇ جاھالەت كۈچلىرىنىڭ ئەپت — بەشىرىسىنى بارغانسېرى ئېنىق تونۇشقا باشلىدى. . . .

ھەققانىيەت تۇيغۇسىغا ئىگە ھەرقانداق بىر ئادەم مۇشۇ كەيپىيات ئىچىدە كۆيۈپ — پىشماقتا ئىدى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە زەينەپ بىبى ئۆز ئەقىدىسى ئۈچۈن كۈرەش قىلغان گۇناھسىز قۇربان، ئۇلۇغ قەھرىمان، يۈكسەك ئىنسانغا ئايلىنغانىدى.

جاھاننىڭ ئىشلىرى شۇنداق: (ئاجىزلار كۈچلۈكلەرنىڭ ئاياغلىرىدا چەيلىنىپ، خارۇ — زار بولغان تەقدىردىمۇ، يەنىلا كىشىلەر تەرىپىدىن ئوخشاشلا ھۆرمەتلىنىۋېرىدۇ. بەلكى ئۇلار ئاجىز بولغانلىقى ئۈچۈنلا ۋە ئۆز ئەقىدىسىگە ئاخىرغىچە سادىق بولۇپ، ھەرگىز تىز پۈكمەي مەغلۇپ بولغانلىقى ئۈچۈنلا ۋە ياكى قۇربان بولغانلىقى ئۈچۈنلا تېخىمۇ سەلتەنەتلىك كۆرۈنىدۇ. شۇڭا، بىزنىڭ مەغلۇپلارنى كۈيلىشىمىز غالىبلارنى تەقدىرلىشىمىزدىن كۆپ ئېشىپ كېتىدۇ! . . .

*

*

*

كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، نازىمى — غەزەلخانلارنىڭ زەينەپ بىبىگە ئاتاپ يازغان بېيىت — غەزەللىرى پەيدا بولۇشقا باشلىدى. بۇ غەزەللىرىدە زەينەپ بىبىگە ئوخشاش مەردۇ — مەردانىلار كۈيلەنگەنىدى. ئاشىق — مەشۇقلار جەننەتۈل ماكاندا ۋىسال تاپقان قىلىپ تەسۋىرلەنگەنىدى؛ زالىم، رىياكار خوجىلار، جاللات

سوپىلار ئاچچىق تىللار بىلەن سۆكۈلگەندى.
شائىرە زەينەپ بىبى پاجىئەسى ياش زەلىلىگە قاتتىق تەسىر
قىلدى. ئۇ تەخسىزلىك، ئادالەتسىزلىك قاينىسىغان زامان
ئۈستىدىن نەشتەر قەلىمى ئارقىلىق مۇنداق دەپ قاتتىق شىكايەت
قىلدى:

گەردىش روزىگارىدىن تۈلكىنى دەي قەينىئاتا،
تار زاماندىن دەغى خەرس ئىلە خۈكىنى ئەمەك.
كىمى ھەم ئوتىدا كۆيسەلەر ئادەم ئاتا كەبى بۇ ئەل،
ئۆرتەردى باھارىمنى قۇرقەتىدىن جانىم كەبەك. ①

قازارا، زەينەپ بىبى قايناق ياغقا باتۇرلارچە سەكرەپ، ئۆز
ۋۇجۇدىدىكى ئىسيانكارلىق ئىرادىسىنى ئىپادىلەپ، ھەققانىيەتنى
ياقلايدىغان تېخىمۇ كۆپ كىشىلەرنىڭ ئويغىنىشىغا سەۋەبچى
بولغان بولسا؛ ۋەھالەنكى، يەھيا خوجىنىڭ ئىككى ئوغلى بىلەن
بىللە ھەلقۇم تىغ قىلىنىپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى — كېيىنكى
چاغلاردا ئاقتاغلىق مەزھىپىدىكى خوجىلار بىلەن قارا تاغلىق
مەزھىپىدىكى خوجىلار ئوتتۇرىسىدا تېخىمۇ چوڭ، تېخىمۇ
ۋەھشى تەپرىقات - جاڭجالغا سەۋەبچى بولدى.

بۇ بەدىئىيەت خوجىلارنىڭ مەزھەپ - تەپرىقاتچىلىقلىرى
قەدىمدىن تارتىپ شانلىق يىلتىز مەنبەسىدىن ھاسىل بولغان،
بىرلىك - ئۈملۈك، ئۇيۇشماقلىق خىسلىتىنى ئۆزىنىڭ مەنۋى
تۈۋرۈكى قىلىپ كەلگەن ئۇيغۇر خەلقىنى تېخىمۇ ئېچىنىشلىق،
تېخىمۇ پاجىئەلىك قىسمەتلەرگە دۇچار قىلدى...

① يېشىسى: دەۋر تىرىكچىلىكى تۈپەيلىدىن تۈلكىنى قىينىئاتا دەي،
زامان تارلىقىدىن تىلىم تۈتۈلدى توڭگۇزنى ھامىئا دەي.
(بۇ خەلق زامانە ئوتىدا كۆيسە ئادەم ئاتىدەك،
جۈدەلىق ئوتى ئۆرتىدى باھارىمنى، بۇ پىغاننى كىسگە دەي.)

قەتا
كې
ماڭ
ئۆز
قىلا
«تە
»ش
ئە
يېق
ئاي
تەب
ئى
قە
قە
شا
بېش
خې
خ
پاد
ئۇ
قو
پاد
بې
تە

*

*

*

خېنىم پادشاھ يەھيا خوجىنى ئىككى ئوغلى بىلەن بىللە قەتلى قىلىپ، سەلتەنەتنى تەنھا ئىگىلەش مەقسىتىگە يەتكەندىن كېيىن مەملىكەتنىڭ ئىشلىرىنى پۈتۈنلەي ئۆز خاھىشى بويىچە ماڭغۇزدى. ئۇنىڭ ئۆز ئوغلى ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈشمۇ تامامەن ئۆزىنىڭ مەرتىۋە - ئابروۋىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشنى مەقسەت قىلاتتى. ئەمەلىيەتتەمۇ ئۇ بۇ مەقسەتكە يەتكەندەك بولدى. ئۇ «تەدبىرلىك، پاراسەتلىك»، «تىرىشچان، ئىش بىلەرمەن» «شاھسانىيە» سۈپىتىدە پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيە ھودۇتلىقىدىلا ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل مۈلكىي تۈركىستان تەۋەسىدىكى يىراق-يېقىن ئەللەردە ھەممىگە تونۇشلۇق مەشھۇر ئايال ھۆكۈمرانغا ئايلاندى. ئەتراپتىكى مەملىكەتلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىرى ئۇنى تەبرىكلەپ ئەلچىلەر ئەۋەتتى. مەملىكەت ئىچىدە شېرىن زۇۋان، ئىش بىلەرمەن سۇخەنچى شائىرلار ئۇنىڭ شەنىگە ئاتاپ قەسىدىلەرنى توقۇشتى. ئەمما، خېنىم پادشاھ مۈلكىي قەشقەرىيىدە باسقاقلىق ھوقۇقىنى ئىگىلەپ تۇرغان جۇڭغار شاھنەسى — قاراخان چاغاتاشنىڭ تەكەببۇرلۇقلىرىنى ۋە ئۆز بېشىمچىلىقلىرىنى يوقىتالمىدى. مەسچىتلەردىكى خۇتبىلەر خېنىم پادشاھنىڭ نامىدا جاكارلىناتتى. ھاكىمىيەتمۇ ھەر ھالدا خېنىم پادشاھنىڭ نامىدا يۈرگۈزۈلۈۋاتقانىدى. بىراق، خېنىم پادشاھنىڭ سەلتەنەت سۈرى قانچىلىك قۇدرەتلىك بولسا، ئۇنىڭ ئۈستىدىكى جۇڭغار شاھنەسىنىڭ قۇدرىتىمۇ شۇنچىلىك قورقۇنچلۇق ئىدى. چۈنكى، جۇڭغار خانى غالىدان خېنىم پادشاھتىن ئۆزىنىڭ خاقانى چىن كاڭشى بىلەن ئېلىپ بېرىۋاتقان سوقۇشلىرىنى تېخىمۇ كۆپ تەڭگە پۇل بىلەن تەمىنلەشنى تەلەپ قىلاتتى.

مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئاپاق خوجىغا قارشى كۆتۈرۈلگەن

ئىسياندىن پايدىلىنىپ ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان خېنىم پادىشاھ ھەممىدىن ئاۋۋال جۇڭغار شاھىنىسى — قاراخان چاغاتاش بىلەن ئىناق ئۆتۈشكە مەجبۇر ئىدى. چۈنكى، چاغاتاش ئۇنىڭ ئاپاق خوجا جەمەتىنىڭ قولىدىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشىدا ھەمدەم بولغانىدى. شۇڭا، ئۇ كۆرەڭلەشكە ھەقلىق ئىدى. ئۇنىڭغا تايانمىغاندا، خوجا يەھيا تەرەپدارلىرىنىڭ بىر كېچىدىلا ئۇنىڭ تەخت - بەختىنى كۆكۈم - تالقان قىلىپ تاشلىشى مۇمكىن ئىدى. ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىكىدىن پەقەت قاراخان — چاغاتاشلا ساقلاپ قالالايتتى. ئەمما، بۇ قالماقلارنى ۋەدىگە ۋاپا قىلىدۇ دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟ خوجا يەھيادىن رايى قايتقان قارا خاننىڭ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆزىدىنمۇ كۆڭلى قالماسلىقىغا كىم ھۆددە قىلالايدۇ؟! مۇشۇنداق بىر ۋەھىمە ئۇزاقتىن بېرى ئۇنى ۋە ئۇنىڭ جىسمىنى توختاۋسىز كۆيدۈرمەكتە ئىدى. خېنىم پادىشاھ مۇشۇلارنى ئويلىغىنىدا، تۇيۇقسىز: «بالا - قازا ۋەھىمىسى ئىچىدە بولغاندىن كۆرە، بالا - قازانىڭ ئىچىدە بولغان ياخشىراق» دېگەن بىر ئاجايىپ ياخشى ماقالىنى ئېسىگە ئالدى ۋە ئۆزىنىڭ جۇڭغارلار بىلەن ھەمئەپەس، تەقدىرداش، قەلبىداش ئىكەنلىكىگە تېخىمۇ ئىشەندى...

*

*

*

بۇ مەزگىللەردە خاقانىي چىن كۆك يايىق^① دالاسىدىكى جۇڭغار ئېلىگە كەڭ كۆلەمدە ئىستېلاچىلىق ئۇرۇشلىرىنى قوزغىغان مەزگىل ئىدى. (مىلادى 1695 - يىلى قەمەرىيە 2 - ئايدا ۋە مىلادى 1696 - يىلى قەمەرىيە 5 - ئايدا خاقانىي چىن

① كۆك يايىق دالاسى - جۇڭغارىيە دالاسىنىڭ قەدىمكى نامى.

كاڭشى ① ئىككى قېتىم يۈز مىڭ قارا چېرىككە قوماندانلىق قىلىپ جۇڭغار خانى غالدانغا ھۇجۇم قىلدى. (بولۇپمۇ كېيىنكى قېتىملىق ئۇرۇشتا خاقانى چىن كاڭشىنىڭ قوماندانلىقىدىكى زور قوشۇن جۇڭغار خانى غالداننىڭ 30 مىڭ ئاتلىق ئەسكىرىنى تاشقى موڭغۇلىيىدىكى زۇن مودۇن دېگەن جايدا تارمار كەلتۈرۈپ، تېرىپېرەن قىلىپ تاشلىدى.

غالداننىڭ تەلتۈكۈس مەغلۇپ بولۇشى — خېنىم پادىشاھنىڭ جۇڭغار قاراخانى چاغاتاش بىلەن بىرلىشىپ ھاكىمىيەت سوراخ خام خىيالىنى بىتچىت قىلىپ تاشلاپ، جۇڭغارلارنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى ھاكىم بەگلىك ئورنىنى تەۋرىتىپ قويدى. قارا خان چاغاتاش ئەمدى ئۆز تەقدىرى ئۈستىدە باش قاتۇرۇشقا توغرا كەلدى. «دەرەخ ئۆرۈلسە، مايىمۇن تارايتۇ» دېگەندەك، ئىش قول ئىسياندىن پايدىلىنىپ ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالغان خېنىم پادىشاھ ئەمدى ئۆزىنىڭ يۈلەنچۈكى دەپ قارىغان پاسپاندىن ئايرىلغانلىقىنى ھېس قىلىشقا باشلىدى. بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭغا ئەمدى كىممۇ ھامىيلىق قىلار - ھە؟! ...

*

*

*

يەكەن ۋادىسىدا بۇ يىل كۈز بالدۇر كەلدى. ئەقرەب پەسلىنىڭ سۆرۈن ئاسمىنى ئاستىدىكى پايانسىز دالا كەچقۇرۇندىكى جىمجىتلىق ئىچىگە چۆككەندى. تومۇزدىكى تىنچىق ئىسسىق ئەمدى قۇيرۇقىنى ئاستىلا خادا قىلغان بولۇپ، داللىلاردا يازدىكى قىزغىن مەنزىرىدىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى. توپا

① يەنى ئىستىگور شۈەننى، ئۇ مانجۇلار 1616 - يىلى سەددىچىننىڭ سىرتىدىن سەددىچىننىڭ ئىچىدىكى خەنزۇلار رايونىغا باستۇرۇپ كىرگەندىن كېيىنكى ئىككىنچى ھۇداد خاقانى چىن بولۇپ، 1662 - يىلىدىن 1722 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

يولنىڭ ئىككى چېتىدىكى ئېگىزلىقلاردا مال - ۋارانلار توپ - توپ ئوتلىشىپ يۈرەتتى. بولۇق دان تۇتقان ئاق قوناقلار باشلىرىنى ئېگىپ مۇسبەتتە تۇرغاندەك جىم تۇرۇشاتتى. كۆممىقوناقلار پىشىپ كېتىشكەن بولۇپ، قۇرۇپ قالغان شاخلىرى ئەنسىز شىلدىرلايتتى. ئۇچۇرتما بولغان قۇشقاچ بالىلىرى توپ - توپ بولۇشۇپ خۇددى بىر پارچە قارا بۇلۇتتەك ئۇيۇشۇپ، ئېگىزلىقتىن ئەنسىز ھاۋاغا كۆتۈرۈلەتتى - دە، ئارقىدىن يەنە توپا - چاڭ بىلەن تولغان يوللارغا قونۇشاتتى. چۆپلۈكلەرنىڭ ئارىسىدىن بۆدىنىلەرنىڭ سايىرىغان ئاۋازلىرى ھېلىدىن - ھېلىغا ئاڭلىناتتى. نەدىندۇر بىر قاغا ئەلەملىك قاقىلداپ، يىراققا ئۇچۇپ ئۆتۈپ كەتتى، كەچ چۈشۈپ كەتتى. تون قاراڭغۇسى زېمىنغا شىپقاپ يېقىنلىشىپ كەلمەكتە ئىدى.

ئاخىرقى ئىككى يولۇچى شەھەرگە كىرىپ بولۇشى بىلەن تەڭ، شەھەرنىڭ قالغات دەرۋازىسىمۇ گۈلدۈرلەپ تاقالدى. بۇ ئىككى يولۇچى شەھەرگە كىرگەندىن كېيىن گىرىمسەن گۈگۈم يورۇقىدا پۇسۇرلاپ ئۇدۇل غەدىگەرلىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئۇلار غەدىگەرلىككە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن ئەتراپقا بىر - ئىككى قارىدى - دە، شۈبھىلىك بىرەر ئىشنى سەزمىگەندىن كېيىن دەرھال «دەھمى شاھان» مازىرىغا كىرىپ كېتىشتى. مازارلىقتا ئۇلارنى كەيپ قىلىپ ئولتۇرۇشقان بەش - ئالتە ئادەم ساقلاپ ئولتۇرۇشاتتى.

— ھىلىم دىۋانە، ھەجەپ ۋاخ قالدىڭلارغۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن بىرى، — بىز تېخى سىلەرنى تۇتۇلۇپ قالدىمىكىن دەپ ئەنسىرەپ ئولتۇرغان!

— خۇپىيەلەردىن قېچىپ ئەگىپ ماڭدۇق، — دېدى ھېلىقى ئىككىيلەننىڭ بىرى، — ھەرنە قىلىپ يۈرۈپ، شەھەر دەرۋازىسىدىن ئاران كىرىۋالدۇق دېگەنە، قېنى، قەييۇم سوپى،

چىلىمىڭنى بىر چەكتۈرگىنە، خۇمارىم بەك تۇتۇپ كېتىۋاتىدۇ!
 قەييۇم سوپى چىلىمنى خورلىتىپ - خورلىتىپ ھېلىم
 دىۋانگە تۇتتى. ئۇ چىلىمنى قولغا ئېلىپ، سەيخانسىگە بىر
 پىنەك بەگنى سېلىپ تازا شورئۇدى، لاپىدە چوغلىنىپ
 مازارنىڭ ئىچىنى يوپپورۇق قىلىۋەتتى.

— بۇ يەردىكى ئىشىڭلار قانداق بولدى؟ مىراخور بىلەن
 كۆرۈشەلىدىڭلارمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ قولدىكى چىلىمنى
 ھەمراھىغا ئۈزىتىپ تۇرۇپ.

— كۆرۈشتۈك، ئۇنىڭ دېيىشىچە، بۈگۈن ھەرەمدە بەزمە
 بولۇۋېتىپتۇدەك، — دېدى قەييۇم سوپى.

ھېلىم دىۋانە بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

— ئەييارلىق پۈتكەن بولسا، تۈن نىسبىدىن كېيىن قول
 سالمىز ئەمسە! — دېدى بۇيرۇق ئاھاڭدا.

بۇ ھېلىم دىۋانە دېگەن كىشى قەشقەردىكى يەھيا خوجىنىڭ
 خەلىپىلىرىدىن بىرى بولۇپ، يەھيا خوجا ئىككى ئوغلى بىلەن
 بىللە ئۆز ئۆيىدە ئۆلتۈرۈلگەندە، ئۇنىڭ يەنە بىر ئوغلى ئەھمەت
 خوجىنى سەمەنگە قاچۇرۇپ يوشۇرۇپ قويغان كىشى ئىدى.
 كېيىن خېنىم پادىشاھ تەرىپىدىن قەشقەرگە ھاكىملىققا
 تەيىنلەنگەن سەيىد بەگنى ئۆلتۈرۈشنى پىلانلىغۇچىمۇ شۇ ئىدى.

سەيىد بەگ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن خېنىم پادىشاھ موللا ساقىنى
 قەشقەرگە ھاكىم قىلىپ ئەۋەتتى. ھېلىم دىۋانە ئەھمەت خوجىنى
 يوشۇرۇپ قويغان يېرىدىن ئېلىپ كېلىپ، قەشقەردە خان قىلىپ
 كۆتۈرگەندە، موللا ساقى يەكەنگە قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر
 بولغانىدى. شۇنداق قىلىپ بىر مەھەل يەكەندە خېنىم پادىشاھ
 پادىشاھلىق قىلىدىغان، قەشقەردە ئەھمەت خوجا پادىشاھلىق
 قىلىدىغان، مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئىككى پادىشاھ بىللە مەۋجۇت
 بولۇپ تۇرىدىغان ھالەت شەكىللەنگەنىدى. بۇ قېتىم ئۇ ئاشۇ
 ئەھمەت خوجىنىڭ پەرمانىغا بىنائەن، خېنىم پادىشاھنى قەستلەپ

ئۆلتۈرۈش ئىشىغا قوماندانلىق قىلىش ئۈچۈن يەنە بىر ئادەمنى
ئېلىپ يەكەنگە كەلگەندى.

تۈن نىسبىدىن ئىككى ھەسسىسى ئۆتۈپ، بىر ھەسسىسى
قالغاندا، ئۈستىگە قارا پالاس ئارتىۋالغان يەتتە - سەككىز قارا
سايە غەدىگەرلىكتىن چىقىپ ئۇدۇل مۈشۈكتەك تىمىسىقلاپ
ئاقسارايىنىڭ كۈنگۈرلىك ئېگىز سېپىلى ئاستىغا يېتىپ
كېلىشتى. سېپىلدىكى ساقچىلار غەپلەت ئۇيقۇسىغا غەرق
بولۇشقان بولۇپ، ھېچبىر جان ئىگىسى مىدىرلىمايتتى.

ھېلىم دىۋانلەر پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىشىپ، بەللىرىدىن
ئارقانلىرىنى يېشىشتى. ئۇلار ئارقاننىڭ بىر ئۈچىنى ھالقا
قىلىپ قەسىرنىڭ كۈنگۈرسىگە ئاتتى. ئارقان ھالقىسى ئۈگەككە
كېيىلگەندىن كېيىن يەنە بىر ئۈچىنى بەللىرىگە مەھكەم باغلاپ
ئېگىز تامغا ياماشقىلى تۇردى. ئۇلار ھەس - پەش دېگۈچىلىك
ئارىلىقتا قەسىر تېمىغا مۈشۈكتەك يامىشىپ چىقىپ بولۇشتى.
بۈگۈن ئاقسارايدىكىلەرنىڭ ھەممىسى بەزمىدە مەي - شاراب
ئىچىپ، مەست بولۇشۇپ، ئەقلى - ھوشىنى يوقىتىشقاندى.
ساقچىلارمۇ مەست ئىدى. ئۇلار ھېچ ئىشتىن بىخەۋەر جاھاننى
تىرتىپ ئۇرۇۋەتكۈدەك قىلىپ خورەك تارتىشىپ ئۇخلاشماقتا
ئىدى.

ھېلىم دىۋانلەر ھەرەمنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا يېتىپ
كېلىشكەندە، دۈشمەن ئىچىدىكى سادىق ئادىمى مىراخور ئۇچراپ،
ئىشكىنىڭ ئىچىدىن بۇزۇلغانلىقىنى ۋە خابىگاھقا كىرىش
مۈمكىنلىكىنى مەلۇم قىلدى. ئۇلار بۇزۇلغان ئىشنىڭ ئارقىلىق
ئاسانلا ھەرەم ئىچىگە كىرىۋالدى ۋە دالاندا قاراڭغۇدا تەمتىلەپ
يول ئىزدەپ ئاخىر خابىگاھنىڭ ئىشكىگە يېتىپ كېلىشتى ۋە
ئىشكىنى يېنىك ئىتتىرىپ ئىچىپ ئىچكىرىسىگە كىرىۋېلىشتى.
بۆلىمىنىڭ پەنجىرلىرى تاقالمىغان، يىپەك پەردىلەر مەيىن تۈن

شامىلىدا يېنىك ئۇچۇپ تۇراتتى. قېلىن، يۇمشاق گىلەم، ئەتلەس - مەخمەلدىن تىكىلگەن مامۇق ئورۇن - تۆشەك ئۈستىدە غەرق مەست بولغان يوغان بىر گەۋدە قېتىپ ئۇخلىماقتا ئىدى. ئۇ قالماق قاراخانى چاغاتاش ئىدى. پەنجىرە تۈۋىدىكى تۆشەكتە ئاپاق ياستۇققا قارا سۈمبۈل چاچلىرىنى يېپىپ، يېنىك تىنىپ خېنىم پادىشاھ جىمجىت ئۇخلاۋاتاتتى. خابگاھ ئىچىدە ئۇ ئىككىسىدىن باشقا ئادەم يوق ئىدى.

دىۋانلەر دەرھال ئۇ ئىككىسىنىڭ باش ۋە ئاياغ تەرىپىگە ئۆتۈشتى. بۇ چاغدا، ھېلىم دىۋانە «تەۋىش چىقارماڭلار!» دەپ ئىشارەت قىلدى - دە، قولىدىكى زەھەر يالىتىلغان خەنجىرىنى چاغاتاشنىڭ كانىيىغا بىر سۈرۈپلا بېشىنى ئۈزۈپ تاشلىدى. بۇ ئىش شۇنداق تېز يۈز بەردىكى، قاراخان چاغاتاش ھەتتا ئىگىزلىشىپمۇ ئۈلگۈرمەستىن، بىر - ئىككى پۇت ئاتقىنىچە قاتتىق خار تىلداپ يېتىپ قالدى.

خانە ئىچىدىكى خارت - خۇرتتىن چۆچۈپ ئويغانغان خېنىم پادىشاھ بۇ ۋەھشەتنى كۆرۈپ، مەڭدەپ قېتىپ قالدى. بۇ چاغدا، ھېلىم دىۋانە يېنىدىكىلەرگە: «تۈت مۇنۇنى!» دەپ بۇيرۇق قىلدى. دىۋانلەر خېنىم پادىشاھنى سىلكىپ ئاياغقا تۇرغۇزدى. ئۇلارنىڭ تۆمۈردەك پەنجىلىرىدە بىلەكلىرى مېچىلغان خېنىم پادىشاھ كارامەت بەك قورقۇپ كەتكەنىدى. ئۇ جۆيلۈپ بىرنەرسىلەرنى دەيتتى. ھېلىم دىۋانە خېنىم پادىشاھنى زەھەرلىك ھەزىلە قىلىپ، ئۇنى دالانغا ئېلىپ چىقىشقا بۇيرۇدى.

خېنىم پادىشاھ ئەس - ھوشىنى يوقاتقان ھالدا يەردە ئولتۇراتتى. ئۇ ئەتراپىغا بىچارىلارچە مۆلدۈرلەپ قارايتتى. ئاخىر، ئۇ بېشىغا كەلگەن بۇ بالا - قازانى ئۇقتى - دە، تىلى كالۋالاشقان پېتى ئورنىدىن تۈردى. ئۇ قوللىرىنى مەيدىسىگە قويۇپ، تىترەپ، ئۆز دۈشمىنىگە تىكىلدى. غۇۋا چىراغ يورۇقىدا ئۇنىڭ ئاشۇ بىچارىلەرچە مۆلدۈرلەپ تۇرغان قارا

كۆزلىرىدە قورقۇنۇچ، ۋەھىمە، زەئىپ يالۋۇرۇش ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

— ئى ئوغلانلار، — دېدى ئۇ تىلى كالۋالاشقان ھالدا، — سە... سىلەرگە نې... نېمە لا - لازىم؟ مەن ئاغچى بەگكە بۇيرۇپ، تىللا - كۈمۈش كەلتۈرەي، سىلەرنى ھەددى - ھېسابسىز مال - دۇنياغا كۆمۈۋېتەي، مېنى، مەن زەئىفنى ئۆلتۈرمەڭزىلەر!

— ئى لەنتى مۆھتىرەم، نەپرەتلىك تەخت ئوغرىسى، ئىمانسىز شەددات، ئۆزىنى قالماققا تۇتۇپ بەرگەن بۇزۇق خوتۇن! — دېدى ھېلىم دىۋانە غەزەپ بىلەن، — پەيماننىڭ توشقانلىقىنى بىلىدىڭمۇ؟ ھە، ساڭمۇ جان تاتلىق ئىكەن — دە؟! سېنىڭ ھېچنېمەڭ كېرەك ئەمەس. سېنىڭدىن پەقەت خوجىزادىسىز يەھيا خوجامنىڭ جان قەرزىنى تەلەپ قىلىمىز!

— ئى جاۋانمەردلەر، رەھم قىلىڭلار! — دېدى خېنىم پادىشاھ يىغلاپ تۇرۇپ، — بۇ نېمە ئىشتۇر؟ مەن مەزلۇمە، زەئىف كىشى سىياسەت كۇرسىدا ئولتۇرۇپ، تۈگىمەس دىشۋارچىلىققا قېلىپتۇرمەن! ماڭا رەھمىڭلار كەلگەي. مەن نادان بۇنداق بولۇشنى نەدىن بىلەي؟ ئۆز ۋاقتىدا نى - نى ئەجدىھا سۈپەت كىشىلەرنى چۈمۈلدەك ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويغاندىم. ئەلھال، ئەجەل ئەجدىھاسى غالىب كېلىپ، مېنىڭدەك ئەجدىھا ئۆلتۈرگۈچى تەخت ساھىبىنى چۈمۈلە سىياقىغا كەلتۈرۈپ قويدىلەرغۇ؟ تەدبىر - سىياسەتلىرىم ئالدىدا نى - نى شىر سۈپەت، قاپلان سۈرلۈك ئەرەنلەر ئاجىز كەلگەن خېنىم پادىشاھ ئىدىم. ئەمدى قىساس شىرى ئەجەل پەنجىلىرىنى ئېچىپ، ئارىسلاندىك ئېتىلىپ كەلگەندە، توردىكى بىچارە قۇش بولدۇم؛

بىر چاغلاردا جاھان چەرخنى ئىككى بارمىقىدا پىرقىراتقان،
 تەخت تەمەخورلىرىنى دىر - دىر تىترەتكەن شاھسانىيە مەن
 ئىدىم، ئەمدى تەخت قىساسخورلىرى ئۆچ - ئاداۋەت جېڭىنى
 قوزغاپ، ئەجەل قوشۇنىنى ماڭا سېلىپتۇ. ئەمدى ئاھىم
 ئوتلىرىدىن چىققان تۇتۇندىن ئېيتايىمۇ؟ بۇ شېرىن جان قەرزىنى
 بەرمەكنىڭ نەقەدەر ئازاب - ئوقۇبەتلىكىنى ئېيتايىمۇ؟! ئەمدى
 بىلىدىمكى، شاھلىق تاجى ئەسلىدە لاۋۇلداپ كۆيۈپ تۇرغان
 ئوتلۇق چەمبەرگە ئوخشايدىكەن. ۋادەرىخا، سەلتەنەت تاجىنى
 ئارزۇ قىلىپ، تالىشىپ ئۆز قولىم بىلەن بۇ بىرگىنە باشمىغا
 كىيگىنىم - ئەجەل ھەلقۇمنى ئۆز قولىم بىلەن بويىنۇمغا
 سىرتماق قىلىپ سالغىنىم ئىكەن؟! ئەمدى بۇنىڭغا نېمىمۇ
 دەي؟! ...

ھېلىم دىۋانە زارلىنىپ يىغلاۋاتقان خېنىم پادىشاھنىڭ
 سۆزىنىڭ ئايىغىنى كۈتمەستىنلا قولىدىكى قانلىق خەنجىرىنى
 ئۇنىڭ سول كۆكسىگە زەرىپ بىلەن ئۇردى. ئەمما، خەنجەر
 ئۆتمىدى! دىۋانلەر ھەيران بولۇشۇپ، ئۇنىڭ يىپەك كۆڭلىكىنى
 يىرتىپ تاشلاپ قارىۋىدى، ئەسلىدە ئۇ كۆڭلىكىنىڭ ئىچىدىن
 بەدىنىگە ھىم يېپىشىپ تۇرىدىغان پولات زىرىھ كىيىۋالغان
 ئىكەن. قەييۇم سويى خېنىم پادىشاھنىڭ جۈببەسىنى قايرىپ
 تۇردى. ھېلىم دىۋانە ئۇنىڭ ئىككى كۆكسىنىڭ ئارىسىغا
 ئىككىنچى قېتىم خەنجەر ئۇردى. خەنجەرنى تاكى تىغ چۆكۈپ
 بولغانغا قەدەر تولۇق سانجىغاندىن كېيىن يەنە بىر تولغۇۋەتتى.
 خېنىم پادىشاھ ئازابلىق بىر ۋارقىردى - دە، خۇددى قەلەمچە
 قىلىنغان قومۇشتەك يانغا قىيسىپ شۇ زامان جان تەسلىم
 قىلدى...

ۋادەرىخا، بۇ مەككەر جاھاننىڭ خۇي - پەيلى كىشىلەرنى
 ئەجدىھادەك دەم تارتىپ يۇتۇشتىن ئىبارەت. ئادەمغۇ
 يۇتالغىنىنىلا يۇتىدۇ. بىراق، بۇ نەيرەڭۋاز ئالەم بولسا،
 پادىشاھنىمۇ، پۇقرانىمۇ — ئۇ يۈز مىڭلارچە كۆپ بولسىمۇ —
 يۇتۇپ يەر يۈزىدىن نام - نىشانىنى قويدۇ!

نەزمە

دۇنيا بىناكارى تۈزەر قەسىر - ئايۋان،
 تۈزۈپ بولىدۇ - يۇ، قىلىدۇ ۋەيران.
 پەلەككە يەتكۈزۈپ بۈگۈن تاقىنى،
 ئەتىلا ئېتىدۇ يەر بىلەن يەكسان!

— پۇرىيا ۋەلى

بۇ كىتابنىڭ مەزمۇنى بىلەن بىرلىكتە بۇ كىتابنىڭ مەزمۇنى بىلەن بىرلىكتە

ئون ئۈچىنچى باب

جۇڭغارىيە بۇرسى

باغلاقتىكى بۇرنىڭ تۈكى ئاسان
ئاقىرىدۇ.

1697 - يىلى (كالا يىلى)، قەمەرىيە 3 -

مىلادى

ئاي.

چېتىگە تۇخۇم قويسا كۆرۈنىدىغان بايانسىز كەڭ كۆك يايىق
دالاسىدا بىر توپ تايغانلار بىر كۆك بۇرنى قوغلاپ پۈرەتتى.
بۇ ئادەتتىكى بۇرە بولماستىن بەلكى بوينىڭ ئېگىزلىكى بەش
گەز كېلىدىغان، تۈكلىرى كۆك، ھۇۋلاشلىرى خۇددى مالچى
ئىتىنىڭ ھاۋششىغا ئوخشايدىغان قارا ياللىق يوغان جۇڭغارىيە
بۇرسى ئىدى. ئۇنىڭ دۈمبىسىدىكى يالسى خۇددى ئايغىرنىڭ
تار ھەم قىسقا قىرقلغان يالسىغا ئوخشاش تىك ئىدى.
ئورۇقلۇقىدىن بۇرنىڭ قوۋۇرغىلىرى مانا مەن دەپ كۆرۈنۈپ
قالغانىدى. ئېگىز، ئىنچىكە بەل تايغان ئىتلار يانداپ كېلىشىپ
ئۇنىڭ سانىدىن چىشلەپ تارتاتتى. بۇ چاغدا، بۇ كۆك بۇرە
قايرىلىپ قارىغاندا، ئىتلار ئۇنىڭدىن يىراققا قاچاتتى ۋە
بىردەمدىن كېيىن يەنە ئايلىنىپ كېلىشەتتى. ئىتلار بۇ بۇرنى

قوغلاپ، قاساپ، تەرەپ - تەرەپتىن تالاپ، زادىلا ئارام بەرمەيۋاتاتتى. بەزىدە بۆرە قىرقىراپ يىرتقۇچ چىشلىرىنى كىرىشتۈرۈپ بىر ئىتقا ئېتىلىپ بارغىنىچە تالىۋېتەتتى - دە، ئۇنى كاڭشىتىپ پاخشە قىلىپ قاچۇرغاندىن كېيىن يەنە بىرسىگە قاراپ ئېتىلاتتى. بۆرە ئۆزىنى قاپسىۋالغان بۇ ئىتلارغا ئەنە شۇنداق زادىلا بوي بەرمەيۋاتاتتى.

بۇ چاغدا تايغانلارنىڭ ئىگىسى بولغان ئوۋچىلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرى بۆرىگە قاراپ چېكە سوقۇپ يېقىنلىشىپ كەلدى ۋە قولدىكى سويلىسى بىلەن بۆرنى ئورماقچى بولدى. بۆرە شارىتىدە ئۆزىنى يان تەرەپكە ئالدى ۋە ئالدىنى توسۇۋالغان بىر تايغانغا ئېتىلىپ كەلگەنچە بىر تاشتىن سەكرەپ ئۆتتى - دە، ئوۋچىلار بىلەن تايغان ئىتلارنىڭ قاتمۇ - قات قورشاۋىدىن قېچىپ چىقىپ يېشىل ئىرتىش بويىدىكى بولۇق ئۆسكەن چاتقاللىقنىڭ ئىچىگە كىرىپ كۆزدىن غايىب بولدى.

ئادەملەرمۇ، ئىتلارمۇ بۆرە كەتكەن تەرەپكە قاراپ قۇيۇندەك چېپىشىپ كېتىشتى. بىر كەملەردە بىر قىردىن پەسكە چۈشۈپ كۆزدىن يوقالدى. پەقەت ئادەملەرنىڭ ھۇيقۇتۇشقان، ۋارقىراشقان ئاۋازلىرى بىلەن ئىتلارنىڭ ۋاڭشىپ ھاۋشىغان ئاۋازلىرى يىراقتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى. بىر كەملەردىن كېيىن بۇ ئاۋازلارمۇ بېسىقچى، پايانسىز كۆك يايىق دالاسىدا يەنە بۇرۇنقىدەك تىمتاسچىلىق ھۆكۈم سۈرۈشكە باشلىدى...

* * *

— بوغدا خان خان ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاچكى، — دەيدى شىغاۋۇل ۋۇخې تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، — سۇجۇ ئايىمقىنىڭ^①

① گەنسۇ ئۆلكىسىدىكى جىۋچۈەن ئەتراپلىرىنىڭ بۇرۇتقى نامى.

باش بۇغى مۆھۈردار، يانداش سانغۇن خەن چېكىنىڭ مەلۇماتىدىن قارىغاندا، قۇمۇل چەتتۇلىرىنىڭ ئاقساقلى ئەبەيدۇللا تارخان بەگ ئۆزىنىڭ بوغدا خان ئالىيلىرىغا بەيئەت قىلىش سەمىمىيىتىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، بىر دانە نار تۆگە، ئىككى دانە ئېسىل نەسىللىك بارىكۆل ئارغىمىقى، سەككىز دانە ھىنگان تۆگە، بىر دانە كۈمۈش دەستىلىك يېڭىسار پىچىقى ۋە باشقا ھەر خىل قىممەتلىك سوۋغا - سالام راسلاپ، مەكتۈپ بىلەن ئالىم بەگ دېگەن دورغىسىنى ھۈزۈرلىرىغا ئەۋەتتى. ئۇلار لىختاۋغا يېتىپ كەلگەندە، باش بۇغ جانابلىرى ئادەم قوشۇپ بىر تىلماچ بىلەن ھۈزۈرى مۇبارەككە يولغا ساپتۇ. شۇ ۋەجىدىن ئۇشبۇ مەلۇماتنى مۇبارەك نەزەرلىرىگە سۈندۈق. ۋاقىپ بولغاچلا، بوغدا خان ئالىيلىرى، ياشىغاچلا، ياشىغاچلا، تۈمەن مىڭ يىل ياشىغاچلا!

— ئىجازەت! — دەپ بېشىنى لىختىتى تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغان خاقانى چىن كاڭشى، ئاندىن يېنىدا تۇرغان ھۆدەيچىگە قاراپ ئەمىر قىلدى:

— ئوقۇلسۇن!

— قۇللۇق، ئانھەزىرتىم! — دەپ خانغا تەزىم بەجا كەلتۈردى ھۆدەيچى، ئاندىن شاھسۇپىدىن چۈشۈپ شىغاۋۇل ۋۇخېنىڭ قولىدىن ئەبەيدۇللا تارخان بەگنىڭ مەكتۈپىنى ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى:

«... ئەيىنلىرى يېقىندا بوغدا خان ئالىيلىرىغا بەيئەت قىلىپ، تارتۇق - ئولپان تۆلەپ كېلىۋاتقان چەتتۇ ئولۇسىنىڭ ئاقساقلى ئەبەيدۇللا ئىبنى مۇھەممەت شاھ غازى تارخان بەگ بولمىن. بوغدا خان ئالىيلىرىنىڭ ئەلچىسى مادى جانابلىرى جۇڭغارلارنىڭ ئاقساقلى سېۋان ئارابداننىڭ ئالدىغا كېتىۋاتقاندا، لوپساڭ غالدان بېشەۋكەتى خان تەرىپىدىن ئولتۇرۇۋېتىلدى. مەن نادان ئەيىنلىرى بوغدا خاننىڭ ئەلچىسىنى ئويراتلارنىڭ تۆمۈر تىرنىقىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقالمىغانلىقىمغا تولىمۇ ئۆكۈنمەن.

ئاڭلىسام، بوغدا خاننىڭ نۇسرەتلىك تەڭرى قوشۇنلىرى ئول باشتۇڭ غالداننى مەغلۇپ قىپتۇدەك. بۇ ئەلۋەتتە تەڭرىنىڭ ئەمرى بويىچە بولۇۋاتقان ئىشتۇر. مۇبادا، غالدان بېشەۋكەتى خان بىزنىڭ ھودۇتلۇقىمىز تەۋەسىگە قېچىپ ئۆتۈپ قالغۇدەك بولۇپ قالسا، بارچە ئاماللارنى قىلىپ بولسىمۇ، ئول ئاسىي دەيۈزنى تۇتۇپ بوغدا خان ئالىيلىرىنىڭ مۇبارەك ئاياغلىرى ئاستىغا كەلتۈرۈشكە تىرىشقايمىز. مۇبادا، ئۇنىڭ خەۋەر - سىرتقىنى قىلالىساق، بوغدا خان ئالىيلىرىغا داۋاملىق ئۆز ۋاقتىدا مەلۇم قىلىپ تۇرغايىمىز. ئاللا تائالا بوغدا خان ئالىيلىرىنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي، سەلتەنتىنى ئامان قىلغاي، مەرتىۋىسىنى يەر يۈزىدىكى بارلىق پادىشاھ - سۇلتانلاردىن ئۈستۈن قىلغاي، گەپ تامام، نامە ۋەھسسالام!»

ئەبەيدۇللا تارخان بەگنىڭ مەلۇماتىنى ئاڭلاپ، نەچچە كۈندىن بېرى قاپىقى زادى ئېچىلماي كېلىۋاتقان خاقانى چىن كاڭشى خۇشال بولغىنىدىن گۈل قەللىرى ئېچىلىپ، ئولتۇرغان ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. شۇنداق، ئۇ خۇشال بولماي يەنە كىم خۇشال بولسۇن؟ ئۆلمىگۈر غالدان ئۇنىڭغا ئاز باش قېتىنچىلىق تېپىپ بەردىمۇ؟ قاچانكى غالدان جۇڭغارىيە تەختىگە چىقتى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، خاقانى چىننىڭ چېگرا - ھودۇتلۇقىدا ئۇرۇش مالىمانچىلىقى زادىلا توختاپ باقمىدى. «جۇڭغارىيە بۇرسى» دەپ ئاتالغان غالدان ھەر يىلى دېگەندەك ئۆزىنىڭ ئاتلىق قوشۇنى بىلەن خاقانى چىننىڭ غەربىي شىمالىدىكى زېمىنىغا باستۇرۇپ كىرىپ، پۇقرالارنى پارا كەندە قىلىپ، زادىلا ئارام بەرمىدى. نائىلاج، كاڭشىنىڭ 29 - يىلىدىن باشلاپ، غالدان بىلەن ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن، ئۆزى ساقلىنىشى سۆرەپ قوۋۇقتىن ئەسكەر باشلاپ چىقىپ چۆل - جەزىرىلەردە ئاچ - توق

قېلىپ قانچىلىغان رىيازەتلەرنى چەكمىدى؟! گەرچە، بېقىندا يۈز بەرگەن زۇن مودۇن^① ئۇرۇشىدا غالداننى مەغلۇپ قىلغان بولسىمۇ ئەمما يارىدار بولغان بۇرىننىڭ تېخىمۇ غالجىرلىشىدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. «... ئەمما، — دەپ ئىچىدە ئويلايتتى كاڭشى، — بۈرگىنى ئۆلتۈرمەك ئوڭاي بولغىنى بىلەن، ئۇنى تۇتماق ئانچە ئوڭاي ئىش ئەمەس. چۈنكى، بۈرگىنى پەقەت پەم بىلەنلا تۇتۇش مۇمكىن!...» ئۇ مۇشۇلارنى ئويلاۋېتىپ، كوڭلى «ۋاللىدە» يورۇغاندەك بولدى — دە، دەرھال ھۆدەيچىگە ئىشارەت قىلدى. ھۆدەيچىمۇ ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەندى بولغاي، دەرھال:

— پەرمان! — دەپ جاكارلىدى، — چەنتۇلارنىڭ ئاقساقلى ئەبەيدۇللا تارخان بەگ مانجۇ سەلتەنتىگە سەمىمى — سادىق بولۇپ، ئاسى قاراقچىلارنى يوقىتىشتا قولىمىزغا قول، پۈتمىزغا پۈت، غېمىمىزگە غەمگۈزار بولدىلەر، شۇ ۋەجىدىن، ئۇنىڭ بۇ ساداقىتىنى تەقدىرلەش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئەجدىھا سۈرىتى كەشتە قىلىنغان كىمخاب تون بىر ياقا، قاما تەلپەك بىر باش ۋە ئالتۇن توقىلىق كەمەردىن بىر تال ئىنئام قىلىنسىن! سەلتەنتىمىزنىڭ تۆتىنچى دەرىجىلىكتىن تۆۋەن مۈلكىي ئەمەلدارلىرى ئۆل ئەيىبىمىزنىڭ قەسىرى ئالدىدىن ئۆتكەندە تەختىراۋاندىن چۈشۈپ ھۆرمەت بىلدۈرۈپ ئۆتكەي؛ بەشىنچى دەرىجىدىن تۆۋەن ھەربىي ئەمەلدارلارمۇ ئۇنىڭ قەسىرى ئالدىدىن ئۆتكەندە، جىددىي ئىشى بولمىسا، ئاتتىن چۈشۈپ ھۆرمەت بىلدۈرۈپ ئۆتكەي! بۇ پەرمانغا كىمكى خىلاپلىق قىلسا، گۇناھى سۈرۈشتە قىلىنىپ، تېگىشلىك جازا — سوراققا تارتىلسۇن!...^②

① موخۇلچە «توپال» دېگەنلىك بولىدۇ.
② «بۈيۈك جىڭ سۇلالىسى شېنخۇ خان دەۋرىدىن بېزىلغان ئوردە خاتىرىلىرى»، 178- جىلد، كاڭشىنىڭ 36 - يىلى.

بوغدا خاننىڭ بۇ پەرمانى جاكارلىنىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا،
ئەبەيدۇللا تارخانەگىدىن مانجۇ خاقانىنىڭ ئوردىسىغا مەلۇمات
كەلدى. بۇ مەلۇماتتا: «غالدان بارىكۆل ئەتراپىغا قېچىپ كېلىپ
قوش تىكتى» دېيىلگەندى...

*

*

*

ئەسلىدە، مىلادى 1679 يىلى بەشىنچى ئەۋلاد دالاي لاما
غالدانغا رەسمىي تۈردە بوشۇكتۇلۇق ئوتتاختىنى بەرگەندىن كېيىن
بوغدا خانمۇ ئۇنى «جۇڭغارلارنىڭ بوشۇكتۇ خانى» دەپ رەسمىي
ئېتىراپ قىلغانىدى.

غالدان تەختكە چىققاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ كېڭەيمچىلىك
قارائىيىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، «قوشنىلىرىنى كۈچىلاش
ھىيلىسى» نى يولغا قويدى. زېمىن كېڭەيمچىلىك پىلانىنى
ئىشقا ئاشۇرۇشتا: «ئاۋۋال قوشنا ئەللەرنى، ئاندىن يىراقتىكى
ئەللەرنى بويسۇندۇرۇش؛ ئاۋۋال ئاجىز ئەللەرنى، ئاندىن
كۈچلۈك ئەللەرنى بويسۇندۇرۇش» — غالداننىڭ «قوشنىلارنى
كۈچىلاش ھىيلىسى» نىڭ مېغىزى ئىدى.

غالدان بۇ پىلان بويىچە، ھەممىدىن ئاۋۋال ھەرقايسى
ئويرات قەبىلىلىرىنى ئۆزىنىڭ بەش جالالىق ئاق توغى ئاستىغا
تۈپلىغاندىن كېيىن ئاندىن بىرقەدەر ئاجىز دەپ ئاتالغان سەئىدىيە
دۆلىتىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى باي ئۆلكىلىرى بولغان چالىش،
تۇرپان ۋە قۇمۇللارغا تاجاۋۇز قىلىپ كىردى. بۇ چاغدا،
سەئىدىيە دۆلىتى قەشقەر خوجىلىرىنىڭ سۈلۈك تەپرىقاتچىلىقى
ئارقىسىدا، «ئاقتاغلىق، قارا تاغلىق» بولۇشۇپ پارچىلىنىپ
كەتكەندى. مۈلكىي قەشقەرىيە تەۋەسىدە غەلىيانلار ئۆي
توشقىنىدەك كۆپەيگەن، بالا ئاتىغا، ئاتا بالىغا، قېرىنداش
قېرىنداشقا قارشى قىلىچ كۆتۈرۈش بۇ ئەلدە ئادەتكە ئايلانغان.

چوڭ - كىچىك شەھەرلەردە، ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايماقلاردا بەگلەر، ھاكىملار، نايىپ شاھزادىلەر ئۆز ئالدىغا ھۆكۈمەت بولۇشۇۋالغانىدى. ئۇلار مەركىزىي ھاكىمىيەتكە بويسۇنۇشمايتتى. كىشىلەرنىڭ ئىدىيىسى قالايمىقانلاشقان، ئىرادىسى گاللاشقان، ئەقلى خىرەلەشكەن، توغرا بىلەن ناتوغرىنى، ھالال بىلەن ھارامنى، راست بىلەن يالغاننى، ساپ نىيەت بىلەن رەزىللىكنى ئايرىيالمايدىغان بىغەم ھالغا چۈشۈپ قېلىشقانىدى. تېجىمەل ئىشان، ماكانسىز خوجىلارنىڭ دەپتى - دۇنياغا، شانۇ - شەۋكەتكە، ھاكىمىيەت - سەلتەنەتكە، مەملىكەتدارچىلىق - يۇرتدارچىلىققا بولغان ئىشتەيلىرى قىزىپ كەتكەنىدى. شۇڭا، غالدان بېشەۋكەتى خاننىڭ كۆڭلى مۈلكىي قەشقەرىيەدە پەيدا بولغان بۇ تەپرىقناچىلىقلارنىڭ، قانلىق غوغۇغالارنىڭ ۋە ئور - يىقىتلارنىڭ ئۇزاق داۋام قىلىپ، سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ بىرلىك يىلتىزىغا پالتا چاپىدىغانلىقىنى تۇيۇپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، غالدان ئۈچۈن بايلىقى مول، ئاھالىسى كۆپ، باياشات، گۈزەل مەملىكەت بولغان مۈلكىي قەشقەرىيىنى بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن بۇنداق ئەپلىك پۇرسەت داۋاملىق چىقىۋەرمەيتتى. شۇڭا، مۈلكىي قەشقەرىيە تەختىدە ئولتۇرغان سەئىدىيە پادىشاھلىرىنى غۇلىتىپ، بۇ ئەلگە ئۆزى تەنھا ھۆكۈمران بولۇش ياكى ھېچبولمىغاندا، غالجىدىن بىرنى مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ تەختىگە قارانچۇق قىلىپ قويۇپ، ئۈستىگە قالماقلاردىن شاھنە - قاراخاننى باسقاق قىلىپ، مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ ھاكىمىيەت تىزگىنىنى ئۆزىنىڭ قولىدا تۇتۇش - ئۇنىڭ ئۈچۈن شامنى پۈۋلەپ ئۆچۈرگەندەكلا ئاسان ئىش سانىلاتتى. ئەمما، بۇ ئىش ئۇنىڭ كۈتكىنىدىنمۇ ئوڭاي روياپقا چىقتى! غالدان ئاپاق خوجىنىڭ ياردىمى بىلەن مۈلكىي قەشقەرىيىنى ھېچقانداق بەدەل تۆلمەستىنلا ئىستېلا قىلىۋالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ قوشۇنلىرىنى باشلاپ مۈلكىي تۈركىستاننىڭ

ماۋرا ئۇننەھر، پەرغانە قاتارلىق ئەڭ مۇنبەت ئۆلكىلىرىگە ئارقىمۇ - ئارقا تاجاۋۇز قىلىپ كىردى. مىلادى 1681 - 1683 - يىللىرى، غالدان قازاقلارغا ھۇجۇم قىلغاندا، قازاق خانى توڭخان (بەزى مەنبەلەردە «توپچە خان» دېيىلگەن) «ئالداپ ئىچكىرىگە ئېلىپ كىرىپ قاپقانغا دەسسەتىش ھەمىلىسى» نى ئىشقا سېلىپ غالداننى نۇزاققا دەسسەتتى. قاتتىق قار يېغىپ كەتكەن بىر كېچىسى، توپچە خان غالداننىڭ قازار - گاھىغا شەخۇن ئۇرۇپ، ئۇنىڭ تاجاۋۇزچى ئارمىيىسىنى بىتچىت قىلىپ تاشلىدى. بۇ ئۇرۇشتا غالدان لەشكىرىنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكىنى تالاپەت بېرىپ، كۆك يايىق دالاسىغا قايتىشقا مەجبۇر بولغان بولسىمۇ ئەمما بۇ قېتىمقى مەغلۇبىيەت ئۇنىڭ ئىرادىسىگە قىلچىمۇ تەسىر كۆرسەتمەيدى. ئۇ قازاقلارنىڭ توپچە خانغا ئەلچى ئەۋەتىپ: «دەرھال كېلىپ ئەسلىم بولساڭ بولدۇڭ، بولمىسا، ھەر يىلى چارۋىلىرىڭ تۆللەيدىغان چاغدا، ئاتلىق قوشۇنۇمنى ئەۋەتىپ، ئاۋۋال قىشلاقلارنىڭغا ھۇجۇم قىلىپ، قوتانلىرىڭغا ئوت قويۇپ، مال - چارۋىلىرىڭنى بۇلاپ، يايلاقلارنىڭنى ئاتلىرىمنىڭ پولات تۇپاقلرى بىلەن تىلغاپ تاشلايمەن. سېنى زادىلا ئىرام تاپقۇزمايمەن. بۇ يىل مەن قىرىق ياشقا كىردىم، تاكى چېچىم ئاقىرىپ، چىشلىرىم سارغايغانغا قەدەر بۇ ئىرادەمدىن زادىلا قايتمايمەن!»^① دەپ ئاگاھلاندۇردى. كېيىنكى يىلى غالدان يەنە لەشكەر تارتىپ بېرىپ، تاشكەنت، ئىسقىكۆل قاتارلىق جايلارنى بېسىۋالدى. توپچە خاننىڭ ئوغلىنى تۇتۇۋېلىپ، «دالاي لامادىن ئەدەب - گەردەم ئۆگەنسۇن» دەپ تىبەتكە يالاپ كەتتى.^② شۇ قېتىم غالدان

① لياڭ فېن: «چېگرا - ھودۇتلۇقلارنىڭ مۇداپىئەسى ھەققىدىكى خاتىرىلەردىن قىسقارتىلما»، 422 - بىت.

② «بۈيۈك چىڭ سۇلالىسى شېخۇرۇ خان دەۋرىدا يېزىلغان ئوردا خاتىرىلىرى»، 111 - جىلد. كاشىنىڭ 27 - يىلى.

ئاتلىق لەشكەرلىرىنى باشلاپ تاكى ئەزھەر دېڭىزى ① بويلىرىدىكى نوغايىستانغا قەدەر باستۇرۇپ كەلدى. مىلادى 1683 — 1685 - يىللىرى، غالدان پەرغانىدىكى قىپچاق، ئۆزبېك ئولۇسلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلدى. غالدان تەڭرىتاغلىرىنىڭ غەربىدىكى قىرغىز ئولۇسلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلغاندا، ئۇنىڭ ئاتلىق قىسىملىرى پامىردىكى مۇرغاب، پامىرنىڭ بويلىرىغىچە، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ يىراق بولغان سارىقكۆل بويلىرىغىچە بېسىپ كېلىپ، «تۈركىستان جاڭگىلىنىڭ شىرى» دەپ ئاتالغان قىرغىزلارنى بويسۇندۇردى. ئۇزاق ئۆتمەي، غالداننىڭ قوشۇنلىرى پەرغانىنى بېسىۋالدى. شۇنداق قىلىپ، قىسقىغىنا بەش يىلغىمۇ يەتمىگەن ۋاقىت كىچىدىلا، غالدان پۈتۈن سەئىدىيە دۆلىتىنى ئىستېلا قىلىش مەقسىتىگە يەتكەندىن سىرت، پۈتۈن كۆك يايىق دالاسىنى، پۈتۈن مۈلكىي تۈركىستاننى ئۆز تەسەررۇپىغا ئېلىش پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇردى. ئۇ چىڭگىزخاندىن كېيىن بارلىققا كەلگەن، چاغاتاي ئولۇسىنىڭ ئەسلىدىكى پۈتۈن زېمىنىنى ۋە جۇجى ئولۇسىنىڭ ئەسلىدىكى زېمىنى بولغان پۈتۈن قىپچاق دالاسىنى ئۆزىگە قوشۇۋالغان يەنە بىر قۇدرەتلىك موڭغۇل ھۆكۈمرانى بولۇپ قالدى. بۇ چاغقا كەلگەندە، ئۇ جۇڭغارلارنىڭ سىياسىي مەركىزىنى ئىلىبالىقتىكى ئېرەن قابۇرغىدىن كۆك يايىق دالاسىنىڭ شىمالىدىكى خالخە موڭغۇللىرىنىڭ زېمىنى بولغان قوبدۇغا يۆتكىدى.

خالخە موڭغۇللىرى موڭغۇل دالاسىنىڭ شىمالىدىكى تاشقى موڭغۇلىيە زېمىنىدا ياشايدىغان ھەرقايسى موڭغۇل ئولۇسلىرىنىڭ ئومۇمىي نامى بولۇپ، ئۇلار ئاساسەن، تۇشتۇخان

① قارا دېڭىزنىڭ تارىختىكى نامى.

ئولۇسى، چېچىن خان ئولۇسى ۋە زاساكتو خان ئولۇسى قاتارلىق ئۈچ موڭغۇل قەبىلىسىنى كۆرسىتەتتى.

خالخە موڭغۇللىرىنىڭ زېمىنى تاشقى موڭغۇلىيىنىڭ شەرقىدىكى ئېرغۇنا دەرياسى ۋە ئىچكى موڭغۇلنىڭ خولۇنبىر يايلىقىدىن تارتىپ غەربتىكى ئالتاي تاغلىرىغىچە تۇتاشتى.

جەنۇبتا گوبى چۆلىنىڭ جەنۇبىدىكى ئېۋرى (ئىچكى) موڭغۇللىرىنىڭ زېمىنىغىچە تۇتاشتى. شىمالدا بايقال كۆلىنىڭ ئەتراپلىرىدىكى ھۇدۇتلۇقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

غالدان ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۇر پىلانىنىڭ بىرىنچى قەدىمى بولغان «قوشنىلىرىنى كۆچلەش ھىلىسى» نى ئوڭۇشلۇق ئىشقا ئاشۇرغاندىن كېيىن ئىككىنچى قەدەمدە «شەرققە ئىلگىرىلەش پىلانى» نى ئىشقا ئاشۇرۇشقا كىرىشتى. ئۇنىڭ «شەرققە ئىلگىرىلەش پىلانى» نىڭ مېخىزى شەرقتىكى كۈچلۈك قوشنىسى بولغان خاقانى چىننىڭ قولىدىن كۆكۈردىكى خۇشۇت قەبىلىلىرى بىلەن موڭغۇل دالاسىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى ئېۋرى موڭغۇللىرى ۋە خالخە موڭغۇللىرىغا بولغان كونتروللۇق ھوقۇقىنى تارتىۋېلىپ، پۈتۈن موڭغۇللارنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، ئاندىن بۈيۈك موڭغۇل ئىمپېراتورلۇقىنى قۇرۇش ئىدى. ھالبۇكى، بۇ سىياسى ئىستراتېگىيە موڭغۇللار ئارىسىدا ناھايىتى چوڭقۇر تارىخىي يىلتىزغا ۋە ناھايىتى ئۇزاق ئەنئەنىگە ئىگە ئىدى.

مىلادى 1279 - يىلى قۇرۇلغان يۈەن سۇلالىسى مىلادى 1368 - يىلى مۇنقىرز بولغاندىن كېيىن قانچىلىغان موڭغۇل سىياسىئونلىرى ۋە سەركەردىلىرى مۇشۇ مەقسەت ئۈچۈن ئۆمۈرۋاپەت كۈرەش قىلغان بولسىمۇ ئەمما مەقسىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرالماي، ئاخىر ھەسرەتتە ئۆلۈپ كەتكەنىدى. ئوپرات موڭغۇللىرىنىڭ ئىچىدە غالدان سىياسىي جەھەتتە غايىگە ئىگە،

مۇھارېيە ئىشلىرىدا ئىنتايىن ئىقتىدارلىق بىر سىياسەتچى ۋە سەركەردە بولۇش سۈپىتى بىلەن موڭغۇللارنىڭ شانلىق ئەجدادى چىڭگىزدەك ھېچكىمگە بېقىنمايدىغان، بىرلىككە كەلتۈرۈلگەن قۇدرەتلىك بىر موڭغۇل ئىمپىراتورلۇقىنى قۇرۇپ چىقىشقا بەل باغلىغانىدى.

بىراق، غالدان شەرقتە ئېلىشماقچى بولغان خاقانى چىن- بوغدا خان ھەرگىزمۇ قولدىن ئىشىش كەلمەيدىغان نانچىپى بولماستىن، بەلكى تۆت مىڭ يىللىق شانلىق مەدەنىيەت تارىخىغا ئىگە قەدىمكى چوڭ ئولۇس - خەنزۇلارنى ئىستېلا قىلغان، سەلتەنتى كۈندىن - كۈنگە روناق تېپىۋاتقان، زېمىن - ھۇدۇتلۇقىنى ئەتراپقا ھەدەپ كېڭەيتىۋاتقان قۇدرەتلىك بۈيۈك مانجۇ ئىمپىراتورلۇقىنىڭ قابىل ئىمپىراتورى كاڭشى ئىدى...

* * *

خاقانى چىن كاڭشىمۇ كۈچلۈك رەقىبى غالداننى يېڭىش ئۈچۈن «پولات ئىسكەنجىگە ئېلىش ئەمما ھۇجۇم قىلماي چولمىنى يوغان ئېچىپ قويۇش ھىيلىسى» نى قوللاندى. بۇ ھىيلە ئاساسەن، سىياسى ھۇجۇمنى ئاساس قىلىش، بارلىق ئاماللار بىلەن غالداننى ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن قوللاۋاتقانلارنىڭ ياردىمىدىن مەھرۇم قالدۇرۇش، بولۇپمۇ غالداننىڭ تەبەت ھۆكۈمرانى دىبا ئىنانجىجاسۇ بىلەن بولغان ئىتتىپاق مۇناسىۋىتىنى بۇزۇش، شۇنىڭ بىلەن بىللە غالداننى ئەل بولۇشقا داۋاملىق قىزىقتۇرۇش قاتارلىق مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

خاقانى چىن كاڭشى غالدان ۋە رۇسىيە تەرەپتىن تەڭلا زەربىگە ئۇچراشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن خاقانى چىننىڭ رۇسىيە بىلەن بولغان جىددى مۇناسىۋىتىنى تەرتىپكە

سېلىش قارارىغا كەلدى ۋە ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى نېۋچىنىسكىنى خاقانىي چىن بىلەن رۇسىيە ئوتتۇرىسىدىكى چېگرا پاسىلى قىلىش تەلپىدىن ۋاز كېچىپ، 50 مىڭ كۋادرات كىلومېتىرلىق زېمىننى رۇسىيىگە بىكارغا تاشلاپ بېرىپ، ئېرغۇنا دەرياسىنى ئىككى دۆلەتنىڭ چېگرا پاسىلى قىلىشقا قوشۇلدى ھەمدە 1689 - يىلى 9 - ئاينىڭ 7 - كۈنى^① رۇسىيە بىلەن نېۋچىنىسكى شەرتنامىسىنى ئىمزالىدى. شۇنىڭ بىلەن ئىمپېراتور كاڭشى زېمىنغا خاتىرجەملىكنى تېگىشىپ قولىنى بوشاتتى - دە، پۈتۈنلەي غالدان بىلەن ئۇرۇش قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى.

مىلادى 1690 - يىلى 7 - ئاينىڭ 2 - كۈنى، خاقانىي چىن كاڭشى قارا چېرىكلىرىنى ئىككى تارامغا بۆلۈپ، بىر تارامغا شاھزادە، خۇشۇت چىنۋاڭشى فۇچۈەننى يىراقنى ئەمىن ئاپقۇزغۇچى سەركەردە، ۋەلىئەھد يۈنشىنى ئورۇنباشار سەركەردە قىلىپ تەيىنلەپ، ئۇلارنى سەددىچىننىڭ گۈبىيىكۇ قوۋۇقىدىن ئاتلىنىشقا بۇيرۇدى؛ يەنە بىر تارامغا شاھزادە، خۇشۇت گۇڭچىنۋاڭشى چاڭنىڭنى شىمالنى تىنچلاندۇرغۇچى سەركەردە، شاھزادە خۇشۇت جەنچىنۋاڭشى يابۇ بىلەن دولشۇن ئىنالچىسى ئېزالارنى ئورۇنباشار سەركەردە قىلىپ تەيىنلەپ، ئۇلارنى سەددىچىننىڭ شىڭگۇ قوۋۇقىدىن ئاتلىنىشقا بۇيرۇدى. خاقانىي چىننىڭ ھەرقايسى تاراملاردىكى زور قوشۇنغا بىر تۇتاش قوماندانلىق قىلىش ئۈچۈن، 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى خاقانىي چىن كاڭشىمۇ ئاستانە بېيجىڭدىن يولغا چىقىپ، 7 - ئاينىڭ 24 - كۈنى بولخوتۇن^② دېگەن يەرگە يېتىپ كېلىپ بارگاھ قۇرغۇزدى. بۇ خاقانىي چىن كاڭشىنىڭ تۇنجى قېتىم لەشكەر باشلاپ قوۋۇقتىن چىقىشى ئىدى.

① كاڭشىنىڭ 28 - يىلى قەمەرىيە 7 - ئاينىڭ 24 - كۈنى.
② خېبېي ئۆلكىسىنىڭ چىڭدې ۋىلايىتىدىكى لۇڭخۇئا ناھىيىسى.

بەش كۈندىن كېيىن يەنى 7 - ئاينىڭ 29 - كۈنى، ئۇلانبوتۇن دېگەن يەردە، كاڭشىنىڭ تۇرشاۋۇلى فۇچۈەن باشچىلىقىدىكى خاقانى چىن قوشۇنلىرى غالدان بوشۇكتۇ خاننىڭ 20 مىڭ ئاتلىق لەشكىرى بىلەن تۇنجى قېتىم تۇتۇشتى. بۇ تارىختا مەشھۇر بولغان «ئۇلانبوتۇن جېڭى» ئىدى.

غالدان بوشۇكتۇ خان خاقانى چىن كاڭشى بىلەن ھەل قىلغۇچ جەڭ قىلىش ئۈچۈن، 30 مىڭ تۈگىنى چۆكتۈرۈپ، ئەتراپىغا شاخ - شۇمىلارنى دۆۋىلەپ، ئۈستىگە ھۆل كىگىزنى ئارتىپ ئىستىھكام ياسىدى. ھەربىر تۈگىنىڭ ئارىلىقىغا بىردىن تۇفەڭچىنى^①، ئىككىدىن ئوقرۇقچىنى^② ئورۇنلاشتۇردى؛ خاقانى چىن كاڭشىنىڭ لەشكەرلىرى شامۇرىن دەرياسىنىڭ بۇ قېتىدا تۇرۇپ، غالداننىڭ تۈگە ئىستىھكامىنى يىراقتىن شىددەت بىلەن توپقا تۇتتى. غالداننىڭ ئۇيغۇر توپچىلىرىمۇ بوش كەلمەستىن كاڭشى قوشۇنلىرىنىڭ ئىستىھكامىنى شىددەت بىلەن توپقا تۇتتى. ئىككى تەرەپ ئەتىگەندىن تاكى قاراڭغۇ چۈشكەچە توختىماستىن بىر - بىرىنىڭ ئىستىھكاملىرىنى توپقا تۇتۇشتى. ئاندىن قۇچاقلاشما جەڭ باشلاندى. ئاخىر غالداننىڭ «تۈگە ئىستىھكامى» خاقانى چىن قوشۇنلىرىنىڭ شىددەتلىك توپ ئۇقلىرىنىڭ زەربىسىدىن بىتچىت قىلىپ تاشلاندى. غالدان لەشكەرلىرىنى باشلاپ چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇلار گۈگۈم چۈشۈپ كۆز باغلانغان پەيتتىن پايدىلىنىپ، شامۇرىن دەرياسىنى كېچىپ ئۆتتى ۋە خاقانى چىن قوشۇنلىرىنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كېلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، يايلاققا ئوت قويۇپ بېرىپ، شىمالغا قېچىپ كەتتى. ئۇ قوبدۇغا يېتىپ كەلگەندە ئاران بىر قانچە مىڭلا ئادەمى قالغانىدى...

① تۇفەڭ — ئاغزىدىن ئوقلىنىدىغان بىلىتىق.
② ئوقرۇق — ئىككىسىگە كىلىك نەيزە.

مىلادى 1691 - يىلى قەمەرىيە 4 - ئايدا، دالىننۇر^① دېگەن يەردە كاڭشى بىلەن خالخە موڭغۇللىرى ۋە ئېۋرى موڭغۇللىرىنىڭ ئاقساقاللىرى ئوتتۇرىسىدا ئىتتىپاق تۈزۈش يىغىنى ئۆتكۈزۈلدى. بۇ يىغىندا كاڭشى مۇنۇلارنى جاكارلىدى: بىرىنچى، خالخە موڭغۇللىرىنىڭ جاساق تۈزۈمىدىمۇ ئېۋرى موڭغۇللىرىنىڭكىدەك تۈمەنېشى مەسئۇللۇقىدىكى 49 خۇشۇنلۇق جاساق تۈزۈمى يولغا قويۇلىدۇ؛ ئىككىنچى، خالخە موڭغۇللىرىنىڭ ھەرقايسى ئولۇسلىرىدا خانلىق نامىنى ساقلاپ قېلىشقا يول قويۇلىدۇ. خاندىن تۆۋەنكى مەرتىۋە ناملىرىدا خاقانىي چىنىنىڭ ئارستوكراتىيە نامى قوللىنىلىدۇ ۋە شاھزادە، ئىنالچى، يېلى، بەيسى، باسقاقبەگ، تايىنغۇر تۆرە قاتارلىق ئالتە دەرىجىلىك بەگلىك ئوتىغىتى بېرىلىدۇ. ئالتە دەرىجىلىك ئوتىغان ئاستىدىكى تەيجىلەر تۆت دەرىجە بويىچە ئايرىلىدۇ، ۋە ھاكازالار. شۇنىڭ بىلەن ئويراتلاردىن باشقا موڭغۇل ئولۇسلىرىدا غالدان بوشۇكتۇ خاندىن يۈز ئۆرۈپ، خاقانىي چىنغا بېقىنىش خاھىشى بارغانسېرى ئەۋج ئېلىپ، غالداننىڭ بىرلىككە كەلتۈرۈلگەن قۇدرەتلىك موڭغۇل ئىمپېراتورلۇق قۇرۇش پىلانى سۇغا چىلىشىشقا باشلىدى. غالدان بوشۇكتۇ خان بۇنداق ئاقىۋەتنى كۆرۈشنى ھەرگىزمۇ خالىمايتتى، ئەلۋەتتە! ...

* * *

غالدان بوشۇكتۇ خاننىڭ سېرىق خان چېدىرى بارىكۆلنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى بىر تۆپىلىكنىڭ ئۈستىگە تىكىلگەندى. خان چېدىرىنىڭ بوسۇغىسى ئالدىدا ئىككى تورغاۋۇت تايماقتەك قېتىپ تىك تۇراتتى.

① خېبېي ئۆلكىسىنىڭ چىڭدې شەھىرى بىلەن چاڭجياكۇ شەھىرى ئارىسىدىكى بىر جاي.

مىلادى 1692 - يىلى قەمەرىيە 8 - ئاينىڭ 11 - كۈنى،
ئىمپېراتور كاڭشىنىڭ ئەلچىسى، چۆپدارلىق مەرتىۋىسىدىكى
مادې خان چېدىرىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىنگەندە، ھېلىقى ئىككى
تۇرغاۋۇت قوللىرىدىكى كالتە نەيزىلىرىنى شارىتىدە بىر - بىرىگە
قاچىلاشتۇرۇپ تۇتتى. بوغدا خاننىڭ ئەلچىسى بۇ نەيزىلەرنىڭ
ئاستىدىن بېشىنى ئېگىپ ئۆتۈپ، موڭغۇللارنىڭ ئادىتى بويىچە
خان چېدىرىنىڭ ئىشىكىنى ساداق ئوقنىڭ ئۇچى بىلەن
كۆتۈرۈپ ئاچتى - دە، تاپسىنى دەسسەستىن، بەلكى ئاتلاپ
ئۆتتى. ھېلىقى ئىككى تۇرغاۋۇت ئۇنىڭ ئادەت بويىچە ئىشىكتىن
ئاتلاپ ئۆتكەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن خاتىرجەم بولۇشۇپ
ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ قويۇشتى.

— داڭقىڭ تاغلاردىن ئېشىپ، كۆكتە ياغرىسۇن، بەخت -
سائادىتىڭ زىيادە، دۈشمەنلىرىڭ يەر بىلەن يەكسان بولسۇن!
كۆك تەڭرى ساڭا مەڭگۈ نۇسرەت ئانا قىلسۇن، غالدان بوشۇكتۇ
خان ياشىغايەن، تۈمەن مىڭ يىل ياشىغايەن! — دېدى ئەلچى
مادې يۈكۈنۈپ ئۆلتۈرۈپ قىلچىمۇ ھېسسىياتسىز ھالدا.
— ئالدىغىراق كەل! — دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى.

ئەلچى مادې تىزى بىلەن مېڭىپ تەخت ئالدىغا كەلدى ۋە
بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىدى. خان چېدىرىنىڭ تۈرىگە قويۇلغان
ئالتۇن تەختتە يېشى ئەمدىلەتنى ئەللىكلەردىن ئاشقان، سەل
قورساق سالغان، ئۈستىخانلىق بىر ئادەم ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ
دۇبۇلغىسىغا موڭغۇللارنىڭ ئادىتى بويىچە كۆك قوتان ئۈكىسى
قادالغانىدى. بۇ موڭغۇل ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ئالاھىدە ئەنئەنىۋى
بەلگىسى ئىدى. ئۇ خىتاي يېپىكىدىن تىكىلگەن يان ئىزمىلىق
زەرباب تون ئۈستىدىن ئالتۇن رەڭلىك زىرى - قۇياق كىيگەن،
پۇتىدا ئورۇس يۇرتىدىن كەلتۈرۈلگەن ئېگىز قونچلىق قىزىل
بولغارى ئۆتۈك بار ئىدى. ئۇنىڭ يۈزى سەل ياپىلاق بولۇپ،
ئىككى ياڭاق سۆڭىكى بۇرتۇپ چىققان، ھىلىگەرلىك چىقىپ

تۇرغان كۆزلىرى ئادەتتىكى موڭغۇللارنىڭكىدەك قىيسىق، يۇمۇق بولماستىن، بەلكى چوڭمۇ ئەمەس، كىچىكمۇ ئەمەس قوڭغۇر رەڭدە ئىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە يالقۇنلۇق ئوت يوشۇرۇنغان، تېخىمۇ ئېنىقراق قىلىپ ئېيتقاندا، ئادەمنى شۈركەندۈرىدىغان بىر خىل زىددىيەتلىك سۈرلۈك ھالەت يوشۇرۇنغانىدى. ئۇنىڭ بۇ بىر جۈپ كۆزىدىن ئۇنىڭ دادىل، قەيسەر ۋە ئىرادىلىك ئىكەنلىكى ئىپادىلەنسە، يەنە بىر تەرەپتىن ياۋۇزلۇق، شەپقەتسىزلىك ۋە قاتتىق قوللۇقلۇقى چىقىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئېڭىكىنى ئات تاقىسىدەك يېرىم چەمبەر شەكىلدە قاپلىغان يىرىك قارا ساقاللىرىغا ئانچە - مۇنچە ئاق سانجىغانىدى.

— كېلىشىڭ نېمە ۋەجىدىندۇر؟ — دەپ سورىدى غالدان كاڭشىنىڭ ئەلچىسى مادىغا تىكىلىپ تۇرۇپ.

— بوغدا خان شۇنداق پەرمان چۈشۈردىكى، — دەپدى مادى قولىدىكى يارلىقنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ، — «غالدان بوشۇكتۇ خان مۇبادا سەلتەنتىمىزگە بەيئەت قىلسا، ئىلتىپاتىمىزغا ئائىل بولۇپ، بەخت - سائادەت، راھەت - پاراغەت ئىچىدە ياشايدۇ. بىراق، ئۇ ئەمدى كۆك يايىق دالاسىدا تۇرسا بولمايدۇ. ئۇ جۇڭغارىيە بىلەن مۈلكىي قەشقەرىيىنى بىزگە بوشىتىپ بېرىشى كېرەك. قاچانكى، غالدان بوشۇكتۇ خان بۇ زېمىنلارنى بىزگە تاپشۇرۇپ بەرگەندىن كېيىن ئاستانىمىزگە يېقىن ھۇدۇتلىقتىن سۇيۇرغال ئېلىپ شۇ يەردە تۇرسا، بىز ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلۇرمىز. شۇ چاغدا، ئۇ بىزدىن كۆپ ئىنئاملارغا ئېرىشەلەيدۇ. مۇبادا، ئۇ تەسلىم بولۇشنى خالىسا، ئۆمۈرۋايەت غەم - ئەندىشىسىز ياشىسا بولىدۇ!» . . . ①

ئەلچى خاقانى چىن كاڭشىنىڭ يارلىقىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن يەنە مۇنداق دەپ قوشۇمچە قىلدى:

① «گوبىنىڭ شىمالىدىكى ئاسىيلارنى تىنچىتىش چارىلىرى»، 9 - جىلد، 10 - 11 - بىت.

— بوغدا خان ئاليللىرى سېنى قىيىنلىپ قالدى، دەپ ساڭا ئالاھىدە ئىلتىپاتلارنى كۆرسىتىپ، 10 مىڭ سەر كۈمۈش ئىنئام قىلدى!

ئۇ سۆزىنى تۈگىتىپلا، خىزمەتچىلىرىگە شەرەت قىلىۋېتىپ، ئىككى خىزمەتچىسى كۈمۈش سېلىنغان بىر ساندۇقنى كۆتۈرۈپ كىرىپ، تەخت ئالدىغا قويدى.

— سۆزۈڭ تۈگىدىمۇ؟ — دەپ سورىدى غالدان ئەلچىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن قاپقىنىمۇ ئاچماستىن.

— يەنە بوغدا خان ئاليللىرى «غالدان بوشۇكتۇ خان ئاليللىرى داللىنىمۇغا كەلسە، توشتۇخان بىلەن ياراشتۇرۇپ قويماستىم» دەيدۇ!

— ياخشى گەپكەنغۇ بۇ، بولىدۇ، بىراق، بوغدا خان توشتۇخان جابزۇن دەنيا خوتۇكتۇنى ئۆز قولى بىلەن ماڭا تاپشۇرۇپ بەرسۇن ئەمەسە! — دېدى غالدان كۆرەڭلەپ تۇرۇپ، — مەن ئۇلاردىن بۇنىڭدىن ئالتە يىل ئىلگىرى نېمە ئۈچۈن دالاي لامانىڭ ئەلچىسىنى مەسخىرە قىلغانلىقىنى سوراپ ياقماقچىمەن! . . .

— . . .
ئەلچى مادې جاۋاب بېرەلمىدى.

ئەسلىدە، مىلادى 1686 - يىلى يازدا خالخە موڭغۇللىرى تاشقى موڭغۇلىيىنىڭ دۆلىتى بېچىر دېگەن يېرىدە قۇرۇلتاي ئېچىپ قەبىلىلەر ئىتتىپاقى تۈزگەندى. بۇ قۇرۇلتايدا جابزۇن دەنيا خوتۇكتۇ دالاي لامانىڭ ئەلچىسىنى خورلاپ، ئاغزىغا تېزەك چىشلەتكۈزگەندى. مىلادى 1688 - يىلى يازدا، غالدان بوشۇكتۇ خان خالخە موڭغۇللىرىنىڭ خانى جابزۇن دەنيا خوتۇكتۇنى جازالاش نامى بىلەن 30 مىڭ ئاتلىق ئەسكەرنى باشلاپ تاشقى موڭغۇلىيىگە باستۇرۇپ كىردى. . .

* * *

— بايا سەن ئەلچى جانابلىرى بوغدا خاننىڭ يارلىقىنى ئوقۇغاندا، ئۇنىڭ مېنىڭ كۆك يايىقىنى بوشتىپ بېرىشىمنى، ھەتتا خوتۇنستاندىنمۇ چىقىپ كېتىشىمنى تەلەپ قىلىدىغانلىقىنى قەيت قىلىپ ئۆتتۈڭ ئەمما سەن بۇنىڭ سەۋەبىنى ماڭا چۈشەندۈرمىدىڭغۇ دەيمەن؟!

— چۈنكى بۇ زېمىنلار بوغدا خانغا كېرەك! شۇڭا، چۈشەندۈرۈپ ئولتۇرۇش بىھاجەت!

— كۆك يايىق، خوتۇنستان ۋە پۈتۈن مۈلكىي تۈركىستان مېنىڭ ئاتامىراس زېمىنىمدۇر! ھەتتا ھازىر سەن بوغدا خان دەۋانقان ئاشۇ زېمىن باسقۇنچىسى بېسىۋالغان سېرىق دەريا بىلەن كۆك دەريا^① ئارىلىقىدىكى بىپايان زېمىنلارمۇ بۇنىڭدىن 300 نەچچە يىل ئىلگىرى مېنىڭ ئۇلۇغ بوۋىلىرىم بولغان قۇبلاي خاندىن قالغان ئاتا مىراسىمدۇر! خاسىيەتلىك ئەجدادىم چىڭگىز بىلەن قۇبلاي ئۆزلىرى ۋەسىيەت قىلىپ قالدۇرغان بۇ يەرلەرگە ئەمدى مەن ئۆزۈم ھۆكۈمرانلىق قىلىشىم كېرەك! — غالدان ھاياجانلانغىنىدىن تەخت ئۈستىدىن تۇرۇپ كەتتى ۋە ئىمپېراتور كاڭشىنىڭ ئەلچىسىگە قول شىلتىپ مۇنداق دېدى:

— بوغدا خان قانچىلىك نەرسە ئىدى؟! ئۇ مېنىڭ خاسىيەتلىك ئەجدادىم چىڭگىزنىڭ مىراسخورىنىڭ پۇشتىغۇ؟! ئۇنىڭ يۈرىكى پوكۇلداپ، ئۆزى يوپۇرماقتەك تىترەپ تۇرسىمۇ، يەنە تېخى ئۆزىگە: «مەن دېگەن بوغدا خان» دەپ تەمەننا قويۇپ، قۇرۇق تېرە تاراقىشتىپ، ھەيۋە كۆرسەتمەكچىمىكەن؟! قېنى بۇ زېمىنلارنى ماڭا قايتۇرماي باقسۇنچۇ؟ مۇبادا، ئۇنى تۇتۇپ

① تارىخىي جۇغراپىيىۋى يەر نامى. دۆلىتىسىزدىكى خۇاڭخې بىلەن جياڭجياڭ دەريالىرىنى كۆرسىتىدۇ.

كېلىپ بولسا كېتەي ماڭاتتە ئەلچە ئولتۇر كەتكە يۈكلى خېلىبا «موڭ ئەقىل شۇند بەلكى ئۇلار ئىراد پۇقرىز بۇ تە بولد يەتكۈ ئاڭل ئۇلار ئېلى

كېلىپ، قارا تاپان قۇل قىلىپ كۆزىدىن چىۋىن قايناتمايدىغان بولسام، ئاشۇ خاسىيەتلىك چىڭگىزنىڭ ئەۋلادى بولماي كېتەي!

ئۇ خان چېدىرىنىڭ ئىچىدە ئىنماستىن ئۇياق - بۇياققا ماڭاتتى. ئۇنىڭ بۇ ئەلپازىنى كۆرۈپ خاقانى چىنىنىڭ ئەلچىسىنىڭ ئۆڭسۈلى ئۆچۈپ، ئاغزى گەپكە كەلمەي قالدى. غالدان ئاخىر تەخت ئالدىغا قايتىپ كېلىپ ئورنىدا ئولتۇردى.

— كۆك تەڭرى ئۇلۇغ ئەجدادىم چىڭگىزنىڭ ئورۇندىيالىماي كەتكەن ئارزۇلىرىنى ئورۇنداشنى مېنىڭ زىممەمگە يۈكلىگەن، — دېدى ئۇ ئالدىرىماي سۆزلەپ، بۇ چاغدا ئۇ ئۆزىنى خېلىلا بېسىۋالغانىدى، — خاسىيەتلىك ئەجدادىم چىڭگىز: «موڭغۇللار يەر يۈزىدىكى ئەڭ باتۇر، ئەڭ كۈچلۈك، ئەڭ ئەقىللىق خەلق، ئۇلارغا ھېچكىم تەڭ كېلەلمەيدۇ!» دېگەنىدى. شۇنداق بولغان ئىكەن، موڭغۇللار خاقانى چىنىنىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنيانى ئۆزىگە بويسۇندۇرىدۇ! پەلەكنىڭ چىرخى ئۇلارنىڭ ئارزۇسى بويىچە چۆگىلەيدۇ! بۇ كۆك تەڭرىنىڭ ئىرادىسى! دۇنيادىكى بارلىق ئىنسانلار مەيلى ئۇلار بوغدا خاننىڭ پۇقرالىرى بولسۇن، ياكى ئورۇس خاقانىنىڭ پۇقراسى بولسۇن، بىز موڭغۇللارغا قۇل بولۇپ ئىشلىشى كېرەك! مانا بۇ تەقدىر! بۇ تەقدىرگە بويسۇنماي قارشى چىققانلار تېزەك چىشلىشى لازىم! بولدى، گېپىم تۈگىدى. ئارابدان باھادىر مۇنۇنى ياساققا يەتكۈزۈپ قو!

غالداننىڭ خاس قورۇقچىسى ئارابدان باھادىر پەرمانىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن تورغاۋۇتلارغا قول ئىشارىتى قىلىۋىدى، ئۇلار دەرھال ئەلچى مادېنى قولىدىن تۇتۇپ سۆرىگىنىچە تاشقىرىغا ئېلىپ ماڭدى.

— ھەي غالدان بوشۇكتۇ! — دەپ ۋارقىردى ئەلچى مادې

يەلپۈنۈپ تۇراتتى. قەدىمكى زاماندا موڭغۇللارنىڭ ئەجدادلىرى ئاق رەڭنى ئېزگۈلۈكنىڭ بەلگىسى دەپ قارايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئاشۇ قەدىمكى ئادەت بويىچە غالداننىڭ تۇغمۇ ئاق يىپەكتىن تەييارلانغانىدى.

غالدان يېنىغا ئۇزۇنلۇقى ئۈچ گەز كېلىدىغان بىر ئەگرى قىلىچنى ئېسىۋالغانىدى. بۇ ئېسىل پولاتتىن تۇجۇپىلەپ ناھايىتى كۆركەم سوقۇلغان قىلىچ ئىدى. چېكىپ قويسا، چىرىڭلىغان ئاۋازى ئۇزاققىچە يوقالمايتتى. قىلىچنىڭ سۆڭەك دەستىگە يەتتە تال قارا ياقۇتتىن يەتتە تىكەن يۇلتۇزىدەك جايلاشتۇرۇلۇپ كۆز قۇيۇلغانىدى. قورال - ياراغ بىلەن كۆپ ھەپىلەشكەن ئادەم بىر قاراپلا بۇ قىلىچنىڭ ئادەتتىكى قىلىچلاردىن ئەمەسلىكىنى بىلىۋالاتتى. غالداننىڭ دۇبۇلغىسىغا قالدغان بىر تۇتام كۆك قوتان ئۈكىسى مەيىن شامالدا تىترەپ جىم تۇرمايتتى. ئۇنىڭ چىرايى كۆيۈپ قارىداپ كەتكەن بولۇپ، قوڭۇر رەڭلىك كۆزلىرىدىن ئوت چاقناپ تۇراتتى. ئۇ چاچىپ ئويىناقشىپ بىر ئىزىدا جىم تۇرمايۋاتقان تەڭگە چىپار ئارغىماقنىڭ ئۈستىدە قوشۇمىسىنى تۈرگەن ھالدا، يىراق كۆك يايىق دالاسىغا قاراپ تۇراتتى.

يىراقتا - كۆك يايىق دالاسىنىڭ چېتىدىكى ئاسمان - زېمىن تۇتاشقان يېرىدە ھەيۋەتلىك ئېرەن قابۇرغا تاغلىرى خۇددى يانپاشلاپ ياتقان ئەرنىڭ گەۋدىسىدەك يىراقلارغا سوزۇلغانىدى. قار بىلەن قاپلانغان تاغ يوتىلىرى كىشىگە خۇددى ھېلىقى ياتقان ئەرنىڭ توققۇز قوۋۇرغىسىنى ئەسلىتەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن تەڭرىتاغلىرى قەدىمدە «ئېرەن قابۇرغا تاغلىرى» دەپمۇ ئاتالغانىدى. ئۇ «ئەرنىڭ قوۋۇرغىسى» دېگەنلىك بولاتتى. لەشكەرلەر غالدان بوشۇكتۇ خان تۇرغان تۆپىلىكنىڭ ئاستىدا ئۆز مىڭلىقلىرى بويىچە توپلىنىپ، سەپراس - چەپراس بولۇپ سەپ تۈزۈشۈۋاتاتتى.

لدىن
سى
وغدا
سادې
ئەنگە
كەن
ا، نە
مۇ،
ت
شى
شى
ئۈچ
دە،
ىكى
ىر
ى
الدا
11 -
لەنسۇ
ئەن،
مقدا
بىش-
دەك
دى
نغۇ،
لىرى
چە،

— لەشكەرلىرىم، تەييارلاندىڭلارمۇ؟! سىلەر بۈيۈك ئۆتۈكىن بويلىرىنى، چوغاي باغرىنى ئايغىرىڭلارنىڭ پولات تۇپاقلرى بىلەن تىلغاشنى ئۇزاقتىن بۇيان ئارزۇ قىلىسىز كېلىۋاتماستىڭلار؟ مانا بۈگۈن مەن سىلەرنى كۈنچىقىشتىكى ئاشۇ مۇقەددەس ئانا زېمىنغا باشلاپ بارماقچىمەن! — دېدى غالدان. لەشكەرلەر ئۇنىڭغا تەنتەنە قىلىش ئارقىلىقى جاۋاب بېرىشتى.

— مەن تەييار بولدۇم، سىلەرچۇ؟ — دېدى غالدان يېنىدىكى باھادىر نوپانلىرىغا كۈنچىقىش تەرەپنى قامچىسى بىلەن كۆرسىتىپ تۇرۇپ.

ئۇنىڭ ئارابدان باھادىر، دانجىر باھادىر، نوپان گېلىڭ باھادىر قاتارلىق سەركەردە — سەردارلىرى تەنتەنە بىلەن جاۋاب بېرىشتى:

— سېنىڭ بىزنى كۈنچىقىشتىكى ئاشۇ باي، مۇنبەت زېمىنلارغا باشلاپ بېرىشنى كۈتۈپ، كۆزلىرىمىز تېشىلىگۈدەك بولدى! بىز ئاللىقاچان تەييار بولغان! ھازىر ئاتلانماق بولىدۇ! بۇ لەشكەرلەر بىلەن جاھاننى بويسۇندۇرالايسىن!

— بىز موغۇلىستاننى بويسۇندۇردۇق. خوتۇنستانمۇ بىزنىڭ ئۈچۈمىزدىكى بىر چاڭگال تۇپراققا ئايلاندى. مەن كۈنچىقىشتىكى بوغداخاننىڭ قولىدىن ئاشۇ ئانا مىراس زېمىنلىرىمىزنى تارتىۋالغاندىن كېيىن بۇرۇنمۇ بولمىغان ۋە بۇنىڭدىن كېيىنمۇ بولمايدىغان، ئۈستىدە قۇياش مەڭگۈ ئولتۇرمايدىغان غايەت زور بىر مەملىكەت قۇرىمەن! ئالغا! — دېدى غالدان بوشۇكىنۇخان ۋە تەڭگە چىپار ئارغىمىقىنى چاپتۇرغىنىچە تۈپىلىكتىن پەسكە چۈشۈپ كەتتى...

غالدان بۇ يەردە تىلغا ئالغان ئۆتۈكىن تاغلىرى تاشقى موڭغۇلىيىنىڭ شەرقىي شىمالىغا جايلاشقان خانگاي تاغلىرىنىڭ

بىر بۆلۈكىنىڭ نامى بولۇپ، قەدىمكى زاماندا ئۇرۇقۇن ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ پائالىيەت مەركىزى بولغان، كېيىن موڭغۇللار باش كۆتۈرۈپ چىققاندا، موڭغۇللارمۇ بۇ يەرنى ئۆزلىرىنىڭ پائالىيەت مەركىزى قىلغانىدى. چوغازى تاغلىرى — ئىچكى موڭغۇلنىڭ جەنۇبىي قىسمىغا جايلاشقان، غەربتىن شىمالغا نەچچە مىڭ چاقىرىم ئۇزۇنلۇقتا سوزۇلغان تاغ تىزمىسىنىڭ نامى ئىدى. قەدىمكى زاماندا بۇ يەرمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ مۇھىم پائالىيەت مەركىزى بولغانىدى. كېيىنكى چاغلاردا، چوغازى تاغلىرى موڭغۇل قاتارلىق شىمالدىكى ئاتلىق مىللەتلەرنىڭ خۇاڭخې دەرياسىنىڭ جەنۇبىدىكى جايلارغا بېسىپ كىرىشىنى توسىدىغان تەبىئىي توساق بولۇپ قالغانىدى؛ موغۇلىستان بولسا كۆك يايىق دالاسىنىڭ شۇ چاغلاردىكى يەنە بىر خىل نامى ئىدى.

* * *

مىلادى 1696 - يىلى 2 - ئاينىڭ باشلىرى، ئىمپېراتور كاڭشى غالداننىڭ «مول ئۇرۇش تەجرىبىسىگە ئىگە، تاكتىكىدا جانلىق، پايدىنى كۆزلەيدىغان، ئۆزىگە پايدىلىق بولغاندا ھۇجۇم قىلىدىغان، پايدىسىز بولغاندا چېكىنىدىغان، يا ئۇرۇشقىنى، يا چېكىنىشىنى بىلگىلى بولمايدىغان» ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن، دۈشمەننى ئالداپ نۇزاققا دەسسەتىپ، قورشاپ يوقىتىشتەك ئىستراتېگىيىلىك پىلانىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ غالدان بوشۇكتۇ خاننىڭ كورچېن موغۇللىرىنى خاقانى چىنغا قارشى ئىسيان كۆتۈرۈشكە قۇتراتقان پەيتىدىن پايدىلىنىپ، شاھزادە، كورچېن چىنۋاڭى ساچىن بىلەن «يالغانلەتنى تىل بىرىكتۈرگەن بولۇۋېلىپ، دۈشمەننى ئالداپ ئىچكىرىگە ئېلىپ كېلىپ تۇزاققا دەستىش ھىيلىسى» نى تۈزۈپ چىقىشتى. دېگەندەك، غالدان بۇنىڭ ھىيلە ئىكەنلىكىنى بىلمەستىن 50 مىڭ كىشىلىك ئاتلىق

قوشۇن بىلەن كورچىن دالاسىغا باستۇرۇپ كىردى. شۇ يىلى 5 - ئاينىڭ باشلىرىدا، خاقانى چىن كاڭشى خاقانى چىننىڭ قوۋۇقتىن چىققان 100 مىڭ كىشىلىك زور قوشۇننىڭ ئوردۇ قىسمىنى باشلاپ، خوت يولى^① ئارقىلىق غالدانغا قىستاپ كەلدى. 5 - ئاينىڭ 13 - كۈنى، خاقانى چىننىڭ غەربىي تارامىدىكى 40 مىڭ كىشىلىك قوشۇنى تاشقى موڭغۇلىيىنىڭ زۇن مودۇن دېگەن يېرىدە غالداننىڭ ئاتلىق قوشۇنلىرى بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا كەسكىن سوقۇش پارتلىدى. بۇ تارىختا مەشھۇر بولغان «زۇن مودۇن ئۇرۇشى» ئىدى.

غالدان ئۆزىنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرىنى باشلاپ قارا چېرىكلەرنىڭ ئىستىھكامىغا باتۇرلارچە ھۇجۇم قىلدى. سەركەردىنىڭ سەپىنىڭ ئالدىدا دۈشمەننىڭ يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئوقىغا پەسەنت قىلماي چېپىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن جۇڭغار ئاتلىقلىرىنىڭ غەيرىتى تېخىمۇ ئاشتى، جاسارتى ھەسسەلەپ ئۇرغۇدى. كەسكىن جەڭ بىر كۈن داۋام قىلغان بولسىمۇ ئەمما ھەر ئىككى تەرەپ تىرىكشىپ قېلىپ، يېڭىش - يېڭىلىش ھەل بولمىدى.

جەڭ سوزۇلۇپ كەتكەندىن كېيىن كاڭشى خاقانى چىن قوشۇنلىرىنىڭ قوماندانى، نىڭشيا قوشۇنىنىڭ باش بۇغى يىڭ خۇاڭشېڭنىڭ تەكلىپىگە ئاساسەن، بىر تەرەپتىن دەريا ياقىسىدا بۆك ئۆسكەن چاتقاللىقنىڭ دالدىسىدىن پايدىلىنىپ، غالداننىڭ سول قانتىغا يوشۇرۇن ھۇجۇم قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن خىلانغان بىر بۆلۈك ئاتلىق لەشكەرنى غالداننىڭ ئارقا سېپىگە شەبخۇن ئۇرۇشقا ئەۋەتتى. نەتىجىدە، غالدان خاقانى چىننىڭ قوشۇنلىرىنىڭ ئالدى ۋە كەينى تەرەپتىن تەڭلا قىلىنغان

① ئىچكى موڭغۇلنىڭ ئەرلەنخوت دېگەن يېرىدە.

تۇيۇقسىز ھۇجۇمغا ئۇچراپ تېرىپېرەن بولۇپ قېچىشقا مەجبۇر بولدى. غالدانغا ئوق تېگىپ يارىلاندى. شۇنداق قىلىپ ئۈچ كۈن داۋام قىلغان زۇن مودۇن ئۇرۇشىدا غالداننىڭ 50 مىڭ كىشىلىك قوشۇنى ئاساسەن تارمار كەلتۈرۈلدى. خاقانىي چىننىڭ ئارمىيىسى ھەل قىلغۇچ غەلبىنى قولغا كەلتۈردى.

زۇن مودۇندىكى مەغلۇبىيەتتىن كېيىن غالدان بوشۇكتۇ خان ئىككىنچىلەپ قايتا باش كۆتۈرەلمىدى.

ئۇ ھەر يىلى سىرتقا قارىتا تاجاۋۇزچىلىق ۋە باسقۇنچىلىق ئۇرۇشىنى قوزغاۋەرگەنلىكتىن، ھەممىنى ئۆزىگە دۈشمەن قىلىۋالدى. ئىچكى - تاشقى جەھەتتە قاتمۇ قات قىيىنچىلىققا بوغۇلۇپ، ماڭارغا يول تاپالماي قالدى. شۇ چاغدا، ئۇ مۇنداق بەش جەھەتتىكى مۇشكۈللۈككە دۇچ كەلگەندى:

بىرىنچىدىن، غالدان ئۆزىنىڭ كونا ئۇۋىسى بولغان كۆك يايىق دالاسىغا - ئېرەن قابۇرغىغا ئەمدى قايتالمايدىغان بولۇپ قالغانىدى. چۈنكى بۇ چاغدا، ئۇنىڭ جىيەنى سېۋان ئارابدان كۆك يايىق دالاسىنى بېسىۋالغانىدى. مىلادى 1688 - يىلى يازدا، سېۋان ئارابدان غالدان بوشۇكتۇخاننىڭ خالغە موڭغۇللىرىغا ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن زور قوشۇن باشلاپ ئېرەن قابۇرغىدىن ئايرىلغان پەيتتىن پايدىلىنىپ بەش مىڭدەك دۆربۈتنى باشلاپ بورتالاغا كۆچۈپ كەتتى. مىلادى 1690 - يىلى قەمەرىيە 7 - ئايدا، ئۇ يەنە غالداننىڭ ئۆتۈكىن بويىدىكى يېڭى تايانچ بازىسى بولغان قۇبۇغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ، «غالداننىڭ خوتۇن - بالىلىرىنى ۋە نۇرغۇن ئادەملىرىنى تۇتقۇن قىلدى.» ① مىلادى 1691 - يىلى، غالداننىڭ ئىرتىش دەرياسى بويىدا چارۋىچىلىق قىلىدىغان قىرىق مىڭدەك ئادىمى سېۋان

① «گوبىنىڭ شىمالىدىكى ئاسىيلارنى تىنچىتىش چارىلىرى»، 47 - جىلد، كاڭشىنىڭ 35 - يىلى.

ئارابدانغا ئەل بولۇپ كەتتى. خاقانىي چىن قوشۇنلىرىنىڭ غالدانغا ئارقىمۇ ئارقا زەربە بېرىشى نەتىجىسىدە، غالداننىڭ ئۆز قوۋمى بولغان جۇراس قەبىلىسىمۇ سېۋان ئارابدانغا مايىل بولۇپ كەتتى.^①

دېمەك، غالداننىڭ ئەسكېرىي مەنبەسى بولغان جۇڭغار ئاھالىسىنىڭ كۆپ قىسمى ئۇنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇش سىياسىتىدىن قاتتىق نارازى بولۇپ، سېۋان ئارابدان تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەنلىكتىن، ئۇ غالدان بىلەن مۇرە قويۇشالايدىغان يەنە بىر كۈچكە ئايلاندى. مىلادى 1693 - يىلى قەمەرىيە 1 - ئايدا «ئويراتلارنىڭ تەڭدىن تولىسى سېۋان ئارابدانغا بەيئەت قىلىپ كەتتى.»^② بۇ چاغقا كەلگەندە، ئۇنىڭ تەسىر كۈچى غالداننى پۈتۈنلەي بېسىپ چۈشتى.

ئىككىنچىدىن، مۈلكىي قەشقەرىيىدە غالدان يۆلەپ تەختكە چىقارغان ئاپاق خوجا خاندانلىقى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىسيان يالقۇنىدا كۆيۈپ كۈل بولدى. غالداننىڭ سادىق غالىچىلىرى بولغان ئاپاق خوجا، يەھيا خوجا، ئىشان پادىشاھ ۋە خېنىم پادىشاھلار ئارقا - ئارقىدىن ئۆلتۈرۈلدى ياكى قوغلاپ چىقىرىلدى. ئاپاق خوجا خاندانلىقىنىڭ يوقىتىلىشى غالداننىڭ تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشىنى تۈپ ئىقتىسادىي مەنبەدىن مەھرۇم قىلدى.

ئۈچىنچىدىن، موڭغۇللارنىڭ تورغات قەبىلىسى بۇ چاغدا كۆك ئېدىل ۋادىسىدا ئىدى. غالدان ئايۇش خاندان ئۈمىد كۈتكەن بولسىمۇ ئەمما ئۇ «يىراقتىكى تۇغقان» بولغاچقا، غالدان خانغا ئەسقا تەمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئايۇش خاننىڭ قىزى سېۋان ئارابداننىڭ خوتۇنى ئىدى. شۇڭا، سېۋان ئارابدان ئايۇش خان

① ۋ. بارتولد: «رۇسىيە، موڭغۇلىيە، جۇڭگو»، خەنزۇچە نەشرى، 91 - بەت.
② «بۈيۈك چىڭ سۇلالىسى شېڭزۇ خان دەۋرىدە يېزىلغان ئوردا خاتىرىلىرى»، 158 - جىلد، كاڭشىنىڭ 32 - يىلى.

بىلەن غالدانغا قارشى پىلان تۈزدى. تۆتىنچىدىن، غالداننى خاقانى چىن بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا قۇتراتقان، يەل بەرگەن سابىق ئىتتىپاقچىسى، قۇدرەتلىك جاھانگىر ئەل — چار رۇسىيىمۇ غالداندىن يۈز ئۆرۈدى. غالدان ئەسلىدە «شىمالدا رۇسىيىگە بېقىنماقچى بولغان بولسىمۇ ئەمما رۇسىيە ئۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى.»^①

بەشىنچىدىن، غالدان كۆكنۈر ياكى مۈلكىي قەشقەرىيىگە قاچماقچى بولغان بولسىمۇ ئەمما بۇ چاغدا «چەنتۇ، كۆكنۈر، قازاق قاتارلىق ئەللەر ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈدى.»^②

تەبىئىي دالاي لاماغا بېقىنىش — غالدان ئۈچۈن بىردىنبىر چىقىش يولى ئىدى. ئەپسۇسكى، خاقانى چىن كاڭشى ئۇرۇش ئەسىرلىرىنىڭ ئاغزىدىن غالداننىڭ پاناھلىق تىلەپ تىبەتكە قاچماقچى بولغانلىقىنى بىلىۋالغاندىن كېيىن، دەرھال مىلادى 1696 - يىلى 9 - ئاينىڭ 6 - كۈنى، ھۆدەيچى بورانى لىخاسادىكى دىباسانجىجاسۇنىڭ قېشىغا ئەۋەتىپ: «مۇبادا غالدان بوشۇكتۇ خانغا پاناھلىق بېرىدىغان بولساڭ، يۈننەن، سىچۈەن، شەنشىلەردىن ئۈستۈڭگە لەشكەر تارتىپ بارمەن!» دەپ تەھدىت سالدى. دىباسانجىجاسۇ كاڭشىنىڭ تەھدىتىدىن قورقۇپ، غالدانغا ياردەم قولىنى سۇنۇشقا پىتىنالمىدى. شۇنداق قىلىپ، غالداننىڭ بۇ يولمۇ ئاخىرقى ھېسابتا ئېتىلگەن بولدى!

دېمەك، غالدان ھەربىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە خارچى ئىشلار جەھەتلىرىدىكى مۇشۇنداق بىر قاتار ئوڭۇشسىزلىقلار تۈپەيلىدىن ئۈزۈل - كېسىل يېتىم قالدى. . .

① ۋېي يۈن: «زەپەرنامە»، 3 - جىلد، «كاڭشى خاننىڭ جۇڭغارلار ئۈستىدىن ئېلىپ بارغان ھەربىي يۈرۈشلىرى»
 ② «گوبىنىڭ شىمالىدىكى ئاسىيلارنى تىنچىتىش چارىلىرى»، 27 - جىلد، 8 - 11 - بەتلەر.

ئۆز
 ۋې
 غار
 اش
 پكە
 بەنە
 ايدا
 ىپ
 نى
 نكە
 بان
 رى
 سم
 لاپ
 نىڭ
 ۈم
 غدا
 ەن
 انغا
 ۋان
 نان

*

*

*

ئەزىم دەريا — كۆك ئىرتىشنىڭ سۈيى قىنىغا پاتماي، خۇددى مۈڭگۈپ بىر ئىزدا توختمايۋاتقان توسۇن ئايغىردەك شىددەت بىلەن تاشتىن - تاشقا ئوخچۇپ ئاقاتتى. بىر - بىرنى كەينى - كەينىدىن قوغلىشىپ كېلىۋاتقان سۇ دولقۇنلىرى يارغا دەھشەتلىك ئۇرۇلۇپ، ئەتراپقا شالاقىشىپ ئاپئاق بۇزغۇنلار چاچرىتاتتى. ئوت - چۆپلەر، ئوششاق شېغىللار ۋە دەرەخ شاخلىرى سۇ دولقۇنىدا شاللىنىپ قىرغاققا چىقىپ قالاتتى. تۇيۇقسىزدىنلا تۈكلىرى ئاقىرىپ كەتكەن بىر جۇڭغارىيە بۇرسى قۇرام تاشلار ئارىسىدىن ئاسقاقلىغىنچە دەلدەڭشىپ ئاران مېڭىپ چىقتى. بۇ ئورۇقلاپ مۇردىدەك بولۇپ قالغان بىر ئاچ بۆرە ئىدى. ئۇنىڭ يىرتقۇچ چىشلىرى ئۇپراپ قالمىغان، ئۆتكۈر ۋەھشى تىرناقلىرى گاللىشىپ كۆتمەك بولۇپ قالغانىدى. بۆرە سەندىرەكلەپ كېتىۋېتىپ، ئامالسىزلىقتىن ئاجىز ھۇۋلاپ قوياتتى. ئۇ كۆك ئىرتىش بويىدىكى بۈك ئۆسكەن قارىغايزارلىقنىڭ ئەڭ ئىچكىرىسىگە كىرىپ، بېشىنى يەرگە قويغىنچە سونايلىنىپ ياتتى، ئۇ ئۆلۈمگە تەييارلانماقتا ئىدى. توساتتىن نەدىندۇر بىرنەرسىنىڭ تىۋىشى ئاڭلانغاندەك بولۇۋىدى، بۇ ھوشيار ئەمما نىمجان جۇڭغارىيە بۇرسى بېشىنى تولىمۇ مۇشەققەت ئىچىدە كۆتۈردى - يۇ، ئەمما ئۇنىڭ بېشى يەنە يەرگە شىللىققىدە چۈشۈپ كەتتى. بۇرنىنىڭ كۆزىدىكى ياۋۇز بېشىل ئۇچقۇن لاپىسىدە يانغاندەك بولدى - دە، مەڭگۈگە ئۆچتى...

*

*

*

غالدان زۇن مودۇن ئۇرۇشىدا خاقانى چىن قوشۇنلىرىدىن

يېڭىلىپ قالغاندىن كېيىن مىلادى 1697 - يىلى ئەتىيازدا كۆك ئىرتىش بويىغا يېتىپ كەلدى.

غالداننىڭ ئاستىدىكى تەڭگە چىپار ئارغىماق ئۇزاق مۇساپىدىن كېيىن ھاردىق يەتكەنمۇ - قانداق، بۇرۇنقىدەك چاپچىپ تۇرماستىن شۈكلىشىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىنى پۈتۈنلەي چاڭ بېسىپ كەتكەچكە، قوڭۇر رەڭدە كۆرۈنەتتى، غالدان بوشۇكتۇ خاننىڭ قۇياق - ساۋۇتىنىڭ ئۈستىدىن ئارتۇلغان يېپىنچىسىنىڭ ئەڭ يۇقىرىدىكى بىر تال ئىزمىسىلا ئېتىلگەنىدى. ئۇ ئىرتىش بويىدىكى يارنىڭ ئۈستىدە يىراقتىكى ئېرەن - قابۇرغا تاغلىرىغا نەزەر تاشلاپ تۇراتتى. دەريادىن سوققان سوغۇق شامالدا ئۇنىڭ يېپىنچىسى خۇددى ئۇلۇغ ئەجدادى چىڭگىزنىڭ ئۇرۇش تۇغىدەك لەپىلدەيتتى.

غالداننىڭ تۈزۈك ئادىمى قالمىغانىدى. ئۇنىڭ ئالار باي، بۇيان گېلىنىڭ دېگەن ئىككى باھادىرى ئوڭ ۋە سول تەرىپىدە تۇراتتى. غالداننىڭ ئارابدان باھادىر بىلەن گېرىسكوپىن باھادىر دېگەن ئىككى سەركەردىسى يېقىندا خاقانىي چىنغا قاچقاندى. ئۇنىڭ ئوغلى سەپىتنىڭ بالچۇردىن باشقا يەنە «ئىككى - ئۈچ قۇر بېشى، 100 دەك نەۋكىرى قالغانىدى. ئىككى - ئۈچ ئادەمنىڭ بىردىن ئېتى، بىردىن تۆگىسى، كۆپىنچىسىنىڭ بىردىن ئېتى قالغان، ئوتتۇز دەك ئادەمنىڭ ھېچقانداق ئات - ئۆلىمى قالمىغان، كالا - قويلرى پۈتۈنلەي تۈگىگەنىدى. ئۇلار ئوۋ ئوۋلاپ چېنىنى جان ئېتەر ئىدى. ئوۋلايدىغان ئوۋ تاپالمىغاندا، ئامالسىز ئات - تۆگىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ يېمىشەتتى...»^①

① «كاڭشى زامانىسىدا غالدان ھەققىدە يېزىلغان خەت - چەكلەر»، ئويرات تاش ئاغزاكى جېمىتىپ بەرگەن. «ھۆججەتلەر مەجمۇئەسى» 6 - توپلام.

* * *

3 - ئاينىڭ باشلىرى، غالدان ئىرتىش بويىدىن بارىكۆل ئەتراپلىرىغا قايتىپ كەلدى.

بىر كۈنى، ئۇ خان چېدىرىدا ئولتۇراتتى. تۇيۇقسىزدىن تالادا بىرسىنىڭ غودۇڭشىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ھېلىقى كىشى: «يا ئۇرۇشۇپ غەلبە قىلالمىساق، يا تەسلىم بولمىساق، نېمە كۈن بۇ؟!»^① دەپ قايناپ سۆزلەۋاتاتتى. يارىسىغا دورا چاپتۇرۇۋاتقان غالدان دەرھال ئۇنى ئۆزىنىڭ ئالدىغا چاقىرتتى. تورغاۋۇتلار ھېلىقى كىشىنى غالداننىڭ ئالدىغا توغرا قىلدى. غالدان قارىۋىدى، ھېلىقى كىشى ئۇنىڭ ئېرىنچاپ دېگەن بىر سەردارى ئىكەن. ئۇ غالداننىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن قورققىنىدىن ئۆزىنى دەرھال يەرگە تاشلاپ غالدان بوشۇكتۇ خانىنىڭ ئايىغىنى قۇچاقلاپ سۆيۈشكە باشلىدى.

— قورقما، سېنى ئۆلتۈرمەيمەن. قېنى ماۋۇ ماڭغاننىڭ^② يېنىغا ئولتۇر، — دېدى غالدان، بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئېرىنچاپ دېگەن سەردارنىڭ يۈرىكى ئورنىغا چۈشتى. چۈنكى موڭغۇللارنىڭ ئادىتى بويىچە ماڭغال ئالدىغا ئولتۇرغانلىق شۇ ئۆينىڭ ئادىمى بولغانلىقىنى كۆرسىتەتتى.^③

غالدان بۈگۈن بۆلەكچىلا ئېغىر - بېسىق بولۇپ مۇلايىملىشىپ كەتكەندى:

— ئەسلىدە كورۇلۇنغا^④ كەلمەيدىغانمۇ ئىش ئىكەنتۇق. ئەتتەڭھي، مەن دالاي لامانىڭ سۆزىگە بەك ئىشىنىپ كېتىپ،

① «گوپىنىڭ شىمالدىكى ئاسىيلارنى تىنچىتىش چارىلىرى»، 39 - جىلد، كاڭشىنىڭ 36 - يىلى.

② ماڭغال - ئۈچ پۇتلۇق تۆمۈر ئوچاق، رىۋايەتلەردە ئىپتىلىشىچە، چىڭگىزخان موڭغۇللارنىڭ نامىنى مۇشۇ ئوچاقنىڭ نامى بىلەن قويغان ئىكەن.

③ موڭغۇل تىلىدا ماڭغال: «مانەغال - بىزنىڭ تۇتۇن» دېگەنلىك بولىدۇ.

④ كورۇلۇن - تاشقى موڭغۇللىرىنىڭ پايتەختى ئۇلاباتۇرنىڭ قەدىمكى نامى، «قارا قۇرۇم» دەپمۇ ئاتالغان.

ئۆزۈمنىمۇ، سىلەرنىمۇ مۇشۇنداق مۈشكۈلچىلىككە دۇچار قىلدىم^①. بىراق، ئەرنىڭ بېشىغا نېمە كۈن كەلمەيدۇ دەيسەن؟!

يەردە ياتقان ئېرىنچاپ غالدانىڭ سۆزىنى ماقۇللاپ ھەدەپ يەر سۆيەتتى.

— شۇڭا، بۇ دۇنيادا بالا - قازا دېگەندىن ئانچە قورقۇپ كەتمىسىمۇ بولىدۇ، — دېدى غالدان يارىسىغا قاراپ قويۇپ، — نەيزىنىڭ ئىككى ئۇچى بولغىنىدەك، ئاينىڭ ئون بەشى قاراڭغۇ بولسا، ئون بەشى ئايدىڭ بولىدۇ. بۈگۈن نۇسرەت قۇشى بوغدا خاننىڭ بېشى ئۈستىدە پەرۋاز قىلغان بولسا، ئەتە مېنىڭ ئاسمىنىمدا پەرۋاز قىلماسلىقىغا ھۆددە قىلالامسەن؟! سەن مېنىڭ يېڭىلىپ قالغىنىمغا قارىما، بۈگۈن يېڭىلىگەن بولسام، ئەتە يېڭىمەن! جېنىم تېنىمىدىلا بولىدىكەن، چوقۇم مەقسىتىمگە يېتىمەن! بۈگۈن بوغدا خان ماڭا زۇلۇم تىغىنى ئۇرغان بولسا، كىم بىلىدۇ، ئەتە ئۇمۇ باشقىلار تەرىپىدىن خارلىق گۈزرىسىنى يەمدۇ - تېخى؟! ...

شۇ ئەسنادا خان چېدىرىغا بىر تورغاۋۇتنىڭ بىمەھەل كىرىپ كېلىشى بىلەن تەڭ، غالدانىڭ سۆزىمۇ ئۈزۈلۈپ قالىدى. — نېمە ئىش؟ — دەپ سورىدى غالدان تەرىنى تۈرۈشتۈرگىنىچە.

— تالادا ئىككى ئادەم: «بوغدا خاننىڭ ئالدىدىن كەلدۇق. بوشۇكتۇ خان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشەتتۇق» دەپ تۇرىدۇ، كىرسۇنمۇ؟ — دەپ سورىدى ھېلىقى تورغاۋۇت. غالدان ئىجازەت، دېگەندەك قىلىپ بېشىنى لىڭشىتتى.

خان چېدىرىغا كىرگەن بۇ ئىككى ئادەم جۇڭغارلاردىن بولۇپ، زۇن مودۇن ئورۇشىدا خاقانى چىن قوشۇنلىرىغا

① «بۈيۈك چىڭ سۇلالىسى كاخشى خان دەۋرىنىدا يېزىلغان ئوردا خاتىرىلىرى»، 173 - جىلد، 27 - بىت.

ئەسرگە چۈشكەنلەر ئىدى. — ھە نېمىشقا كەلدىڭلار، بوغدا خان سىلەرگە قانچىلىك شاپائەت كۆرسەتتى؟! — دەپ سورىدى غالدان تەرىنىمۇ ئاچماستىن.

— بوغدا خان ھەقىقەتەن دانا، مېھرىبان، مۇلايىم رەھىمدىل، مۇرۇۋەتلىك خاقان ئىكەن. بىزلەر ئەسىرگە چۈشكەندىن كېيىن: «سىلەر ئەسلىدىمۇ مېنىڭ پۇقرالىرىم ئىدىڭلار. ئىلگىرى ئېزىپ قېلىپ خاتا يولغا كىرىپ قاپسىلەر، مەن سىلەرنى كەچۈردۈم. بۇنىڭدىن كېيىن ياۋاش، مۆمىن پۇقرا بولۇپ، ئۆز تىرىكچىلىكىڭلار بىلەن شۇغۇللىنىشىڭلارغا رۇخسەت قىلدىم!» دەپ بىزنى ئۆلتۈرمىدى.

— يەنە نېمە دەيدى؟ — دەپ سورىدى غالدان نەشتەردەك كۆزلىرى بىلەن قارىلىپ تۇرۇپ.

— بوشۇكتۇ خان ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاچكى، — دەيدى ئۇلار تىترەپ تۇرۇشۇپ، — بوغدا خان سىلنى «ئەسلىم بولسلا، كېيىنكى ئۆمرىنى راھەت - پاراغەت ۋە شېرىن - لەززەت ئىچىدە ئۆتكۈزىدۇ» دەيدۇ...

— سەنلەر بوغدا خانغا مېنى شۇنداق دەيدى دەپ ئېيتىشقىن! — دەيدى غالدان قولىنى جۈنۈپ تۇرۇپ، — دۇنيادا ئىنسان ئۈچۈن ئەركىنلىك ۋە ئازادلىقتىنمۇ قىممەتلىك راھەت - پاراغەت، ئۇنىڭدىنمۇ شېرىن - لەززەتلىك نەرسە يوق! ئادەمنىڭ ئەقىدىسىنىڭ ئۆزگىرىشى ھېچ گەپ ئەمەس! بەزىدە ئادەمنىڭ كۆزلىگەن مەقسىتىگە ئەمدى يېتەي دېگىنىدە، كۈتۈلمىگەن يەردىن بىر بەختسىزلىككە ئۇچراپ، ئارماندا كېتىدىغان ۋاقىتلىرىمۇ بولۇپ تۇرىدۇ. مەن غالدان تاغنى يۈلۈپ ئالغۇدەك غەيرەت - شىجائەتكە ئىگە بىر سەركەردىدۇر مەن! بۇ مەغلۇبىيەت مەن ئۈچۈن ھېچقانچىلىك ئىش، ھېچقانچىلىك ئوڭۇشسىزلىق ھېسابلانمايدۇ! ئەمدى سىلەرگە رۇخسەت، سىلەر

كەتسەڭلار بولىدۇ.

غالدان سۆزىنى تۈگىتىپلا تەتۈر قاراپ ئولتۇرۇۋالدى. . . ①

* * *

مىلادى 1697 - يىلى قەمەرىيە كەبىسە 3 - ئاينىڭ ② 'شلىرى'. پايانسىز كەڭ ئاقتاش يايلىقى كۆپ - كۆكەرگەن، گۈل - چېچەكلەر ئېچىلىپ، كەڭرى دالا گۈزەل مەنزىرىگە كىرگەنىدى. يىراقتا ھەيۋەتلىك تەڭرىتاغلىرىنىڭ قار - مۇز قاپلانغان ئاقباش چوققىلىرى قۇياش نۇرىدا ۋالىلداپ پارقىراپ كۆزنى چاقىنىتتى. يايلاقنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا - ئوت - چۆپ بولۇق ئۆسكەن يەردە ئىككى پارچە ئاق تاش بىر - بىرىگە چاپلاشقان ھالدا يەككە - يېگانە قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. خان چېدىرىدىن ھاۋا يېڭىلى تالاغا چىققان غالدان كۆك تەڭرىنىڭ بۇ كارامىتىگە ئاپىرىن ئوقۇماي تۇرالمىدى. ئۇ تۇخۇم قويسا كۆرۈنىدىغان ئاقتاش يايلىقىنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان بۇ ئىككى پارچە ئاق تاشنىڭ سىرىنى بىلمەكچى بولۇپ، قېرى شامان باخشىنى كېمچىك ئۇۋۇڭنى چاقىرتتى.

— باخشى ③ — دەپ سورىدى غالدان شاماننى كۆرۈپ، —

بۇ نېمە كارامەتتۇر؟
كېمچىك لوۋۇڭ ئاڭلىغىنى كۆپ، ئوقۇمۇشلۇق، تولىمۇ سۆزمەن بىر ئادەم ئىدى.

— بۇ ئىككى ئاق تاش ئەسلىدە ئىككى ئادەم ئىكەندۇق، — دېدى شامان غالدانغا تەزىم قىلىپ تۇرۇپ.
— قانداق بولۇپ تاشقا ئايلىنىپ قالغان ئىكەن؟ — دەپ

① «موڭغۇل تارىخى»، 1 - توم، خەنزۇچە، 638 - بەتكە قارالسۇن.
② قەمەرىيە كالىپىندارى بويىچە بىر يىل ئىچىدىكى كەبىسە ئاي ئارقىمۇ ئارقا ئىككى قېتىم تەكرارلىنىدۇ.

③ باخشى — قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا «ئۇستاز، قامان» دېگەنلىك بولىدۇ.

تەرنىڭ ئورنىغا تومۇرلىرىدىكى ئىسسىق قېنى تامچىشقا باشلاپتۇ. يىگىتنىڭ قان - تەرلىرى سۇسزلىقتىن چاڭقاپ قۇرۇپ كەتكەن شەمشادلارنىڭ يىلتىزغا سىڭىپ ياشارتىپتۇ - دە، شەمشادلار قايتىدىن كۆكرىپ. ئوت - چۆپلەرمۇ قايتىدىن كۆكرىشكە باشلاپ، زېمىن يېڭىۋاشتىن ياپېشىللىققا ئايلىنىپتۇ. ئەمما، باي تەمۇر ھالسىزلىنىپ، زېمىننىڭ قۇچىقىغا يېقىلىپتۇ - دە، كۆزىنى مەڭگۈ يۈمۈپتۇ. يىگىتنىڭ نېينى ئاڭلىمىغان ئاي چېچىك قىز كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، يىگىت قىزغا ئاتاپ توقۇغان گۈلتاجنى قۇچاقلىغىنىچە، جان ئۇزۇپ كەتكەنكەن. قىز زار - زار يىغلاپ، يىگىتنىڭ قولىدىكى گۈلتاجنى ئېلىپ بېشىغا كىيىپتۇ. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئاققان ياشلىرىدىن چەشمە - بۇلاقلار ھاسىل بولۇپتۇ، بۇلاقلاردىن ئېقىپ چىققان تارام - تارام سۇلار بىر - بىرىگە قوشۇلۇپ ئېقىپ ئەزىم دەريا - ئېرتىش دەرياسىنى ھاسىل قىلىپتۇ. دەريادىكى سۇلاردىن كەڭ كۆك يايىق دالاسى سۇ ئىچىپ، زېمىن يېڭىۋاشتىن چىمەنزارلىققا ئايلىنىپتۇ. ئاي چېچىك قىز تولا يىغلاپ ئاخىر ھالىدىن كېتىپ قاپتۇ - دە، بېشىنى يىگىت باي تەمۇرنىڭ قۇچىقىغا قويغان پېتى مەڭگۈلۈك ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. تېرىگىنلار ئۇ ئىككىسىنى مۇشۇ چىمەنلىككە بىللە دەپنە قىلىپتۇ. ئۇلارنىڭ قەبرىسى بىر - بىرىگە چاپلاشقان ئىككى ئاق تاشقا ئايلىنىپ قاپتۇ. كىشىلەر بۇ يايلاقنى شۇ ئاق تاشنىڭ نامى بىلەن «ئاق تاش يايلىقى» دەپ ئاتايدىغان بولۇپتۇ. . .

شاماننىڭ ئاق تاش ھەققىدىكى بۇ گۈزەل رىۋايىتىنى ئاڭلاپ، غالداننىڭ تاشتەك قېتىپ كەتكەن يۈرىكى ئازراق يۇمشىغاندەك بولدى. . .

*

*

*

مىلادى 1697 - يىلى قەمەرىيە كەبىسە 3 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، دالدا بىر توپ ئاتلىقلار ئالاقان بولغان بىر سېمىز مارالنى قوغلاپ يۈرەتتى. مارالنىڭ يانپىشىغا بىر تال ئوق سانجىلغان بولۇپ، يارا ئىزىدىن ئېقىپ چىققان قان مارالنىڭ ساغرىسىنى قىپقىزىل بويىۋەتكەندى. ئەمما، يارىلانغان بۇ مارال ھازىرچە تۇتۇق بېرىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. ئۇ بىر خىلدا تۆۋەنگە قاراپ چېپىپ كېتىۋاتاتتى. ھېلىقى ئاتلىقلارمۇ مارالنىڭ كەينىدىن ئىز قوغلىغىنىچە تاپ باستۇرۇپ كەلمەكتە ئىدى. بۇ ھەقىقىي بەيگە بولۇپ، قايسى تەرەپ ئۇتۇپ چىقسا، شۇ تەرەپ ھايات قالىدىغان ھايات - ماماتلىق بەيگىسى ئىدى.

ئاقساق مارالنى قوغلاپ كېلىۋاتقانلار غالدان بوشوكتۇ خاننىڭ ئوغلى سەپتىڭ بالجور ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئىدى. تۈنۈگۈن كېچە ئۇلار ئاراتۈرك تاغلىرىدا ئوۋ ئوۋلاۋېتىپ ئاقتاش يايلىقىنىڭ چېتىدە بۇ مارالنى ئۇچراتقاندىن كېيىن ئۇنى ئېتىۋېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان بولسىمۇ ئەمما ئوق مارالنىڭ ئەجەللىك يېرىگە تەگمىگەنلىكتىن، ئۇلارنىڭ قورشاۋىدىن قېچىپ چىقىپ كەتكەندى. بۇ ئاقساق مارال تاغدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، قالماق جىلغىسى دېگەن يەرگە كەلگەندە، ھالسىزلىنىپ ئاخىر يىقىلدى. ئارقىدىن يېتىشىپ كەلگەن سەپتىڭ بالجور ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپلا يەردە ھالسىزلىنىپ سۇنايلىنىپ ياتقان مارالنىڭ تۆت پۈتىنى چېتىپ باغلاپ تاشلىغاندىن كېيىن ئۇنى قالماقچە سويماقچى بولۇپ يېنىدىن خەنجىرىنى ئالدى - دە، مارالنىڭ يۈرىكىگە تىقىۋەتتى. مارال ئېچىنىشلىق بىر مۇرىدى - دە، بىر - ئىككى تىركاڭشىپ قويۇپلا جىمدى...

ۋادەرىخا، تۈلكە توشقان ئوۋلاۋېتىپ، ئوۋچىنىڭ ئۆزىنىڭ

پېيغا چۈشكەنلىكىنى سەزمەيدۇ. ھالبۇكى، ئوۋچىمۇ ئۆزىنىڭ كەينىدە شىپىقاپ كېلىپ ئۇنى باسماقچى بولۇپ تەمىشلىۋاتقان قاپلاننى سەزمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدە قايسىسىنىڭ بۇرۇن ئۆلىدىغانلىقىنى ھېچكىم بىرنەرسە دەپ بېرەلمەيدۇ. قاپلانمۇ، ئوۋچىمۇ، تۈلكىمۇ ۋە ياكى توشقانمۇ؟ . . .

قازارا، سەپتىڭ بالجۇرلارنى بۇيەرگە — قالماق جىلغىسىدىكى ئەجەل مۇئەككەللىرىنىڭ ئالدىغا ھېلىقى ئاقساق مارال باشلاپ كەلدى!

ئەسلىدە، غالدان بوشۇكتۇ خان بارىكۆل ئەتراپلىرىغا قېچىپ كەلگەندىن كېيىن ئوزۇق - تۈلۈكى پۈتۈنلەي ئۆكسىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇنىڭ يارىسى ئەدەپ كەتكەنلىكتىن، ئوغلى سەپنىڭ بالجۇرنى بىرنەچچە ئادەم بىلەن ئاقتاش يايلىقىنىڭ چېتىدىكى ئاراتۈرك تاغلىرىغا ئوۋ ئوۋلاشقا ئەۋەتتى.

ئاقتاش يايلىقىدا مال باقىدىغان پولداڭ قالماق دەيدىغان بىر چارۋىچى غالداننىڭ بۇ ئەتراپقا كېلىپ قوش تىككەنلىكىنى دەرھال قۇمۇلنىڭ جاسقى ئەبەيدۇللا تارخان بەگكە خەۋەر قىلدى. ئۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ چوڭ ئوغلى گۈپ بەگ بىلەن سۇلتان پالۋاننى 300 چېرىكىنى ئېلىپ غالداننى تۇتۇپ كېلىشكە ئەۋەتتى. گۈپ بەگلەر يەمچۈك قىلىش ئۈچۈن باغدا بېقىۋاتقان بىرمارالنى موزىيىدىن ئايرىپ ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىۋالغانىدى. ئۇلار ئاقتاش يايلىقىنىڭ چېتىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن ھېلىقى مارالنى قويۇپ بەردى — دە، ئۆزلىرى مارال قېچىپ ماڭغاندا جەزمەن ئۆتىدىغان قالماق جىلغىسى دېگەن جىلغا ئىچىگە مۆكۈۋالدى. دېگەندەك، ئۈچ كۈندىن كېيىن مارال قېچىپ مۇشۇ قالماق جىلغىسىغا كەلگەندە، ھالسىزلىنىپ يىقىلدى. . . .

مارالنىڭ قارىسى كۆرۈنۈشى بىلەنلا گۈپ بەگ

ھەمراھلىرىغا: «سىلەر تاشنىڭ ئارقىسىدا ئۆزۈڭلارنى دالدغا ئېلىپ تۇرۇڭلار، ھەممىسىنىڭ ئالدىدا مارالنى قوغلاپ كېلىۋاتقان ئاۋۇ قالماقنى ئۆتكۈزۈۋېتىڭلار — دە، كەينىدىكى قالماقلارنى شىددەت بىلەن ئوققا تۇتۇڭلار، ئېسىڭلاردا بولسۇنكى، ئېتىنى چەنلەپ ئېتىڭلار! مەن مۇشۇ يەردە پايلاپ يېتىپ ئاۋۇ ئاتلىق قالماقنى تىرىك تۇتاي، بەلكىم ئۇ غالدان دېگەن قالماق بولسا كېرەك!» دەپ، مارال يىقىلغان يەرنىڭ كەينىدىكى قۇرام تاشلىق ئىچىگە ئۆمىلەپ كىرىپ كەتتى.

گۆپ بەگ قۇرام تاشنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ ھېلىقى چېپىپ كېلىۋاتقان جۇڭغارنىڭ ھەرىكىتىنى كۆزىتىپ يانتى. بىر كەملەردە ھېلىقى ئاتلىق جۇڭغار جىلغا ئىچىدە كۆزدىن غايىب بولدى. گۆپ بەگ خەنجىرىنى ئاغزىدا چىشلىگەن پېتى تاشنى دالدا قىلىپ ئۆمىلەپ كېتىۋاتاتتى. تۇيۇقسىز بىرسىنىڭ: «ئودا سەن بولجە!»^① دېگىنىنى ئاڭلاپ قالدى — دە، ئۆزىنى سەزدۈرۈپ قويماسلىققا تىرىشىپ، تېخىمۇ تېز ئۆمىلەشكە باشلىدى. ئاخىر ئۇ ئاۋاز چىققان يەرگە يېتىپ كېلىپ، قۇرام تاشنىڭ ئۈستىگە يامىشىپ چىقىۋالغاندىن كېيىن تاش ئۈستىدە تۆۋەندە يۈز بېرىۋاتقان ئىشنى بىمالال كۆرۈپ يانتى. يىراقتا بىر ئات نۇراتتى، ئۇ پۈتلىرى بىلەن يەردىكى ئوتلارنى تاتلاپ يېمەكتە ئىدى. ھېلىقى جۇڭغار ئاۋۋال يارىدار مارالنى قالماقچە سويۇش ئۈچۈن يېنىدىن خەنجىرىنى چىقارغان پېتى مارالنىڭ يۈرىكىگە تىقتى. مارال ئېچىنىشلىق بىر مۆرەپلا جىم بولدى. ھېلىقى جۇڭغار بەك ھېرىپ كەتكەن بولسا كېرەك، مارالنى تېخى سويۇپ بولماي تۇرۇپلا ئۆزىنى تاشنىڭ ئۈستىگە تاشلاپ قولىنى بېشىنىڭ ئاستىغا قويغىنىچە ئوڭدا يانتى.

دەل مۇشۇنداق بولۇشنى كۈتۈپ ياتقان گۆپ بەگ تاشنىڭ

① موڭغۇلچە: «ھە، ئەمدى ئىش پۈتتى!» دېگەن مەنىدە.

ئۈستىدىن ھېلىقى جۇڭغارنىڭ تۈپسىگە ئۆزىنى ئاتتى. ئەسلىدە: «ھېرىپ ماجالى قالمىغان ئەبگا قالماقنى چەمبەرچاس قىلىپ باغلىماق قانچىلىك ئىش ئىدى؟» دەپ ئويلاپ قالغان گۈپ بەگ ھېلىقى جۇڭغارنىڭ ئۈستىگە مىنىۋېلىپ ئۇنىڭ ئىككى قولىنى ئارقىسىغا قايىرىپ يېنىدىكى تاسمىسى بىلەن باغلىماقچى بولۇۋىدى ھېلىقى جۇڭغار ئۇ ئويلىغاندەك ئەبگا بولماي چىقتى. ئۇ قاۋاندەك باشتۇڭ، بوقىدەك كۈچتىنىگر بولۇپ، گۈپ بەگكە زادىلا بوزەك بولمىدى. جۇڭغار ئېلىشىپ يۈرۈپ، ئاخىر بىر قولىنى بوشتىۋالدى — دە، يەردە تۇرغان بىر تال تاش بىلەن گۈپ بەگنىڭ كۆزىگە قاتتىق بىرنى ئۇردى. گۈپ بەگنىڭ كۆزىدىنى شۇ ئەسنادا ۋاللىدە ئوت يېنىپ، بېشى يەر — جاھان پىرقىراپ ئايلانغاندەك بولۇپ قايغىلى تۇردى. ئەمما ئاستىدا ياتقان جۇڭغار ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىۋالسىلا ئۆزىنىڭ ھايات قالمايدىغانلىقىنى بىلگەن گۈپ بەگ كۆزىنىڭ قاتتىق ئاغرىۋاتقانلىقىغىمۇ پەرۋا قىلماستىن، جۇڭغار بىلەن ئېلىشىۋەردى. بىراق، جۇڭغار گۈپ بەگنىڭ قولىدىن يۇلقۇنۇپ بوشىنىۋالدى — دە، ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ، جان — جەھلى بىلەن ئۇنىڭ قورسىقىغا كېلىشتۈرۈپ بىرنى تېپىۋالدى. گۈپ بەگ ئوڭدىسىغا ئۇچۇپ چۈشتى. ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىگە ھېلىقى جۇڭغار گۈپ بەگنىڭ يەردە ياتقان خەنجىرىنى قولىغا ئالدى — دە، ئۇنىڭغا قاراپ ئوچ ئالغۇچى قاۋاندەك ئىتىلدى. دەل مۇشۇ چاغدا ئۇلارنىڭ ئېلىشىۋاتقان ئاۋازىنى ئاڭلاپ يېتىپ كەلگەن سۇلتان پالۋان قولىدىكى چوقمىقى بىلەن ھېلىقى جۇڭغارنىڭ خەنجەر تۇتقان قولىغا قاتتىق بىرنى ئۇردى. غىرىسلاپ سۇنغان سۆڭەكنىڭ ئاۋازى بىلەن تەڭلا ئۇنىڭ قولىدىكى خەنجەرمۇ يىراققا ئۇچۇپ چۈشتى. سۆڭىكى سۇنغان قولىنىڭ ئاغرىق ئازابىغا چىدىيالماي جۇڭغار پو تېرەكتەك يېنىغا پولاڭلاپ يىقىلدى. سۇلتان پالۋان ئۇنى دەرھال چەمبەرچاس قىلىپ باغلاپ

غا
پ
ى
دا
پ
ان
اڭ

پ
ر
ب
ى
دا
ى
كە
ام
دە
ر
نە
ن
كە
ى
پ
اڭ

اڭ

تاشلىدى.

گۈپ بەگ ئۆزى بىلەن جان تىكىشىپ ئېلىشقان بۇ
جۇڭغارنىڭ غالدان بوشۇكتۇ خاننىڭ ئوغلى سەپتىڭ بالجۇر
ئىكەنلىكىنى ئەسسىرگە چۈشكەن جۇڭغارلاردىن سوراپ
بىلدى...

* * *

ئىمپېراتور كاڭشى غالداننىڭ ئوغلىنىڭ تىرىك
تۇتۇلغانلىقىنى ئاڭلاپ خۇشال بولغىنىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ
كەتتى. ئۇ بۇ چاغدا نىڭشيا ئالدىنقى سېپىدە تۇرۇشقا قوماندانلىق
قىلىۋاتقانىدى.

— بارىكاللا، بارىكاللا! — دەپ كەتتى ئۇ مەمنۇن
بولغىنىدىن ئارقىمۇ ئارقا، — تېخى ئۆتكەندىلا غالداننىڭ خوتۇنى
ئاناخاتۇننىڭ كاللىسىنى كەسكەندۇق. ئەلھال، ئۇنىڭ
ئوغلىنىڭمۇ تىرىك قولغا چۈشكەنلىكىنى ئاڭلىدۇق! ئاسىيلارنىڭ
ئۇرۇق - يىلتىزى كېسىپ تاشلىنىدىغان بولدى. بۇ تەڭرىنىڭ
ئىرادىسى بولماي نېمە؟ گەرچە ئاسىيلارنىڭ كاتتىۋېشى غالدان
قېچىپ يۈرگەن بولسىمۇ ئەمما ئۇ قېرىپ، مۇكچىيىپ كەتتى.
ئۇ يەنە قانچىلىك ئۆمۈر كۆرەلەر؟ ئۇنى تۇتۇش پەقەت ۋاقىت
مەسىلىسىلا بولۇپ قالدى. ھەربىي ئىشلاردا پۇرسەت ھەممىدىن
ئۈستۈن تۇرىدۇ. ۋەللەھەمكى، غالدان ئەمدى نەگىمۇ قاچالايدۇ؟
مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ دەرھال قۇۋۇقتىن ئەسكەر باشلاپ
چىقىپ ئاسىيلارغا تېز قوغلاپ زەربە بېرىشىمىز كېرەك، بۇمۇ
بىر پۇرسەت. غەربىي يۇرتقا ئەمدى ئەسكەر چىقارمىساق قاچان
چىقىرىمىز؟ بىز نىڭشىيادىكى جەڭگاھقا قەدەم تەشرىپ قىلىپ،
جاۋانمەرد سەركەردە - لەشكەرلەرنى باشلاپ ئاسىي - قاراقچىلارنى
سۈرۈپ - توقاي قىلدۇق. ئاسىي - قاراقچىلار نۇسرەت سۈپەت

تەڭرى قوشۇنلىرىمىزنىڭ سۈر - ھەيۋىتىنى ئاڭلاپ تېرىپىرەن بولۇپ، قۇشقاچنىڭ چاڭگىسىدەك تۈزۈپ كېتىشتى، چەنتۈ - موڭغۇل ئۇلۇسلىرى بىزنىڭ نىڭشىيادىكى جەڭگاھتا ئىكەنلىكىمىزدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، تۆھپە - خىزمەت كۆرسىتىشكە ئالدىرماقتا. ئۇلار ئاسىي غالداننى تىرىك تۇتۇپ، بېشىغا ئىنسان بالىسى كۆرمىگەن ئازاب - ئوقۇبەتلەرنى سېلىش ئۈچۈن، «يەردە قاپقان، ئاسماندا تور قۇرۇپ» قويۇشتى. ئاسىي غالدان چوقۇم قولغا چۈشىدۇ! بىز سەلتەنتىمىزنىڭ چېگرا ھۇدۇدلىقىنى موغۇلىستان بىلەن مۈلكىي قەشقەرىيىگە كېڭەيتىش ۋە ئۇ يەرلەرنى ئۆزىمىزگە قوشۇۋېلىشتەك ئۇلۇغۋار ئىشنى چوقۇم ئەمەلگە ئاشۇرىمىز! . . . ①

— ياشىغايلا، ياشىغايلا، تۈمەن مىڭ يىل ياشىغايلا!
بارگاھنىڭ ئىچى ئەمرۇل - ئۆمەرا، ۋەزىر - ۋۇزرالارنىڭ تەنتەنىلىك ئالقىش سادالىرى ئىچىدە تىترەپ زىلزىلىگە كەلدى.

* * *

مىلادى 1697 - يىلى قەمەرىيە كەبىسە 3 - ئاينىڭ 13 - كۈنى، 53 ياشلىق غالداننىڭ يارىسى ياخشى بولالماي، ئاخىر ئاقتاش يايلىقىدىكى قارارگاھىدا ئۆلۈپ كەتتى ②. شۇنداق قىلىپ پۈتۈن مۈلكىي تۈركىستاننىڭ سىياسىي سەھنىسىدە بىر مەھەل جاھاننى تىترەتكەن بۇ داڭلىق سەركەردە ئۆزىنىڭ ھايات

① «بۈيۈك چىڭ سۇلالىسى شېڭزۇ خان دەۋرىدە يېزىلغان ئوردا خاتىرىلىرى»، 180 - جىلد، كاڭشىنىڭ 38 - يىلى.

② غالداننىڭ ئۆلۈمى ھەققىدە ھەر خىل كۆز قاراشلار مەۋجۇت. بەزىلەر ئۇنى «زەھەر ئىچىپ ئۆلگەن» دەيدۇ. مەن بۇ يەردە «بۈيۈك چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە يېزىلغان ئوردا خاتىرىلىرى» دىكىسىنى ئاساس قىلىم.

سەپىرىنىڭ ئاخىرىنى مۇشۇنداق مېڭىپ تۈگەتتى.
 خالداڭ قوزغىغان تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشىنىڭ مالىمانچىلىقى
 ئىلگىرى - ئاخىر يىگىرمە يىلدەك داۋام قىلدى. ئۇ مىلادى
 1678 - يىلى سەئىدىيە خاندانلىقىنى مۇنقەرز قىلغاندىن كېيىن
 ئاپاق خوجىنى قورچاق قىلىپ يۆلەپ تۇرغۇزۇپ، كەڭ ئۇيغۇر
 خەلقىنى مىللىي خورلۇق دېڭىزىغا ئىتتىردى. كەڭ مۈلكىي
 قەشقەرىيەدە ئۆزلىرى يۆلەپ تۇرغۇزغان قورچاقلار ئۈستىدىن
 باسقاق قىلىپ موڭغۇل شاھنە - قاراخانلىرى تۇرغۇزدى. ئۇيغۇر
 مېھنەتكەشلىرىنى ئىقتىسادىي جەھەتتە بىۋاسىتە قاتتىق
 ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قان - تەرلىرىنى
 شورىدى؛ ئۇيغۇرلار ئۈستىدىن ئەلمىساقىتىن تارتىشىپ زادى
 كۆرۈلۈپ باقمىغان دەھشەتلىك مىللىي زۇلۇم يۈرگۈزدى. خالداڭ
 ئۇيغۇرلارنىڭ بىر پۈتۈن مىللەت ئېڭىنى تۈپ - نېگىزىدىن يوق
 قىلىش ئۈچۈن، ئاپاق خوجىغا ئوخشاش بىر ئوچۇم ئەشەددىي
 سادىق غالىچىلار ئارقىلىق ئۇيغۇر خەلقىنى نادانلىقتا قالدۇرىدىغان
 بىر قاتار سىياسەتلەرنى يولغا قويدى؛ خالداڭنىڭ ئۇرۇشخۇمار
 سىياسىتى ئەڭ ئالدى بىلەن ئۇيغۇر خەلقىنى، جۈملىسىدىن
 جۇڭغارلارنىڭ ئۆزلىرىنىمۇ چوڭقۇر ئازاب - ئوقۇبەتكە دۇچار
 قىلدى. خەلق ئۇنىڭدىن گىنتايىن نەپرەتلەندى ۋە بەزدى. مەزلۇم
 خەلقنىڭ ئاھۇ - زارلىرى ئۇنى ھالاكەتلىك ھاڭغا سۆرەپ، ئاخىر
 ئۆلۈمگە دۇچار قىلدى...

قازارا، خالداڭ ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئەمىيانلىرىدىن
 دانجىر باھادىر، نوپان گېلىڭ باھادىر ۋە دانجىر باھادىرنىڭ
 كۈيۈغلى سېلون، خالداڭنىڭ قىزى چوڭ ساغان قاتارلىقلار
 خالداڭنىڭ ئۆلۈكىنى كىگىزگە يۆگەپ شىرغىغا ئارتىپ، 300

تۈتۈندەك ئادىمنى باشلاپ، خاقانى چىنغا تەسلىم
بولدى... .

نەزمە

ئەي زالىم، يېتەر خەلققە ئازارلىق،
قاچانغىچە قاينار بۇ بازارلىق؟
سەلتەنەت سۈرمەك نە كېرەك ساخا؟
خەلقنى ئەزگىنىگىدىن ئۆلگىنىڭ ئەلا!

— شەيخ سەئىدى

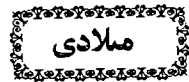
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

خاتىمە

دانيال خوجا

«ئۆيۈڭگە ئوت كەتسە، ئۆزۈڭنىڭ
چىرىغىدىن كۆر.»

— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

1698 - يىلى (يولۋاس يىلى) ماھى

سەرتاننىڭ 12 - كۈنى، جۈمە.

ئاقسارايىنىڭ ئالدىغا بىر توپ سىگال دىۋانە، ئۇششۇق
سوپى، قاشاڭ دەرۋىشلەر توپلىشىۋالغانىدى. ئۇلار ھاسىلىرى
بىلەن ئاقسارايىنىڭ دەرۋازىسىنى غەزەپ بىلەن ئۇرۇشۇپ
ۋارقىرىشاتتى:

— دەرۋازىنى ئېچىڭلار! — دەپ ھەدەپ چۇقان
كۆتۈرۈشەتتى ئۇلار، — ئاقباش ئىشان نېمىشقا ئالدىمىزغا
چىقمايدىكەن؟ دەرۋازىنى ئېچىش، ئېچىشمىساڭ، ھېلى باكا
دەرۋازىغا ئوت قويمىز! ياخشىلىقچە ئېچىڭلار!

بۇ چاغدا ئاقساراي ئىچىدىكىلەر ئوپۇر - توپۇر بولۇشۇپ،
ئۇياق - بۇياققا يۈگۈرىشەتتى. يەكەن ئەمرى مىرزا ئەلىمشاھ

سا
بۇ
ئى
خا
ئاق
ئال
غو
بار
ئو
دې
س
ك
ب
ي
ي
ئ
س
ئ
ب
ب
چ
ق
ئو

ساقچىلارغا دەرۋازىنى چىڭ تاقاش ھەققىدە قىسقا - قىسقا بۇيرۇقلارنى چۈشۈرەتتى. ئۇ دەرۋازا ئالدىدىكى سوپى - ئىشانلارنىڭ بارغانسېرى كۆپىيىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئاقباش خاننىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كىرىپ:

— ھەزرىتىم، ناھايىتى كۆپ سوپى - دەرۋىشلەر ئاقسارايىنىڭ ئالدىغا توپلىشىۋالدى. ئۇلار: «ئاقباش ئىشان ئالدىمىزغا چىقسۇن، بولمىسا دەرۋازىغا ئوت قويىمىز!» دەپ غوۋغا كۆتۈرۈشۈۋاتىدۇ. ھەزرىتىم، قانداق پەرمانلىرى باركىن؟ — دېدى.

ئاقباش خان تەشۋىش ئىچىدە خىيالغا چۆمدى ۋە ئۆز - ئۆزىگە: «بۇ رىياكار سوپىلارنى قانداق يىغىشتۇرسامكىن؟» دېدى — دە، مىرزا ئەلىمشاھقا قاراپ:

— ئەسلىدە سىلەنىڭ گەپلىرىگە كىرىپ، بۇ ئاقتاغلىق سوپى - ئىشانلارنىڭ ئۇرۇق - يىلتىزىنى قۇرۇتۇپ تاشلاش كېرەك ئىكەن، ئەتتەڭھى! — دېدى ئۇ ئۆكۈنۈپ تۇرۇپ.

— ھەزرىتىم، تەدبىر تىزگىنىنى قولىمىزغا ئېلىپ، تەدبىر ئېتىنى ئىلاج باياۋىنىدا چاپتۇرساق، ھېلىمۇ مەقسەت مەنزىلىگە يېتەلەيمىز! باشلىرىنى قاتۇرمىسلا، — دېدى ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ.

— ئەمىر، بۇ ئىشقا قانداق مەسلىھەت بېرەركىن؟ — دەپ سورىدى ئاقباش خان ئۇنىڭدىن.

— ھەممىدىن ئاۋۋال مۇنۇ تۇغىيانچى سوپىلارنى تىنچلاندۇرماق لازىم، — دېدى ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ تەمكىنلىك بىلەن، — بۇنىڭ ئۈچۈن ئاۋۋال سىلى ئاغرىپ قالغان بولۇپ باشلىرىنى ياغلىق بىلەن تېڭىۋالغايلا ۋە بىز بىلەن سېپىلگە چىقىپ ئۈگەكتىن باشلىرىنى چىقىرىپ ئۇلارغا كۆرۈنۈپ قويغايلا، ئاندىن: «ئەيلىرىم، كېچىدىن بېرى قىزىتتىم ئۆرلەپ، قاتتىق بىتاپ بولۇپ قاپتىمەن. ئوردىغا چىقىپ

سىلەرنى قوبۇل قىلاي دەپ ھەرنە قىلساممۇ، ئامال بولمىدى. بىرەر كۈن سەۋر قىلغايىسىلەر، خۇدا خالىسا، ئەتە ئەتەگەندە ئوردىغا چىقىپ سويىلىرىمنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىپ، دەرد - ھالىڭلارغا يەتكەيمەن، ھازىرچە دەرۋازا ئالدىدىن قايتىسىپ تۇرغايىسىلەر!» دېگەيلا! شۇنىڭ بىلەن سويىلارنىڭ غەزىپىسى بېسىلىپ، بۈگۈنچە قايتىپ تۇرۇشقاندىن كېيىن ئەتە ئوردىدا ئەتراپىغا لەشكەر مۆكتۈرۈپ، سويىلار ساراي ئالدىغا كېلىشىڭىلا ئۇلارنى قىلچىمۇ ئاياپ ئولتۇرماستىن ناكەس بېشىنى نىجىس تېنىدىن جۇدا قىلغۇزغايلا، چۈنكى ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئاۋۋال ئۇلارنى ئالداش، ئاندىن ئۇلارنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈش لازىمدۇر. ئۇلارنى تۈزەيدىغىنى قىلىچ! مانا مۇشۇنداق قىلغاندا، بۇ ئىسياننى بېسىقتۇرغىلى بولىدۇ. پۇقرالارنى قۇتراتقان تۇغيانچى سويىلارنى يوقاتساڭلا، ئۇلارغا ئەگەشكەنلەر تىترەپ باش ئېگىشىدۇ. پۇقرا دېگەن قويغا ئوخشاش، قايسى تەرەپكە ھەيدىسە، شۇ تەرەپكە قاراپ مېڭىۋېرىشىدۇ.

ئاقباش خان:

— بۇ مەسلىھەتلىرى ناھايىتى ياخشى بولدى، — دېگىنىچە بېشىنى ياغلىق بىلەن تاغدى — دە، مىرزا ئەلىمشاھ قاتارلىق ئەئىيانلىرىنى ئېلىپ، دەرھال ئاقسارايىنىڭ سېپىلى ئۈستىگە چىقتى ۋە بېشىنى ئۆگەكتىن چىقىرىپ كۆرۈنۈش قىلغاندىن كېيىن جاكارچى ئارقىلىق مۇنداق جاكارلانقۇزدى:

— ئى پۇقرالىرىم، دەپ ئەيتىدۇرلەر، جانابى ئالىي ئاقباش خان ھەزرەتلىرى، — دەپ جاكارلىدى جاكارچى ۋارقىراپ سۆزلەپ، — سىلەر بىلەن خويمۇ ھەمەنەشەن بولغۇم بار ئىدى. بىراق، ئۆزۈڭلار كۆرۈپ تۇرۇپسىلەر، بۈگۈن كېچە ماڭا تۇيۇقسىز كېسەل تېگىپ، مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قاپتۇرمەن، ئەل مەئمۇرىن ئەل مەئزۇرىن!، شۇڭا بۈگۈن قايتىسىپ تۇرۇشقايلا!»

جاكارچىنىڭ سۆزى ئاياغلاشقاندىن كېيىن ئاقباش خان سېپىل ئۈستىدىن چۈشۈپ كەتتى. سوپىلارنىڭ بەزىلىرى:

— ياق، ئاقباش ئىشان سەن ھازىر ئالدىمىزغا چىقسەن! — دەپ ۋارقىراشتى. ئەمما، ئاقباش خاننىڭ بېشىنى ياغلىق بىلەن تېڭىۋالغىنىنى كۆرگەن كۆپ قىسىم سوپىلار ئۇنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىغا ھەقىقەتەن ئىشەندى — دە، بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى قايتىشقا باشلىدى...

ئاقباش خان ھىيلە بىلەن سوپىلارنى دەرۋازا ئالدىدىن قايتۇرغاندىن كېيىن دەرھال ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھقا ئوردا لەشكەرلىرىدىن تېنى ساغلام، قامەتلىك، كۈچتىنكىر 10 ئادەمنى جالالتلىققا تاللاپ، ئالدىغا چاقىرىشنى بۇيرۇدى.

— سىلەر ماڭا ئىشەنچلىك باھادىرلار، — دېدى ئاقباش خان ئۇلار بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن، — سىلەرگە تاپشۇرىدىغان مۇھىم بىر خىزمەت بار. بىراق شەرت شۇكى، بىرىنچىدىن پەرمانىمنى قەتئىي ئورۇندايىسىلەر، نېمە دېسەم قەتئىي باش تارتمايسىلەر؛ ئىككىنچىدىن، بۇ ئىشنىڭ سىرنى باشقىلاردىن قەتئىي مەخپىي تۇتسىلەر، خوش، قېنى بۇ خىزمەتنى ئورۇنداشقا ئىرادەڭلار چىڭمۇ؟

— ئى پۇشتىپاناھ، — دېيىشتى ئۇلار، — خۇدا بىلەن قەسەمكى، ھەرقانداق ئەمىر - پەرمانلىرىڭىزنى ئورۇنداشقا تەيياردۇرمىز!

— ئۇنداق بولسا، — دېدى ئاقباش خان يېنىدا تۇرغان ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھقا مەنلىك بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن، — سىلەر ئورۇنداپ مەندىن مۇكاپات ئالدىنغان بۇ خىزمەت مۇنداق: سىلەر كۆرۈپ تۇرۇپسىلەر، بىر توپ سىنگال، تۇغیانچى قەلەندەر - سوپىلار سەلتەنەتكە خىرىس قىلىپ، تەختىمىزنى تارتىۋالماقچى بولۇشۇۋاتىدۇ. شۇڭا، سەلتەنەت ئۇدۇمى بويىچە،

ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىر قىسىم يامانلىرىنى تۇتۇپ ياساققا يەتكۈزمىگىچە، بۇ تۇغيانچى مەلىئۇن سوپىلار شۇم نىيىتىدىن يانمايدىغان ئوخشايدۇ. ئەتە مەن ئۇلارنىڭ چوڭلىرىنى قوبۇل قىلغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇلارنى تۇتقۇن قىلماقچىمەن. سىلەر ئۇلارنى تۈگمەن بېشىدا بوغۇزلايسىلەر، قېنى، سەئىدىيلەر قېنىدا چۆگىلىگەن تۈگمەن ئۇلارنىڭ قېنىدىمۇ چۆگىلەمدىكەن-يوق، كۆرۈپ باقاي! بۇ ئىشنى ئورۇندىيالايسىلەر؟

— جان - دىل بىلەن ئورۇندايمىز، ئۇلۇغ خان ئالىيلىرى، — دەپ ۋەدە بېرىشتى ئۇلار.

بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ تولىمۇ مەمنۇن بولغان ئاقباش خان ئىلتىپات چىراي بىلەن: «ياخشى، پالۋانلىرىم!» دەپ ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە كۆپ ئىنئاملارنى بېرىپ يېنىدىن چىقاردى...

*

*

*

يەكەن رەستىسىدە كوچىغا ئادەم لىق تولۇپ كەتكەندى، قولى كەينىگە قايرىپ باغلانغان بىر توپ ئاقتاغلىقلار مەزھىپىدىكى سوپى - ئىشان، دەرۋىش - قەلەندەرلەر قوراللىق نۆۋكەرلەرنىڭ قورشاۋىدا ئاستا مېڭىپ كېتىپ باراتتى. ئۇلار ماغدۇرى قالمىغان پۇتلىرىنى ئاران سۆرەپ مېڭىشاتتى، چىرايىنىڭ ئۆڭسۈلى ئۆچۈپ تامدەك تاتىرىپ، بۇرۇنقى كۆرەڭ ئېلىپازىدىن ئەسەرمۇ قالمىغاندى.

ئاقباش خان ئەمرۇل - ئۆمەرلارنىڭ ھەمراھلىقىدا ئات چاپتۇرۇپ يېتىپ كەلدى. خالايق خانغا يول بېرىپ چەتلەندى. تۇتقۇنلارنى ھەيدەپ كېتىۋاتقانلار توختىدى. ئاقباش خان تۇتقۇنلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ توختاتتى — دە:

— مەن سىلەرنى ئىككى يولدىن بىرىنى تاللاشنى

بۇيرۇيمەن! — دېدى سوپىلارغا تەنبە بېرىپ تۇرۇپ، — قېنى سىلەر ئازما ئېتىقادىڭلارنى ئۆزگەرتىپ ئىسلام تەرىقىتىگە قايتامسىلەر ياكى بۇرۇنقىدەك داستان مۇرتەدلىك-كىڭلاردا جاھىللارچە قېلىۋېرەمسىلەر؟ قېنى تېزىرەك بىر قارارغا كېلىڭلار! مېنىڭ تاقىتىم چەكلىكتۇر!

— تەرىقىتى ئىشقىيە قەلبىمىزگە مۆھۈردەك بېسىلدى. بېشىمىزغا كەلگەن ھەرقانداق بالا - قازا، ھەتتا ئۆلۈمۈمۈ بىزلەرنىڭ بۇ تەرىقىتتە بولغان چىن ئېتىقادىمىزنى ھەرگىز ئۆزگەرتەلمەيدۇ! — دەپ ۋارقىراشتى سوپىلار.

— سەنلەر گەرچە ئىنتايىن تەقۋادار مۇسۇلمان قىياپىتىگە كىرىۋېلىشقان بولساڭمۇ، ئەمەلىيەتتە ئىسلام تەرىقىتىگە جان - جەھلىڭ بىلەن ئاسىيلىق قىلىشتىڭ! كۆرۈنۈشتە مۇسۇلمانمىز، دېيىشىشىمىز، ئەمەلىيەتتە قالماقلار بىلەن قەلبداش، ھەممەنەپەس، تەقدىرداش بولۇشتۇڭ! شۇنداق بولۇپ تۇرۇقلۇقمۇ تېخى ئۆزۈڭنى: «ئەھلى مۆمىنلەر» دەپ ئاتىشىۋالغىنىڭ قىزىق! راستىنى ئېيتقاندا، سەنلەر ئۆتۈپ كەتكەن ئالدامچى، پەسكەش، گۇناھكار - ئاسىي، توخۇ يۈرەك كاززاپلار، سەنلەر سادىق مۆمىنلەرنى كۆرۈشسەڭ: «بىزمۇ سادىق مۆمىنلەر» دېيىشىسەن؛ قالماق خوجاڭنى كۆرۈشسەڭ، «بىز سەن بىلەن بىر سەپتە!» دېيىشىسەن! سەنلەر ئۆز خەلقىڭنىڭ بەخت - سائادىتى ئۈچۈن بىرمۇ ياخشى ئىش قىلىشىدىن بەلكى، خائىن، ئاسىي ۋە غالچا - قۇللاردىن قوشۇن ئويۇشتۇردۇڭ! سەنلەر خۇددى پىرىڭلار ھىدايتۇللا خوجىدەكلا تىلىڭ تۈزۈك، دىلىڭ بۇزۇق بولغان مۇناپىقلار! ھالبۇكى، سەن مۇناپىقلار بىز ئەھلى مۇسۇلمانلارنىڭ كۆزىگە قالدغان تىكەن، بەدىنىگە سانجىلغان يىڭنە، يۈرىكىگە چاپلاشقان مەرەزدۇرسەن!

ئاقباش خان سۆزىنى تۈگىتىپلا نۆۋكەرلەرگە ئېلىپ مېڭىڭلار، دەپ قولىنى شىلتىدى، تۇتقۇن سوپىلار تۈگمەن

قىلىپ ئۇلارنى بىرىنى بىرىگە كۆرسىتىپ تۇرۇپ قويدەك بوغۇزلاپ سويدىلەر. ئۇلارنىڭ قېنىدا تۈگمەن چۆرتىپ، ئۇن تارتىپ يېدىلەر» دەپ خاتىرە قالدۇرۇلغانىدى! . . .

*

*

*

ئەسلىدە، ئالدىنقى يىلى ئاقتاغلىق داستارلار ئىسياندا خېنىم پادىشاھ مەكىتلىك خوجىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئۈچ نايىبى — ئاقسۇدىكى ئىسيانچىلارنىڭ سەردارى، خېنىم پادىشاھنىڭ ئاكىسى ئاقباش خان سىڭلىسىنىڭ ئۆچىنى ئېلىش ئۈچۈن، رەسمىي يوسۇندا سەئىدىيە خاندانلىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقتى ۋە ئاقسۇدىن تارتىپ قەشقەر، يەكەنگىچە بولغان ئارىلىقتىكى جايلاردا ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتىگە نارازى بولغان ئاممىنى ئۆزىنىڭ تۇغى ئاستىغا يىغىپ، ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتىگە قارشى جەڭ ئېلان قىلدى.

ئىلادى 1696 - يىلى، غالدان بوشۇكنۇ خان خاقانى چىن قوشۇنلىرى تەرىپىدىن زۇن مودۇن ئۇرۇشىدا قاتتىق مەغلۇپ قىلىنغاندىن كېيىن جۇڭغارلارنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى مېتروپولىيلىك ئورنى تۈپ يىلتىزىدىن تەۋرەپ قالدى. كەڭ ئۇيغۇر خەلقى بىلەن ئاقتاغلىق خوجىلار ھاكىمىيىتى ئوتتۇرىسىدىكى سىنىپىي زىددىيەت تېخىمۇ ئۆتكۈرلەشكەنلىكى ئۈچۈن غالدان مۈلكىي قەشقەرىيىدە غالچا ئالماشتۇرۇش قارارىغا كەلگەنىدى. شۇڭا، قاراخان چاغاتاش يەكەندە سىياسىي ئۆزگىرىش قىلىپ، ئەسلىدىكى سەئىدىيە خاندانىدىن بولغان بىرەيلەننى مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ تەختىگە يۆلەپ چىقىرىپ، ئۇيغۇر ئەمگەكچى خەلقى بىلەن جۇڭغار ھۆكۈمرانلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئۆتكۈر مىللىي زىددىيەتنى پەسەيتمەكچى بولدى. مۇشۇنداق پايدىلىق ئىچكى - تاشقى ۋەزىيەتتىن ئۈستىلىق

بىلەن پايدىلانغان ئاقباش خان ئىسيانچى قوشۇنىنى باشلاپ كېلىپ يەكەننى ئاقتاغلىق خوجىلارنىڭ قولىدىن تارتىۋالدى ۋە ئۆزىنى خان دەپ ئېلان قىلدى، ئىشان پادىشاھ — مەھدى خوجا قاتارلىق ئاپاق خوجا جەمەتىدىكى خوجىلارنى كەشىمىرگە سۈرگۈن قىلدى. بىراق، ئاقتاغلىقلار مەركەزدىكى ھاكىمىيەتتىن ئايرىلىپ قالغان بولسىمۇ ئەمما ئۇلارنىڭ جايلاردىكى تەسىرى يەنىلا كۈچلۈك ئىدى، ئاقباش خان يەكەندە ئۆزىنى خان دەپ ئېلان قىلغاندا، ئاقتاغلىق خوجىلارمۇ قەشقەردە ئاقباش خان تەرىپىدىن قويۇلغان نايىب موللا شەۋقى خوجىنى چالما - كېسەك قىلىپ ئۈرۈپ ئۆلتۈردى ۋە يەھيا خوجىنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى ئەھمەد خوجىنى قەشقەردە خان قىلىپ كۆتۈردى. دېمەك، سىياسىي ۋەزىيەتتىكى مالىمانچىلىقنىڭ بىۋاسىتە نەتىجىسى شۇ بولدىكى، مۈلكىي قەشقەرىيە بىر ۋاقىت ئىچىدە يەنە ئىككى خان يەكەن بىلەن قەشقەرنى بۆلۈپ ئىدارە قىلىدىغان سىياسىي ۋەزىيەت يەنە بىر قېتىم شەكىللەندى.

ئاقباش خان ئۆزىنىڭ يەكەندىكى ھۆكۈمرانلىقىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن ئىلگىرىكى سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ قائىدە - يوسۇنى بويىچە ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن بولسىمۇ ئەمما ئاقتاغلىق سويىلارنىڭ جايلاردا ئارقا - ئارقىدىن تۇغدۇرغان پاراكەندىچىلىكلىرى تۈپەيلىدىن ئۇنىڭ بېشى قېتىپ تۇرغاندا، يەكەندىكى ئاقتاغلىق سويى - ئىشانلار ئاقسارايىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا غەلىيان كۆتۈردى...

*

*

*

مۇشۇ مەزگىلدە، پەرغانىنىڭ خوجەند شەھرىدە مۇساپىر بولۇپ تۇرۇۋاتقان دانىيال خوجا يەكەن خانى مۇھەممەت مۆمىن ئاقباش خاندان كەلگەن مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋالدى. بۇ مەكتۇپتا

مۇنداق دېيىلگەندى:

«... چەكسىز ھەمدۇ - سانالارنىڭ ھەممىسى تەڭداشسىز قۇدرەت ئىگىسى بولغان ئاللاغا مەنسۇپ ۋە تېگىشلىكتۇر! قەدىمدىن تارتىپ بىزنىڭ ئابا ۋە ئەجدادىمىز سىزلىرىنىڭ ئابا - ئەجدادىڭلارغە ئىرادەت قىلىپ، دۇئالارنىڭ بەرىكەتىدىن مەملىكەتدارلىق قىلىپ كەلگەنلەر ئىكەن. ئەلھال، قەشقەرىيە ئاھالىسىنى سىز خوجىلارسىز باشقۇرغىلى بولماس ئىكەن. شۇل ۋەجىدىن، بىزنىڭ ۋاقتىمىزدا سىزلىرى ئەلۋەتتە بۇ دىيارلارغا كېلىپ، گۈمراھلارنى ھىدايەتكە باشلىغايسىزلىرى، نامە تامام، گەپ ۋەسسالام. جۈلۈسى سالىسىمىزنىڭ ئىككىنچى ساناسى مۇتابىقى بىر مىڭ بىر يۈز توققۇزىنچى ھىجرىيە^① ماھى سۈنۈلەنىڭ يىگىرمىسى»^②

شۇئەيىب خوجا ئاپاق خوجا تەرىپىدىن بۇنىڭدىن يىگىرمە يىل ئىلگىرى تىزناپ دەرياسىنىڭ بويىدا ھەلقۇم تىغ قىلىپ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن دانىيال خوجا دەھىبىدەكە قېچىپ كەلگەندى ۋە مۇشۇ خوجەندە پاناقاپ تۇرۇپ قالغانىدى. ئۇ بۇ چاغدا ئوتتۇز ئۈچ ياشقا كىرگەن بولۇپ، خوجەندە ئالغان خوتۇنىدىن ياقۇپ خوجا ئىسىملىك بىر پەرزەنت كۆرگەندى. دانىيال خوجا ئاقباش خاننىڭ مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن ئانچە ھايالشمىيالا بالا - چاقىسىنى ئېلىپ مۈلكىي قەشقەرىيىگە قاراپ يولغا چىقتى...

*

*

*

بىر كۈنى، ئاقباش خاننىڭ ھوزۇرىدا ئەمرۇل - ئۆمەرا،

مىلادى 1698 - يىلى. مۇھەممەد سادىق قەشقەرى: «تەزكىرەئى ئەبىزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988 - يىلى نەشرى، 84 - بەتكە قارالسۇن.

①

②

ۋەزىر - ۋۇزرا قاتارلىق خاس خادىملار قاتناشقان بىر يىغىن بولدى. بۇ يىغىندا خان ئۆزىنىڭ سەلتەنىتىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، ئىلگىرىكى سەئىدىيە خانلىرىنىڭ يولىنى تۈتۈپ، مەملىكەتنى جۇڭغار باسقۇنچىلىرىنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن ئۈزۈل - كېسىل قۇتۇلدۇرۇپ چىقىشقا بەل باغلىغانلىقىنى، بۇنىڭ ئۈچۈن قارا تاغلىق خوجىلارنىڭ نوپۇزىدىن پايدىلىنىپ ئاقتاغلىقلارنىڭ قارشىلىقىنى باستۇرماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى ئىزھار قىلدى.

بۇ مەرىكىدە ئاقباش خاننىڭ يېقىن ئادىمى بولغان ئەقىللىق، ساھىب تەدبىر ئەمىر مىرزا ئەلمىشاھمۇ بار ئىدى. ئۇ مۇھەممەت مۆمىن ئاقباش خان يەكەن تەختىنى تارتىۋالغاندا، جان پىدالىق كۆرسەتكەن بولغاچقا، خانمۇ ئۇنى ئاستانە - يەكەن شەھىرىنىڭ ئەمىر لەشكەرلىكىگە تەيىنلىگەنىدى.

— ھەزرىتىم، — دېدى ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ قۇللۇق بىلدۈرگەندىن كېيىن، — سىلى پۈتۈن جاھانغا پادىشاھ بولغۇدەك كۈچ - قۇدرەت ۋە ئەقىل - پاراسەتكە ئىگە تەخت ساھىبىدۇر سىلى، ئەلھال، سىلىنىڭ مەملىكەتنى قالماق باسقۇنچىلىرىنىڭ زۇلۇم ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقارماق بولغانلىقىلىرى كارامەت ئېزگۈ ئىشتۇر! بۇ ئىش ئورۇندالسا، يۇقىرىدا ئاللا تائالا بىلەن ئەجدادلار روھىنى خۇش قىلسا، ئۆۋەندە پۇقرائى - پېقىرلەرنىڭ كۆڭلىگىمۇ بەك ياقىدۇ. ۋەللەھمكى، مەملىكەتنى ئىدارە قىلغۇچىلار ئەزەلدىن دەھرىي سەلتەنىتىنىڭ سۈرى بىلەن ئىش كۆرۈپ كەلگەندۇر! تەرىقەت پەقەت مەسچىت - خانقادىكى چېغىدىلا سەلتەنەتكە ھەمدەم بولۇر، مۇبادا تەرىقەت سەلتەنەتنىڭ ئۈستىگە چىقىۋالسا، ئۇنداق تەرىقەتنىڭ سەلتەنەتكە يەتكۈزىدىغان زىيىنى تولىمۇ چوڭ بولۇر! خان ھەزرەتلىرى، سىلى بىرنەرسىنى مۇبارەك ئەسلىرىدىن چىقارماسلىقىلىرى لازىمكى، روھانىيلار پادىشاھنىڭ ئۈستىگە چىقىۋالسا، ئۇنداق پادىشاھنىڭ سەلتەنىتىنىڭ ئۆمرى كوتا بولۇر، ئاپاق خوجىنىڭ يولۋاس

خاننىڭ بۇرىدىن يېتىلىگەنلىكى ۋە مەرھۇم ئاتىلىرى مۇھەممەت ئىمىن خاننى نابۇت قىلغانلىقىنى ئۇنتۇمغا يايلا!

— ئەمىر، مېنى ئاگاھلاندۇرغىنىڭىزغا كۆپ رەھمەت! —

دېدى ئاقباش خان، — بىراق، بۇ بېشىمىزغا قازائى ئەملاق كەلسە، دەپتى بولۇر؛ قازائى مۇتلەق كەلسە، ئاڭا ھېچ چارە

يوقتۇر! بىز مەخدۇمىزادە دانىيال خوجىغا مەكتۇپ ئەۋەتىپ، ئۇنى بۇ يەرگە تەكلىپ قىلدۇق. ئۇنىڭ تەسىرى كۈچىدىن پايدىلىنىپ

ئاقتاغلىقلارنىڭ قارشىلىقىنى يوق قىلىشنى ئويلاشتۇق. شۇڭا، جانابىڭىزنىڭ ھەرگىز كۆڭلىڭىزنى مالال قىلماسلىقىڭىزنى

ئۈمىد قىلىمىز. . . «سودىگەرنىڭ يولى بىر، ئەمما رىزىقى بۆلەك» دېگەن سۆز بار. مەرھۇم ئاتىمىز مۇھەممەت ئىمىن خان

يۈرگەن يولدا بىز ھەرگىز يۈرمەسەن!

— ئى كەرەملىك خان ئالىيلىرى، — دېدى ئەمىر مىرزا

ئەلىشاھ، — مېنى ھەرگىز زۇۋانداز ئىكەن، دەپ ئويلاپ قالمايغا يايلا، شۇنى كاجلىق بىلەن سىلىنىڭ مۇبارەك سەملىرىگە

سالغۇم كەلدىكى، خاھى خوجىزادىلەر بولسۇن، خاھى مەخدۇمىزادىلەر بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ھىيلە - مىكىردە

شەيتان لەئىنگە دەرس ئۆتكۈدەك دەرىجىدە كامالەتكە يەتكەن. بۇ دىيارىمىزدا ئۇلارنىڭ پىسىقى - فوجۇر، مىكىر - نەپىرەڭلىرى

بىلەن خاراب بولمىغان بىرمۇ خاندان ۋە زۇلمى بىلەن كۆزى ياشقا تولىمىغان بىرمۇ جان قالمىدى. ئۇلارنىڭ تۈرلۈك ناشايان

ئىشلىرىدىن ۋە رىياكار بەتبەشىرىسىدىن ھەتتا ئىبلىسنىمۇ سەسكىنىپ پاناھلىق تىلەپ سەرگەردان بولۇپ چىقىپ كېتىدۇ!

چۈنكى، بۇ مەخدۇمىزادىلەر بىلەن بۇ خوجىزادىلەر خۇددى باشقىلارنىڭمۇ ئۆزىگە ئوخشاش قىرچاڭغۇ بولۇشنى تىلەپ دۇئا

قىلغان دىۋانگە ئوخشاش قارا قورساق بىرىنمىلەردۇر. قىسسەسىلەردە دېيىلىشىچە، بىر ئاق كۆڭۈل ئادەم سۇ بويىدا

ئۇچىسىنى قاشلاپ ئولتۇرغان بىر دىۋانگە خېلىلا نۇرغۇن سەدىقە

بېرىپتۇ — دە، ئۇنىڭدىن ئۆزىگە بىر دۇئا قىلىشنى ئۆتۈنۈپتۇ.
دۇئا شۇ ھامان چىن دىلىدىن قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ
تۈرۈپ:

— ئىلاھا پاك پەرۋەردىگارا، ئەھدە سەمەدا مەلەكا پادشاھ
كىر دىگارا، ئەگەر مېنىڭ ساڭا قىلغان دۇئالىرىمنىڭ سېنىڭ
دەرگاھىڭدا قۇربى بولسا، بۇ كىشىنى خۇددى ماڭا ئوخشاش
قىرچاڭغۇ قىلغايىسەن! — دەپ دۇئا قىپتۇ.
— ھوي، نېمىشقا بۇنداق دۇئا قىلىسىز؟ — دەپ سورايتۇ
ھېلىقى سەدىقە بەرگۈچى ئەجەبلىنىپ.
دۇئا:

— دۇنيادا قاشلىنىشتىن زىيادە لەززەت بارلىقىنى ئەسلا
كۆرمىدىم ۋە بىلمىدىم. شۇڭا، بۇ لەززەتتىن سېنىمۇ بەھرىمەن
بولسۇن، دەپ شۇنداق دۇئا قىلدىم، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ.

ئاقباش خان ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھنىڭ بۇ سۆزىگە جاۋاب
بەرمىدى.

ئاقباش خان ھۇزۇرىدىكى مەجلىسمۇ شۇنىڭ بىلەن
ئاياغلاشتى. ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ ئاقباش خان ھۇزۇرىدىن
چىقىپ كېتىۋېتىپ: «پادشاھ - سۇلتانلار ئونقا ئوخشايدۇ. ئونقا
بەك يېقىنلىشىپ كەتسە كۆيدۈرىدۇ. شۇڭا، پادشاھقا بەك
يېقىنلىشىپ كەتكەن كىشىگە ئاخىر كۆيۈپ نابۇت بولماقتىن
ئۆزگە پايدا يوق. مەن ئەمدى ئاقباش خاننىڭ سۆھبىتىدىن
قانچىكى ئۆزۈمنى تارتىپ يىراق تۇرسام، ئۇنىڭ زەرەرىمۇ
شۇنچىكى ئاز يېتىدۇ!» دېگەنلەرنى ئويلىدى.

* * *

مىلادى 1698 - يىلى ماھى شەئباننىڭ ئون توققۇزىنچى كۈنى. سانجۇدىن ئالدىنقى كۈنى يولغا چىققان بىر كارۋان قاغىلىق تەرەپكە قاراپ كېتىپ باراتتى. بۇ دانىيال خوجىلار بار كارۋان ئىدى. ئەمما، ئۇلار سانجۇدىن يولغا چىقىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا بۇرۇن زادى كۆرۈپ باقمىغان چوڭ بىر قۇملۇققا - چولاقنىڭ سېيىغا^① ئېزىپ كىرىپ قالدى.

بۇ چىڭقى چۈش ۋاقتى بولۇپ، ئاسمان چوغ، يەر قوغ بولغاندەك، ئىسسىقنىڭ قىيامغا چىققان ۋاقتى ئىدى. ئات - قېچىرلار ئىسسىققا چىدىيالماي قېلىۋاتقانىدى. كارۋان بېشى ئادەم ئەۋەتىپ، يولنى تېپىپ سالقىن چۈشكەندە ئاندىن ماڭساق، دەپ تۇرۇۋالغاققا، ئۇلار چېدىر - سايۋەنلىرىنى چۆلگىلا تىكىشتى. دانىيال خوجا يول ئىزدەپ، غەم تۇمانى باسقان ھارغىن كۆزلىرى چۆل - جەزىرىنىڭ يىراق چەت ياقلىرىغا قارىغاي خىيال سۈرۈپ ئاتلىق كېتىپ باراتتى. تۇسالتىن يىراق بىر جايدا قاغا - قۇزغۇن، سار - ماداغا ئوخشاش قاناتلىقلار بىر يەرنى ئەگىشىپ يۈرۈشكەنلىكىنى كۆرۈپ قالدى. شۇ ئان ئۇنىڭ يۈرىكى بىر شۇملۇقنى سەزگەندەك ئەنسىز دۈبۈلدۈپ سوقۇپ كەتتى. ئۇ ئېتىنى چاپتۇرغىنىچە ھېلىقى يەرگە قاراپ ئىتتىك ماڭدى. ئۇ خېلى مېڭىپ بىر قۇم بارخىنىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ قارىسا، بىر جەسەتنىڭ ياتقىنىنى كۆردى. قاغا - قۇزغۇنلار، سار - مادالار ھېلىقى جەسەتنىڭ كۆزىنى چوقۇپ يەپ، ئەت - گۆشلىرىنى غاجاپ تۈگىتىپ، ئۈستىنخانلىرىنىلا قالدۇرۇپ قويۇشقانىدى. ئۈستىنخاننىڭ تېخى قۇرۇپ كەتمىگەنلىكىگە قارىغاندا، ئۇنىڭ ئۆلگىنىگە بىر - ئىككى كۈن بولغاندەك قىلاتتى.

① چولاقنىڭ سېيى - گۇما بىلەن قاغىلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر چۆلىنىڭ نامى.

جەسەتنى كۆرۈپ دانيال خوجىنىڭ ۋۇجۇدىنى ئۆلۈم ۋە ھىمىسى قاپلىۋالدى. ئۇ ئۆزىنىڭمۇ خۇددى مۇشۇ نامەلۇم جەسەتتەك چۆل - جەزىرلەردە نام - نىشانسىز قېلىشى مۇمكىنلىكىنى ھېس قىلدى. «خوجەندىن كەلمىسەم بوپتىكەن» دەپ پۇشايمان ئىلكىدە قولىنى چىشلەشكە باشلىدى . . .

يىراقتىن بىر قارا كۆرۈندى. ئۇ بارغانسېرى چوڭىيىپ كەلمەكتە ئىدى. بىر كەملەردە ئۇنىڭ ئېشەك مىنگەن بىر ئادەم ئىكەنلىكىنى ئاران ئىلغا قىلالىغان دانيال خوجا ئېتىنىڭ بېشىنى شۇ قارا تەرەپكە بۇردى - دە، ئېتىنى دىئۆتكىنىچە ئىتتىك ماخدى. ئۇ جەرەنگە قۇرۇلغان تۇزاقلىرىنى يوقلاپ چىققان بىر ئوۋچى ئىدى.

بۇ ئوۋچى دانيال خوجىلارنى چولاقنىڭ سېپىدىن ئېلىپ چىقىپ قاغىلىق يولغا سېلىپ قويغاندىن كېيىن دانيال خوجا ھېلىقى پۇشايمانلىق ئىزتىراپ ئىلكىدىن ئاندىن قۇتۇلدى ۋە ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئۈمىد ئۇچقۇنى باشقىلەتن مەقسەت يالقۇنغا ئايلىنىپ لاۋۇلداشقا باشلىدى . . .

ماھى شەئباننىڭ يىگىرمە بەشى، دانيال خوجىلار يەكەنگە يېتىپ كەلدى ۋە يەكەندىكى ئەركانى دۆلەت ۋە ئەكابر - ئەشرەب، ئۇلۇغ - ئۇششاق مۇرت - مۇخلىسلار تەرىپىدىن داغدۇغا بىلەن قارشى ئېلىندى.

ئۈچ كۈندىن كېيىن ئاقباش خان ئاقسارايىدا دانيال خوجىنى قوبۇل قىلدى. قوبۇلغا خاننىڭ ئەمرۇل - ئۆمەرا، ۋەزىر - ۋۇزرا خاسلىرى قاتناشتى.

— مەن ئۆزلىرىمنىڭ ياخشى سۈپەتلىرىنى ئاڭلاپ، جانابى ئالىلىرى بىلەن ئۇچرىشىش ھەۋىسى پېقىرنىڭ قەلبىدە غالب كەلدى. شۇڭا، سەپەر مۇشەققىتىنى چېكىپ، بۇ ۋىلايەتكە مۇساپىر قەدىمىنى قويدۇم. ئول ئاستانىدە بۈگۈن مۇشۇ ياخشى سائەتتە ئۆزلىرى بىلەن دىدار كۆرۈشۈپ تۇرۇپتىمەنكى،

خۇدايىتائالاغا يۈزىڭنىڭ شۈكرى، ھەقىقەتەن جانابى ئالىيلىرى دانا ھۆكۈمران ئىكەنلا، — دەيدى دانىيال خوجا تەۋەززۇلۇق بىلەن. ئاقباش خان دانىيال خوجىنىڭ چىرايىغا، كۆزىگە تازا سەپسىلىپ قارىۋىدى، ئۇنىڭغا دانىيال خوجىنىڭ تەقى - تۇرقى، چىرايى ياسالغۇدەكلا كۆرۈنىدى. بولۇپمۇ، ئۇنىڭ كۆزى قانداقتۇر بىر شۇملۇقنى يوشۇرۇپ تۇرغاندەكلا بىلىنەتتى.

دانىيال خوجا خۇددى ئۇنىڭ نېمىنى ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلىۋالغاندەكلا قولىنى دۇئاغا كۆتۈرۈپ تۇرۇپ:

— ئەي يەككە - يېگانە، ھېچنەرسىگە ئېھتىياجى بولمىغان، ھاجەتمەنلەرنىڭ تەلىپىنى ئىجابەت قىلغۇچى قۇدرەتلىك ئاللا، ئەي سەۋەب قىلغۇچى بەندىلەرنىڭ سەۋەب قىلغۇچىسى، سەندىن بۆلەك پەريادىمىزغا يەتكۈچى يوق ئاللا! ئەي ئۇلۇغلىق مەرتىۋىسىدە ئېسىللارنىڭ سەرخىلى پادىشاھى ئالەم، مەن سىلنىڭ ئىككى ئالەملىك ھەققىلىرىگە دۇئا قىلاي، مەرھۇم ئىسمائىل خاندەك رەھىمدىل بولۇپ، مەندەك يېتىمگە باشپاناھ بولغايلا! — دەپ ئۆزۈنغىچە ھاجەت تىلەپ ئاغزى بېسىمىدى.

ئاقباش خاننىڭ ھۇزۇرىدىكى ۋەزىر - ۋۇزرالار ۋە باشقا ئەكابر - ئەشرەبلەرنىڭ ھەممىسى، ھەتتا ئاقباش خاننىڭ ئۆزىمۇ ئىخلاسمەن ئىسھاقىيە مۇرىتلىرى ئىدى. كىشىلەر شاھىنىشىندا ئىسھاق ۋەلىيۇللا قۇتبىل ئەقتابىنىڭ خىسەلت - خۇلقلرىنىڭ ياخشى سۈپەت بىلەن يادلىنىپ - تەرىپلىنىپ كېلىنىۋاتقانلىقىنى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي بايان قىلىشتى. ئاپاق خوجىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ بېشىغا سالغان سان - ساناقسىز دىۋارچىلىقلىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىشتى. مەجلىس ئەھلىنىڭ كەيپىياتى ناھايىتى قىزغىن ئىدى. شاھىنىش ئىچىدە گۇپاكى تەخت ساھىبى ئاقباش خان بولماستىن، بەلكى دانىيال خوجا تەخت ساھىبىدەك ھالەت شەكىللەندى.

— ئۇلۇغ تەڭرىتائالا، — دەيدى دانىيال خوجا، — ئۆزىنىڭ

تەجەللىيات قۇدرىتى بىلەن ئول لەنتى ئاپقنى ھەر خىل رەزىل قىلمىشقا دۇچار قىلىپ، جاھاننىڭ ئىسسىق - سوغۇقلىرىدا قىيىناپ، جاپا - مۇشەققەتنىڭ ئاچچىق - چۈچۈكلىرىگە توغرا قىلدى. ئاھۇ - نادامەتنىڭ لايلىرىغا دومىلىتىپ، پۇشايمان ئوچاقلىرىدا كۆيدۈردى. خارلىق ۋە ئېتىبارسىزلىق كوچىلىرىدا ئايلىندۇرۇپ سازايى ئەتتى. ئاخىردا ئۇنى بۈتپەرەس براخماننىڭ نىجىس پۇتىغا كۈچۈكلەنىپ باش قويغان، دىنىي ئىسلاھاتقا ئاسىيلىق قىلغان، ئەبەدىي تۈزگۈر، لەنتى ئىنسان، دەۋزىخى مۇسۇلماننىڭ دەرىجىسىگە چۈشۈرۈپ قويۇپ، ئىككى ئالەملىك شەرمەندە قىلدى.

— شۇنداق، ھەر كىمنىڭ ئەسلى زاتىدا كۈپىرلىقنىڭ كىرى بولسا، — دېدى باياتىن مەجلىس ئەھلىنىڭ سۆزىگە ئارىلاشماستىن جىم ئولتۇرغان ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ، — ئۇنىڭ دىلىنى ھەر خىل ئىلىملىرى سوپۇنى بىلەن يۇغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى پىسقى - فوجۇر كىرىدىن خالاس قىلغىلى بولماس. خۇددى بۇ قارا تاشنى قىزىل رەڭدە ھەرقانچە بويىسا قىزارغىنى بىلەن بەدەخشان ياقۇتى بولالمىغاندەك ۋە خۇددى تۇتى قۇش سۆزلەشنى ئۆگىنىۋالغىنى بىلەن ئىنسان بولالمىغاندەك بىر ئىش. خۇددى ئېگىز بويلۇق ئۇزۇنتۇرا شىجائەتلىك مەن دەپ دەۋا قىلالمىغاندەك بىر ئىش. چۈنكى، ئېگىز ئۆسكەن دەرەخلەرنىڭ ھەممىسىلا سەرۋى دەرىخى ئەمەس!

دانيال خوجا نەچچە خىل پىرقە، نەچچە خىل قوۋملارنىڭ تىلىنى شۇقەدەر پىششىق ئۆزلەشتۈرگەنكى، ھەرقانداق قوۋم، ھەرقانداق پىرقە بىلەن سۆزلەشسە، ئۇلارنى ساراسىمىگە سېلىپ قويىتتى؛ ئۇ شۇنداق ئۇستاز ئاتىق، پاساھەتلىك سۆز ئۈستىسى بولۇپ يېتىلگەنكى، ھەرقانداق سۆزمەننى بەس - مۇنازىرىلەردە ئۆزىنىڭ ئۈچ ئىلىك ئۆپىرىماس تىلى بىلەن سۆزلەپ ئېغىز

ئاچۇرما
مەككاردا
شەيتان
ئىچىدە
تۇۋاقلۇ
قولدا
چۈشمەي
كىيىپ
—
«ئامىن»
ھەممى
قۇتتې
رەھمەت
ئەفلاك
تائالاند
چىمەن
مەجلە
تەلەپ

1
2
3

ئاچۇرماس قىلىپ تاشلىيالايتتى؛ ئۇ ئەييارلىق پېنى بىلەن مەككارلىق ئىلمىنىڭ ئەللامەسى ئىدىكى، ئۇنىڭ بۇ جەھەتتە شەيتان ئىبلىسقىمۇ ھاجىتى چۈشمەس ئىدى! ئۇ مەجلىس ئەھلى ئىچىدە پەقەت يەكەن ئەمرى مىرزا ئەلىمشاھنىڭ ئاغزىنى تۇۋاقلۇۋالسا، ئاقباش خانىمۇ، باشقا ئەكابر - ئەشرەبلەرنىمۇ قولىدا ئويۇنچۇق قىلىپ ئوينىتىش ھېچ قىيىنغا چۈشمەيدىغانلىقىنى سەزدى - دە، دەرھال ئىشانلىق لىباسنى كىيىپ، زار - زار يىغلاپ تۇرۇپ:

— ئى مۇخلىسلىرىم، ئاللا ئېيتىدۇلەركى، ئەلۋەتتە «ئامىن» مىڭغا يەتسە، تىلىكى ئىجابەت بولۇر. شۇڭا، ھەممىڭلار: «ئامىن!» دەڭلار، مەن ئالادىن مەدەت تىلىگۈچى قۇتبىل ئەقتابى كەلىمە ھۇللاھدۇرمەن^①. «ۋەمائەرسەلناكەئىللا رەھمەتەن لىئالەمىن»^②. مەن «لەۋلاكەلەما خەلەقەتۇل ئەفلاك»^③ تەرىپىگە ئېرىشكۈچىمەن! شاھىددۇركى، ئاللا - تائالانىڭ ئىجابىتى بىلەن نۇسرەت شامىلى مېنىڭ چىمەنزارلىقىمدا ئەسسە ئەجەب ئەمەس، - دېدى.

ئۇ بېشىغا ئالتۇن كۇلاھ، ئۇچىسىغا زەرباب جەندە كىيىپ، مەجلىس ئەھلى بىلەن دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ، ئالادىن مەدەت تىلەپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

قادىر ئاللا ئىگەمسەن!
كەلىمە ھۇللا مەدەتسەن!
سەندىن باشقا يوق ئاللا،
كەلىمە ھۇللا مەدەتسەن!

① ئاللا بىلەن سۆزلەشكۈچى پەيغەمبەرلەرنىڭ كاتتىسى.
② «سېنى بىز پۈتۈن جاھان ئەھلى ئۈچۈن پەقەت رەھىمەت قىلىپلا ئەۋەتتۇق.»
③ «ئەگەر سېنى دېمىسەم، پەلەكچىياتنى ياراتمىغان بولاتتىم.»

رەزىل
ئىلىرىدا
توغرا
شايمان
لىرىدا
ئاننىڭ
سلامغا
رخىي
ملىك
نىڭ
زىگە
—
دىمۇ
ئىلى
پىسا
تۇتى
دەك
دەپ
كەن
مىڭ
، م
پ
ى
ى
دە
ز

ئىككى ئالەم ئىگەمسەن!
ئۆلتۈرۈرسەن تىرىكنى،
تىرىلدۈرۈپ ئۆلۈكنى،
كەلمەھۇللا مەدەتسەن!

.....

كۆز ئالدىدا يۈز بېرىۋاتقان بۇ ئىش ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھقا خۇددى قىزىق ئويىنىلىۋاتقان مايۇن ئويۇنىدە كىلا تۇيۇلۇپ كەتتى. ئەمما، بۇ ئويۇننىڭ سىرىنى ئېچىپ تاشلاش - ئۆزىنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بېرىشتىن دېرەك بېرىدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى! «سەۋر - تاقەت قىلىشنى ئۆگىنىش كېرەك، - دەيتتى ئۇ ئۆز-ئۆزىگە ھاي بېرىپ، - چۈنكى، كۈنلەر: «سەۋرنىڭ تېگى ئالتۇن» دەپ بىكارغا ئېيتىشىمىغان! دەرەخ سەۋرچان بولغاچقا كېسئەتسىمۇ يەنە كۆكلەپ چىقىدۇ. چىداملىقى بىلەن شېخىدا تاتلىق مېۋە پىشۇرىدۇ. بىراق، بۇ كازاپ خوجا ئۆزىنىڭ ياغلىما سۆزلىرى بىلەن خان ھەزرەتلىرىنى ئۆزىگە رام - ئەسىر قىلىۋالدى، ھەتتا، قىلچىمۇ تەپ تارتماستىن ئۆزىنى قۇتتىرىپ ئەقتابى كەلمەھۇللا، دەپ ئاتا، پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىپ چىقتى. ئاللاغا، ئاللاننىڭ پەيغەمبەرلىكىگە شېرىك كەلتۈردى! ... توغرا، مەن ئۇنىڭ مۇشۇ كۈكۈلىسىدىن تۇتۇۋېلىپ، ئۇنىڭ ئالدامچىلىقىنى ئېچىپ تاشلىشىم كېرەك!»

— ئى دانيال خوجا، - دەيدى ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ ئاخىر چىداپ تۇرالماستىن، - بۈگۈن سىز خۇددى ئوغرى كىشىدەك قاپقىڭىزنى ئۇچۇرۇپ بېھۇدە سۆزلەرنى قىلىدىڭىز. سىز قانداقسىگە كەلمەھۇللا دۇرسىز؟! سىز ھېلىتىن تەپتارتماستىن ئاللاننىڭ ئەلچىسىگە شېرىك كەلتۈرسىڭىز، سىزگە ئوخشاش ھەددىدىن ئاشقان كازاپ خوجىنىڭ قولىدىن كېيىنكى كۈنلەردە

نى
س
قا
شا
ئۆز
رە
قان
پە
بى
قى
«
تاپ
ئى
بوا
مۇ
دۇ
ئە
خا
ئا
ئا
بى
خا
ئال
ھ
قە
بو

نى بالالار كەلمەسلىكى مۇمكىنمۇ؟ بۇ گۈزەل ئانا دىيارىمىز سىز لەردەك ئالدامچى، رىياكار، مۇغەمبەر، دەستەكسىز دۇئا قىلىدىغان تېجىمەل خوجىلارنىڭ دەردىنى ئاز تارتىمۇ؟ ھاياتنىڭ شامىلى توختىماستىن يەلپۈۋېرىدۇ. تەقدىر زېمىن ئۈستىگە ئۆزىنىڭ پەسىل ئەلچىلىرى ئارقىلىق قانچە قېتىم يېشىل تون، رەڭگۈ - رەڭ گۈل - چېچەك تاقىمىدى؟ ھاياتنىڭ دەرياسىغا قانچىلىغان يېڭى ئېقىنلار كېلىپ قوشۇلمىدى؟! قانچىلىغان پەسىز، ئەقلى كوتا خوجىلار تاجاۋۇزچىلارنىڭ چىرايىغا بېقىپ، بىر پۇل، بىر نان ئۈچۈن غەم يەپ، تامباللىرىنى سۈزمە قىلىشىمىدى؟!

ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ ئاقباش خاننىڭ «بولدى، سۆزلىمە! دېگەن ئىشارىتىغىمۇ قارىماستىن ھەدەپ سۆزلەۋاتتى. مۇشۇ تاپتا باشقا ھېچقانداق نەرسە ئۇنىڭ خىيالىغا كىرمەيتتى. ئۇ ئىشقىيەچى خوجىلار بولسۇن ۋە ياكى ئىسھاقىيچى خوجىلار بولسۇن، ئۆز تائىپىسىگە كۆيۈنمەيدىغان ياۋۇز ئادەم سىياقىدىكى مۇشۇنداق مەخلۇق خوجىلارنى ئۆز باغرىدا بېقىپ ئۆستۈرگەن بۇ دۇنيادىن خۇددى قېرى تۇرۇپتىن بىزار بولغاندەك بەزىگەندى! ئەمما، ئۇنىڭ بۇ سەمىمىي نەسەتتىن مۇشۇ تاپتا نە ئاقباش خان، نە سورۇن ئەھلى بولغان مۇنۇ ئەكاسىر - ئەشرەبلەر ئاڭلىغىمۇ؟! ...

ئاقباش خان ھۇزۇرىدا بولۇنغان بۇ مۇنازىرىدە دانىيال خوجا ئاخىر يېڭىپ چىقىپ «قۇتبىل ئەقتابى كەلىمەھۇللا» دەپ بىردەك ئېتىراپ قىلىندى ۋە خاننىڭ پەرمانى بويىچە مەسچىت خانىقالاردا ئۇنىڭ نامىغا: «زۇبەدەئى ئەۋلاد، ھەزرىتى سەيپىد ئالەم ۋە سىراجە سەبىت مەخدۇم ئەزەم قۇتبىل ئەقتابى كەلىمەھۇللا دانىيال ئامان خوجا!» دەپ خۇتبىلەر ئوقۇلدى. شۇنداق قىلىپ، دانىيال خوجا قارا تاغلىق ئىسھاقىيچىلەرنىڭ پىرى بولغان ئىسھاق ۋە لىيۇللا خوجىدىن كېيىن مۈلكىي قەشقەرىيىدە

ئوتتۇرىغا چىققان قارا تاغلىقلارنىڭ يەنە بىر پىرى بولۇپ قالدى. ھالبۇكى، ئاپاق خوجا خاندانلىقى ئۇيغۇر خەلقى تەرىپىدىن ئاغدۇرۇلۇپ تاشلانغاندىن كېيىن قىسقا مۇددەت بولسىمۇ بېسىققان ئاقتاغلىقلار بىلەن قارا تاغلىقلار ئوتتۇرىسىدىكى دىنىي مەزھەپلەر ئاداۋىتى يەنە دۇت ئېلىپ، باشقىلەتنى لاۋۇلداپ بېنىشقا باشلىدى.

* * *

مىلادى 1698 - يىلى كۈزدە، قەشقەر خانى ئەھمەد خوجا يەكەندىكى ئاقباش خانغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن ئاقتۇ بارىلىق ئارزۇ مەتبىپى دېگەن قىپچاق سەردارى بىلەن ئىتتىپاق تۈزدى. شۇ يىلى قەۋس ئېيىنىڭ ئون يەتتىنچىسى، يەنى رامزاننىڭ ئون يەتتىنچىسى ئەھمەد خوجا بىلەن ئاقباش خان ئوتتۇرىسىدا مۇسۇلمانلارنىڭ رامزان ئېيىدا تۇرۇش قىلماسلىق ئەنئەنىسىگە خىلاپ ھالدا تۇرۇش پارتلىدى.

بۇنىڭدىن ئۆت كۈن ئىلگىرى قەشقەر خانى ئەھمەد خوجا قىپچاقلاردىن چۈمۈلە - چېكەتكىدەك بېھېساب لەشكەر توپلاپ يەكەن خانى ئاقباش خان بىلەن ھەل قىلغۇچ جەڭ قىلىش ئۈچۈن يەكەنگە قاراپ لەشكەر تارتىپ چىققاندى؛ بۇ تەرەپتىكى ئاقباش خانمۇ بىر تەرەپتىن ئاقسۇغا - قازاقلارنىڭ ھاشىم سۇلتان دېگەن خانغا ياردەم تەلەپ قىلىپ مەكتۇپ ئەۋەتتى. يەنە بىر تەرەپتىن لاۋ - لەشكەرلەرنى جەڭگە تەييارلاپ قەشقەر تامان لەشكەر تارتىپ يولغا چىقتى. ئۇلارنىڭ رامزاننىڭ ئون ئالتىنچى كۈنى يېڭىسارنىڭ ساغان دېگەن يېرىدە ئۇچراشتى ۋە مۇشۇ يەرنى جەڭ مەيدانى قىلىپ تاللاشتى! رامزاننىڭ ئون يەتتىنچى كۈنى تاڭ سەھەردە ئىككى تەرەپتىن چېلىنىۋاتقان دەھۇل - دۈمباق سادالىرى ئىچىدە ئىككى دەريايى لەشكەر بىر - بىرىگە قارىمۇ-

قارشى تۇرۇشقاندا، تاغ تەرەپتىن ئەسكەن شامال لەشكەرلەرنىڭ ئاياغ ئاستىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزاننى سۈپۈرۈپ كەتتى. شۇ ئەسنادا بىر پارچە بۇلۇت جەڭگاھ ئاسمىنىدا پەيدا بولۇپ، زېمىنغا تەكشى سۇ سېپىپ چىقتى. شۇنىڭ بىلەن جەڭ مەيدانى دوستلارنىڭ كۆڭلىدەك روشەن ۋە تاپتازا بولدى. دۇمباق چېلىنىش بىلەن ئىككى تەرەپتىن پالۋانلار مەيدانغا ئات سېلىشىپ كىرىپ جەۋلانبازلىق كۆرسىتىشتى.

يەكەنلىكلەرنىڭ لەشكىرىگە ئاقباش خان ئەمرۇل - ئۆمەرا ئىدى. ئۇنىڭ ئىككى يېنىدا ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ، جەفەر بەگ باشلىق رۇستەمى داستاندەك يەتتە پالۋاننى ھەملە قىلىپ تۇراتتى؛ قەشقەرلىقلەرنىڭ لەشكىرىگە قىپچاق ئارزۇمەتبېيى ئەمرۇل - ئۆمەرا ئىدى. ئۇنىڭمۇ ئىككى تەرىپىدە «تۈركىستان جاڭگىلىنىڭ شىرلىرى» دەپ نام ئالغان چارۇپ مىرزا، باي كۆجەك ياساۋۇل قاتارلىق يەتتە پالۋاننى ھەملە قىلىپ تۇراتتى.

يەكەنلىكلەر سېپىدىن ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ قولىدىكى بۆرە چىشلىق ئومۇتىنى ئوينىتىپ مەيدانغا چۈشتى. قىپچاقلاردىن باي - كۆجەك ياساۋۇل دېگەن پالۋان قولىغا دەرىسىنى ئېلىپ نەرە تارتقىنىچە زۇر قىلىپ كەلدى - دە، يەكەن ئەمرى مىرزا ئەلىمشاھنىڭ بېشىغا كېلىشتۈرۈپ بىرنى سالىدى، قاپلاندىك مىرزا ئەلىمشاھ ئۇنىڭ زەربىسىنى بۆرە چىشلىق ئومۇتى بىلەن رەت قىلدى ۋە ئېتىنى چاققانلىق بىلەن يانغا سەكرەتتى. بىراق، بۇ چاغدا، ئۇنىڭ دۇبۇلغىسىنىڭ بوغقۇچى ئۈزۈلۈپ كېتىپ، دۇبۇلغىسى بېشىدىن چۈشۈپ كەتتى. قىپچاق پالۋاننى باي كۆجەك ياساۋۇل پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، دەرىسى بىلەن ئۇنىڭ بېشىغا ئۇردى. ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھنىڭ كۆزىگە جاھان قاراڭغۇ كۆرۈندى. نائىلاج ئۇ قىپچاقنىڭ دەرىسىنى شەمشەر بىلەن رەت قىلىپ شۇنداق ئۇردىكى، ئۇنىڭ سۆپەرى ئىككى نىمەتە بولۇپ يەرگە تاراڭلاپ چۈشتى. شەمشەر ئۇنىڭ قولىقىنى قوشۇپ

كەسكىنىچە يەلكىسىگە تېگىپ، ساۋۇتىنىمۇ كېسىپ ئۆتۈپ، ئوڭ قولىنى ئۈزۈپ تاشلىدى. ئۇنىڭ تېنىدىن ئاجرىغان قول ئون قەدەم نېرىغا بېرىپ چۈشتى ۋە جېنى بەدەر دوزاخقا كەتتى. بۇ ھالەتنى كۆرگەن قىپچاق سەردارى مىرزا جارۇپ بەگ قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ ئەمرۇل - ئۆمراسى قىپچاق ئارزۇ مەتبىپىنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— بۈگۈن يەكەنلىكلەر قاتتىق زالىملىق قىلدى. بۇنداق باتۇرنى مەن كۆپ ئۇچراتمىغان ئىكەنمەن. ئىجازەت بەرسىڭىز، مەن ئۆزۈم مەيدانغا چۈشۈپ ئۇنىڭ ئەدىپىنى بېرەيكىم، «قىپچاقلار - ھەقىقەتەن تۈركىستان جاڭگىلىنىڭ شىرلىرى دېگەن نامغا مۇناسىپ ئىكەن!» دەپ قالسۇن. ئۇنى گەدىنىدىن باغلاپ ئالدىڭىزغا ئېلىپ كېلىمەن. بەلكىم پۈتۈن يەكەنلىكلەرنى ئايىغىڭىز ئاستىدا ئۆمىلەتكەيمەن! — دېدى — دە، مەيدانغا ئات سالىدى. بۇ چاغدا، يەكەن لەشكەرلىرىنىڭ سېپىدىن جەفەر بەگ ئۇنىڭغا قارشى ئات سېلىپ ھەملە قىلىپ كەلدى. مىرزا جارۇپ بەگ ھېچ دەم چىقارمايلا ئۇدۇل كەلگىنىچە جەفەر بەگكە نەيزە ئۇردى، جەفەر بەگ ئۇنىڭ نەيزىسىنى شەمشىرى بىلەن رەت قىلىپ، بېلىدىن كەمەنباغنى قولغا ئالدى — دە، بىر چۆرۈپ قولىدىن چىقاردى. كەمەنباغ يىلاندەك تولغىنىپ ئېتىلىپ كەلگىنىچە مىرزا جارۇپ بەگنىڭ بويىنىغا كىيىلىپ ئۇنى ئاتتىن تىك موللاق ئاتقۇزدى. جەفەر بەگ ئۇنى گەدىنىدىن باغلاپ سۈرىگىنىچە ئۆز سېپىگە ئېلىپ كىرىپ كەتتى.

بۇنىڭدىن قەشقەرلىقلەرنىڭ لەشكەرلىرى لىزىگە چۈشتى. بىر تۈمەن ئاتلىق قىپچاق بىراقلا ئات سېلىشقىنىچە ھۇيقۇتۇشۇپ، يەكەنلىكلەرنىڭ سېپىگە ھۇجۇم قىلدى. بۇ چاغدا دۆڭدە جەڭنى كۆزىتىپ تۇرغان ئاقباش خان ئەمىر لەشكەر مىرزا ئەلىمشاھ قاتارلىقلارنىڭ توسقىنىغىمۇ ئۇنىماستىن لەشكەرلىرىنى باشلاپ قەشقەرلىقلەرنىڭ سېپىگە ئېتىلىپ

كەلدى. دەريادەك ئۇلۇغ ئىككى لەشكەرنىڭ قۇچاقلاشما جېڭىگە ئاسمان - زېمىنمۇ ئاپىرىن ئوقۇماي تۇرالمىدى. قازا قوغۇنچىلىرى تەن پېلەكلىرىدىن كالا سويىملىرىنى ئۈزۈپ تاشلاۋەردى، ئۆلۈكلەردىن خامان ياسالدى، قانلار دەريادەك ئاقتى. گويكى ئاچ ئاشقا، يالڭاچ ئېگىنگە ئۆزىنى ئۇرغاندەك، پىچانلىققا ئوت تۇتاشقاندەك، كالا پادىسىغا شىر بىلەن بۆرە لەشكەندەك قاتتىق جەڭ بولدى. ئىككى دەريايى لەشكەر بىر - بىرىگە تاقابىل تۇرۇشتى.

ئاقباش خان بەڭ شىمايلاپ مەيدانغا كىرىپ:
— مەرد بولساڭ، مەن بىلەن ئارزۇ مەتبىيى قىپچاق ئۆزۈڭ جەڭ قىلىشقا كەل! — دەپ ئوتتۇز ئىككى خىل سىپاھەرلىك ھۈنەرنى كۆرسىتىپ باھادىرلىق ۋە پالۋانلىقىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى. شۇ ئەسنادا، قىپچاقلار ئىچىدىن قاراگىر ئات مىنگەن بەستىلىك بىر قىپچاق باھادىرى ئۇنىڭغا قارشى ئېتىلىپ چىقتى. بۇ قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ ئەمرۈل - ئۆمراسى ئارزۇ مەتبىيى ئىدى. ئۇ بىر نەرە تارتىش بىلەن پولات خىشنى ئاقباش خانغا ئاتتى. ئەمما، ئۇ سۈپەرنى تۇتۇپ ئارزۇ مەتبىينىڭ قارا قاغىدەك ئۇچۇپ كېلىۋاتقان پولات خىشنى رەت قىلدى. ئەپسۇسكى، ئۇ ئارزۇ مەتبىيى قىپچاقنىڭ قانغا تەشنا قىلىچىنىڭ زەربىسىدىن ئۆزىنى چەتكە ئېلىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. ئارزۇ مەتبىيى قىلىچى بىلەن ئاقباش خاننىڭ بېلىگە بىر قىلىچ ئۇرۇپلا ئۇنى ئاتتىن يىقىتتى ۋە ئۆزى ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپ ئۇنىڭ كاللىسىنى كېسىۋالدى. قىپچاق لەشكەرلىرى يەكەن لەشكەرلىرىنى سۈرۈپ - توقاي قىلدى. بىرمۇنچىسىنى ئۆلتۈرۈپ، يەنە شۇنچىلىكىنى ئەسىر ئېلىپ تۇراتتى، شۇ ئەسنادا، قەشقەر لەشكەرنىڭ سېپىدىن ئەنسىز چىلىنغان دۇمباق ساداسى بىلەن قەشقەر لەشكەرلىرى ئۆز سېپىگە قايتىشقا مەجبۇر بولدى. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەرلىرى ئۆز سېپىگە

قايتىشتى. بارا - بارا كۈن كەچ بولۇپ قاراڭغۇ چۈشتى. ئاسمان دۈم كۆمۈرۈلگەن قازاننىڭ قارسىدەك قاپ - قاراڭغۇ بولۇپ، ئەتراپىنى تۈن زۇلمىتى قاپلىدى. . . .

ئەتىسى، قىپچاقلار ئاقباش خاننىڭ كاللىسىنى نەيزە ئۇچىغا سانجىپ، يەكەن لەشكەرلىرىنىڭ دەرگاھىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سۆلھ تەلپ قىلدى ۋە: «سىلەردىن ئەسىر ئېلىنغان ئۈچ مىڭ ئادىمىڭلارغا ئەسىر لەشكىرىمىز مىرزا جارۇپ بەگنى تېگىشكە يېمىز!» دېدى. بۇ چاغدا قىپچاقلارنىڭ ئەسىر لەشكىرى مىرزا جارۇپ بەگ ئاللىقاچان ئۆلگەنىدى. يەكەنلىكلەر ئۇنىڭ ئۆلۈكىنى يۇيۇپ تاراپ، ياغاچ بىلەن مەھكەم قىلىپ، ئۈستىدىن لىباسلارنى كىيىدۈرۈپ، بىر ئايغىر ئاتنىڭ ئۈستىگە مىندۈردى - دە، ئۆلۈكنىڭ قول - ئايغىنى مۇستەھكەم تېگىپ تاشلىغاندىن كېيىن ئاتنى قويۇپ بەردى. قىپچاقلارنىڭ كۆزىگە يىراقتىن جارۇپ مىرزا باش كۆتۈرەلمەي بىسىار خىجالەت بىلەن كېلىۋاتقاندا كۆرۈندى.

— مىرزا بىسىار جۈرئەتلىك ۋە شىجائەتلىك كىشى ئىدى، — دېيىشتى قىپچاقلار، — ئۇ سارتلارنىڭ قولىغا ئەسىر چۈشكىنىگە خىجالەت بولۇپ، باش كۆتۈرەلمەي كېلىۋېتىپتۇ! ① قازارا، قىپچاقلارمۇ ئۆز لەۋزىدە تۇرۇشۇپ، ئەسىر چۈشكەن ئۈچ مىڭ يەكەنلىكنى قويۇپ بېرىشتى. بۇ ئەسىرلەر تېزلىك بىلەن ئۆز سېپىگە قايتىشتى. ئاتمۇ جارۇپ بەگنى ئېلىپ قىپچاقلارنىڭ سېپىگە قايتىپ كەلدى. ئۇلار قارىۋىدى، مىرزا جارۇپ بەگ ئاللىقاچان ئۆلگەن ئىكەن. قىپچاقلار ئاھ - ۋاھ دېيىشىپ، كۆپ پۇشايمانلارنى يېيىشىپ، ئارقىسىغا چېكىنىشتى. . . .

① بۇ قېتىمقى جەڭنىڭ تەپسىلاتى ئۈچۈن، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «تەزكىرە ئى ئەزىزان» دېگەن كىتاب بىلەن «چىڭگىزنامە» دېگەن كىتابقا قارىسۇن.

قىچاقلارنىڭ تېزلىك بىلەن لەشكەر چېكىندۈرۈشىگە قازاق سۇلتانى ھاشىمخاننىڭ ئاقباش خانغا ھەمدەم بولۇش ئۈچۈن ئاقسۇ تەرەپتىن لەشكەر تارتىپ قەشقەرگە باستۇرۇپ كېلىۋاتقانلىقى سەۋەبى بولغانىدى. شۇڭا، يەكەنلىكلەرمۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ «ئەللىرىرارۇممىلايۇ تا قومىن سۇنەنلىمۇرسەلن»^① دېگەن ھەدىسىنىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل قىلىپ دەرھال ھاشىم سۇلتاننىڭ لەشكەرلىرى بىلەن بىللە يەكەنگە چېكىنىپ كېلىۋالدى ۋە شەھەر قوۋۇقلىرىنى مەھكەم تاقاپ قەلئە ئىچىگە بېكىنىۋېلىشتى.

ئاقباش خان ساغان ئۇرۇشىدا بەختكە قارشى شېھىت بولغاندىن كېيىن، يەكەنلىكلەر: «ئادەم باشسىز بولسا بولمىغىنىدەك، مەملىكەتمۇ پادىشاھسىز قالسا بولمايدۇ!» دېيىشىپ، ھاشىم سۇلتاننى ئاق كىگىز ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپ، ئىززەت - ئىكراملارنى بەجا كەلتۈرۈشۈپ يەكەن سەلتەنتىنىڭ تەختىگە چىقىرىشتى.

* * *

قەشقەردىكى ئاقتاغلىقلارنىڭ خانى ئەھمەد خوجىنى تەلتۆكۈس يېڭىپ، ئۆزى مۈلكىي قەشقەرىيىدە تەنھا خان بولغان قارا تاغلىقلار خاندانلىقىنى تىكلەش — دانىيال خوجىنىڭ ئەڭ زور ئازرۇسى بولۇپ قالدى. ئۆزىنى «قۇتبىل ئەقتابى كەلىمە ھۇلا دانىيال ئامان خوجا» دەپ ئېلان قىلغۇزغان دانىيال خوجا پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى مۇسۇلمانلار ئالىمىگە تەنھا دىنىي رەھبەر بولۇشقا قەتئىي بەل باغلىغانىدى.

بۇ مەزگىلدە مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ ئومۇمىي ۋەزىيىتى

① «تەڭ كەلگىلى بولمىغاندا قېچىش - بەيغەمبەرلەرنىڭ سۈننەتلىرىدىندۇر.»

داۋالغۇپ زادىلا تىنچىيالىماي كېتىۋاتقاندى. ئاپاق خوجىنىڭ ئەڭ يېقىن شېرىكلىرى بىرلىشىپ قەشقەردە قارا تاغلىقلارنىڭ سەردارلىرىدىن مەخسۇت ئىشان قاتارلىق ئون نەچچە خوجىنى ئۈرۈپ ئۆلتۈردى. دانىيال خوجىمۇ يەكەندە روھانىيى ھاكىمىيەتنى ئىگىلىگەندىن كېيىن قازاقلارنىڭ ھاشىم سۇلتان باشچىلىقىدىكى دەھرىي ھاكىمىيەتنى قىلچىمۇ كۆزگە ئىلمىدى. بۇ ھاكىمىيەت يولغا قويۇۋاتقان سابىق سەئىدىيە مەملىكىتىنىڭ قانۇن - ياساقلىرىنى ئاياغ ئاستى قىلىپ، ئىسھاقىيە تەرىقىتىنى «بىردىنبىر، شەكسىز ئەن - قائىدە»، خانلىقنىڭ «دىنىي دەستۇرى»، «مۇسۇلمانچىلىقنىڭ مىزانى»، «مۇسۇلمانلارنىڭ ئادەت قىبلىنامىسى» دەپ ئېلان قىلدى ۋە ئۇنى دەھرىي ھاكىمىيەتنىڭ زورلاش كۈچى بىلەن يولغا قويۇشقا كىرىشتى. دانىيال خوجىدىن تارتىپ تاكى 1745 - يىلى جۇڭغار خانى غالدان سېرىن ئۆلگەنگە قەدەر يېرىم ئەسىر ۋاقىت ئىچىدە، قارا تاغلىقلار پۈتۈن ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ تەقدىرىنى ئىسھاقىيە تەرىقىتىنىڭ بېكىنىمچىلىكى ئىچىدە، ئۇيغۇر خەلقىنى بولسا، قارا تاغلىق خوجا - ئىشانلارنىڭ ئاسارىتىدە تۇتۇپ، پەقەت بويسۇنۇشنىلا بىلىدىغان ياۋاش مۆمىنلەرگە - خۇدايى قۇللارغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشتى. دانىيال خوجىلار ئۆزلىرى دۈچ كېلىۋاتقان خىرىسنى تۈگىتىپ، «تەرىقەت پاكلىقى» نى قوغداش ئۈچۈن، دائىم دېگۈدەك قارشى پىكىردىكىلەرنى «مۇجەددىت»، «مۇرتەد»، «ئازغۇنلار»، «مۇناپىقلار»، «ئاسىيلار»، «تۈزكۈرلەر»، «لەنەتكەردىلەر»، «دۇئاىي بەتلەر» دېگەن نام بىلەن ئەدىپىنى بېرىپ نۇرغۇن كىشىلەرگە زىيانكەشلىك قىلدى. «تارىخىمىزدىكى ئىسلامىيەت» دېگەن كىتابتا كۆرسىتىلىشىچە، مىلادى 1698 - يىلى دانىيال خوجا يەكەندە «ئامان خوجا» نامى بىلەن قازاق سۇلتانى ھاشىم خاننى چەتكە قېقىپ، ئۇنىڭ قولىدىن دەھرىي ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغاندىن كېيىن پۈتكۈل

مۈلكى قەشقەرىيىدە سۈرگۈن قىلىنغان، ئۆلتۈرۈلگەن ۋە ھەر خىل ئادەم قېلىپىدىن چىققان ۋەھشىي ئۇسۇللار بىلەن «كېرەكسىز تەن» قىلىپ تاشلانغان ۋە پىچىپ تاشلانغان ئەر «داستارلار» بىلەن مۇجەدىتلەرنىڭ سانى ئوتتۇز مىڭدىن ئېشىپ كەتكەن! جۇڭغارلارغا خوتۇنلۇققا سۇڭلاپ بېرىۋېتىلگەن «چاكار چوكان» لارنىڭ سانى يىلدىن - يىلغا قاتلىنىپ تۇرغان! دانىيال خوجىچىلار ھەر قايسى شەھەرلەردە «داستار سەردار» دېگەن بەتنام بىلەن كىشىلەرنى رەھىمسىز قەتلى قىلدۇردى. مەسچىت ۋە زىيارەتگاھلارنى «داستارى ئىمارەت» دەپ بۇزدۇردى. كىشىلەرنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى «ئاسىيلار مېلى» نامى بىلەن بۇلاڭ - تالاڭ قىلدى. ئاقسۇ، كۇچا، بۈگۈر، يېڭىسار، كورلا، قۇمۇل، ئىلىبالىق، تۇرپان ئەسھابۇلكەئىق قاتارلىق جايلاردا ئىلگىرى ئاقتاغلىقلار تەرىپىدىن ئەھيا قىلىنغان نۇرغۇن مەسچىت، خانىقا، تۆنەكخانا، قەدەم جاي، مازار ۋە زارائىگاھلار، مەكتەپ - مەدرىسەلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك «داستارلار ئىمارىتى»، «مۇجەدىتلەر بىناسى» دېيىلىپ، جارۇپكەشلىرى بىلەن قوشۇلۇپ يوق قىلىندى! كورلىنىڭ بوستان دېگەن يېرىدىكى «ئاپاق خوجا» مازىرى مىلادى 1703 - يىلى 4 - ئايدا دانىيال خوجىچىلار تەرىپىدىن چېقىپ تاشلاندى. بۇ مازاردىكى شەيخلەردىن ئون نەچچىسى «داستارلار» دېگەن تۆھمەت بىلەن تۇتقۇن قىلىنىپ، كۆزلىرى ئويۇپ تاشلىنىپ، «كور بەندە» لەرگە ئايلاندۇرۇلدى!

دانىيال خوجىچىلار ئاقتاغلىقلار مەزھىپىدىكى كىشىلەرنى غەيرىي دىنىدىكىلەردىنمۇ يامان، دەپ قارايتتى. چۈنكى، غەيرىي دىنىدىكىلەر تېخى مۇسۇلمانچىلىقتىن بىخەۋەر، داستارلار بولسا مەيلى ئۇ ئۇيغۇرلار بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئاۋۋال مۇسۇلمان بولغان، كېيىن «ئۇلۇغ پىر دانىيال ۋەلىيگە، خوجا ئىسھاق

ۋەلىيۇلا نەسەبلىرىگە قول بېرىشىمگەن ۋە تەرىقىتى ئىسھاقىيە سۈلۈكىگە ئاسىيلىق قىلغانلاردۇر. شۇڭا، ئۇلار غەيرىي دىندىكىلەردىنمۇ ئوسال بولغان ئەھلى ئۈممەت دەۋزىخىيلاردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسەب ۋە نەسەب ۋەكىلى بولغان بۇ زاتى شەرىفلەرگە بەيئەت قىلمىغان ھەر قانداق كىشى داستار - مۇرتەددۇر! ئۇلارنىڭ ھەرقاندىقىنىڭ يۈزى ئىككىلا ئالەملىكى قارىدۇر! پىرلار - مۇسۇلمان ئۈممەتلىرىنى جەننەت بىلەن دوزاخقا ئايرىغۇچىلاردۇر؛ پىرلار - كەلىمە ھوللاھۇدۇر، يەنى ئاللا بىلەن بىۋاسىتە سۆزلەشكۈچىلەردۇر؛ پىرلار - ئاللاننىڭ تىلى، ئۆزى ۋە جامالىدۇر؛ پىرلار - قىيامەت كۈنى بەندىلەرنى سوئال - سوراق قىلغۇچىلاردۇر! ئىنسان جەننەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن پىرى دانىيالغا، پىرى ئىسھاقىيلەرگە قول بېرىشى شەرتتۇر! مۆمىنلەر پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ھارام دۇنيا، گازغۇن ئالەم ۋە سۆھەبىلىرىدىن خالىي تۇتۇپ، پۈتۈن مېھرىنى پىرى ئۇلۇغلارنىڭ ئىختىيارلىقىغا ئاتاشلىرى، ئۇلارنىڭ مۇبارەك كەلىمە - تەلىملىرىدىن ئايرىلماسلىقىنى ۋاجىپدۇر...»^①

بىراق، ئىلگىرى ئاپاق خوجىنىڭ ئەۋھامپەرەستلىكىنىڭ دەردىنى تويغۇچە تارتقان ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدا خوجاپەرەستلىك تەسىرى قانچىلىك كۈچلۈك بولسا، شۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا نارازىلىقمۇ، شۈبھىمۇ شۇنچە پەيدا بولدى ۋە كۈچەيدى. يەكەن شەيخۇلىئىسلامى موللا فەزلۇللا ئاخۇن بىلەن يەكەن ئەمىرى مىرزى ئەلىمشاھ دەل ئەنە شۇنداق كۈچنىڭ ئاتاقلىق ۋەكىللىرى ئىدى.

بىر كۈنى، يەكەن ئەمىرى مىرزى ئەلىمشاھنىڭ ئۆيىدە يەكەن مەئمۇرلىرىنىڭ بىر يىغىلىشى بولدى. بۇ مەرىكىگە يەكەن شەيخۇلىئىسلامى، ئەللامە موللا فەزلۇللا ئاخۇن دېگەن پازىل

① بۇ مەقتە قاضىلىق ناھىيىسىنىڭ كاجۇڭ يېزىسىدا ياشىغان چىڭگىزخان خوجا تەرىپىدىن 1891 - يىلى يېزىلغان «تەرىپىيەتنامە» دېگەن كىتابقا قارالسۇن.

ئۆلىما ئادەممۇ ئىشتىراك قىلغانىدى. سورۇندىكى بىرەيلەن ئۇنىڭدىن «كەلىمە ھۇللا» غا قانداق تەبىر بېرىلىدىغانلىقىنى سورىۋىدى، موللا فەزلۇللا ئاخۇن سورۇن ئەھلىگە بىر قارنۇبتىپ:

— كەلىمە ھۇللا ئىبارىسى، — دېدى ئۇ جاۋاب بېرىپ، — پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ مۇبارەك سۈپەتلىرىنىڭ بىرىدۇر. روسۇلىللا شۇنداق دېگەنكى: «بارچە ھەمدۇ - سانالار ئاللاغىلا خاستۇر. ئالادىن مەدەت تىلەيمىز، ئاللا ئازدۇرغان ئادەمنى ئازدۇرغىلى بولمايدۇ. شۇڭا، گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، يالغۇز بىر ئالادىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر! ئاللانىڭ شېرىكى يوقتۇر! مۇھەممەت ئاللاننىڭ بەندىسىدۇر ۋە ئەلچىسىدۇر!...»^① دېمەك، مەلۇم بولدىكى، ئۆزىنى «كەلىمە ھۇللا» دېگۈچى ئاللاننىڭ بىرلىكىگە، روسۇلىللاغا شېرىك كەلتۈرگۈچى مۇرتەددۇر! ئۇلار «قۇرئان كەرىم» ۋە باشقا ئۇلۇغ كىتابلارنى ئۆز مەقسەتلىرى يولىدا خالىغانچە بۇرمىلاپ چۈشەندۈرۈشۈپ، مۆمىنلەرنى يولدىن چىقارماقتا!

— تەقسىر، سۆزلىرى تولىمۇ ئورۇنلۇق بولدى! — دېدى مىرزا ئەلىمشاھ ئۇنىڭ سۆزىنى تەستىقلاپ تۇرۇپ، — بۇ پوشتكالچىلار قانداقمۇ روسۇلىللا بىلەن تەڭ بولالىغاي! چۈنكى، ئاللا تائالا قۇرئانى كەرىمدە: «قۇلئەل يەستەۋىللە زىننە يەئلۇ - مۇنەۋەللە زىننە لايەئلمۇن»^② دەپ بىشارەت بەرگەن! شۇڭا، پوشتكالچىلارغا قولغا قەلەندەرلىك ھاسسىنى ئېلىپ، بىلىگە قەلەندەرلىك كاشكۇلىنى باغلاپ دىۋانلىق قىلىشسا يارىشىدۇ! بۇ نائەھلىلەر مۇسۇلمان مۆمىنلەرنى مۇشۇنداق مەنبەسىز ئېتىقادقا

① «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى»، ئۇيغۇرچە نەشرى، 443 - بەت.
 ② بۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنى: «بىلكەنلەرگە بىلىمگەنلەر قانداقمۇ تەڭ بولالايدۇ؟ دانا بىلەن نادان تەڭ بولالماس!»

دالالت قىلىپ، نادانلىققا، جاھالەتكە پاتقان بىر توپ بىچارىلەرگە ئايلاندۇرۇپ قويۇشتى، شۇڭا ئۇلارنى «پوقنى كۆمگەن مۈشۈك» كە ئوخشاش ساختىپەزلەر دېيىش كېرەك!
— پوقنى كۆمگەن مۈشۈك قانداق ساختىپەزلىك قىلغان ئىكەن؟

— بىر مۈشۈك بار ئىكەن، — دەپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ، — ئۇ دائىم چاشقانلارغا: «مەن ھەرقانداق ئېگىز يەرگە يامىشىپ قېچىپ كېتەلەيمەن، سەكرەشتىمۇ مېنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغىنى يوق» دەپ ماختىنىدىكەن. چاشقانلار مۈشۈكنىڭ بۇنداق ماھارىتىگە ھەۋەس قىلىشىدىكەن. بىر كۈنى، چاشقانلار: «بىز مۈشۈكنى ئۇستاز تۇتۇپ، ئۇنىڭدىن سەكرەشنى، ئېگىزگە يامىشىپ چىقىشنى ئۆگەنسەك بولماسمۇ؟ ئۇنداق بولغاندا، ئېگىز ئاسقۇدىكى گۆشلەرنىمۇ قىينالمايلا يېيەلەيمىز!» دېيىشىپتۇ. ئاخىر چاشقانلار بۇ تەلىپىنى مۈشۈككە ئېيتىپتۇ.
مۈشۈك: «تەلىپىم كەپتۇ» دەپ ئويلاپ بەكمۇ خۇشال بولۇپتۇ ۋە چاشقانلارغا قاراپ ناھايىتى سەمىمىي، مۇلايىم قىياپەتتە:

— بولىدۇ، بولىدۇ! مەن ئۆزۈمدىكى بۇ ماھارەتنى سىلەرگە ئۆگىتىپ قويۇشنى بەكمۇ خالايمەن. بىراق، بىر شەرت بار. مەن ھەر كۈنى بىر قېتىمدىنلا ئۆگىتىمەن، ھەممىڭلا ئۆز ۋاقتىدا كەلسەڭلار بولىدۇ، — دەپتۇ. چاشقانلار چوقۇم ۋاقتىدا كېلىدىغانلىقىنى ۋە ئۇستازنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بىردەك ۋەدە بېرىشىپتۇ.
— خوش، ئۇنداق بولسا بۈگۈن سىلەرگە تىزىلىپ مېنىڭ كەينىمدىن يۈگۈرۈڭلار. مەن ئاستا يۈگۈرسەم سىلەرمۇ ئاستا يۈگۈرسىلەر، تېز يۈگۈرسەم، سىلەرمۇ سەپتىن چۈشۈپ قالماي تېز يۈگۈرسىلەر. بىر ئورۇندا تۇرۇپ پىرقىرىسام، سىلەرمۇ

پىرقىرايسىلەر. ئۇقتۇڭلارمۇ؟

— ئۇقتۇق! — دېيىشىپتۇ چاشقانلار.

شۇنىڭ بىلەن يۈگۈرۈش باشلىنىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن

مۈشۈك ئۇلارنى توختىتىپ:

— ئەمدى پىرقىراپ يۈگۈرۈشنى ئۆگىنىۋالدىڭلار. مەن

يۈگۈرمەي ئوتتۇرىدا تۇرمەن، سىلەر ئەتراپىمنى چۆرىدەپ

يۈگۈرۈڭلار. قۇيرۇقىمنى ئاستا شىپاڭلاتسام ئاستا يۈگۈرۈڭلار.

تېز شىپاڭلاتسام تېز يۈگۈرۈڭلار، — دەپتۇ. چاشقانلار

پىرقىراپ يۈگۈرۈشكە باشلاپتۇ. مۈشۈك قۇيرۇقىنى تېز

شىپاڭلىتىپتۇ. چاشقانلار پىرقىراۋېرىپ چارچاپ كېتىپتۇ.

— ناھايىتى ياخشى يۈگۈرۈۋاتىسىلەر، توختىماي

يۈگۈرۈڭلار! — مۈشۈك شۇنداق دەپ ئارقىدا قالغان ئىككى

چاشقاننى كاپىدە تۇتۇپ يەۋىتىپتۇ. بىردەمدىن كېيىن يەنە

چاشقاندىن ئۈچنى يەۋىتىپ:

— بولدى توختاڭلار، ئەتە سىلەرگە يۇقىرىغا يامىشىشنى

ئۆگىتىمەن! — دەپتۇ. چاشقانلار قايتىپ كېتىپ ئارام ئاپتۇ.

ئەتىسى يەنە كەپتۇ، ئۆگۈنمۇ كەپتۇ. مۈشۈك ھەر كۈنى

چاشقاندىن بەش - ئالتىنى يەپ تۇرۇپتۇ. بىر ھەپتىدىن كېيىن

چاشقانلارنىڭ يېرىمى قاپتۇ.

— بۇرادەرلەر، — دەپتۇ بىر قېرى چاشقان ھەمراھلىرىغا

قاراپ، — ئۆگىنىشنى باشلىغان دەسلەپكى كۈنلەردە بىز

ناھايىتى كۆپ ئىدۇق. بارغانسېرى ئازلاپ كېتىۋاتىمىز. بۇ يەردە

بىر چاتاق بار جۇمۇ! باياتىن ئۆستازىمىز تەرەت قىلغان يەرگە

بېرىپ قاراپ باقسام، ئەھۋال باشقىچە، ئۇنىڭ پوقى ئارىسىدا

چاشقانلارنىڭ تۈكى تۇرىدۇ. ئۆگىنىشنى ئاستا يىغىشتۇرۇپ

قويساقمىكىن.

مۈشۈك بۇ گەپنى ئاڭلاپ قاپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇ

تەرەت قىلىپ بولۇپلا پوقىنى كۆمۈۋېتىدىغان بوپتۇ. چاشقانلارمۇ

ئۆگىنىشكە كەلمەيدىغان بوپتۇ... .

— دېمەك، بۇ بەتبەخت سوپى - ئىشانلارمۇ، — دەپ سۆزىنى ئاياغلاشتۇردى ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ، — دەل ئاشۇ پوقنى كۆمگەن ياۋۇز مۈشۈكتەك ئەۋھامچى ئالدامچىلاردۇر، خەلقىمىزنىڭ يىگىرمە يىلدىن بۇيانقى قىسمەتلىرى بىزگە دەل ئاشۇ نادان چاشقانلار دۇچ كەلگەن قىسمەتنى ئەسلەتمەمدۇ؟

— ...

ئادەتتە، كىشىلەر ماختاشنى ئەمەس، غەيۋەت - شىكايەتنى تېز يەتكۈزۈشىدۇ. چۈنكى، غەيۋەت - شىكايەتنىڭ ئۆمرى قىسقا بولسىمۇ، ئەمما نىشانغا تېز يېتىپ بېرىپ ئۆز ئىشىنى قىلىدۇ! ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھنىڭ ئۆيىدە بولۇنغان گەپ - سۆزلەرمۇ دانىيال خوجىنىڭ قۇلىقىغا تېز يېتىپ باردى. ئۇ يەكەن تەختىنى قازاق ھاشىم سۇلتاندىن تارتىۋېلىشتا ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھنىڭ ئۆزىنىڭ ئالدىدىكى ناھايىتى زور توساق ئىكەنلىكىنى بارغانسېرى چوڭقۇر ھېس قىلىشقا باشلىدى.

*

*

*

بىر كۈنى، ھاشىم سۇلتان ئاقسارايىدىكى شاھنىشىنىدا دانىيال خوجا بىلەن سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرغانىدى. خوجا - ئىشانلار ۋە ئەمىر ساھىب، ۋەزىر - ۋۇزىرالارمۇ مەجلىس ئەتراپىدا ھەلقە قۇرغان ھالدا ئولتۇرۇشقانىدى. دانىيال خوجا بوۋىسى ئىسھاق ۋەلىيۇللا خوجا ئىشاننىڭ خۇلق - خىسلەتلىرىنى بىر ھازاغىچە تەرىپ - تەسنىپ قىلىپ زادىلا ئاغزى يېسىقمىدى. ئۇ سۆز ئارىلىقىدا ھاشىم سۇلتانغا:

— كۆپ كىشىلەر كۆڭلۈم گۆھىرىنى كەمسىتىپ ئەيىبلەشتى — دېدى ئۇ تولىمۇ مەيۈسلۈك بىلەن، —

پاراكەندىچىلىك تىرىنقىدا خاتىرەم باغرىنى زېدە قىلىپ، تىل شورىدىن تەنە ئۈزلىرىنى سەپتى. مېنىڭغۇ سەلتەنەتتىن قىلچىمۇ تەمەيم يوق. شۇنداق بولسىمۇ بەزىلەر مېنى سەلتەنەتكە خىرىس قىلدى، دەپ ئەيىبلەشپتۇدەك.

قازاق خانى ھاشىم سۇلتانمۇ يەكەن سەلتەنتىنىڭ ئۆزىگە باقىۋەندە ئەمەسلىكىنى چۈشەنەتتى. شۇڭا، ئۇ سەلتەنەتنىڭ تىزگىنىنى ئۆز قولىدا مەھكەم تۇتۇپ تۇرۇش ئۈچۈن، يەكەن دىياردا، ياق پۈتكۈل مۈلكىي قەشقەرىيە ھۇدۇتلىقىدا دەھرىي ھاكىمىيەتكە خىرىس قىلىۋاتقان قارا تاغلىقلار مەزھىپىنىڭ تەسىر كۈچىگە تايانماي بولمايتتى. ئۇ دانىيال خوجىنىڭ مۇشۇ تاپتا كىمگە دارىتمىلاۋاتقانلىقىنى ئېنىق ئوقۇپ بېقىش ئۈچۈن:

— بۇ دۇنيانىڭ راھىتى چاقماقنىڭ يورۇقىدەك

تۇراقسىزدۇر، — دېدى نەسەھەت قىلغان ئاھاڭدا، — دۇنيانىڭ قايغۇ - مۇشەققەتلىرىمۇ ئاسماننى قاپلىغان قارا بۇلۇتتەك تۇراقسىزدۇر. شۇڭا، بۇ دۇنيانىڭ راھەت - پاراغەتلىرىگە بېرىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۆلپەتلىشىشكە مەپتۇن بولۇپ كېتىشكە بولمايدۇ! ئەركانى دۆلەتلەر — مەملىكەتنىڭ تۈۋرۈكىدۇر. خوجىلار سەلتەنتىنىڭ ئاتالمىقىدۇر. شۇڭا، ھەممەيلەننىڭ بىرلىك - ئىتتىپاقلىقى مەملىكەتنىڭ ئاسايىشلىق تاپالىشىنىڭ كاپالىتىدۇر! كېلىڭلار، ھەممىمىز بىر ياقىدىن باش، بىر يەڭدىن قول چىقىرىپ كۆمەكلىشەيلىق - تە، دۈشمەنلىرىمىز داغدا قالسۇن!

دانىيال خوجا بۇ چاغدا بويۇن تولغاپ تەتۈر قاراپ ئولتۇرۇۋالدى.

ئاخىر ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ ئورنىدىن تۇرۇپ سۇلتانغا تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

— ئى سۇلتان ئالىيلىرى، سىلنىڭ نىيەت - ئىقبالىلىرى ياخشى بولسىمۇ ئەمما گۇمان قىلىمەنكى، بۇ ياخشى مۇددەتلىرى

ئۆزلىرىگە رەنجۇ - بالادىن باشقا نەرسىنى كەلتۈرۈپ بەرمەس!
سەلتەنەت بىلەن تەرىقەت ئوتتۇرىسىدا باغلانغان رىشتە مۇستەھكەم
بولماس. چۈنكى، سۇ بىلەن ئوتنىڭ ئۆزئارا ئۆلپەت بولغىنى
قاچان ھاسىل بولغان؟!

— . . .
ھاشىم سۇلتان ھۇزۇرىدىكى سۆھبەت مانا مۇشۇنداق
نەتىجىسىز ئاياغلاشتى.

*

*

*

غالدان بوشوكتوخان ئۆلگەندىن كېيىن جۇڭغارلارغا خان
بولغان سېۋان ئارابدان خاقانىي چىن قوشۇنلىرىنىڭ جۇڭغارىيىنى
ئىستېلا قىلىش يۈزىسىدىن ئېلىپ بارغان بىر قاتار
ئۇرۇشلىرىنىڭ ئىسكەنجىسىدە قالغانلىقتىن، مۈلكىي
قەشقەرىيىگە كۆڭۈل بۆلۈشكە چولمىسى تەگمىدى. يەكەننى مەركەز
قىلغان قارا تاغلىقلار بىلەن قەشقەرنى مەركەز قىلغان ئات
تاغلىقلار ئوتتۇرىسىدىكى مەزھەپ ماجىرالىرى جۇڭغارلار ئۈچۈن
تولمۇ پايدىسىز ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، ھەر ئىككى
تەرەپ تىرىكشىپ قالغانلىقتىن، يەكەن سەلتەنەتنى بىلەن قەشقەر
ھاكىمىيىتى مۈلكىي قەشقەرىيىدىن ھەر يىلى جۇڭغارىيىگە
تۆلىنىدىغان يۈز مىڭ سەر كۈمۈش، مىڭ تۆگىلىك ھەر خىل
ئەتىۋارلىق بۇيۇملار، توققۇز يۈز غالچا چوكان، توققۇز يۈز غالچا
يىگىت قاتارلىق زور ئۆلپان - سېلىقنى تۆلەشنى خالىمىدى. بۇ
جۇڭغارىيە خانلىقىنىڭ مەنپەئەتىگە بىۋاسىتە زىيان يەتكۈزدى.

قەشقەر خانى ئەھمەد خوجا مۇستەقىللىق خاھىشى كۈچلۈك،
«سىياسىي ھىيلە - مېكرگە ئۇستا، كىشىلەر قەلبىنى ئۆزىگە
قارىتىشقا ماھىر بولغاچقا، قەشقەرنىڭ شەرقىگە جايلاشقان

ھەرقايسى چوڭ شەھەرلەردىكى چەنتۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا مايىل بولۇپ كېتىشتى. ئەھمەد خوجىدا جۇڭغارلاردىن يۈز ئۆرۈپ، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش نىيىتى تەدرىجىي كۈچەيدى. جۇڭغارىيە خانىمۇ ئۇنىڭ غەربىنىڭ باشقىچە ئىكەنلىكىنى سەزدى. ①»

مىلادى 1703 - يىلى (قوي يىلى) كۈزدە، دانيال خوجا قارا تاغلىق مۇرىتلىرىنى باشلاپ قەشقەردىكى ئاقتاغلىق «مۇرتەد» لەر ئۈستىدىن غازات ئۇرۇشى قوزغىدى. بۇ ئۇرۇش گاھ پارتلاپ، گاھ پەسىيىپ، ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ ئالتە يەتتە يىل داۋام قىلدى. مىلادى 1710 - يىلى (يولۋاس يىلى) يۈز بەرگەن ھاراب ② ئۇرۇشىدا دانيال خوجا مەغلۇپ بولۇپ، ئاقتاغلىقلار تەرىپىدىن ئەسىر ئېلىندى. ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىگەن قەشقەر خانى ئەھمەد خوجا ئاقتاغلىق مۇرىتلىرىنى باشلاپ يەكەندىكى قارا تاغلىق «مورتەد» لەر ئۈستىدىن قايتۇرما غازات قىلدى. ھاشىم سۇلتان ئۇلارغا تەڭ كېلەلمەي، ئاخىر جۇڭغار خانى سېۋان ئارابداندىن ياردەم تەلەپ قىلدى. مۈلكىي قەشقەرىيىنى يېڭىۋاشتىن ئۆز تەسەرروپىغا ئېلىش شەرت - شارائىتىنىڭ رەسمىي پىشىپ يېتىلگەنلىكىنى كۆرگەن سېۋان ئارابدان دەرھال مۈلكىي قەشقەرىيىگە ئەسكەر چىقاردى.

مىلادى 1713 - يىلى (چاشقان يىلى) قەمەرىيە 4 - ئايدا، سېۋان ئارابدان ئوتتۇز مىڭ ئاتلىق جۇڭغارنى باشلاپ مۇزداۋان ئارقىلىق مۈلكىي قەشقەرىيىگە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ قەشقەرنى قاتمۇ قات قورشىۋالدى. بىرنەچچە كۈنلۈك كەسكىن سوقۇشۇشتىن كېيىن قەشقەر قەلئەسى جۇڭغارلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتتى. جۇڭغارلار ئەھمەد خاننى ئەسىر ئېلىپ،

① چۈنچۈن چىشىي: «يۇرتتا كۆرگەن، ئاڭلىغانلىرىم»
 ② قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىسىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى بىر جايىنىڭ نامى. ھازىرمۇ ھاراب دەپ ئاتىلىدۇ.

قەشقەردىكى ئاقسارايغا نەزەربەند قىلدى ۋە بۇ يەرگە نەزەربەند قىلىنغان دانىيال خوجىنى سولاقتىن بوشاتتى.

سېۋان ئارابدان قەشقەرگە چوخلە قاشقە دېگەن بىر ئادىمىنى «ئېركە خان»^① قىلىپ، بىر بۆلۈك جۇڭغار لەشكەرلىرىنى قالدۇرغاندىن كېيىن دانىيال خوجىنى ئېلىپ يەكەنگە يۈرۈش قىلدى ۋە يەكەننى ئاقتاغلىقلارنىڭ قورشاۋىدىن بوشاتتى. شۇنداق قىلىپ مۈلكىي قەشقەرىيە جۇڭغارلار تەرىپىدىن ئىككىنچى قېتىم بېسىۋېلىندى.

* * *

جۇڭغارلار مۈلكىي قەشقەرىيىنى تەسەررۇپىغا ئالغاندىن كېيىن قورچاق ئالماشتۇرۇش قارارىغا كېلىپ، ئەھمەت خوجا باشلىق ئاتمىشتەك ئاقتاغلىق خوجىنى ئۆلتۈرمەكچى بولدى.

بۇ چاغدا، دانىيال خوجا:

— سىلگە ئول مۇسۇلمان دىيارى كېرەك بولسا، — دەپ ئەقىل كۆرسەتتى، — خوجىلارنى زىنھار ئۆلتۈرمەڭىز. مۇبادا، بۇ خوجىلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرسىڭىز، مۇسۇلمانلارنىڭ نارازىلىقىنى قوزغاپ قويۇرسىز. ئۇلارنىڭ ئەھلى ئايالى، پەرزەنتلىرى سىزلەر بىلەن ئۇچەكشىپ پىچاقلىشىپ، قۇچاقلىشىپ ئۆلۈر!^②

— ئۇنداق بولسا، سېنىڭچە قانداق قىلسام، بۇ خوجىلار ھەم بىزگە ياۋاشلىق بىلەن بويسۇنىدىغان ھەم بىز ئۈچۈن تېنىم تاپماي ئىشلەيدىغان بولۇر؟ — دەپ سورىدى ئۇنىڭدىن، بۇ سۆزنى ماقۇل تاپقان سېۋان ئارابدان.

① ئېركە خان — ۋالى، گوبىرئاتور.
 ② مۇھەممەد سادىق قەشقەرى: «تەزكىرەئى ئەزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988-يىل نەشرى، 69، - 70 - بىتلەر.

پىن قو تۇ ئا دى با ى بو يا چ ى ھ ى تا

— بۇ خوجىلارنى تۇرغاق قىلىپ ئېرەن قابۇرغىدا ئۆز يېنىڭىزدا تۇتقايسىز! بۇ خۇددى قانچۇقنى تۇتۇۋېلىپ باغلاپ قويسا، كۈچۈكلىرى قېچىپ كېتەلمىگەندەك بىر ئىش. شۇڭا، بۇ خوجىزادىلەرنى غەلىيان كۆتۈرمىسۇن دېسىڭىز، «ئاتىسىنى تۇتۇۋېلىپ، بالىسىنى باشقۇرۇش» ياكى «بالىسىنى تۇتۇۋېلىپ، ئاتىسىنى باشقۇرۇش» چارىسى بىلەن باشقۇرماق لازىمدۇر! — دېدى دانىيال خوجا مەنىلىك كۈلۈپ قويۇپ.

سىۋان ئارابدانمۇ جۇڭغارلارنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىنى باشقۇرۇشتا ئىلگىرىدىن تارتىپ يولغا قويۇپ كەلگەن بىر قاتار ئىستېلاچىلىق چارىلىرىنىڭ ئەمدى كونىراپ كارغا كەلمەس بولۇپ قالغانلىقىنى بىلەتتى. شۇڭا، ئۇ دانىيال خوجا كۆرسەتكەن بۇ چارىنىڭ كارغا كېلىدىغان ئۈنۈملۈك چارە ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى — دە، بۇنىڭدىن كېيىن مۈلكىي قەشقەرىيىدە «مەڭگۈ چاتاق چىقماسلىق» قا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن ئەسلىدىكى بىر يۈرۈش باشقۇرۇش تۈزۈلمىلىرىنى ئۆزگەرتىشنى قارار قىلدى.

مىلادى 1716 - يىلى (مايمۇن يىلى) ئەتىيازدا سېۋان ئارابدان پەرمان ئېلان قىلىپ، پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيە ھۇدۇتلىقىنى مەمۇرىي جەھەتتىن ئالتە چوڭ ئۆلكە (شەھەر)، 12 شەھەر، 16 ئايماق ۋە 16 مىڭ كەنت (يېزا) كە ئايرىدى. بۇ ئالتە ئۆلكە (شەھەرنىڭ) نىڭ ھەربىرىگە ئۆزىنىڭ شاھزادىلىرىدىن بىردىن كىشىنى نايىب ئىرەكە خان قىلىپ تەيىنلىدى؛ 13 شەھەرگە ئۆزىنىڭ پۇشتىدىن بولغان 13 جۇڭغارنى خان ئامبال قىلىپ بەلگىلىدى؛ 16 ئايماققا بىردىن جۇڭغار تۇرسىنى مىڭان قىلىپ ئەۋەتتى؛ مۇھىم يول ئاغزى بولغان ئاقسۇ بىلەن يەكەندە بىردىن جۇڭغارىيە ئىشغالىيەتچى قوشۇنىنى باسقاق قىلىپ تۇرغۇزدى. بۇ جۇڭغارلارنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىنى بىۋاسىتە ئۆز قولىدا تۇتۇپ ئىدارە قىلىشىنىڭ

باشلىنىشى ئىدى.

بۇ ئالتە ئۆلكە (شەھەر) — خوتەن، يەكەن، قەشقەر، ئاقسۇ، ئۈچ (ئۈچتۈرپان)، كۇچا قاتارلىق ئالتە شەھەرنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. مانا بۇ «ئالتە شەھەر» ئاتالغۇسىنىڭ تارىختا تۇنجى قېتىم پەيدا بولۇش جەريانىدۇر؛ بۇ 13 شەھەر — كىرىيە، قاراقاش، گۇما، قاغىلىق، يېڭىسار، پەيزاۋات، مارالبېشى، ئاتۇش، چەرچەن، سايرام، بۈگۈر، كورلا ۋە قارا شەھەرلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. ①

سېۋان ئارابدان جۇڭغارلارنىڭ مۈلكى قەشقەرىيىدىكى ئىشغالىيەتچى ھاكىمىيەتنىڭ باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنى مانا مۇشۇنداق ئۆزگەرتىپ چىققاندىن كېيىن جۇڭغارلار ئۇيغۇر خەلقىنى تېخىمۇ بىۋاسىتە ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلالايدىغان بولدى. ئۆكۈز تېخىمۇ ئورۇقلىدى. ياغاچ بويۇنتۇرۇق تۆمۈر بويۇنتۇرۇققا ئالماشتى! كەڭ ئۇيغۇرلار رايونىنىڭ ئىگىلىكى تېخىمۇ خارابلاشتى، خەلق كۈن كەچۈرەلمەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى...

* * *

دانىيال خوجا جۇڭغارلارنىڭ ياردىمىدە مۈلكى قەشقەرىيىدىكى روھانىي ھاكىمىيەت بىلەن دەھرىي ھاكىمىيەتنى ئىككىنچى قېتىم تەنھە ئىگىلىگەندىن كېيىن كەڭ كۆلەملىك «توۋا قىلىش» ھەرىكىتىنى قوزغاپ، داستانلار بىلەن ئۆزىگە قارشى پىكىردىكىلەرنى ئۈزۈل - كېسىل يوقاتماقچى بولدى. ئۇ «قۇتبىل ئەقتابى كەلىمەھۇلاغا قول بەرمىگەن، بەيئەت

① «تارىخىمىزدىكى ئىسلامىيەت» تە بۇ ئالتە شەھەر — يەكەن، خوتەن، يېڭىسار، قەشقەر، ئاقسۇ، كۇچا» دېيىلگەن، 13 شەھەر — «كىرىيە، قاراقاش، گۇما، قاغىلىق، پەيزاۋات، مارالبېشى، ئاتۇش چەرچەن، باي، بۈگۈر، كورلا ۋە ئۈچ، سايرام» دېيىلگەن.

قىلمىغان ھەرقانداق كىشىنىڭ ئىككىلا ئالەملىكى قارادۇر! » دەپ ئېلان قىلدى.

بىر كۈنى دانىيال خوجىنىڭ ئاقسارايىدىكى قۇتبخانىسىدا دۆلەت ئەركانلىرىنىڭ پىرىغا قول بېرىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى. بۇ مۇراسىمنى دانىيال خوجا باشقۇردى.

— ئاللا تائالا مەلىكەتدارلىق نىزامى ۋە ئادەمىي ئىنتىزامنى ئەدلۇ - ئادالەت قائىدىلىرىگە مۇناسىپ تۇرغۇزۇپ بەرپا قىلغاندۇر، — دېدى ئۇ، — « ئورۇنباشار (خەلىپە) يارىتىش » تەقەززاسى بىلەن بىزكىم زۇبەدەيى ئەۋلات، ئىننەھۇ سەيپىدىل رەشىدىل كامىلەيىل رازىيەيىن ۋە ئىننەھۇ ئەزىزان قۇتبىل ئەفتاب قەددىسە سىرەھۇدەك نامدارلار ۋە ئىقتىدارلىق بەختىيارلارنى دارىلخىلاپەت ۋە پادىشاھلىق تەختىگە ئورۇنلاشتۇردى! ...

— ھەيھات، ھەيھات! — دەپ تەئەددى قىلدى ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ زادىلا تاقتە قىلالماي، — « ئورۇنباشار خەلىپە » لىق سۈپىتى قورئان كەرىمدە نازىل قىلىنىشىچە، مۇھەممەد مۇستەفا سەللەللەھى ئەلەيھى ۋەسەللەمگىلا خاس سۈپەتلەرنىڭ بىرىدۇر. مەسىلەن، « سۈرە ئەنئام » دىكى 165 - ئايەت، « سۈرە يۇنۇس » تىكى 14 - ۋە 73 - ئايەتلەردە روسۇلىلانىڭ بۇ سۈپەتلىرى قايتا-قايتا نازىل قىلىنغاندۇر! ...

ئۇنىڭ سۆزىنىڭ ئاخىرى تېخى تۈگۈمەي تۇراتتى، دانىيال خوجا دەرغەزەپ بولۇپ:

— تۈتۈڭلار بۇ تەخت ئوغرىسىنى! — دەپ بۇيرۇق قىلدى. تامنىڭ كەينىدە ئالدىن يوشۇرۇنۇپ تۇرۇشقان سۈپى جاللاتلار دەرۋەپ كېلىشىپلا ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھنى تۇنۇپ چەمبەرچاس قىلىپ باغلاپ تاشلىدى.

— ئاسمان - زېمىننى ياراتقان خۇداغا قەسەمكى، — دەپ قەھر قىلدى دانىيال خوجا قول شىلتىپ تۇرۇپ، — مەن بۇ

سەلتەنەتنى قالماق خوجامنىڭ شاپائىتى بىلەن قايتا ئاران قولغا كەلتۈردۈم! ئەلھال، ئۇنى ئەمدى ھەرگىزمۇ قولۇمدىن چىقارماسەن! گۆرۈمگە ئاپتاپ چۈشكىنى — ئۆيۈمنىڭ ئىشىكىگە ئاپتاپ چۈشكىنىدىن ياخشىراقتۇر! — دېدى — دە، جالات سوپىلارغا:

— بۇ تەخت ئوغرىسىنى ئالتۇنلۇق مۇنارىغا ئېلىپ چىقىپ يەرگە تاشلاڭلار. يەرگە چۈشۈپ بولغۇچە گۆشى پوستىدىن ئايرىلسۇن، ئۈستىخانلىرى تېرىقتەك چېچىلىپ كەتسۇن! — دەپ پەرمان قىلدى.

ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ قاقاخلاپ كۈلۈپ كەتتى. ئۇنىڭ كۈلكىسىدىن پۈتۈن قۇتبىخانا لەرزىگە كېلىپ كېتىۋاتتى. — ئى مۇرتەد! — دېدى دانىيال خوجا، — بۇرنىڭغا ئۆلۈم پۇراپ تۇرسىمۇ، يەنە كۈلسەنغۇ؟ بۇ كۈلۈشنىڭ نېمىدىندۇر؟ — ئەي دانىيال خوجا، بىز ئىككىمىزنىڭ مۇشۇ تاپتىكى ھالىمىزنىڭ تايغان بىلەن بۇغىنىڭ ھالىغا تولىمۇ ئوخشىشىپ كېتىۋاتقانلىقىغا كۈلمەكتىمەن! قۇلاق سال! مەن بۇنى ساڭا سۆزلەپ بېرەي! — دېدى مەردانلىق بىلەن ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ.

— ئاڭلاپ باقاي قېنى، نېمە دەيدىكەنسىز؟ — دېدى دانىيال خوجا جالادىلارغا قول ئىشارىتى قىلىپ. — بىر ئوۋچىنىڭ ئىككى تايغىنى بار ئىكەن، — دەپ سۆزنى باشلىدى ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ، — ئوۋچى تايغانلىرىنى بۇغىغا سېلىپتۇ. بىراق ئوۋچىنىڭ ئىككى تايغىنى بۇغىلارنى يېرىم كۈنگىچە قوغلاپ زادىلا يېتەلمەپتۇ. بىر چاغدا تايغانلارنىڭ بىرى:

— ھەي بۇغىلار، بىزمۇ ئۆلگۈدەك ھاردۇق، سىلەرنىڭمۇ ماغدۇرۇڭلار قالمىدى. توختاڭلار، سىلەردىن سورايدىغان بىر سۇئالىمىز بار، دەپتۇ. بۇغىلار توختاپ:

— قېنى سورا! — دەپ قۇلاقلىرىنى دىڭ قىلىشىپتۇ.
 — يۈگۈرۈشكە كەلگەندە بىزدىن ئۆتىدىغان يۈگۈرۈك ھايۋان
 يوق ئىدى. ئەجەب، بۈگۈن سىلەرگە زادلا يېتەلمىدۇققۇ؟ بۇنىڭ
 سىرى نەدە؟ — دەپ سوراپتۇ بايقى تايغان.
 بۇغلارنىڭ بىرى كۈلۈپ قويۇپ، جاۋاب بېرىپتۇ:
 — بۇنىڭ سىرى شۇ يەردىكى، بىز ئۆز ھاياتىمىزنى،
 بالىلىرىمىزنى، جېنىمىزنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن يۈگۈردۈق
 ھەم يۈگۈرمىز. سىلەر بولساڭلار ئوۋچىنىڭ بەرگەن ئەسكى
 تەڭنىسىدىكى يۇندا — چايقاندا ۋە كۈلدە — كۆمەچلىرى ئۈچۈن
 يۈگۈردىڭلار ھەم يۈگۈرىسىلەر، سىر ئەنە شۇ يەردە!

—
 ئىزاچىلىقتىن رەللە بولغان دانىيال خوجا سوپى جاللاتلىرىغا
 زەردە بىلەن قولىنى شىلتىدى. سوپىلار ئەمىر مىرزا
 ئەلىمشاھنى مۇناردىن تاشلاپ ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئېلىپ چىقىپ
 كەتتى.
 قۇتبىخاندىكىلەرنىڭ چىرايىدا قان دىدارى قالمىغانىدى.
 ئۇلار ۋەھىمە ئىچىدە توۋا قىلىشىپ، ھەممىسى دانىيال خوجىغا
 قول بېرىشتى... —

*

*

*

ئەمىر مىرزا ئەلىمشاھ شىجائەتلىك، ئەركسۆيەر،
 خەلقپەرۋەر، ساھىبقران، خۇشخۇي، ھاتەمدەك سېخىي — قولى
 ئوچۇق باھادىر كىشى ئىدى. ئۇ ئەمىر ھەيدەر دوغلاتىنىڭ
 نەۋرىسى بولۇپ، خۇددى بوۋىسى ھەيدەر بەگدە كلا مەرد، دىلاۋەر،
 خۇداگوي، بىلىملىك ئادەم ئىدى. ئۇ كىچىكىدىن تارتىپلا

يەك بولۇ ھەزرەت شەيخ نىزامنىڭ، خىسراۋنىڭ خەمسەلىرىنى، شاھنامىلەرنى ۋە ھەر خىل تۈركىي تىلدىكى ئەسەرلەرنى كۆپ ئوقۇغان بولغاچقا، ئىلىمگە تولغان كاتتا ئەللامە ئىدى. ئۇ دانىيال خوجا تەرىپىدىن قەتلى قىلىنغاندا 56 ياشتا ئىدى.

*

*

*

كونىلار: «ئىنەكنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈن غۇنچۇنىڭ بېشىغىمۇ كەپتۇ» دېگەن ئىكەن. قەشقەر خوجىلىرىنى مۈلكىي قەشقەرىيەدە داۋاملىق تەنھا قالدۇرۇپ قويسا ۋەقە تۇغۇلۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن سېۋان ئارابدان مىلادى 1716 - يىلى قىشتا يەكەندىن دانىيال خان خوجىنى، قەشقەردىن ئەھمەدخان خوجىنى ۋە بۇ ئىككى خان خوجىنىڭ جەددى - جەمەتىدىن ئىككى يۈزدىن ئارتۇق خوجا - ئىشاننى تۇتۇپ ئىلبالىققا تۇرغاقلىققا ھەيدەپ كەتتى. تاكى مىلادى 1727 - يىلى (قوي يىلى) سېۋان ئارابدان ئۆلۈپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ ئوغلى غالىدان سېرىن جۇڭغار خانى بولغانغا قەدەر، بۇ ئەبگا قەشقەر خوجىلىرى ئىلبالىقتا نەزەربەندلىكتە - مىرزا قاماقتا تۇتۇپ تۇرۇلدى.

مۇشۇ مەزگىللەردە، مۈلكىي قەشقەرىيەدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ جۇڭغارىيە تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ ئىستىداتىغا قارشى كەڭ كۆلەمدە مىللىي ئازادلىق ھەرىكەتلىرى پارتلىدى. جۇڭغارىيە ھۆكۈمرانلىرى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكەتلىرىنى ئۈنۈملۈك باستۇرۇش ئۈچۈن دانىيال خوجىنى تۇرغاقلىقتىن ئازاد قىلىپ، مۈلكىي قەشقەرىيىگە «خان» قىلىپ ئەۋەتتى. دانىيال خوجا تاكى مىلادى 1735 - يىلى (توشقان يىلى) يەتمىش يېشىدا

يەكەندە ئۆلگەنگە قەدەر، مۈلكىي قەشقەرىيىدە قورچاق خان بولۇپ، خوجىسى جۇڭغارلارغا كەتمەن چاپتى... .

نەزمە

ۋاپا لاپىن ئۇرغان دوست دۈشمەن بولدى،
ھەر پاكىز گىنسان چىرىك - تۆۋەن بولدى.
«كېچە - ھامىلىدار» دېگەن گەپقۇ بار،
ئەجەب، بىر مەرد كۆرمەي ئۇ كىمدىن بولدى؟

— ھافىز شىرازى

مىلادى 1998 - يىلى 8 - ئاي قەشقەر.
مىلادى 1999 - يىلى 9 - ئاي ئۈرۈمچى.

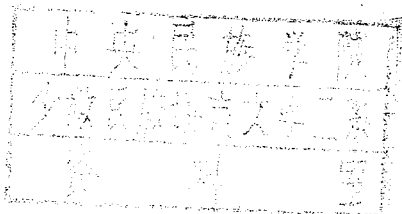
S0018565

图书在版编目(CIP)数据

阿帕克和卓:维吾尔文/阿布都魏力·艾力著. —乌
鲁木齐:新疆人民出版社, 2000. 4
ISBN 7-228-05691-4

I. 阿… II. 阿… III. 长篇小说—中国—当代—维吾尔
语(中国少数民族语言) IV. 1247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2000) 第 06481 号

阿帕克和卓(1,2)

(长篇小说)

阿布都魏力·艾力 著

*

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码 830001)

新疆新华书店发行 乌鲁木齐市第十四中学印刷厂印刷

850×1168 毫米 32 开本 19.375 印张

2000 年 4 月第 1 版 2000 年 4 月第 1 次印刷

印数: 1—5000

ISBN7-228-05691-4/I·2097 (民文)定价:28.00 元(全两册)